

ULUSLARARASI
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
ERMENEK VE ÇEVRESİ
SEMPOZYUMU

02-04 2018
Ağustos **Ermenek**

ÖZET KİTABI

ABSTRACT BOOK

Editörler

Prof. Dr. Hüseyin MUŞMAL

Dr. Öğr. Üyesi Erol YÜKSEL

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali KAPAR

www.ermeneksempozyumu.kmu.edu.tr

ULUSLARARASI
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
ERMENEK VE ÇEVRESİ
SEMPOZYUMU

02-04 AĞUSTOS 2018

ÖZET KİTABI
ABSTRACT BOOK

Editörler

Prof. Dr. Hüseyin MUŞMAL
Dr. Öğr. Üyesi Erol YÜKSEL
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali KAPAR

KONYA - AĞUSTOS- 2018

ULUSLARARASI GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ERMENEK VE ÇEVRESİ SEMPOZYUMU

02-04 AĞUSTOS 2018

© Her hakkı saklıdır. Bu kitabın tamamı yada bir kısmı, yazarının izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi yada herhangi bir kayıt sistemi ile çoğaltılamaz, yayınlanamaz, depolanamaz.

Bu kitaptaki bilgilerin her türlü sorumluluğu yazarına aittir.

Editörler

Prof. Dr. Hüseyin MUŞMAL
Dr. Öğr. Üyesi Erol YÜKSEL
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali KAPAR

ISBN: 978-605-2131-08-4

Aybil Yayınevi Sertifika No : 31790

Aybil Basımevi Sertifika No : 31790

Sempozyuma gönderilen bildiri özetlerine editörler tarafından herhangi bir müdahale yapılmadan yazarlardan geldiği şekliyle aynen özet kitabına aktarılmıştır.

KONYA - AĞUSTOS- 2018

Onur Kurulu

Lütfi Elvan
(Türkiye Cumhuriyeti Kalkınma Bakanı)

Prof. Dr. Mehmet Akgül
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Rektörü)

Prof. Dr. Süleyman Hayri Bolay
(Ankara Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi)

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Ercan Oktay
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Birol Üner
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Hüseyin Muşmal
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Mustafa Sonay Gürgen
(Selçuk Ecza Deposu A. Ş. Yönetim Kurulu Başkanı)

Prof. Dr. Mustafa Aydın
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Mercan
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Ercan Aşkın
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Erol Yüksel
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mehmet Ali Kıpır
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mevlüt Günler
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Ömer Çeçen
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Öğr. Gör. Hakkı Özbaş
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Ahmet Kayısılı
(Ankara Üniversitesi)

Arş. Gör. Aytunç Ülker
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Şenol Yurdakul
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Yürütme Kurulu

Dr. Öğr. Ü. Erol Yüksel
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mehmet Ali Kapar
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mevlüt Günler
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Ömer Çeçen
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Öğr. Gör. Hakkı Özbaş
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Ahmet Kayısılı
(Ankara Üniversitesi)

Arş. Gör. Aytunç Ülker
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Şenol Yurdakul
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Bilim Kurulu

Prof. Dr. Alaattin Aköz
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali Baş
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali İhsan Demirel
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali Şahin
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Ali Yıldırım
(Orta Doğu Teknik Üniversitesi)

Prof. Dr. Ayhan Dikici
(Niğde Üniversitesi)

Prof. Dr. Azmi Bilgin
(İstanbul Üniversitesi)

Prof. Dr. Birol Gülnar
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Birol Üner
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Doğan Yörük
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Ercan Oktay
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Fevzi Kılıçel
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Fikret Karapınar
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Habib Derszinevesi
(Yakın Doğu Üniversitesi)

Prof. Dr. Hasan Bahar
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Haydar Öztaş
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Prof. Dr. Hüseyin Izgar
(Bayburt Üniversitesi)

Prof. Dr. Hüseyin Muşmal
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. İbrahim Ceylan
(Ankara Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi)

Prof. Dr. İbrahim Yılmaz
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. İzzet Sak
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Kemal Sezen
(Uludağ Üniversitesi)

Prof. Dr. Kemal Yavuz
(Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi)

Prof. Dr. Kuddisi Ertuğrul
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Akgül
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Akgül
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Kemal Gökay
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Mercan
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Taşpınar
(Gazi Üniversitesi)

Prof. Dr. Mehmet Zengin
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Muhittin Tuş
(Yakın Doğu Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa Aydın
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa Demirci
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Nermin Şaman Doğan
(Hacettepe Üniversitesi)

Prof. Dr. Orhan Yavuz
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Osman Çevik
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Oya Açıkalin Raşem
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Prof. Dr. Özdemir Koçak
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Remzi Duran
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Salim Çöhçe
(İnönü Üniversitesi)

Prof. Dr. Savaş Yıldız
(Kafkas Üniversitesi)

Prof. Dr. Sinan Gönen
(Selçuk Üniversitesi)

Prof. Dr. Süleyman Hayri Bolay
(Ankara Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi)

Prof. Dr. Tahsin Kesici
(TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi)

Prof. Dr. Tahsin Tapur
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Prof. Dr. Turan Karataş
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

- Doç. Dr. Ahmet Güzel
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Doç. Dr. Birol Mercan
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)
- Doç. Dr. Cem Tozlu
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Elza İsmayilova
(Azerbaycan)
- Doç. Dr. Elnure Azizova
(Azerbaycan)
- Prof. Dr. Hacı Kurt
(Mersin Üniversitesi)
- Doç. Dr. İdris Nebi Uysal
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mehmet İnce
(Mersin Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mehmet Kurt
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mehmet Ali Hacıgökmen
(Selçuk Üniversitesi)
- Doç. Dr. Mustafa Sever
(Ankara Üniversitesi)
- Doç. Dr. Nejla Canbulat
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Osman Doğanay
(Aksaray Üniversitesi)
- Doç. Dr. Sevgi Parlak
(İstanbul Üniversitesi)
- Doç. Dr. S. Gül Güneş
(Selçuk Üniversitesi)
- Doç. Dr. Sibel Yağcı
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Sinem Yapar Saçık
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)
- Doç. Dr. Tugay Arat
(Selçuk Üniversitesi)
- Doç. Dr. Yahya Başkan
(İnönü Üniversitesi)
- Dr. Öğr. Ü. Alaattin Uca
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Ayvaz Ünal
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Çağatay Benhür
(Selçuk Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Ercan Aşkın
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Erkan Akgöz
(Selçuk Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Erol Yüksel
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Fadimana Fidan
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Gökhan Akar
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Gökhan Kerse
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mehmet Ali Kapar
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mehmet Alkan
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mevlüt Günler
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Michele Massa
(Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Muhammet Erbay
(Selçuk Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mustafa Arıkan
(Selçuk Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Mustafa Durdu
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Nalan Linda Fraim
(Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Oğuzhan Aytar
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Oya Eryiğit Günler
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Oxana Manolova
(Girne Amerikan Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Sefer Solmaz
(Selçuk Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Süleyman Doğu
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Uğur Kurtaran
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Öğr. Ü. Yasemin Akkuş
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Dr. Adel Zeyade
(Mısır)

Dr. Aziz Ayva
(Necmettin Erbakan Üniversitesi)

Dr. Elza Demirağ
(Girne Amerikan Üniversitesi)

Dr. Cengiz Aslan
(Ankara Üniversitesi)

Dr. Latif Çelik
(Würzburg Institut für Kultur-Geschichts und Intetegrations Studien)
Dr. Mehmet Tütüncü
(Hollanda)

Sekreterya

Arş. Gör. Ahmet Kaysılı
(Ankara Üniversitesi)

Arş. Gör. Aytunç Ülker
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Arş. Gör. Şenol Yurdakul
(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

İÇİNDEKİLER

KARAMANÎ BEDRÜDDİN İBRAHİM BEY VE BİR KİTAP MÜTALAASI	1
Hasan Hüseyin ADALIOĞLU	
ADANA VİLAYETİ SALNAMESLERİNE GÖRE 1870-1900 YILLARI ARASINDA ERMENEK KAZASI (MÜLKİ, İDARİ, SOSYAL, KÜLTÜREL, İKTİSADİ VE TİCARİ YAPISI)	3
Osman AKANDERE	
SARIVELİLER'DEN KARAMAN'A İYİLİĞE ADANMIŞ BİR HAYAT: ERMENEKLİ (DELİ) SAİT DOĞAN	5
Mehmet AKGÜL	
KARAMAN VE ERMENEK'TE YEREL TAKVİM UYGULAMALARI VE TAKVİME BAĞLI GELENEKLER ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME	7
Ayşe AKMAN	
MEŞRUIYET VE SOSYAL SİYASET AÇISINDAN VAKIFLAR: ERMENEK VAKIFLARI ÖRNEĞİ	9
Alaattin AKÖZ, Aynur KARADOĞAN	
ERMENEK İLÇESİ OLUKPINAR KÖYÜ DÜZ DOKUMALARI	11
Mehmet AKTÜRK	
ERMENEKLİ MUSTAFA SAFVET'İN AHLAKA KATKISI	13
Yakup AKYÜZ, Bayram DALKILIÇ	
ERMENEK (GERMANİKOPOLİS) VE EGEMENLİK ALANINDA EPİGRAFI ARAŞTIRMALARI VE GÜNÜMÜZE GELEN KÜLTÜREL İZLER	17
Mehmet ALKAN	
ERMENEK VE ÇEVRESİNDE GİYİM-KUŞAM KÜLTÜRÜ SERÜVENİ	21
Gizem ANŞİN GÜRTEKİN	
SÜLEYMAN HAYRİ BOLAY VE TÜRK DÜŞÜNCE TARİHİNE DAİR ÇALIŞMALARI	24
Mustafa ARIKAN	
ERMENEK BARAJI AÇISINDAN KARAMAN İLİ'NİN BUHARLAŞMA VE YAĞIŞ VERİLERİ İÇİN TREND ANALİZLERİ ...28	
Onur ARSLAN	
ERMENEK BARAJI'NIN KARAMAN İLİNİN SU BÜTÇESİNE ETKİSİ	30
Onur ARSLAN	

PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ) NEKROPOLİSİNDEN BİR GRUP LAHİT	32
Ercan AŞKIN	
ERMENEK YÖRESİ GELENEKSEL KADIN GIYSİLERİ.....	34
Melike ATAMAN, Mustafa KONUK	
KATRANLI (DİNDEBOL) KÖYÜNDEN BİR YAZAR: ZİYA UYSAL..	37
Rabia Gülistan OKUTAN AYHAN	
SARIVELİLERLİ (ERMENEK) ÂŞIK MEHMET ÇETİN VE ŞİİRLERİ	39
Aziz AYVA	
DEMOKRAT PARTİ DÖNEMİ'NDE ERMENEK (1950-1960).....	41
Özgür BAĞCI	
ERMENEK'İN EFSANE BELEDİYE BAŞKANI EMİN HAMİ KOÇAŞ VE ERMENEK ELEKTRİK SANTRALİ.....	43
Halit BARDAKÇI	
ERMENEK MERKEZDE VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TARAFINDAN YAPILAN RESTORASYONLAR ÜZERİNE	46
Ali BAŞ, Remzi DURAN, İbrahim GENÇ	
ORTAÇAĞ KRONİKLERİNDE ERMENEK VE KARAMANOĞULLARI DÖNEMİNDE ERMENEK	48
Yahya BAŞKAN	
1966-2017 PERİYODUNDA KARAMAN VE ERMENEK'DE (İÇ ANADOLU, TÜRKİYE) YILLIK VE MEVSİMLİK SICAKLIK VE YAĞIŞLARDAKİ EĞİLİMLER VE DEĞİŞİMLER.....	50
Türkan BAYER ALTIN, Bekir Necati ALTIN	
ERMENEKLİ BİR PORTRE: DİYANET İŞLERİ BAŞKANI VE SİYASETÇİ KİMLİĞİ İLE LÜTFİ DOĞAN	53
Çağatay BENHÜR, Murat ARDIÇ	
ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI EFENDİ'NİN MEDHAL-I FIKH ESERİNİN FIKHÎ TAHLİLİ	57
İsmail BİLGİLİ	
MUSTAFA BARÇIN VE MEMLEKET SEVGİSİ.....	59
Azmi BİLGİN	
20. YÜZYILIN BAŞLARINDA ERMENEK HAPİSHANESİNİN GENEL DURUMU	64
Tahir BİLİRLİ	
GÖKÇESEKİ (PHILADELPHIA) METAL BULUNTULARININ ÖN DEĞERLENDİRMESİ	66
Handegül CANLI	

DR. LÜTFİ DOĞAN'IN İLMİ KİŞİLİĞİ VE KELAM İLMİNE KATKILARI	69
İbrahim COŞKUN	
ERMENEK NÜFUS DEFTERLERİ (1246-1261/1830-1845)	73
Salim CÖHCE, Hikmet ÇİÇEK	
ELMALARIN HASAT SONRASI DEPOLANMASINDA KARŞILAŞILAN PROBLEMLER VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ: ERMENEK VE BAŞYAYLA ÖRNEĞİ	77
Tuğba ÇAKIR, Hülya ÖZGÖNEN ÖZKAYA	
HALKLA İLİŞKİLER ARACI OLARAK TEKNOLOJİNİN KULLANIMI: ERMENEK BELEDİYESİ WEB SİTESİNİN TEMATİK İNCELENMESİ	79
Gülsüm ÇALIŞIR, İhsan TURKAL, Aleyna Makbule ÜNAL	
ERMENEK'TE DOĞAL OLARAK YETİŞEN ÖNEMLİ TIBBİ VE AROMATİK BİTKİLER	83
Elif ÇATIKKAŞ	
ERMENEK'TE TARIMI YAPILAN BİTKİLER İÇERİSİNDE TIBBİ VE AROMATİK BİTKİLERİN YERİ VE ÖNEMİ	85
Elif ÇATIKKAŞ	
ERMENEK'TEN (KARAMAN/TÜRKİYE) TANIMLANAN BİTKİLER	87
Ömer ÇEÇEN	
ERMENEK BÖLGESİNDEKİ MADENCİLİK İŞLETMELERİNDE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ İÇİN RİSK DEĞERLENDİRMESİNİN ÖNEMİ	89
Aysel ÇİMEN, Ali BİLGİÇ, Ahmed Nuri KURŞUNLU	
ERMENEK, SARİVELİLER VE BAŞYAYLA İLÇELERİNİN SWOT ANALİZİ YÖNTEMİYLE KARŞILAŞTIRMALI OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ	92
İclal ÇÖĞÜRCÜ, Mehmet Ali CANBOLAT, Bülent DARICI	
ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI EFENDİ'NİN PRATİK ARAPÇA ÖĞRETİM METODU	95
Serkut Mustafa DABBAGH, Orhan OĞUZ	
ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI'NİN MANTIĞA KATKISI	99
Bayram DALKILIÇ	
MEHMET NACİ BOLAY'IN MANTIĞA KATKISI	103
Bayram DALKILIÇ	
SOSYO-EKONOMİK GELİŞMİŞLİK ENDEKSİ (SEGE) SIRALAMASI KAPSAMINDA ERMENEK İLÇESİ	105
Bülent DARICI, İclal ÇÖĞÜRCÜ, Mehmet Ali CANBOLAT	

ÇAĞDAŞ LİDERLİK YAKLAŞIMLARI VE SELÇUK ECZA A. Ş. LİDERİ AHMET KELEŞOĞLU ÖRNEĞİ	107
Filiz DEMİR	
“SAKİN ŞEHİR” HAREKETİNDE YÖNETİM VE YÖNETİCİNİN ROLÜ: ADAY İLÇE ERMENEK VE BELEDİYE YÖNETİMİ ÖRNEĞİ.....	109
Filiz DEMİR	
KÜLTÜR MİRASI OLARAK GELENEKSEL ERMENEK EVLERİNİN ÖNEMİ VE GÜNÜMÜZ KENT GELİŞİMİ İÇERİSİNDE KORUMA VE GELECEĞE AKTARILABİLME YÖNTEMLERİ.....	111
Sibel DEMİRARSLAN	
ERMENEK ÇEVRESİNDE ANLATILAN “AKSAKAL” ADLI EFSANEDEN HAREKETLE ANADOLU TÜRK EFSANELERİNDE TAYYİMEKÂN MOTİFİ	115
Sezai DEMİRTAŞ	
OSMANLI DÖNEMİ ERMENEKLİ ÂLİMLER.....	117
Recep DİKİCİ	
ERMENEK TURİZM EYLEM PLANININ OLUŞTURULABİLMESİ İÇİN ÖNERİLER	119
Abdurrahman DİNÇ, Pınar YEŞİLÇİMEN	
ERMENEK MENEKŞESİ (VIOLA ERMENEKENSIS YILD & DİNÇ, VIOLACEAE) VE TÜRKİYE’DEKİ YAKIN AKRABALARI	121
Muhittin DİNÇ, Şinasi YILDIRIMLI, Ayvaz ÜNAL	
BARÇIN BÖLGESİ EVLİLİK KÜLTÜRÜNÜN YÖRE TÜRKÜLERİNE YANSIMASI	123
Oğuz DOĞAN	
1903 TARİHLİ ERMENEK ÇARŞI YANGINI	125
Rahmi DOĞANAY	
ERMENEK’TE (KARAMAN) YAYILIŞ GÖSTEREN GENİSTA L. TAKSONLARI VE İLGİNÇ BİR GENİSTA KAYDI.....	129
Süleyman DOĞU, Muhittin DİNÇ, Yavuz BAĞCI	
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ERMENEK’TE TÜRK DÖNEMİ MEZAR TAŞI UYGULAMALARI	131
Remzi DURAN, Ali BAŞ	
19. YÜZYILDA ERMENEK VE ÇEVRESİNDE GÖRÜLEN SALGIN HASTALIKLAR VE BUNLARA KARŞI ALINAN ÖNLEMLER.....	133
Mustafa DURDU	
ERMENEK KÖYLERİ ÜZERİNDE TOPONİMİK BİR İNCELEME... 135	
Muhittin ELİAÇIK	

ERMENEK’TE ÇÖMLEKÇİLİK GELENEĞİ VE GÜNÜMÜZDEKİ DURUMU	137
Onurcan ERDAL	
BARÇIN YAYLASINDA ANLATILAN “ÇOBANLA HIRSIZ” MASALININ ARKETİPSEL SEMBOLİZM BAĞLAMINDA ÇÖZÜMLENMESİ	139
Ramazan ERGÖZ	
ERMENEK VE ÇEVRESİNE ÖZGÜ ENDEMİK BİTKİLER	141
Kuddisi ERTUĞRUL, Osman TUGAY	
TIMAR TEVCİH UYGULAMALARINDA ERMENEK ÖRNEĞİ (18. YÜZYILIN İLK YARISINDA)	143
Fadimana FİDAN, Ahmet KORKMAZ	
1845 YILINDA ERMENEK VE ÇEVRESİ	145
Ahmet Ali GAZEL, Sacit UĞUZ	
XVI. YÜZYILDA ERMENEK KAZASINDA HİRİSTİYAN TÜRKLER YA DA KARAMANLILAR	147
Bilal GÖK	
KARAMANOĞULLARININ SELÇUKLULARIN VARİSİ OLDUĞU İDDİASININ ORTAYA ÇIKIŞI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME	151
Halil İbrahim GÖK	
OSMANLININ SON DÖNEMİNDE ERMENEK MUSA PAŞA VAKIFLARININ TEVCİHAT SİSTEMATİĞİ ÜZERİNE	153
Mustafa GÜLER	
SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS BAĞLAMINDA GELENEKSEL BİR LEZZET: BATIRIK	155
İbrahim GÜMÜŞ	
XIX. YY’IN İKİNCİ YARISINDA ERMENEK’TE EĞİTİM FAALİYETLERİ	157
N. Betül GÜNEY	
BARÇIN YAYLASI ÇEVRESİNDE SÖYLENEN MANİLERDE AYRILIĞI İŞARETLEYEN GÖSTERGELER	159
Okan Celal GÜNGÖR	
ERMENEK VE ÇEVRESİNİN KARAMANOĞULLARI BEYLİĞİ TARİHİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ	161
Mevlüt GÜNLER	
ERMENEK’TEN GÖÇ: İZMİR - AYRANCILAR ÖRNEĞİ	163
Enes HANÇER	

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ERMENEK’TE OYNANAN ÇOCUK OYUNLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	165
Abdulkadir KABADAYI, Amine KARAGÖZ	
GERMANİKOPOLİS KENTİ İLE İLGİLİ ANTİK YAZARLARIN AKTARDIKLARI	167
Gülseren KAN ŞAHİN	
KARAMANOĞLU BEYLİĞİ’NİN ERMENEK BÖLGESİ’NDEKİ KÜLTÜREL MİRASI	169
Mehmet Ali KAPAR	
ERMENEKLİ ÜÇ KUŞAK PARLAMENTER BİR AİLE: HULUSU GÖKSU VE OĞULLARI	171
Umut KARABULUT	
ERMENEK İLÇESİ MERALARINDA ÇOĞALICI BİTKİ DAĞILIMINA ETKİ EDEN BAZI FAKTÖRLERİN POISSON REGRESYON ANALİZİ İLE BELİRLENMESİ	175
Ufuk KARADAVUT, Çetin PALTA, Ali ÇARKACI, Murat Aydın ŞANDA, Mehmet TEZEL, Şeref AKSOYAK	
SİCİL-İ AHVÂL DEFTERLERİNE GÖRE OSMANLI BÜROKRASİSİNDE ERMENEKLİ MEMURLAR	178
Cem KARAKILIÇ	
ERMENEK VE ÇEVRESİNDEN HUZUR DERSLERİNE KATILAN ALİMLER	181
Alparslan KARTAL	
XVII. YÜZYIL ERMENEK KAZASI VE KADILARI	183
Cihan KILIÇ	
YAYLAK VE KIŞLAK ARASINDA GEÇEN BİR ÖMÜR: OSMANLI DÖNEMİNDE TOROSLARDA YÖRÜK OLMAK	185
Orhan KILIÇ	
ERMENEK’TE KEÇECİLİĞİN GÜNÜMÜZDEKİ DURUMU VE TASARIM ÖNERİLERİ	187
Yasemin KOPARAN	
GIDA İŞLETMELERİNDE SÜREÇ YÖNETİMİ UYGULAMALARI: ERMENEK İLÇESİ ÖRNEĞİ	189
Selçuk KORUCUK, Erhan Nuh ÖZTÜRK	
MUSTAFÂ EL-HÜSEYNÎ EL-ERMENÂKÎ VE ESERLERİ	191
Mesut KÖKSOY	
PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ) HELLENİSTİK VE ROMA DÖNEMİ SERAMİKLERİ: ÖN RAPOR	195

Hatice KÖRSULU, H. Ertuğ ERGÜRER

**ERMENEK’TE BİR ÂYAN HANEDANI:
İNCE ALİ-OĞULLARI’NIN YÜKSELİŞİ** 199

Ensar KÖSE

**GÖKTEPE BELEDİYESİ UYGULAMASINDAN HAREKETLE,
ERMENEK HAVZASINDA KÖYLERİN BELEDİYE
SINIRLARINA ALINMA POTANSİYELİ VE GEREKLİLİĞİ** 201

Hacı KURT

**ERMENEK HAVZASI’NIN ANTİK DÖNEM
TARİHİ VE KENTLERİ** 205

Mehmet KURT

GERMANİKOPOLİS KENTİNİN SİKKELERİ 207

Ergün LAFLI

**ERMENEK’TE ENDEMİK SALVIA ALBIMACULATA
VE SALVIA CAESPITOSA BİTKİLERİNİN UÇUCU
YAĞ BİLEŞENLERİNİN BELİRLENMESİ** 210

Hasan MARAL, Musa TÜRKMEN, D. Alpaslan KAYA, Saliha KIRICI

**ERMENEK’TE KEKİK OLARAK ADLANDIRILAN BİTKİLERİN
UÇUCU YAĞ ORAN VE BİLEŞENLERİNİN BELİRLENMESİ** 212

Hasan MARAL, Saliha KIRICI

ERMENEK KAZASININ İDARİ YAPISI (1864-1920) 214

Mehmet MERCAN

SEMERKANT’TAN ERMENEK’E: BİR KABİLENİN GÖÇ YOLU 216

Gurbangeldi MUHAMMEDOV

**NÜFUS VE TEMETTUAT DEFTERLERİNE GÖRE
ERMENEK’TE ESNAFLAR VE ZANAATKÂRLAR** 218

Hüseyin MUŞMAL, Mehmet ÖZÇELİK

GÜNÜMÜZDE ERMENEK’TE BAKIRCILIĞIN DURUMU 220

Emine NAS, Mehmet AKTÜRK

**ERMENEK BELEDİYE TABİPLİĞİ’NE YAPILAN
ATAMALAR VE KARŞILAŞILAN SORUNLAR (1892-1909)** 222

Kenan OLGUN

**ERMENEK’E ÖZGÜ GASTRONOMİK UNSURLARIN
TURİZMDE ÇEKİCİLİK UNSURU OLARAK KULLANILMASI** 226

Merve ÖZBAY, Pınar YEŞİLÇİMEN, Meral İŞ

KARAMAN ERMENEK İLÇESİNDE BULUNAN KANAVİÇE İŞLEMELERİ	228
Sema ÖZHAN, Nazan ÖZCAN	
KARAMANOĞULLARI BEYLİĞİ DÖNEMİNDEN GÜNÜMÜZE ERMENEK'TE TASAVVUF KÜLTÜRÜ	230
Ahmet ÖZKAN	
ESENTEPE MAHALLESİ ÖRNEĞİNDE SARIVELİLER AĞZI VE ÖZELLİKLERİ	234
Fatih ÖZTÜRK	
ERMENEK'TE SULAR ALTINDA KALAN BİR TARİH: GÖRMELİ KÖPRÜSÜ	237
Sevgi PARLAK, Mehmet Ali KAPAR, Halil İbrahim KUNT	
ERMENEK YÖRESİNDEN DERLENMİŞ MÂNİLERDE TESPİT EDİLEN HALK BİLİMİ UNSURLARI	239
Hasan SAVAŞ	
ERMENEK İLÇESİNİN KÜLTÜREL TURİZM POTANSİYELİNİN COĞRAFİ YÖNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ	241
Hasan SAYILAN	
ERMENEK BÖLGESİNDE YETİŞEN BİTKİLER VE MUTFAK KÜLTÜRÜNE ETKİLERİ	243
Yılmaz SEÇİM, Ali ŞEN, Mustafa AKTURFAN	
MOĞOL HÂKİMİYETİ SIRASINDA ERMENEK VE ÇEVRESİNDE YAŞANAN SİYASİ VE SOSYAL GELİŞMELER (1277 – 1292)	245
Murat SERDAR, Murat HANAR	
ERMENEK CEVİZ GEN KAYNAKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	247
Yılmaz SESLİ	
ALTERNATİF TURİZM AÇISINDAN ERMENEK İLÇESİNİN POTANSİYELİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	249
Ali ŞAHİN, Mehmet POLAT, Muhammet Mustafa PEPE	
ÇEVRESEL SORUNLARIN ÇÖZÜMÜNDE YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ: ERMENEK BELEDİYESİ ÖRNEĞİ	251
Ali ŞAHİN, Sibel ÇALIŞKAN	
ERMENEK BAŞ TARHANASI ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA	253
Ali ŞEN, Yılmaz SEÇİM, Mustafa AKTURFAN	
ERMENEK PEKMEZ HELVASI	256
Ali ŞEN, Merve ÖZBAY, Yusuf YERLİ	

TAŞELİ BÖLGESİNDE (ERMENEK, SARIVELİLER, BAŞYAYLA) KÜÇÜKBAŞ HAYVAN STOKUNUN BÖLGESEL EKONOMİYE KATKILARI VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME	259
Hasan ŞİMŞEK	
ERMENEK İLÇESİNİN NÜFUS GELİŞİMİ	262
Tahsin TAPUR	
SARIVELİLER İLÇESİNİN NÜFUS GELİŞİMİ	266
Tahsin TAPUR	
ENDEMİK COUSİNİA ERMENEKENSİS HUB.-MOR. (ASTERACEAE) TÜRÜ ÜZERİNE ANATOMİK VE PALİNOLOJİK BİR ÇALIŞMA	269
Osman TUGAY, Kuddisi ERTUĞRUL, Deniz ULUKUŞ Sercan KARAGÖZ, Esengül KARAHİSAR	
ERMENEK'E ÖZGÜ ENDEMİK COUSİNİA DAVISİANA HUB.-MOR. (ASTERACEAE) TÜRÜ ÜZERİNE ANATOMİK VE PALİNOLOJİK BİR ÇALIŞMA	273
Osman TUGAY, Kuddisi ERTUĞRUL, Deniz ULUKUŞ Sercan KARAGÖZ, Esengül KARAHİSAR	
ERMENEK'İN (KARAMAN / TÜRKİYE) BİTKİ ÇEŞİTLİLİĞİ	276
Osman TUGAY, Kuddisi ERTUĞRUL	
MARASPOLİ MAĞARASI VE TEMUÇİN AYGİN'İN ERMENEK HATIRALARI	282
Hilmi TÜRKİYILMAZ	
ZEYVE PAZARI	284
Alaattin UCA	
TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ VE ERMENEK BELEDİYESİ ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN HAREKETLE MAHALLİ İDARE BİRLİKLERİNİN İŞLEVSELLİĞİNE YÖNELİK BİR DEĞERLENDİRME	286
Sefa USTA, Hakan CANDAN, Murat BAY	
CBS KULLANARAK ERMENEK'TE KATI ATIK DEPOLAMA SAHALARININ YER SEÇİMİ	290
Mevlüt UYAN, Ömür ESEN	
1934-1950 YILLARI ARASINDA ULUS VE CUMHURİYET GAZETELERİNDE ERMENEK	292
Aytunç ÜLKER	
DESTANLAR VE YER ADLARI BAĞLAMINDA ORTA ASYA'DAN ERMENEK'E KARAMANLILAR	294
Osman ÜLKÜMEN	

ERMENEK’TE HAYVANCILIK VE HAYVANSAL ÜRETİM	297
Büşra YARANOĞLU, Murad GÜRSES	
DERLEME SÖZLÜĞÜ BAĞLAMINDA ERMENEK VE ÇEVRESİ SÖZ VARLIĞI.....	299
Mehmet YASTI	
ERMENEK VE ÇEVRESİNİN ÖNDE GELEN ÜÇ ŞAİRİ.....	301
Kemal YAVUZ	
MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİNDE ERMENEK	305
Cihat YILDIRIM	
ERMENEK IŞIK KİRLİLİĞİ ÖLÇÜMÜ VE HARİTALANMASI	307
Murat YILDIZ, Kadir YETİŞ	
ERMENEK ORMAN İŞLETME MÜDÜRLÜĞÜ ORMANLARINDA ZARAR YAPAN <i>ORTHOTOMICUS EROSUS</i> (WOLL.) İLE MÜCADELE ÇALIŞMALARI	309
Yafes YILDIZ, Eray YENİ	
ERMENEK VE ÇEVRESİNDE BULUNAN YAPILARIN SIVALARININ İNCELENMESİ.....	311
Sadık Alper YILDIZEL, Osman TUNCA, Mehmet UZUN, Serdar ÇARBAŞ	
TÜRK KÜLTÜRÜNDE DAĞ, SU VE MAĞARA KÜLTÜ BAĞLAMINDA SARIVELİLER-CİVLER KÖYÜ DEDENİN GÖZÜ MAĞARASI	314
Ahmet Hakan YILMAZ	
İŞ YAŞAM KALİTESİNİN ERMENEK ÖZEL İŞLETME ÇALIŞANLARI ÜZERİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ.....	317
Feride YILMAZ, Esra AKPINAR KILINÇ	
SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE İÇİN YEŞİL ALTYAPI: ERMENEK ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME	321
Fırat Harun YILMAZ, Ali ŞAHİN	
II. MAHMUT’TAN CUMHURİYET’E ERMENEK’İN SANCAK SERÜVENİ.....	324
Mehmet YILMAZ	
ESKİ ÇAĞ’DA ERMENEK VE ÇEVRESİNİN YOL GÜZERGAHLARI	326
Şenol YURDAKUL	
SANATA VE EĞİTİME ADANMIŞ BİR ÖMÜR: HALİT BARDAKÇI	328
Erol YÜKSEL, Murat ARDIÇ	
TÜRK DEMOKRASİ TARİHİNDE ERMENEKLİ BİR SİYASİ PORTRÉ: MEHMET SADİ KOÇAŞ	332
Erol YÜKSEL	

KARAMANÎ BEDRÜDDİN İBRAHİM BEY VE BİR KİTAP MÜTALAASI

Hasan Hüseyin ADALIOĞLU

Prof. Dr., Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
hhadali@ogu.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmada, Anadolu Selçuklu sultanı I. Alaeddin Keykubat zamanında yazılmış ve o sırada Alâiye’de bulunan sultana takdim edilmiş bir kitabın, Alâiye’den Karaman bölgesi Larende’ye gelişini; oradan da İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi’ne ulaşma serüvenini yazacağız. Kitap, 625/1228’de Anadolu Selçuklu Sultanı I. Alaeddin Keykubat’a takdim edilmiş, daha sonra, Alâiye’nin Selçuklu Beyliğinin elinden çıkıp 1293 yılında Mecdüddin Mahmud’un beyliği sırasında Karamanoğlu Beyliğine geçmesi ile yer değiştirmiştir. Bunu kitabın son kısmındaki varak 106/b’de daire şeklinde yazılmış bir sunuş yazısından anlamaktayız. Kitap, Larende’de Karamanoğlu beyi Bedrüddîn İbrahim’in mütalaasına sunulmuştur. 872/1468 yılında Fatih’in Karaman’ı fethi sonrası ise İstanbul’a intikal etmiştir. Bunu eserin mukaddime ve ferağ kısımlarındaki istishab mühürlerinden anlıyoruz. Biz tarihi olaylar ışığında bir kitabın, kimler tarafından sahiplenildiğine bakarak, serüvenini anlatmaya çalışacağız.

KARAMANÎ BEDRÜDDİN İBRAHİM BEY AND REMARKS OF ONE BOOK

ABSTRACT

In this study, we will write a book coming to Larende place of Karaman from Alaiye and from there reaching adventure to İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi and had been written in the time of Aleaddin Keykubat I; had been offered to Sultan where he was at Alaiye in that time. Book presented to Sultan Aleaddin Keykubat in 625/1228 and then was off Seljuk Pricipality and replaced by passing to Karamanoğlu principality during chiefdom of Mecdüddin Mahmud at 1293in Alaiye. We realized this in the presentation text written as cycle at 106/b at the last part of foil of book. Book was presented to opinion Bedrüddin İbrahim chiefdom of Karamanoğlu at Larende. The book transferred to İstanbul after the conquest of Karaman of Fatih in 872/1468. We understand that information from the “istishab” selas at the introduction and “ferağ” parts of the book. We will try to tell adventure of a book under the lights of historical events by searching who were adopted it.

**ADANA VİLAYETİ SALNAMESLERİNE GÖRE 1870-1900
YILLARI ARASINDA ERMENEK KAZASI (MÜLKİ, İDARİ,
SOSYAL, KÜLTÜREL, İKTİSADİ VE TİCARİ YAPISI)**

Osman AKANDERE

Prof. Dr. Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi,
oakandere@konya.edu.tr

ÖZET

İki yüz elli yıla yakın bir süre Karamanoğulları Beyliğine merkezlik yapan Ermenek bu özelliğinden dolayı bir kültür ve sanat merkezi olmuştur. Karamanoğulları'nın Osmanlı hâkimiyetini kabul etmesinden sonra Ermenek de 1466 yılında Osmanlı Devleti bünyesine dâhil olarak Karaman sancağının bir kazası yapılmıştır.

Bilahare Ermenek'i Karaman Eyaleti'ne bağlı İç-il Sancağının merkezi olarak görmekteyiz. 1845'e kadar Ermenek bu özelliğini korumuş ancak 1871 yılında İç-il sancak merkezinin Silifke'ye taşınmasıyla bu sancağın bir kazası durumuna düşmüştür. 1910-1915 yılları arasında idari statüsü değişen Ermenek Konya Vilayeti'nin bir kazası olmuşsa da 1915'de tekrar İç-il Sancağına bağlanmıştır. 1919 yılında tekrar Konya Vilayeti'nin bir kazası olan Ermenek nihayet 1969'da Karaman'ın vilayet olması ile bu vilayete bağlı bir kaza konumuna düşmüştür.

Şehir merkezinde ve çevresinde çok sayıda camii, mescit, medrese zaviye, hamam köprü ve çeşme gibi yapıları barındırmakta olan Ermenek Karamanoğulları döneminde önemli bir yerleşim yeri idi. Har ne kadar geçmişteki önemini kaybetmişse de Orta Toroslardan İç Anadolu'yu Akdeniz'e bağlayan en kısa kervan yolu üzerinde olmasından dolayı sonraki dönemlerde adından hep söz ettirmiştir.

Bu çalışmada Adana Vilayeti Salnameleri'nde İç-İl sancağı bünyesinde verilen Ermenek Kazası hakkındaki malumatlardan hareketle kazanın; 1870-1900 yılları arasındaki mülki ve idari yapısı ile sosyal, kültürel, ticari ve sınai bakımından durumu ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek Kazası, Adana Vilayeti Salnamesi, Mülki ve İdari Yapı, Sosyo Kültürel Yapı, Ticari ve Sınai Durum.

**ERMENEK DISTRICT BETWEEN 1870 AND 1900 ACCORDING
TO ANNUALS OF THE PROVINCE OF ADANA (CIVIL,
ADMINISTRATIVE, SOCIAL, CULTURAL, ECONOMIC AND
COMMERCIAL STRUCTURE)**

ABSTRACT

Being center of Karamanoğulları Principality for a period approximately about two hundred and fifty years, Ermenek has become a culture and art center thanks to this characteristic of it. Following Karamanoğulları's accepting the domination of Ottomans, Ermenek also participated in the Ottoman Empire in 1466 and became a district of Karaman sanjak.

Afterwards, we see Ermenek as center of İç-İl Sanjak bound up with Karaman. Ermenek protected this feature until 1845, but accompanying with transfer of İç-İl Sanjak center to Silifke in 1871, it became a district of this sanjak. Even though Ermenek, administrative status of which changed in 1910-1915, became district of the Province of Konya, it was cohered to İç-İl Sanjak again in 1915. Having been a district of the Province of Konya in 1919, Ermenek finally became a district bound to Karaman in 1969, following Karaman's becoming a province.

Hosting various structures such as a number of mosques, prayer rooms, madrasah, zawiya, hammam, bridges and fountains in city center and surrounding, Ermenek was a significant residential area in the period of Karamanoğulları. Despite the fact that it lost its importance in the past, it was mentioned most often in the following periods as it possessed the shortest caravan route connecting Central Anatolia to Mediterranean from Middle Taurus Mountains.

The civil and administrative structure and social, cultural, commercial and industrial state of the district between 1870 and 1900 will be tried to be set forth in the study with reference to the information about Ermenek district provided in Annual of Adana Province within the body of İç-İl Sanjak.

Keywords: Ermenek District, Annual of Adana Province, Civil and Administrative Structure, Socio-Cultural Structure, Commercial and Industrial State.

SARIVELİLER'DEN KARAMAN'A İYİLİĞE ADANMIŞ BİR HAYAT: ERMENEKLİ (DELİ) SAİT DOĞAN

Mehmet AKGÜL

Prof.Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi A. K. İlahiyat Fakültesi,
makgul70@hotmail.com

ÖZET

Şehirlere, kasabalara ve köylere hayatlarıyla ruh veren önemli simalar vardır. Bir şehir ya da mekan, içinde yaşayan insanların o yere, mekana kazandırdıkları anlamla isim ve şöhret kazanır. Ekilerin tabiriyle 'şeref'ül mekan bil mekin', yani şehir ününü, şöhretini içinde yaşayanlardan alır. Bu şöhret iyi veya kötüyü temsil edebilir. Ancak bizim meselemiz iyiliğe kapı aralayan ve bir değer olarak onu hayatının her anına nakşederek işleyen iyi insanların şehre kattığı değerlerle ilgilidir.

Karaman'da o yıllarda 'Ermenekli Deli Sait' adıyla maruf olan, Sait Doğan, 1950'li yıllardan 1980'li yıllara kadar ibret amiz bir hayat sürmüş; doğduğu köyden çıkarak hayatın çeşitli rengini ve yüzünü görmüş, yaşadığı hayatı iyiliğe vakfetmiş bir kişidir. Karaman'ın o yıllarına 'Doğan Pastanesi' adıyla damgasını vurmuş, ancak iş için, okumak için Karaman'a gelen doğduğu yörenin insanlarına da sahip çıkmış, onları teşvik etmiş, korumuş ve onların topluma yararlı insanlar olması için elinden gelen gayreti göstermiştir. Onun hayatını anlamak, o yılları yaşayan bir olarak, şehri tarihine bir not düşülmesine ve hatırlanmasına vesile olacaktır.

Bu tebliğde, onun çocukluk ve gençlik yıllarından başlayarak, hayatının çeşitli safhasında yaşadığı iyi-kötü tecrübelerden ders çıkararak, nihayetinde dinginleşmiş bir ruh ve yetkinleşmiş bir abide olarak tamamladığı hayatı ve yapıp ettikleri anlatılacaktır. Ve nihayet hayırla yad edilecek örnek bir insanın bir şehrin hayatına nasıl damga vurduğunu, ilgili yıllar aralığında anlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimler: Şehir, Şehir tarihi, şehir kültürü, vakıf insanlar, Sarıveliler.

**A LIFE DEDICATED TO GOOD FROM SARIVELILER TO
KARAMAN: DELI SAIT DOĞAN OF ERMENEK**

ABSTRACT

There are important personages who give life to the cities, towns and villages through their lives. A city or a location acquires name or fame through the meaning given to them by their residents. As the old people say, “the honor of a residence is through its residents (sharaf al-makān bi'l-makīn)”. This fame may represent good or bad, that is, reputation or notoriety. However, here our concern lies in the good people who led to good and imprinted it onto every instant of life as well as in the values they contributed to life.

Known as “Ermenekli Deli Sait” in Karaman in the years between 1950 and 1980, Sait Doğan, led an exemplary life in these years, leaving his hometown to experience different colors and aspects of life and dedicating his life to good. He imprinted a deep mark on the social life of Karaman during the period above with the name “Doğan Pastanesi (Doğan Patisserie)”, aiding, encouraging and protecting his townsmen who came to Karaman for studying or working, making his utmost efforts to raise them as people of beneficence to society. Understanding his life, as someone who lived those years, shall certainly make a significant entry to the history of the city.

This paper is intended to speak of Mr. Doğan’s life, starting with the years of his childhood and youth, that he eventually completed as a tranquilized soul and as a matured monument by drawing lessons from his good and bad experiences in different periods of his life. It will also describe how an exemplary and beneficial person imprinted on the social life of a city with a special reference to the years above.

Keywords: city, urban history, urban culture, dedicated lives, Sariveliler.

KARAMAN VE ERMENEK’TE YEREL TAKVİM UYGULAMALARI VE TAKVİME BAĞLI GELENEKLER ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Ayşe AKMAN

Antropolog, Halk Kültürü Uzmanı, Kültür ve Turizm Bakanlığı Araştırma ve Eğitim
Genel Müdürlüğü

akmanay6@hotmail.com

ÖZET

Halk takvimini herhangi bir yöre insanının temelde kültürel miras olarak edindiği doğal olgularla, toplumsal kurumlar ve olgular arasındaki uzun süreli deneyimlere dayalı ilişkilerin kurulduğu dinsel, tarihsel, töresel, eğitsel, inançsal, hukuksal, tarımsal, siyasal, ekonomik bağını anımsama ve anımsatma görevini üstlenmiş olan zaman-hayat ikilisinin bir dizgesi olarak tanımlayabiliriz. Halk takvimi dediğimiz yerel takvim bilinen, yaygınlık kazanmış takvimlerden daha farklı olarak yılı bölümler; ayları ve günleri başka bir biçimde adlandırır.

Teknolojik açıdan yetersizliğin olduğu toplumlarda yüzyıllara dayalı yerel deneyim, görgü ve tahminlerle atmosfer olaylarına ilişkin bilgiler oldukça yüksek doğruluk oranlarına ulaşmıştır. Yaşamın tamamen doğal etkenlere bağlı olduğu geleneksel toplumlarda hava tahminleriyle ilgili bilgiler kültürel bütün içerisinde önemli bir yere sahiptir.

Bu çalışma daha önce Karaman İli ve Ermenek İlçesi’nde gerçekleştirilen halk kültürü alan araştırması sırasında kaynak kişilerle bire bir görüşmeler sonucunda elde edilen verilere dayalı olarak hazırlanmıştır. Bu çalışmanın amacı, Karaman İli ve Ermenek İlçesine özgü yerel takvim bilgisinin, takvimde bazı noktalara yüklenen özel anlamların ve takvim geleneklerinin değerlendirilmesidir. Ayrıca geleneksel kültürümüzde önemli bir yeri olan ve yerel takvime bağlı olarak kutlanan kimi mevsimlik bayram kutlama geleneğine de bu çalışma içerisinde yer verilecektir. Konuya ilişkin bilgiler, bu anlamda herhangi bir yerin halk kültürü değerleri açısından önemli bir kaynaktır.

Anahtar Kelimeler: Takvim, meteoroloji, inanış, hidrellez, yağmur duası, gelenek.

**AN ASSESSMENT OF LOCAL CALENDAR USES AND
CALENDAR-RELATED TRADITIONS IN KARAMAN
PROVINCE AND ERMENEK DISTRICT**

ABSTRACT

We may define the Folk Calendar as a systematic arrangement of time and life, assuming the task of remembering religious, historical, traditional, educational, religious, legal, agricultural, political and economic ties established by relationships based on long-term experiences between natural events, social institutions and events inherited by the people of a particular region; in essence as a cultural inheritance. Apart from the popularly used calendars, folk calendars, also known as local calendars, give different names to the parts and divisions of the year.

In societies that fall behind technological advancements, the knowledge of atmospheric events obtained with centuries-old experiences, manners and forecasting has reached a level of high accuracy. Knowledge concerning weather forecasts has a significant place in the cultural whole of traditional societies in which life is completely dependent upon natural factors.

This study is based on the data received after one-to-one interviews were held with relevant persons during a field research on folkloric culture carried out in Karaman Province and Ermenek District. This study aims to assess the knowledge of the local calendar unique to Karaman Province and Ermenek District, the calendar traditions as well as the special meanings ascribed to certain points of this calendar. Plus, it also brings under focus some of the traditions for seasonal bairam celebrations, which are an important element in our traditional culture and are held depending on local calendar. The knowledge related to the main subject is, in this sense, considered to be a crucial source in terms of understanding the folkloric culture of any settlement.

Keywords: Calendar, meteorology, faith, hidrellez, prayer for rain, tradition.

MEŞRUIYET VE SOSYAL SİYASET AÇISINDAN VAKIFLAR: ERMENEK VAKIFLARI ÖRNEĞİ

Alaattin AKÖZ

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
aakoz@selcuk.edu.tr

Aynur KARADOĞAN

Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZET

Vakıfların kurulmasında ve çoğalmasında dini sebepler başta olmak üzere pek çok etken bulunmaktadır. İslam toplumlarında yaşanan siyasi ve sosyal değişimler, adil gelir dağılımı, sosyo-ekonomik ihtiyaçlar, servetin müsadere yoluyla parçalanmadan gelecek kuşaklara aktarılmak istenmesi gibi gerekçeler de söz konusu sebepler arasındadır. Ancak bunların yanında vakıfların bir başka gayesi de devletin ve sultanın güç ve kudretinin sergilendiği, böylece tebaanın nabzının tutulduğu bir meşruiyet aracı olmasıdır. Bu bağlamda vakıflar bir sosyal siyaset müessesesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Vakıflar aynı zamanda üst tabakadaki zümrenin servetini mülkiyet olmaktan çıkarıp topluma mal etmesine, elde edilen nemanın alt tabakalara gelir ve hizmet olarak yayılmasına da imkân sağlayan bir sistemdir. Bundan sadece tebaa değil, devletin kendisi de nemalanmaktadır. İktidar açısından en önemli getirilerinden birisi mevcut sultanın ve devletin meşruiyetini doğrudan veya dolaylı olarak sağlamış olmasıdır. Hükümdarların vakıflar yoluyla egemenliklerini meşrulaştırması hem Selçuklular, hem de Ortaçağ sonlarında Anadolu'daki birçok beylik tarafından kabul görmüş bir gelenektir. Bu gelenek Osmanlı hükümdarları tarafından da benimsenmiş, hatta hiçbir dönemde olmadığı kadar geliştirilmiştir.

Bu bildiride; Ermenek vakıfları, sosyal siyaset ve toplumsal meşruiyet üzerinden ele alınıp değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sultan, toplum, yönetim, şehir, vakıf.

THE WAQFS FROM THE STANDPOINT OF LEGITIMACY AND SOCIAL POLITICS: THE EXAMPLE OF THE ERMENEK FOUNDATIONS (WAQFS)

ABSTRACT

In the establishment of and the growth of Islamic foundations (Waqfs), there are many reasons, especially religious reasons. The political and social changes in the Islamic societies, fair distribution of income, socio-economic needs, the desire of transfer of wealth of to the successive generations without breaking up of the wealth with confiscation. However; another goal of the foundations is to display the state's and the Sultan's power and ability as a tool of legitimacy for the subjects. In this sense, the foundations come up as an institution of social politics.

At the same time, the foundations are a system which allows the upper classes to take out the wealth from their properties and distribute the wealth to the lower classes as earnings and service. Not only the subjects, but also the State itself is exploiting by the foundations. One of the most important yields of foundations in terms of politics is that the foundations' provision of legitimacy to the present Sultan and the State, directly and indirectly. The legitimization of rulers' hegemony with foundations is a generally accepted tradition by both the Seljukids and the many Anatolian Principles at the end of the Medieval Age. This tradition was absorbed by the Ottomans; in fact, the Ottomans was improved this tradition to the such extents that it is never seen in history.

In this paper; the waqfs of Ermenek would be evaluated from the standpoint of social politics and social legitimacy.

Keywords: Sultan, society, administration, city, waqf.

ERMENEK İLÇESİ OLUKPINAR KÖYÜ DÜZ DOKUMALARI

Mehmet AKTÜRK

Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
m.akturk@hotmail.com.tr

ÖZET

Türk toplumunda dokumacılık geleneğinin Orta Asya'dan beri var olduğu bilinmektedir. Hayvancılık ile geçimini sağlayan Türk toplumu yetiştirdiği hayvanlardan elde ettikleri yünleri eğirmiş ve elde ettiği iplikle dokumalarını yapmıştır. Birçok amaç için geçmişten günümüze dokuma yapılagelmiştir. Halı, kumaş, kilim, cicim, zili, sumak vb. başlıca dokumalarımızdır. Anadolu'da hemen hemen her yörede dokumacılık var olmuştur. Günümüzde bazı bölgelerde varlığını sürdürmektedir.

Hayvancılığın başlıca geçim kaynağı olduğu Ermenek ilçesinin köylerinin birçoğunda geçmişte dokuma yapıldığı bilinmektedir. Yörede ıstar tezgâh ve iki çerçeveli ahşap el dokuma tezgâhları bulunmaktadır. Bu tezgâhlarda kilimler iki parça olarak dokunur ve ortadan dikilirler. Günümüzde birçok köyde dokumacılık geleneği terk edilmiştir. Dokumacılığın devam ettiği köylerden birisi Olukpınar köyüdür. Köyde uzun zaman önce ıstar tezgâh kullanımı bırakılmıştır. Tezgâhlar ya yakılmış ya da çürümeye bırakılmıştır. Günümüzde birkaç hanede bulunan iki çerçeveli ahşap dokuma tezgâhlarında dokuma yapılmaktadır. Dokuyuculardan edinilen bilgilere göre geçmişte kullanılan yün iplikler zamanla yerini orlon ipliklere bırakılmıştır. Günümüzde kullanılan iplikler eski kıyafetlerin kesilmesi ile yapılan ipliklerdir. Bu ipliklerle yapılan dokumalara yörede çul, çaput, kılıf dokuma denilmektedir.

Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden; gözlem, görüşme ve doküman analizi yöntemleri kullanılmıştır. Edinilen iletişim bilgileri sonucunda 07.04.2018 tarihinde Olukpınar köyüne gidilerek meslek sahipleriyle karşılıklı görüşmeler yapılmıştır. Doğal ortam inceleme ve doğrudan veri toplama yöntemi ile kullanılan araç, gereçlerin ve üretilen ürünlerin fotoğraf çekimleri yapılmıştır. Çekilen fotoğraflar bilgisayar ortamına aktarılarak düzenlenecektir.

FLAT WEAVINGS OF OLUKPINAR VILLAGE OF ERMENEK PROVINCE

ABSTRACT

It is known that the tradition of weaving in Turkish society has existed since Central Asia. The Turkish society that liveth with livestock, has been spinning wool obtained from their animals for yarn and they weaving the yarn. Weaving for many purposes, it has been done from the past to the present day. Our major weavings are carpets, fabrics, rugs, cicim, zili, soumac etc.. There has been weaving in almost every region of Anatolia. Today, it is still in existence in some regions.

It is known that most of the villages of Ermenek, where livestock is the main source of income, were weaved in the past. There are ıstar looms and two-frame wooden hand looms in the region. Rugs are woven in two pieces in these looms and stitch from middle. Today, the tradition of weaving in many villages has been abandoned. One of the villages where weaving continues is Olukpınar village. The use of the ıstar loom was abandoned long ago in the village. The looms are either burned or left to rot. Nowadays, weaving is done in two frame wooden weaving looms which are in a few houses. According to the information obtained from the weavings, the woolen yarns used in the past have been left in place with orlon yarns. Yarns used today are yarns made by cutting old clothes. The weaving made with these yarns is called as gunny, shoddy, sheath woven in the region.

Qualitative research methods in study; observation, interview and document analysis methods were used. As a result of the obtained communication information, on 07.04.2018, visits were made to the village of Olukpınar and mutual negotiations were held with professional owners. The instrument used to examine the natural environment and direct method of data collection, photographs of equipment and products that are made shots. Photographs taken will be transferred to the computer environment and arranged.

ERMENEKLİ MUSTAFA SAFVET'İN AHLAKA KATKISI

Yakup AKYÜZ

Dr. Öğr.Ü., K. M. Ü. İslami İlimler Fakültesi, yakupakyuz70@hotmail.com

Bayram DALKILIÇ

Prof. Dr., N. E. Ü. A. K. İlahiyat Fakültesi.

ÖZET

Ermenek kasabasında 1877 yılında doğan Mustafa Safvet, Sarf ve nahiv ilmini Ermenek'te, mantık, fıkıh, meanî, usûl ve akaidi ise Konya'da okumuştur. Hadis, tefsir, sair ilimleri de İstanbul'da tamamlamıştır. 1904 yılında Bayezid Camiinde ilk dersine çıkmıştır. 1907 yılında Konya mebusluğu yapmıştır. Hürriyet ve İtilâf Fırkası'ndan olması iddiasıyla 1927'de devlet hizmetinde bulunması yasaklanmıştır. Ermenekli Mustafa Safvet 1965'de 88 yaşında iken vefat etmiştir.

Mustafa Safvet Efendiye göre ahlak insanlık için en önemli konuların başında gelir. Onun, Beyanü'l-Hak dergisindeki yazılarında ele aldığı her konunun temelinde ahlak bulunmaktadır. M. Safvet, toplumda meydana gelen ahlak zafiyetlerini o toplumun yıkılması için başlıca gerekçe olarak göstermektedir. Batı Roma'nın daha erken yıkılmasının gerekçesi olarak ahlaki çözülmeyi işaret ederek Batı Roma'da ahlaki çözümlenin Doğu Roma'ya oranla daha ileri seviyede oluşuna bağlamaktadır. Araplar ise, bedevi bir toplum olmalarına rağmen Endülüs örneğinde görüldüğü gibi büyük bir medeniyet oluşturabilmişlerdir. M. Safvet, bunun arkasında Arapların, temel erdemlerden olan şecaat, sehavet ve sadakat gibi ahlaki erdemlerin bulunduğunu belirtmiştir. M. Safvet Efendi yabancı okullar meselesine de ahlak temelli bakmaktadır. Ona göre Osmanlılar, çocuklarını bu okullara göndermemeliler. Çünkü verilen bilgi, kültür, ahlak anlayışları, çocuklarımızı kendi kimliklerine, milletine, vatanına ve devletine karşı yabancılaştırmaktadır. M. Safvet'e göre erkek ve kadınların aynı mekanlarda bulunmadığı ve kadınlar fitratlarına uygun olmayan bir iş tutmadıkları müddetçe onların iş hayatında yer almasında herhangi bir engel bulunmamaktadır. M. Safvet, diğer bir makalesinde tiyatroları konu edinmiştir. Bu tür kuruluşlar, ona göre Osmanlı halkı üzerinde olumsuzluklara sebebiyet vermektedir. Tiyatrolarda oynanan oyunlar, ona göre bizim dini ve ahlaki toplum yapımıza uygun değildir. Bu nedenle toplumda bir çok karmaşaya sebebiyet vermektedir. Gençler, çalışarak ailesinin ihtiyaçları için kazanmış olduğu parayı buralarda bir gecede harcamakta, oralarda oynan sahte yaşamlara özenmektedirler, dolayısıyla bu tür kurumlar, gelecek nesil için tehlike

oluşturmaktadırlar. Medreseler için de ahlak önemli bir konudur. Sokak ortasında alelade içki içilmesini ve buna zabitanın tavrını, müdahalesini takdire şayan bularak bu tür davranışların halk büyük yıkıntılara neden olacağını belirttiği yazısı da önemlidir. O, müesseselerin hemen gerekli çalışmaları yaparak ve önlemleri alarak bu tür hadiselerin tekrarına meydan verilmemesi gerektiğine dikkat çekmiştir.

Ahlakı, hayatın tamamına temel olarak alan ve hayatta karşılaşılan meselelerin temelinde ahlakın bulunduğunu düşünen Mustafa Safvet, ahlaki konularda ortaya çıkacak çöküşün, bütün hayatı sarsacağını ileri sürmektedir. Nazari ahlaka önem veren M. Safvet, insan nefsinin durumunu analiz ettiği yazısı temelinde insanı anlatmaya ve bu nefsin durumları doğrultusunda da ameli ahlak konularını ele aldığı yazılarının çoğunda günlük hayatta karşılaşılan meseleleri çözmeye ve önerilerde bulunmaya çalışmıştır. O, günlük, gerçek ve siyasi hayattan hiçbir vakit kopmadan cesurca önerilerde bulunmuştur. Çalışmamızda onun ahlak alanında ortaya koyduğu yazılar temellinde önerileri, tavsiyeleri ve çözümlenmeleri ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mustafa Safvet, Ermenek, İslam, Ahlak, Değer.

ERMENEKLI MUSTAFA SAFVET'S CONTRIBUTION TO ETHICS

ABSTRACT

Mustafa Safvet, who was born in 1877 in the town of Ermenek, studied at Ermenek, Sarf and nahiv ilmi, and logic, fiqh, meanî, usûl and akaidi in Konya. Hadith, Tafsir and other sciences were also completed in Istanbul. In 1904 he attended the first lecture at Bayezid Mosque. In 1907 he served as a deputy of Konya. It was forbidden to be in state service in 1927, claiming to be from Freedom and Attack Party. Ermenekli Mustafa Safvet died in 1965 when he was 88 years old.

According to Mustafa Safvet Efendi, morality is one of the most important issues for humanity. Everything he dealt with in the writings of Beyanü'l-Hak is based on morals. M. Safvet shows the moral weaknesses in society as the main reason for the demolition of that society. Pointing to the moral dissolution as the reason for the earlier collapse of the West Rome, in Western Rome the moral dissolution is more advanced than in East Rome. The Arabs, despite being a Bedouin society, could have created a great civilization as seen in the example of Andalusia. M. Safvet stated that behind it lies the moral virtues of the Arabs, the virtues of the basic virtues, such as tolerance and loyalty. M. Safvet Efendi also takes a moral-based look at foreign schools. According to him, the Ottomans should not send their children to these schools. Because the given knowledge, culture and moral understanding alienate our children against their own identities, nation, homeland and state. According to M. Safvet, there are no obstacles for men and women to be involved in business life as long as they are not in the same places and do not keep a job that is inappropriate for women's works. In another article, M. Safvet, the subject of the theater. Such institutions, according to him, cause negativities on the Ottoman people. The plays played in the theater are not appropriate for our religious and moral society. For this reason, it causes many complications in the society. Young people spend their money in a room where they have worked for their family's needs in these places, and they care for the false lives they play there, so these institutions are a danger for the next generation. Morality is also an important issue for the media. It is also important that the writer states that such behavior is the cause of massive destruction of the people by drinking alcohol all the way in the middle of the street, and by finding that the attitude of

the contemplation, He pointed out that the establishment should not be challenged again by doing necessary work and taking precautions.

Mustafa Safvet, who believes that ethics is the basis of all life and morals on the basis of the issues encountered in life, suggests that all the life will be shaken by the collapse that will arise in moral issues. M. Safvet, who attaches importance to the nativity morality, tried to explain the human on the basis of the essay analyzing the situation of the human being and tried to solve the problems encountered in daily life and suggestions in the most of the articles on the moral issues in the direction of these self- He was boldly making proposals everyday, real, and political without delay. In our work, we will discuss the proposals, recommendations and solutions on the basis of the writings he has put forth in his field of ethics.

Keywords: Mustafa Safvet, Ermenek, Islam, Ethics, Moral.

ERMENEK (GERMANİKOPOLİS) VE EGEMENLİK ALANINDA EPIGRAFI ARAŞTIRMALARI VE GÜNÜMÜZE GELEN KÜLTÜREL İZLER

Mehmet ALKAN

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji
Bölümü
mehmetalkan@kmu.edu.tr

ÖZET

Dağlık Kilikia Bölgesi'nde antik adı Kalykadnos olan Göksu Nehri'nin ikiye böldüğü dağlık coğrafyanın Eskiçağ'daki adı Isauria olup bu bölgenin en büyük on kentinden (*dekapolis*) biri Germanikopolis idi. Kuzeyindeki geç dönem kalesi ve sarp kayalıklara oyulmuş çok sayıda kaya mezarı ile güneyinde yer alan sulak ve verimli bahçeleri Evliya Çelebi'den 20. yüzyıl başlarına kadar pek çok gezgin ve batılı araştırmacının dikkatini çekmiştir.

Antik edebi kaynaklarda hakkında şaşırtıcı bir şekilde çok az bilgi bulunan Germanikopolis'in Eskiçağ tarihi üzerine bildiklerimiz daha çok arkeolojik buluntulara ve epigrafik belgelere dayalıdır. Adını Roma imparatoru Caligula'nın Germanicus lakabından alan Germanikopolis önemli ve büyük bir kent olmasına rağmen buradan şimdiye kadar az sayıda epigrafik belge ele geçmiştir. Tamamı Eski Yunanca yazıtlardan oluşan bu belgelerden biri T. Callander tarafından 1927 yılında yayımlanan makalesinde, diğerleri G. E. Bean ve T. B. Mitford'un 1970 yılında yayımlanan eserinde yer almaktadır. Ermenek'te ele geçen son bir epigrafik buluntu ise bu sunumun sahibi tarafından 2018 yılında yayımlanan makalenin konusunu oluşturan yeni keşfedilmiş bir yazıttır.

Bu çalışma, Ermenek ve yakın çevresinden ele geçmiş olan yazıtları ilk defa Türkçe çevirileriyle beraber yeniden derleyerek hem Türk okurları ve araştırmacıların ilgisine sunmayı hem de bu belgelerin yeniden yorumlanmasıyla Germanikopolis'in Eskiçağ kültürünün anlaşılmasına katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Derlenen belgeler, üçü adak, beşi mezar ve biri de mülkiyet yazıtı olmak üzere dokuz yazıttan oluşmaktadır. Yazıtların en erken olanı M.S. 2. yüzyıla ait olup diğerleri Geç Roma İmparatorluk Dönemi'nden ve Geç Antikçağ'dandır.

Adak yazıtlarından biri, Damlaçalı mevkiindeki doğal bir mağara yakınlarında ele geçmiş olup Germanikopolis ethnikon'unu içermekte ve

mağaranın tanrıça Athena Lamatorma'ya adandığını göstermektedir. Aynı mağaranın duvarına kazılmış diğer bir adak yazıtı, Germanikopolislilerin bir imparatorun (büyük olasılıkla Septimius Severus) zaferini burada kutladıklarını belgelemektedir. Diğer bir adak yazıtı ise Ermenek kent merkezinin 1 km batısında, iki Hristiyan vatandaşın Mesih'e ve başmelek Mikail'e yalvararak dua ettiklerini kaydetmektedir. Mezar yazıtları ise daha çok yerel, Yunan ve Latin şahıs isimleri ve tapınılan kültler hakkında bilgi içermektedir. Son olarak, Ermenek yazıtlarına yeni eklenen mülkiyet yazıtı ise, Geç Antikçağ'da ortaya çıkan feodal sistemin temelini oluşturan geniş arazi ve malikâne sahibi toprak ağalarının varlığına ilişkin önemli bilgi vermektedir. *Proastion* ve *topothesia* terimlerinin bir arada kullanıldığı tek epigrafik belge olma özelliğiyle de yazıt, Germanikopolis tarihi ve kültürü açısından önemli bir yere sahip olmakla beraber Eskiçağ'ın tarım ekonomisi üzerine yapılan çalışmalara da büyük katkı sunacaktır.

**EPIGRAPHIC RESEARCHES IN ERMENEK
(GERMANICOPOLIS) AND ITS SURROUNDING AND SOME
CULTURAL TRACES REACED TODAY**

ABSTRACT

The region of Isauria was the area being divided in the middle by the Calycadnus River (Göksu) in Rough Cilicia. The city of Germanicopolis was one of the largest ten cities “*decapolis*” in Isauria. At the northern side of Ermenek, a medieval fortress and numerous rock-cut tombs carved into the steep cliffs, at the southern side, many wetlands and fertile gardens attracted the attention of many researches and travellers from Evliya Çelebi to the 20. century.

Our knowledge on the ancient history of Germanicopolis, about which the ancient literary sources give too little information, is based mostly on the archaeological finds and the epigraphic documents. Although Germanicopolis, named after Roman emperor Caligula’s nickname Germanicus, was an important and large city only a few inscriptions were found there. One of these documents, which consist entirely of ancient Greek inscriptions, is published in article by T. Callander in 1927 and the others were collected by G. E. Bean and T. B. Mitford in their work in 1970. The last epigraphic find unearthed in Ermenek is a newly discovered inscription which was edited by the owner of this presentation and it will be published in 2018.

The epigraphic documents collected in this study are composed of nine inscriptions, which include three votive inscriptions, five funerary inscriptions and a property inscription. The earliest one of the inscription is dated to the second century A.D., the others are from the Late Roman Period and Late Antiquity.

One of the votive inscriptions is on a column found near a natural cave at the place called Damlaçalı. The inscription recording the ethic of Germanicopolis indicates that this cave was devoted to Athena Lamatorma. The second votive inscription is engraved on the wall of the same cave and it documents that the people of Germanicopolis celebrated here the victory of an emperor (probably Semptimius Severus). The last votive inscription is written in a tabula on a rock 1 km to the west of Ermenek town centre. The inscription includes the pray of two Christians to Jesus and Archangel Michael. The funerary inscriptions contain mostly information about the indigenous, Greek

and Latin personal names and also about the worshipped cults in Germanicopolis and its vicinity. Finally, the property inscription gives information on the existence on the large estates owned by the landlords, who caused the emergence of the feudal system and they had a significant place within the economic structure of Late Antiquity. The inscription, in which the terms of *proastion* and *topothesia* are for the first time seen together, will have a significant contribution to the history and culture of Ermenek, as well as to the studies on the agricultural economy in Antiquity.

ERMENEK VE ÇEVRESİNDE GİYİM-KUŞAM KÜLTÜRÜ SERÜVENİ

Gizem ANŞİN GÜRTEKİN

Öğretim Görevlisi, Uludağ Üniversitesi İnegöl Meslek Yüksekokulu,
gizem@uludag.edu.tr

ÖZET

Giyinme; örtünme içgüdüleriyle başlayıp, tarihin süzgecinden geçerek serüvene dönüşmüş ve insanlığın farklılık özentsinden nasibini alarak giyim kuşam olgusunu ortaya çıkarmıştır. Giyim kuşam kültürünün oluşumunu; toplumdaki sınıf ayrılıkları, iklimler ve savaşlar, göçler ve milletlerarası ticaret, turizm, ekonomi ve teknolojik gelişmeler etkilemiştir. Toplumu sarsan önemli olaylarla bu olayları yaratan kişiler de geleneksel kıyafetlerde belirleyici nitelikte olmuştur.

Ermenek; Toprakları Güney Anadolu coğrafi yapısı sınırları içerisinde olup, önceden Konya iline bağlı iken, 1989 yılında ise Karaman iline bağlanmıştır. Bu çalışmada 5000 yıllık tarihi geçmişini olan Ermenek ve çevresinin (Sarıveliler, Başyayla) giyim- kuşam, takı ve aksesuar kültürü detaylı olarak incelenmiştir. Yöresel kadın kıyafetleri ve yöresel erkek kıyafetleri kültürel alışkanlıklarla bağdaştırılmıştır. Bölgede günlük yaşam koşullarında küçükbaş hayvan yetiştiriciliği ve meyve yetiştiriciliği ile el sanatları ve madencilik başlıca geçim kaynakları arasında yer almaktadır. Buna bağlı olarak giyim- kuşam ve aksesuarlar yerel halk arasında rahat kesimli modellerden ve kullanışlı malzemelerden tercih edilmiştir. Estetik ve ergonomiyi bir arada kullanarak yaşamış oldukları bölgenin giyim-kuşam kültürlerine büyük ölçüde katkıda bulunmuşlardır. Ermenek ilçesi ve çevre halkının giyim- kuşam tarzı genel olarak yaşayış biçimlerini, ekonomik durumlarını ve sosyal yapılarını yansıtmaktadır. Yapılan bu çalışmada birinci elden kaynaklar ve ikinci elden kaynaklar toplanarak; kaynak tarama, tasnif (sınıflandırma), tahlil (analiz), tenkit (eleştiri) ve terkip (bileştirme) yöntemleri kullanılarak incelenmiştir.

Sonuç olarak Ermenek ve çevresindeki bölge halkının giyim kuşam kültürünü, takı ve aksesuar zevklerini yansıtan örneklerin tamamen yok olmadan çalışmayı ve belgelemeyi amaçlayan bu bildiriye, ulaşılabilen tüm materyal ve belgeler detaylı bir şekilde incelenmiş ve elde edilen bilgiler fotoğraflarla desteklenerek sunulmuştur. Günümüzde üretimi ve kullanımı giderek azalan ve kaybolma arifesinde olan kültür değerlerinin araştırılması,

günümüze ulaşabilen örneklerinin tespit ve muhafaza edilmesi, sistematik bir biçimde analiz edilmesi ve elde edilen sonuçların belgelenmesi, başka kültürlere ve gelecek nesillere tanıtılması açısından önemlidir.

THE AVENTURE OF CLOTHING CULTURE IN ERMENEK AND IT'S SURROUNDING AREA

ABSTRACT

To dress; Began as an instict of covering up, evolved through the steps of history, turned into an adventure, and brought out the essence of difference in humanity, thus revealing the nature of apparel. Means that effected the formation of clothing and apparel culture; class distinctions in the society, climates and wars, immigration and international trade, tourism, economics and technological developments. The people who created these incidents and the incidents themselves that have shaken the society were also decisive in traditional costumes.

Ermenek's territories are within the boundaries of the South Anatolian geographical structure and the city was connected to the province of Konya before 1989, in 1989 city is integrated to the province of Karaman.

In this research, the culture of clothing, jewelery and accessories of Ermenek and its surroundings (Sariveliler, Başyayla) which has a history of 5000 years is examined in detail. Local women clothes and local men clothes are associated with cultural habits. Livestock breeding, agriculture, handcrafts and mining are among the main economical activities in the region. Consequently, clothing and accessories are preferred among the locals with convenient cut-outs and useful materials. Using a combination of aesthetics and ergonomics, they have made a major contribution to the clothing culture of the region that they have lived in. The clothing style of Ermenek county and it's surroundings reflects the general forms of life, economic conditions and social structures. In this research, first-hand resources and second-hand resources are collected; were examined using methods such as source screening, classification, analysis, criticism and composition.

As a result, all materials and documents that can be reached were examined in detail and the information obtained was supported with photographs, in order to investigate and document Ermenek and it's surroundings' clothing, jewelry and accessories before the data completely disappears. Today, it is important to investigate cultural values which are diminishing and/or on the eve of disappearance, to identify and maintain the samples which can be accessed, to analyze them in a systematic way and to document the results obtained for introducing these to other cultures and future generations.

SÜLEYMAN HAYRİ BOLAY VE TÜRK DÜŞÜNCE TARİHİNE DAİR ÇALIŞMALARI

Mustafa ARIKAN

Dr. Öğr. Ü., Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
marikan@selcuk.edu.tr

ÖZET

Süleyman Hayri Bolay 2 Şubat 1937 tarihinde Ermenek'in Dindebol (Katranlı) köyünde doğdu. Ulemadan birçok şahsiyet yetiştirmiş bir aileye mensup, Birinci Dünya ve İstiklal Savaşı gazilerinden Muallim Mustafa Bolay'ın oğludur. İlk tahsilini Davdas ve Bolay köylerinde, orta tahsilini Konya'da Karma Ortaokulu ve Konya Lisesi'nde yaptı. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunudur.

Henüz ortaokul yıllarında Mehmet Akif, Yahya Kemal, Necip Fazıl ve Arif Nihat Asya gibi şairleri tanıdı ve şiirlerini sevdi. 1956'da Ankara'ya geldiği zaman, lise yıllarından mecmuasını takip ettiği Osman Yüksek Serdengeçti ile ve onun çevresindeki Şevket Eygi, Sezai Karakoç, Kemalettin Şenocak, Mehmet Genç, Yavuz Bülent Bakiler, Rıza Akdemir; Türk Ocağı çevresinden Nevzat Yalçıntaş, Galip Erdem, Nejdet Sançar, Zeki Sofuoğlu, Osman Turan, Şevket Raşit Hatipoğlu, Hamdullah Suphi, Arif Nihat Asya, İsmail Hakkı Akyüz gibi ilim, fikir, sanat ve siyaset adamlarını tanıdı. Yine talebelik yıllarında Osman Nuri Ergin, Peyami Safa, Nurettin Topçu ile tanıştı. Hocaları Ülken ve Atademir'den, Turan, Topçu ve Safa'dan etkilendi.

Akademik çalışmalarını Batı ve Türk-İslam felsefesi üzerine yapan Bolay, asıl çalışma alanını Türk Düşünce Tarihi olarak tespit etti. Fakülte bitirme tezi olarak hocası Ülken nezaretinde hazırladığı Materyalizm-Spiritüalizm ve Vahdet-i Vücûd Meselesi adlı çalışmayı 1967 yılında Türkiye'de Ruhçu ve Maddeci Görüşün Mücadelesi başlığı ile yayımladı. Bu çalışma onun en tanınmış eserleri arasında yer aldı. 1978'de Felsefi Doktrinler Sözlüğü'nü yazdı. Eserinde felsefi, tasavvufî, dinî-tasavvufî cereyanların büyük çoğunluğuna yer verdi; bunların birbirleriyle, varsa Türk tarihi ve kültürü, İslâm ve Batı düşüncesi ile irtibatlarını kurdu. 2005'de ödüllü çalışması Osmanlılarda Düşünce Hayatı ve Felsefe'yi kaleme aldı. Osmanlı düşünürleri ile Batılı filozofların düşünceleri arasındaki benzerlikleri ve farklılıkları eserinde ortaya koydu. 2006'da yayımlanan Felsefe Dünyasında Gezintiler'de felsefenin farklı alanlarına dair makalelerini topladı. Aynı eserde Türk felsefesi üzerine

kendisiyle yapılan mülakat metinlerine ve yazdığı kitap tanıtımlarına yer verdi. 2007’de yayımlanan Türk Düşüncesinde Gezintiler’de Sultan Alparslan devrinden Osmanlı’ya, Tanzimat’a, Meşrutiyet’e ve Cumhuriyet dönemine Türk düşüncesini, Türkiye sınırlarının dışındaki evreniyle ve meseleleriyle birlikte ele aldı. Hocası Ülken’in Türkiye’de Çağdaş Düşünce Tarihi adlı kitabıyla açtığı yolda onun izinden gitmeye devam etti; hocasının eksik bıraktıklarını da giderecek yedi cilt sekiz kitaptan oluşan Tanzimat’tan Günümüze Türk Düşüncesi adlı eseri ilim dünyamıza kazandırdı. Bu alandaki son eseri, 2018’de yayınlanan Batı Aklına Karşı Türkiye oldu.

Bolay, Türk milliyetçiliği hareketinin tarihî kurumu Türk Ocağı’nın çalışmalarına katıldı, Türk Yurdu dergisine yazdığı makaleler ile de aynı alandaki hizmetlerine devam etti.

Sadece yazdığı kitap ve makaleler ile değil; hocalık yıllarında görev yaptığı farklı öğretim kurumlarında Türk Düşünce Tarihine dair dersler açtı ve bu dersleri okuttu.

Süleyman Hayri Bolay, Türk Düşünce Tarihi ve meselelerine ilmî olduğu kadar, içeriden ve milli bir bakış sahibi olarak yaklaşmış, sadece düşünce tarihine dair çalışmalar yapmamış, aynı zamanda özgün düşünceleriyle önemli bir fikir adamı hüviyetini haiz olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Süleyman Hayri Bolay, Türk Düşünce Tarihi, Ermenek.

SÜLEYMAN HAYRI BOLAY AND HIS WORKS ON HISTORY OF TURKISH THOUGHT

ABSTRACT

Süleyman Hayri Bolay was born in the village of Dindebol (Katranlı) on February 2, 1937. He belongs to a family which raised numerous scholars. He is the son of Muallim (Teacher) Mustafa Bolay, one of the war veterans wounded in the World War I and the Independence. He received his primary education in the villages of Davdas and Bolay and he continued to Karma Ortaokulu and Konya Lisesi in Konya for his secondary education. He graduated from Ankara University, Faculty of Theology.

During his secondary school education, he was introduced to the poets of his period such as Mehmet Akif, Yahya Kemal, Necip Fazıl and Arif Nihat Asya and he loved their poems. When he came to Ankara in 1956, he was introduced to Osman Yüksek Serdengeçti whom he followed during his secondary education through the journal he published and he also met some scientists, intellectuals, artists and politicians around him such as Şevket Eygi, Sezai Karakoç, Kemalettin Şenocak, Mehmet Genç, Yavuz Bülent Bakiler, and Rıza Akdemir; and some others from the environment of Türk Ocağı (Turkish Nationalist Association) such as Nevzat Yalçıntaş, Galip Erdem, Nejdet Sançar, Zeki Sofuoğlu, Osman Turan, Şevket Raşit Hatipoğlu, Hamdullah Suphi, Arif Nihat Asya, and İsmail Hakkı Akyüz. During his pupillage, again, he was introduced to Osman Nuri Ergin, Peyami Safa, and Nurettin Topçu. He was also influenced from his teachers, Ülken and Atademir, Turan, Topçu and Safa.

Bolay who conducted his academic works on Western and Turkish-Islam philosophy preferred History of Turkish Thought as his main research field. His work which was called as Materialism-Spiritualism and the Issue of Vahdet-I Vücûd (Unity of Existence) and prepared by him as the Graduation Thesis of Faculty with the supervision of his teacher Ülken was published in 1967 under the title of the Struggle between Spiritualist and Materialist Thought. This study is one of his most common works. In 1978, he wrote The Dictionary of Philosophic Doctrins. In his work, he employed majority of the philosophic, sufistic and religious-sufistic currents and he established contacts between them or Turkish history, culture and Islamic and Western thoughts. In 2005, he wrote his award-winning work called the Life of Thought and Philosophy in Ottoman. He revealed similarities and differences between Ottoman philosophers and Western Philosophers. In his work the Tour to the Philosophy World published

in 2006, he compiled his articles on various fields of philosophy. In the same work, he also employed the texts of interviews conducted with him on Turkish Philosophy and introduction of his books. In the Tour to Turkish Thought published in 2007, he discussed the history of Turkish thought from the period of Sultan Alparslan to Ottoman period, Reforms, Constitutional period and Republican period including its universe which was away from Turkish borders and the problems related to it. He followed his teacher Ülken on the road which he initiated through his work called the History of Contemporary Thought in Turkey; he contributed to our world of science through his work called Turkish Thought from Reform period to the Present including seven volumes and eight books. His latest work published in 2018 is Turkey against Western Mind.

Bolay participated the activities of Turkish Nationalist Association which is the historical institution of Turkish nationalism and he continued his services in the same field through the articles he wrote in the journal of Türk Yurdu (Turkish Homeland).

He not only served through the books and articles he wrote but also opened and taught courses on the History of Turkish Thought in various educational institutions during the years of his teaching.

Süleyman Hayri Bolay discussed the issues of the History of Turkish Thought from the perspective of science and he both conducted studies on the history of thought and proved that he has the identity of a significant intellectual through his specific opinions.

Keywords: Süleyman Hayri Bolay, The History of Turkish Thought, Ermenek.

ERMENEK BARAJI AÇISINDAN KARAMAN İLİ'NİN BUHARLAŞMA VE YAĞIŞ VERİLERİ İÇİN TREND ANALİZLERİ

Onur ARSLAN

Dr. Öğr. Ü., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölümü
onarslansdu@hotmail.com

ÖZET

Buharlaşma ve yağış baraj işletmesinde kullanılan önemli parametrelerdir ve bu parametreler için trendlerin belirlenmesi barajın daha etkili bir şekilde yönetimini sağlayacaktır. Bu çalışmada Ermenek barajı açısından Karaman ilinin buharlaşma ve yağış verileri için trend analizi gerçekleştirilmiştir. Türkiye'nin ikinci en yüksek barajı olan Ermenek barajı Karaman ili içerisinde bulunmaktadır. Uygulama için Karaman İlinin 1964 ve 2017 yılları arasındaki aylık ortalama buharlaşma ve aylık toplam yağış değerleri kullanılmıştır. Trend analizi için Mann Kendall Mertebe Korelasyon (MKMK) testi uygulanmıştır. Aylık ortalama buharlaşma değerleri için Mayıs ve Eylül ayları için %99 güven düzeyinde artma trendleri gözlenmektedir. Diğer aylarda istatistiksel olarak anlamlı trendler olmamasına rağmen bu aylar artma trendi göstermektedirler. Aylık toplam yağış verilerindeki trendler aylara göre değişmektedir. Aylık toplam yağış değerleri için Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül ve Ekim ayları %99 güven düzeyinde artma trendine sahipken diğer aylar azalma trendi göstermektedirler. Buharlaşma verilerindeki artma trendi ve yağış verilerindeki azalma trendi Ermenek barajının su seviyesinde azalma ile sonuçlanabilir. Bu nedenle barajdan bırakılan su miktarları azaltılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Trend, Mann Kendall Mertebe Korelasyon Testi, Buharlaşma, Yağış, Ermenek Barajı.

TREND ANALYSES FOR EVAPORATION AND PRECIPITATION DATA OF KARAMAN CITY IN TERMS OF ERMENEK DAM

ABSTRACT

Evaporation and precipitation are very important parameters which are used for dam operation and determination of trends for these parameters provides much more effective management of dam. In this study, trend analyses for evaporation and precipitation data of Karaman city in terms of Ermenek Dam are performed. Ermenek Dam which is the second highest dam in Turkey is located in Karaman city. Mean monthly evaporation and monthly total precipitation data between 1964 and 2017 are used for application. Mann Kendall Rank Correlation (MKRC) test is applied for trend analysis. Increasing trends at 99% confidence level are observed in the months of May and September for mean monthly evaporation data. Although there are no statistically significant trends in other months, these months show increasing trend. Trends in total precipitation data change according to months. The months of June, July, August, September and October have increasing trend at 99% confidence level while the other months show decreasing trend. The increasing trend of evaporation data and decreasing trend of precipitation data can result in a decrease in water level of Ermenek Dam. Therefore, water releases from dam should be reduced.

Keywords: Trend, Mann Kendall Rank Correlation Test, Evaporation, Precipitation, Ermenek Dam.

ERMENEK BARAJI'NIN KARAMAN İLİNİN SU BÜTÇESİNE ETKİSİ

Onur ARSLAN

Dr. Öğr. Ü., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölümü
onarslansdu@hotmail.com

ÖZET

Baraj bulunduğu bölgede iklimi değiştirebilir. Bu durum bölgenin su bütçesini de etkileyebilir. Su bütçesinin belirlenmesi su kaynaklarının planlanması ve yönetimi açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmada Ermenek Barajı'nın Karaman ilinin su bütçesine olan etkisi incelenmiştir. Türkiye'nin en yüksek ikinci barajı olan Ermenek barajı Karaman ili içerisinde bulunmaktadır. Bu amaçla Karaman İlinin 2001 ve 2008 arasındaki baraj öncesi su bütçesi Karaman ilinin 2010 ve 2017 arasındaki baraj sonrası su bütçesi ile karşılaştırılmıştır. Su bütçesinin hesaplanması için Thornthwaite yöntemi uygulanmıştır. Çalışmada Karaman ilinin aylık ortalama sıcaklık ve aylık toplam yağış değerleri kullanılmıştır. Sonuçlara göre Karaman ilinin su bütçesinde önemli değişimler gözlenmiştir. İki dönem bir biri ile karşılaştırıldığında ortalama sıcaklık, toplam yağış, toplam evapotranspirasyon, eksik su, fazla su ve akış değerlerinde artışlar belirlenmiştir. Bu sonuçlar Ermenek Barajı'nın Karaman ilinin su bütçesini değiştirdiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Su bütçesi, Thornthwaite, Ermenek Dam.

EFFECT OF ERMENEK DAM ON WATER BUDGET OF KARAMAN CITY

ABSTRACT

A dam can change the climate of the region where it is located. This case can affect the water budget of the region. Determination of water budget is of great importance in terms of the planning and management of water resources. In this study, effect of Ermenek Dam on Water Budget of Karaman city was investigated. Ermenek Dam which is the second highest dam in Turkey is located in Karaman city. For this aim, water budget of Karaman city for the period before the dam between 2001 and 2008 was compared with the water budget of Karaman city for the period after the dam between 2010 and 2017. Thornthwaite method was applied for calculation of water budget. In this study, mean monthly temperature and total precipitation values (2001-2008 and 2010-2017) were used for application. According to the results, important changes in water budget of Karaman city were observed. When comparing two periods, increases in the values of mean temperature, monthly precipitation, total evapotranspiration, water deficit, water surplus and runoff were determined. These results show that Ermenek dam changed the water budget of Karaman city.

Keywords: Water budget, Thornthwaite, Ermenek Dam.

PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ) NEKROPOLİSİNDEN BİR GRUP LAHİT

Ercan AŞKIN

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji
Bölümü
ercanaskin@gmail.com

ÖZET

Philadelphia antik kenti, Ermenek ilçesinin kuş uçuşu 12 km doğusunda, Gökçeseki köyünün kuzeyinde kuzeydoğu-güneybatı yönünde uzanan yaklaşık 350 m uzunluk ve 100 m genişlikteki kayalık tepe üzerinde bulunmaktadır. Tepe üzerinde yoğun bir şekilde çeşitli yapılara ait duvar yıkıntılarına ve mekan oluşturmak amacıyla işlenmiş anakayalara rastlanmaktadır. Akropolisin hemen kuzeyindeki vadi ile bu vadiyi çevreleyen kayalık yamaçlarda ise kentin nekropolisinin geliştiği gözlenmektedir. Nekropolis içerisinde ağırlıklı olarak kaya mezarlarıyla karşılaşılma ile birlikte lahitler, anakaya lahitleri ve khamosorionlar da nekropolisin mezar çeşitliliği içerisinde yer almaktadır. Karaman Müze Müdürlüğü başkanlığında, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü bilimsel danışmanlığında 2015 yılında akropolisin kuzey yamacındaki kaçak kazı çukurları içerisinde 5 adedi kısmen görülebilen lahitlerin ortaya çıkarılması amacıyla kazı çalışmaları yürütülmüştür. Gerçekleştirilen kazılar sonucunda sayıları 8'e çıkan lahitlerin doğu-batı yönünde uzanan basamaklı alt yapılar üzerinde, ön yüzleri kuzeye bakar şekilde yerleştirilmiş oldukları görülmüştür. Lahitlerden doğuda bulunan 4 adedi üç basamaklı ortak bir alt yapı üzerinde yer almaktadır. Söz konusu grubun batısında ise 3 adet lahit yine üç basamaklı ortak bir alt yapı üzerinde yükselmektedir. Bu grubun üzerinde yer aldığı alt yapı ayrıca küçük bir mezar odasına da sahiptir. Bu grubun arkasında ise yine bir alt yapı üzerinde yükselen büyük oranda tahribata uğramış 1 adet lahit daha bulunmaktadır. Söz konusu lahitlerin bazılarının üzerinde yazıt ve kabartmalara da rastlanmaktadır. Çalışma kapsamında kazı çalışmaları sonucunda ortaya çıkarılmış olan ve Roma imparatorluk dönemine ait olduğu anlaşılan lahitler bölge ve diğer bölge örnekleriyle de karşılaştırılmak suretiyle tüm yönleriyle ayrıntılı olarak ele alınacaktır. Üzerlerinde taşıdıkları kabartma ve yazıtlardan hareketle çeşitli yorumlara yer verilecektir.

Anahtar Sözcükler: Kilikia, Isauria, Philadelphia, Nekropolis, Lahit.

A GROUP OF SARCOPHAGI FROM THE NECROPOLIS OF PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ)

ABSTRACT

Ancient city of Philadelphia is straight across located 12 kilometers east of Ermenek, and north of Gökçeseki village. It is established on a rocky hill that extends approximately 350 meters long and 100 meters wide to the northeast and southwest. Versatile buildings, ruins of walls and engraved bedrocks to provide space have been discovered during archaeological surveys. Surrounded by a rocky hillside, the Necropolis of the city is located on the valley to the north of Acropolis. Necropolis hosts multiple tombs as sarcophagi, bedrock sarcophagi, khamosorions and among with them, mainly rock-cut tombs. Under the directorate of Karaman Museum and advisory of Karamanoğlu Mehmetbey University, Faculty of Literature, Archaeology Department, partially visible 5 sarcophagi due to illegal diggings were revealed in 2015 excavations. The number of sarcophagi that faced to north side have increased to 8 during the excavations. Of seven out of eight sarchophagi, 4 of them on the east and 3 of them on the west share a three stepped joint bases. Their substructure consists of a small tomb. Below this group, there is a highly damaged sarcophagus. Several of these sarcophagi contains inscriptions and reliefs. Our study indicates that they belong to Roman Imperial Period. This study intends to analyze their inscriptions and reliefs they contain and compare them with other examples throughout the region in order to reach a conclusion.

Keywords: Isauria, Philadelphia, Necropolis, Sarcophagus.

ERMENEK YÖRESİ GELENEKSEL KADIN GİYSİLERİ

Melike ATAMAN

Öğr. Gör., Ordu Üniversitesi Fatsa Meslek Yüksekokulu Tasarım Bölümü Moda
Tasarımı Programı
s_u_melike@hotmail.com

Mustafa KONUK

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi TBMYO El sanatları Bölümü,
mkonuk@kmu.edu.tr

ÖZET

Giyinme ilk önce ihtiyaç ile başlamıştır. İnsanlar önce tabiatın etkilerinden korunmak için giyinmişlerdir. Zaman ve teknoloji ilerledikçe giyim; cinsiyet, statü, kültürel değerler ve inanç gibi birçok etki ile harmanlanarak şekil almıştır. Artık giysiler, sözsüz iletişim aracı olarak karşımıza çıkmaktadır. Türk kültür ve medeniyetinde giyim kuşam her zaman önemli bir yer tutmuştur. Giysilerin yanı sıra tamamlayıcı öğeler de karşımıza çıkmaktadır. Başlıklar, kemerler, kolyeler, küpeler, başörtüleri, çoraplar, ayakkabılar, saç şekilleri, sakal ve bıyık şekilleri giysiyi tamamlayan bu unsurlar arasındadır. Her yörenin yaşayışını yansıtan motifler vardır. Bu motifler kilimlere, başlıklara, giysilere, tabloları, panoları, oyalara, nakış ve dokumalar ile yansıtılmıştır.

Anadolu birçok medeniyete beşiklik yapmış eşsiz zenginlikte topraklara sahiptir. Ermenek de bu yörelerden biridir. Ermenek, İç Anadolu bölgesinde bulunan Karaman iline bağlıdır. Tarihte ilk yerleşimin görüldüğü yerlerden birisidir. Birçok medeniyetin gelip geçtiği bu topraklar zengin kültür ve tarihi değerleri bünyesinde barındırmaktadır.

Gelenek ve göreneklerimizin unutulmaya yüz tuttuğu bu zamanlarda yöresel giyim kuşam, değerli kültür varlıklarından biridir. Giysiler her yöreye göre farklı özellikler göstermektedir. O yörede yaşanan bayramlar, savaşlar, kıtlık, doğum, ölüm, düğün, nişan, sünnet gibi merasimler, giysilere ve motiflere yansıtılmıştır. Bu şekilde kültür günümüze taşınmıştır.

Giyim kültürü ilmek ilmek işlenerek bin bir emek ve göz nuru ile oluşturulmuştur. Teknoloji ve modanın etkisiyle yöresel giysilerimiz unutulmaya yüz tutmuştur.

Kültürel değerlere verilen önemin artırılması tanıtılması adına yapılan bu çalışmada; Ermenek yöresi kadın giysileri araştırılmış, giysiler; süsleme, renk,

yöresel motifler ve tasarım özellikleri bakımından incelenmiştir. Yöresel özellikleri tespit edilmiştir. Bu gün artık çok nadir olarak kullanılan Ermenek yöresel kadın giysilerine sandıklardan ulaşılmış ve incelenmiştir. Tarihi yapıları ve doğal güzellikleri yanında Ermenek yöresel giysileri de unutulmamalıdır.

Yöresel kültürümüzün önemli parçalarını oluşturan giysiler yeni nesillere tanıtılmalıdır. Sandıklarda ve eyizlerde saklı kalmış giysilere ulaşılmalı ve araştırma yapılmalıdır. Yöresel giysilerden esinlenerek yeni ve çağdaş tasarımlar yapılmalıdır. Kültürümüzün en önemli unsurlarından olan giysiler gün yüzüne çıkarılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Ermenek, giyim-kuşam, tasarım, yöresel motifler.

TRADITIONAL WOMEN'S CLOTH IN ERMENEK

ABSTRACT

Dressing started with need first. People are dressed first to be protected from the effects of nature. As time and technology progress clothing; gender, status, cultural values and beliefs mixed with many effects takes shape. Clothes now stand out as a means of nonverbal communication. In Turkish culture and civilization, clothing has always been an important place. Complementary items, as well as the clothes we come against. Title, belts, necklaces, earrings, scarves, socks, shoes, hairstyles, beards and mustaches way between these elements are complementary clothing. There are motifs that reflect the life of each area. These motifs are reflected in kilims, headers, clothes, tablolar, panolara, embroidery, embroidery and textiles.

Anatolia has been the cradle of many civilizations has a unique richness of the soil. Ermenek is also one of these regions. Ermenek, located in the Central Anatolia region depends on Karaman. It is one of the places where the first settlement was seen in history. These lands, where many civilizations have come and go, have rich cultural and historical values.

At this time our customs and traditions are forgotten, local clothing is one of the precious cultural assets. Dresses have different characteristics according to each locality. Ceremonies such as holidays, wars, famine, birth, death, weddings, engagement, circumcision in the region are reflected in clothes and motifs. This is how culture came to this day. The culture of clothing was created with lots of labor and eye nuru by processing stitch loop. Due to the influence of technology and fashion, our local outfits have begun to be forgotten.

In order to encourage the cultural heritage given to cultural values to increase, Women's clothing in Ermenek region was investigated; clothes; decoration, color, local motifs and design features were investigated. Local characteristics have been identified. Today, the local women's clothes of Ermenek, which are used very rarely today, removed from the crate. Historical buildings and natural beauties as well as Ermenek regional clothing should not be forgotten.

The clothes that form important parts of our regional culture should be introduced to the new generation. confidential clothing must be reached and investigated. New and contemporary designs should be inspired by the local clothes. Clothes from the most important elements of our culture must be brought to the surface of the day.

Keywords: Culture, Ermenek, clothing, design, local motifs.

**KATRANLI (DİNDEBOL) KÖYÜNDEN BİR YAZAR:
ZİYA UYSAL**

Rabia Gülistan OKUTAN AYHAN

Arş. Gör., Uşak Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü,
gulistan.okutan@usak.edu.tr

ÖZET

1947 yılında Karaman ilinin Ermenek ilçesine bağlı Katranlı (Dindebol) köyünde doğan Ziya Uysal; yayınlanan deneme ve şiir türündeki eserlerinde Türkiye'nin sosyal, ekonomik, ticari, siyasi, hukuki ve kültürel meselelerini bahsetmektedir. İş güvenliği, iş ahlakı, memleket özlemi, din, toplumsal değer yargıları ve gündelik hayat ile ilgili konuları da kaleme almıştır.

Köşe yazılarında güncel toplumsal olaylar, siyasal ve hukuksal gelişmeler, yeni dünya düzeni, küreselleşme hakkında görüşleri yer almaktadır. İş hayatında yaşadığı tecrübe ve anılarını okuyucularla paylaşmaktadır. Bireysel konulara örnek olarak da vicdan, ahlak, eğitim, çocukluk ve gençlik, din, peygamber sevgisi eserlerinde görülmektedir.

Şiirlerini genellikle 7'li, 8'li ve 11'li hece ölçüsüyle dörtlükler şeklinde yazmıştır. Dini ve milli şiirleri dikkat çekerken vatan sevgisi, insanlık, hayat, ölüm, çocukluğa özlem, köy hayatı, memleketi Ermenek ve çevresi gibi temaları; sade ve yalın bir ifade ile dile getirmiştir. Konya, Karaman ve Ermenek bölgesindeki köylerin tarihi, folklorik, coğrafi, doğal özellikleri, halkın bölgedeki geçim kaynakları, memleket özlemi, çocukluk anıları şiirlerinin ana temasını oluşturmaktadır.

Uysal'ın farklı türlerde yayınlanmaya hazır birçok eseri de mevcuttur. Ermenekli bir yazarın tanıtılması ve eserlerinin yayınlanmasının, bir yönüyle bölge açısından diğer yönüyle de milli kültür ve edebiyat açısından önemli bir katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu amaçla Ziya Uysal'ın hayatı, sanatı ve eserlerinin genel değerlendirmesi yapılacak; Ermenek ve çevresini konu alan şiir ve yazıları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Ziya Uysal, Ermenek, Dindebol, Katranlı, şiir, deneme.

AN AUTHOR FROM KATRANLI (DINDEBOL) VILLAGE: ZIYA UYSAL

ABSTRACT

Ziya Uysal who was born in Katranlı (Dindebol)-Ermenek-Karaman in 1947 has mentioned about Turkey's social, economic, commercial, political, judicial and cultural issues in his published essays and poems. He has also written about job security, bussiness ethics, homesickness, religion, social value judgements and daily life.

His columns include his views on current social events, political and legal developments, new world order, globalization. He shares experiences and memories of his business life with readers in his work. Examples of individual issues include conscience, morality, education, childhood and youth, religion, and love of prophets.

He has written his poems generally in the form of quartains with the 7, 8 and 11 syllabic meter. While his religious and epic poems attracting attention he has written on certain themes such as homeland love, humanity, life, death, longing for childhood, village life, Ermenek and its surroundings with plain and simple expression. Historical, folkloric, geographical and natural features of the villages in Konya, Karaman and Ermenek regions, people's livelihoods in the region, homesickness, childhood memories are the main themes of his poetry.

There are also many works in different genres written by Uysal that are ready to be published. It is aimed in this paper that introducing of an author from Ermenek and the publication of his works so that it will make an important contribution both to the region and to the national culture and literature as well. For this purpose, Ziya Uysal's life, art and literary works will be evaluated in general; his poems and essays about Ermenek and its surroundings will be examined.

Keywords: Ziya Uysal, Ermenek, Dindebol, Katranlı, poetry, essay.

SARIVELİLERLİ (ERMENEK) ÂŞIK MEHMET ÇETİN VE ŞİİRLERİ

Aziz AYVA

Dr. Öğr. Ü., Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi Türk
Dili ve Edebiyatı Bölümü
azizayva@hotmail.com

ÖZET

Âşıklık geleneği; kaynağı kamlık geleneğine dayanan Türk kültürünün eşsiz değerlerinden biridir. Anadolu'da âşık adı verilen ve çoğu zaman da farklı adlarla karşımıza çıkan bu temsilciler tarihsel bellekten edindikleri birikimleri yerel ve mahallî kültürel değerlerle zenginleştirerek içinde yaşadıkları toplumun sözcüsü konumunda yer almışlardır. Bu bağlamdan hareketle şiirlerinde mahalli unsurlarıyla dikkati çeken Ermenekli bir âşığımızı tanıtmak istiyoruz. Ağlayan Âşık namıyla tanınan Mehmet Çetin Sarıveliler'de yaşayan soğuk demircilikle meşgul, pek tanınmayan bir halk şairidir. Âşıklık üzerine özel bir eğitim de almayan, âşık meclislerine katılmayan Mehmet Çetin özel hayatında yaşadığı trajik ve mizahî olayları şiirleştirme konusunda yetenekli bir âşıktır. Tespit ettiğimiz şiirlerinden ve yazılış öykülerinden hareketle âşığın şiir dünyası çözümlenmeye çalışılacak ve şiirlerinde Ermenek ve Sarıveliler halk kültürünün izleri tespit edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Âşıklık Geleneği, Âşık, Halk Kültürü, Sarıveliler, Âşık Mehmet Çetin.

**ASHIK MEHMET ÇETIN AND HIS POEMS OF
SARIVELILERLI (ERMENEK)**

ABSTRACT

Minstrelsy; is one of the unique values of Turkish culture and which is based on the tradition of Kamlık. Representatives of these culture in Anatolia, who are known as minstrels and often termed with different names, have taken part in the society by enriching the accumulation of the historical memory with local and local cultural values. From this point forth, we want to introduce an a minstrel from Ermenek who draws attention with its local values. Mehmet Çetin, who is known by the The Crying Minstrel (Ağlayan Âşık), is not a popular poet who makes his living by doing cold steel work in Sariveliler village. Mehmet Çetin, who does not have any special education on minstrelsy and does not attend the minstrels assemblies, is a gifted poet in versifying tragic and humorous events he has experienced in his private life. Based on the poems we have identified and the background stories of his poems, we will try to analyze this minstrel's world of poetry and we will try find traces of Ermenek and Sariveliler folk culture in his work.

Keywords: Minstrelsy, Minstrel, folk culture, Sariveliler, Âşık Mehmet Çetin.

DEMOKRAT PARTİ DÖNEMİ'NDE ERMENEK (1950-1960)

Özgür BAĞCI

Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,
ozgurbgc@gmail.com

ÖZET

Hititler, Roma İmparatorluğu, Anadolu Selçuklu Devleti, Karamanoğulları Beyliği, Osmanlı Devleti ve Cumhuriyet Dönemi'nde bulunduğu coğrafyanın önemli merkezlerinden biri olan Ermenek, eski çağlara uzanan zengin bir tarihe sahiptir. Ermenek, Doğu Roma İmparatorluğu Dönemi'nde Taşlık Kilikya'nın en önemli merkezi olan Dekapolis'in başkentidir. Ermenek'i önemli kılan diğer bir özelliği de Anadolu'nun Türkleşmesinde önemli bir yere sahip olan Karamanoğulları Beyliğine başkentlik yaparak bu beyliğin kültür ve sanat merkezlerinden biri olmasıdır. Osmanlı Devleti Dönemi'nde Silifke sancağı içinde yer alan Ermenek, 1845'te İçel sancağının merkezi olmuştur. 1910-1915 yılları arasında Konya iline bağlansa da 1915'te tekrar İçel sancak merkezine alınan Ermenek, 1919 yılında yeniden Konya iline bağlanmıştır. Nihayet 1989 yılında Karaman'ın il olması ile birlikte bu ile bağlı bir ilçe hâline gelmiştir.

Cumhuriyet Dönemi'nde Konya, ilçeleriyle beraber büyümeye ve gelişmeye devam eder. Özellikle Demokrat Parti Dönemi'nde (1950-1960) tam liberalleşme ile birlikte tüm ülkede olduğu gibi Konya ve ilçelerinde de bir değişim yaşanır. Söz konusu dönemde Ermenek'te altyapı çalışmalarına önem verilmiş, okullaşma oranı artmış, yeni imar faaliyetlerine girilmiş ve bunların yanında idari değişiklikler de yaşanmıştır. İlçenin en önemli sorunu olarak görülen yol ve içme suyu meselesine ise ayrı bir önem verilir. Bu nedenle ilçe, bucak ve köy yollarının yapımı ve köylere içme suyu getirilmesi işleri hızlandırılır. Yine bu dönemde sağlık alanında önemli gelişmeler yaşanmış, sağlık evi inşa edilmiş, verem ve sıtma ile mücadele edilmiş, özellikle hastalıklara karşı aşılama faaliyetlerine öncelik verilmiştir. Ermenek'in zorlu doğa koşulları nedeniyle tarıma elverişli arazi dar olduğundan Demokrat Parti Dönemi'nde halkın geçim imkânlarının genişletilmesi için arıcılık, bağcılık, meyvecilik, sebzeçiliğin geliştirilmesine ve buna karşı yabancı meyve ağaçlarının azaltılmasına çalışılmıştır.

Çalışmamızda arşiv belgeleri, süreli yayınlar ve telif eserlerden faydalanılarak Demokrat Parti Dönemi'nde (1950-1960) Ermenek'in idari, sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasi hayattaki durumu aydınlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Demokrat Parti, Konya.

ERMENEK IN DEMOCRATIC PARTY PERIOD (1950-1960)

ABSTRACT

Ermenek was one of the most important centers of Its geography in Hittites, Roman Empire, Anatolian Seljuk State, Karamanoğulları Principality, Ottoman Satate and Republican Periods. So It has a rich history dating back to ancient times. Ermenek was the capital of Dekapolis, which is the most important center of Stone Cilicia in the period of the Eastern Roman Empire. Karamanoğulları Principality has an important place in Turkization of Anatolia, and Ermenek was also the center of culture and art as the capital of Karamanoğulları. Ermenek was located in the Silifke sanjak during the Ottoman period, and later became the center of İçel sanjak in 1845. Ermenek was under administration of Konya province (1910-1915), İçel sanjak (1915-1919) and Konya province again from 1919 to 1989. In this year Karaman became a city and Ermenek was linked to Karaman as a town. Konya continued to grow and develop with their towns in Republican Period. Within liberalization in Democratic Party Period (1950-1960) some important changes happened in Konya and in Its town, just like in the whole country. In that period, infrastructure services were given importance, schooling rates increased, new public works and settlement affairs were undertaken and some administrative changes also happened. The matter of road and drinking water, which was considered as the biggest problem of the district, was placed a particular importance. So, the affairs of road building in villages and towns and bringing drinking water to the villages were accelerated. In this period, important developments in the field of health have also been experienced. Within this context, a sanatorium was built, a hard fight was carried out against tuberculosis and malaria and especially vaccination activities were conducted against diseases. Because of Its difficult nature, Ermenek's agricultural land was quite limited. Therefore, in Democratic Party Period, beekeeping, viniculture, fruit and vegetable growing were expanded and wild fruit trees were tried to be reduced.

In this study, we try to illuminate Ermenek's administrative, social, cultural, economic and political life in Democratic Party Period (1950-1960) through the instrument of archived documents, periodicals and copyrighted works.

Keywords: Ermenek, Democratic Party, Konya.

ERMENEK'İN EFSANE BELEDİYE BAŞKANI EMİN HAMİ KOÇAŞ VE ERMENEK ELEKTRİK SANTRALİ

Halit BARDAKÇI

Emekli Öğretim Görevlisi, Selçuk Üniversitesi, Sanatçı-Yazar,
halitbardakci@hotmail.com

ÖZET

Bu yazıda, 1927 – 1944 yılları arasında Ermenek Belediye Başkanlığı yapmış, özverili çalışmaları ve döneminin çok ilerisinde fikirleriyle unutulmaz hizmetler vermiş olan Emin Hami Koçaş'tan ve çalışmalarından bahsedilmektedir. 1899 yılında Ermenek'te doğan, ilk okulu ve Rüşdiyeyi Ermenek'te bitiren Koçaş daha sonra İstanbul Tıp Fakültesi Eczacılık Bölümüne girmiş, ilk yılın sonunda Birinci Dünya Savaşının başlamış olması nedeniyle tahsiline ara vermek zorunda kalarak Ermenek'e dönmüştür.

Belediye Başkanlığı sırasında, 16.000 kişilik nüfusu rahatça barındıracak bir şehir imar planı yaptıran ve uygulamaya başlayan Koçaş, belediye binasını tamir ettirmek, kapalı su yolları ve çeşmeler yaptırmak, şehir dışında akarsuyu ve elektriği olan bir mezbaha binası inşa ettirmek, ilçenin tarihi zenginliği olan ve yıkılmaya yüz tutan Tol Medrese'nin taç kapısını bir çatı ile muhafaza altına alarak harap olmaktan kurtarmak gibi önemli imar çalışmalarında bulunmuştur. Halk sağlığı ve çevrenin görsel olarak iyileştirilmesi çalışmaları da ilk olarak onun döneminde başlamıştır.

Koçaş'ın en büyük hizmeti 1934 yılında, dönemin imkansızlıklarına, ilçenin çetin doğa şartlarına ve kendisini hayalperestlikle suçlayan çevresine rağmen Ermenek Elektrik Santralini kurmuş olmasıdır. Uzun araştırmalar ve yazışmalar neticesinde temin edilip Glindire (Aydıncık) limanına getirtilen santral ekipmanı o günün şartlarında at arabalarıyla Ermenek'e çıkartılmıştır. 36 KW'lık Hidro Elektrik santralı sayesinde Ermenek, Tarsus ve Akşehir'den sonra Elektriğe kavuşan üçüncü ilçe olmuştur. İlerleyen yıllarda ilave iki jeneratörle desteklenen santral 1963 yılına kadar aralıksız hizmet vermiştir. İlçenin ilk elektrik şebekesi de Koçaş zamanında santralin ilk makinisti Tevfik Işıkcı tarafından yapılmıştır.

Emin Hami Koçaş, Belediye Başkanlığı döneminde “Harikzedegan Derneği” adında bir yardımlaşma derneği, "Memurlar İstihlak Kooperatifi", “Ahali Bankası” kurulması ve yoksul öğrencilerin eğitimi için hayır

kurumlarından ve belediye bütçesinden yardım sağlanması suretiyle İkinci Dünya Savaşı yıllarının zor şartlarında hemşehrilerine yardımcı olmuştur.

Belediyeye bağlı bir lokanta açtıran Koçaş, belediye bandosu kurulması, müzik kursları düzenlenmesi gibi çalışmalarla da ilçenin sosyal hayatını renklendirmeye çalışmıştır.

LEGEND MAYOR EMİN HAMİ KOÇAŞ AND THE HYDROELECTRIC POWER PLANT OF ERMENEK

ABSTRACT

This article is about Emin Hami Koçaş, who was the Mayor of Ermenek between 1927 and 1944, and who devoted his studies and his memorable services driven by ideas far ahead of his time. Koçaş, who was born in Ermenek in 1899 and who graduated from Rüşdiye in Ermenek, entered the Department of Pharmacy of Istanbul Medical Faculty. After the first year of his studies, he was forced to stop his education because of the start of World War I, and returned to Ermenek.

During his Mayorship, Koçaş built a city development plan that could accommodate a population of 16,000 and begun to implement it. His services included repairing the municipality building, building water ways, fountains, a slaughterhouse with running water and electricity outside the city and saving the historical crown door of Tol Medrese, a historical monument that was about to be ruined. Public health and the efforts to build a picturesque environment first started in his period.

Koçaş's greatest service to history was the erection of the Electric Power Plant of Ermenek in 1934 despite the impossibilities of the period, the province's harsh nature conditions and his entourage accusing him of being a dreamer. After long correspondences, the power plant brought to Glindire (Aydıncık) harbor was carried to Ermenek in tumbrels in the conditions of that time. Thanks to the 36 KW Hydroelectric Power Plant, Ermenek was the third district to have received electricity after Tarsus and Akşehir. Supported by two additional generators in the following years, the power plant provided continuous service until 1963. The first electricity network of the province was constructed by Tevfik Işıklı, the first engineer of the power plant in Koçaş's time.

ERMENEK MERKEZDE VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TARAFINDAN YAPILAN RESTORASYONLAR ÜZERİNE

Ali BAŞ

Prof. Dr., S.Ü. Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü
abas@selcuk.edu.tr

Remzi DURAN

*Prof. Dr., S.Ü. Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü
duranremzi@gmail.com

İbrahim GENÇ

Konya Vakıflar Bölge Müdürü.

ÖZET

Orta Anadolu Bölgesinde, Torosların Akdeniz'e bakan yüzü olan Ermenek uygarlık tarihinde birçok medeniyete ev sahipliği yapmıştır. Türk tarihinde özellikle Karamanoğulları döneminin önemli bir kültür ve sanat şehri olarak görülen Ermenek'te, günümüze kadar ulaşabilen çok sayıda taşınmaz kültür varlığı bulunmaktadır. Bunlar arasında ağırlıklı olarak Karamanoğulları döneminin önemli yapıları öne çıkmaktadır. Taşınmaz kültür varlıkları inşa edildikleri dönemin kültürel yapısını en iyi ifade eden belgelerdir. Fakat bu eserler inşa edildikleri dönemden günümüze kadar geçen süre içerisinde başta doğal afet ve insan eliyle olmak üzere çok fazla tahribata maruz kalmışlardır. Özellikle insan eliyle yapılan tahribatların bir kısmının bilinçli olarak yapıldığı görülmektedir. Söz konusu yapılar ya tahribata uğradıkları tarihlerde ya da daha sonraki dönemlerde onarıma tabi tutulmuş, bu onarımlar bazen gelişigüzel yapılmış, bazen de uygulamalarda özgün yapıya sadık kalınmıştır.

Bu çalışmada Ermenek merkezde bulunan taşınmaz maddi kültür varlıklarından, Vakıflar Genel Müdürlüğü (VGM) tarafından son senelerde gerçekleştirilen Ulu Cami, Sipas Camisi, Rüstem Paşa (Meydan) Camisi, Ak Cami, Kameroğlu-Taşbaşı Mescidi, Latif Ağa Mescidi, Tol Medrese gibi yapıların restorasyon uygulamaları değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, cami, mescit, medrese, restorasyon.

THE RESTORATIONS MADE IN THE CENTER OF ERMENEK BY THE GENERAL DIRECTORATE OF FOUNDATIONS

ABSTRACT

In the Central Anatolian Region, Ermenek, the Taurus's face facing the Mediterranean, has hosted many civilizations in the history of civilization. Ermenek, which is considered as an important cultural and artistic city in the history of Karamanoğulları in the Turkish history, has numerous immovable cultural assets reaching up to until today. Among these, important buildings of the period of Karamanoğulları are predominant. Immovable cultural assets are the documents that best express the cultural structure of the era when they are built. However, these artifacts have been subjected to much destruction, especially by natural disasters and by human hand, during the period from the era of construction to the daylight. Particularly, it is seen that some of the destruction by human hands is made consciously. These structures were either repaired during the days of their destruction or later, these repairs were sometimes made random, and sometimes they were loyal to the original structure in practice.

In this work, the restoration applications of the Ulu Mosque, Sipas Mosque, Rüstem Pasa (Square) Mosque, Ak Mosque, Kameroglu-Taşbaşı Mescidi, Latif Ağa Mescidi, Tol Madrasa will be evaluated from the immovable material cultural assets in the center of Ermenek by the General Directorate of Foundations (VGM).

Keywords: Ermenek, Mosque, mescit, medrese, restoration.

ORTAÇAĞ KRONİKLERİNDE ERMENEK VE KARAMANOĞULLARI DÖNEMİNDE ERMENEK

Yahya BAŞKAN

Doç. Dr., İnönü Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
ybaskan@hotmail.com

ÖZET

Ermenek, Karamanoğullarının ilk başşehri olarak vasıflandırılan ve aile türbesinin bulunduğu önemli bir merkezdir. Ortaçağa ait Arapça ve Farsça coğrafi eser ve kroniklerde Ermenek’le alakalı bilgiler bulunmaktadır. El Ömeri, Kalkaşandi ve Hamdullah Müstevfi gibi müellifler eserlerinde şehirle alakalı malumat nakletmişlerdir. İbn Bibi gibi Selçuklu dönemi yazarları da siyasi olaylar gereği Ermenek’le alakalı nakillerde bulunurlar.

Tebliğimizde Karamanoğulları dönemi Ermenek’ini de ele alacağız. Şehrin mimari olarak yapılanması ve cami, saray, medrese, çarşı ve hamam gibi yapılarla şehir kimliğinin meydana gelmesi işlenecektir. Bu yapılırken sonraki dönem tahrir kayıtlarına ve diğer vesikalara da müracaat olunacaktır. Ayrıca Ermenek’teki yer ve boy isimleri sunumumuzda işlenecektir.

Tebliğimizde sunacağımız konu ile Anadolu’da özellikle Beylikler döneminde meydana gelen şehir yapılanması diğer Anadolu Beylikleri şehirleri ile de mukayesesini yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Kalkaşandi, Karamanoğulları, El Ömeri, Müstevfi.

**ERMENEK IN THE MIDDLE AGES CHRONICLES AND
ERMENEK IN THE KARAMANIDS PERIOD**

ABSTRACT

Known to be the first capital of the Karamanids, Ermenek is an important center where the family tomb is located. Medieval Arabic and Persian geographical works and chronicles have information on Ermenek. Writers such as El Ömeri, Kalkaşandi and Hamdullah Müstevfi conveyed information related to the city in their works. The writers of the Seljuk period, such as Ibn Bibi, also shared information about Ermenek due to political events.

In our communiqué, we will also discuss the Ermenek of the Karamanids period. We will examine the architectural structure of the city and the making of city identity with constructions such as mosque, palace, madrasa, bazaar and hamam. While doing so, we will apply to the writing records and other records of the next period.

In our Communiqué, we will also compare the city structure in Anatolia, especially during the period of Beyliks, with the cities of Anatolian Beyliks.

Keywords: Ermenek, Kalkaşandi, Karamanids, El Omari, Mustevfi.

1966-2017 PERİYODUNDA KARAMAN VE ERMENEK'DE (İÇ ANADOLU, TÜRKİYE) YILLIK VE MEVSİMLİK SICAKLIK VE YAĞIŞLARDAKİ EĞİLİMLER VE DEĞİŞİMLER

Türkan BAYER ALTIN

Prof. Dr., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
turkanaltin@yahoo.com

Bekir Necati ALTIN

Dr. Öğr. Ü., Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
altinbekirnecati@yahoo.com

ÖZET

Bu çalışmada 1966-2017 yılları arasında Karaman ve Ermenek'de yıllık ve mevsimlik sıcaklık ve yağışlardaki değişim, eğilim ve anomaliler incelenmiştir. Karaman'da iklim değişimine karşı hassas yarıkurak iklim şartları hakimken Ermenek'de alçak alanlarda Akdeniz iklimi, yukarı alanlarda Akdeniz'den karasal iklime geçiş iklimi hüküm sürmektedir. Karaman ve Ermenek'in denizden olan yüksekliği sırasıyla 1033 m ve 1250 m'dir. Bu çalışmanın amacı farklı iklim özelliklerine sahip bu şehirlerdeki sıcaklık ve yağışlarda meydana gelen değişimleri ortaya çıkartmaktır. Sıcaklık ve yağış serilerindeki eğilimler Mann-Kendall istatistik testi kullanılarak analiz edilmiştir. İstatistik testinin bulguları Karaman ve Ermenek'de kış sıcaklıkları hariç 0.01 düzeyinde anlamlı artış eğilimi olduğunu göstermektedir. Karaman ve Ermenek'de yıllık ve mevsimlik sıcaklıklarda istatistiksel anlamlı artış eğilimi sırasıyla 2000'li yılların başlarından ve 1983'den itibaren belirginleşmeye başlamıştır. Sıcaklık anomalileri, hem yıllık hem de mevsimlik sıcaklıkların genellikle 1970'lerin sonlarına kadar ortalamanın altında olduğunu ve bu tarihten itibaren artış eğilimi olduğunu göstermektedir. Her iki şehirde de yıllık sıcaklıklardaki artış, 52 yılda 0.8°C ve mevsimlik sıcaklıklarda 0.2°C ile 1.3°C arasında gerçekleşmiştir. Ermenek'de yıllık, kış ve sonbahar yağışlarında 0,05 seviyesinde istatistiksel olarak anlamlı bir azalış görülürken, Karaman'da yıllık ve mevsimlik yağışlarda istatistiksel olarak anlamlı azalış yada artış eğilimi tespit edilmemiştir. Karaman'da ekstrem negative yağış anomalisi normalden %35 ile %33,6'lık azalma ile sırasıyla 1973 ve 2013 yıllarına aittir. Ermenek'de ekstreme negatif yağış anomalisi normalden %45'lik azalma ile 2013 yılına aittir. Her iki şehirde görülen sıcaklıklardaki artışlar nehir ve barajlardaki suların buharlaşmasını hızlandıracaktır. Ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayalı bu şehirlerde yoğun kuraklık yaşanan dönemlerde etkin

mücadele programı uygulanarak kuraklığın etkilerini en aza indirmek için tedbirler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İklim değişimi, eğilim, anomali, Mann-Kendall, Ermenek.

**TRENDS AND CHANGES IN ANNUAL AND SEASONAL
TEMPERATURE AND PRECIPITATION IN KARAMAN AND
ERMENEK (CENTRAL ANATOLIA, TURKEY) FOR PERIOD
1966-2017**

ABSTRACT

In this study, changes and trends in mean annual and seasonal temperature, precipitation and their anomalies in Karaman and Ermenek between the years 1966 and 2017 were examined. Semi-arid climate which is sensitive to climate changes is dominant in city of Karaman. The Mediterranean climate prevails at low elevations and transition climate between the continental and the Mediterranean climate prevails in the upper reaches in city of Ermenek. Karaman and Ermenek lies at an elevation of 1033 m and 1250 m above sea level, respectively. The aim of this study is to reveal changes in temperature and precipitation in these cities with different climate types. Trends in temperature and precipitation series were analyzed using Mann-Kendall statistic test. Results of the test show that there are statistically significant increases in mean annual and seasonal temperatures at 0.01 level, except winter temperatures in Karaman and Ermenek. Statistically significant increasing trend in annual and seasonal temperatures is more evident from beginning of 2000s and 1983 in Karaman and Ermenek, respectively. Analysis of temperature anomalies show that both annual and seasonal temperature anomalies are generally below long term average up to the end of 1980's and are above the average from this time. The annual temperature increased approximately 0.8°C in years of 52 in Karaman and Ermenek. This increase in seasonal temperatures ranges between 0.4°C and 1.2°C in two cities. A decreasing trend was found to be statistically significant at level of 0.05 for annual, winter and autumn precipitation in Ermenek. However, statistically significant decreasing and increasing trend was not detected for annual and seasonal precipitations in Karaman. Extreme negative precipitation anomaly is 35% and 33.6 % below normal in 1973 and 2013, respectively in Karaman. A significant decreasing trend was detected at 0.05 level in Ermenek for annual and seasonal precipitation, except in spring. Extreme negative anomaly is 45% below normal in 2013 in Ermenek. The increase in temperatures in both cities will accelerate the evaporation of water in rivers and dams. Since the economy of both cities is based on agriculture and animal husbandry, measures should be implemented to reduce the effects of drought by applying an effective anti-drought program during periods of intense drought.

Keywords: climate change, trend, anomaly, Mann-Kendall, Ermenek.

ERMENEKLİ BİR PORTRE: DİYANET İŞLERİ BAŞKANI VE SİYASETÇİ KİMLİĞİ İLE LÜTFİ DOĞAN

Çağatay BENHÜR

Dr. Öğr. Ü., Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
cbenhur@selcuk.edu.tr

Murat ARDIÇ

Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, m-
ardic@hotmail.com

ÖZET

1927 yılında dönemin idarî taksimatına göre Konya'nın Ermenek Kazasında doğan Lütfi Doğan, ilk ve orta öğrenimini tamamladıktan sonra Ankara Üniversitesi, Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesinde yükseköğrenime devam eder. 1949 yılında Klasik Şark Dilleri bölümünden mezun olan Lütfi Doğan, bu tarihten sonra özellikle Arapça eserleri incelemek ve dil bilgisini geliştirmek için Suriye'ye gider. 1952 yılına kadar üç yıl süreyle Şam Edebiyat Fakültesi'nde Arapça ve İslâm ilimleri üzerine çalışmalar yapar. Türkiye'ye dönüşünde mezun olduğu Ankara Üniversitesi'nin İlahiyat Fakültesi Kelam Bölümü'nde asistanlığa başlayan Lütfi Doğan, burada “En-Nizâm Fi Usulî'd-Din ve Eş'ari Ekolü” konusunda yüksek ihtisasını tamamlayarak İlahiyat Doktoru olur.

1956-1976 yılları arasında Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuştur: 1956'da Diyanet İşleri Başkanlığı Bölge Vaizliği, 1962'de Ankara İl Müftülüğü, 1964'te Diyanet İşleri Başkanlığı Dinî Eserleri İnceleme ve Müşavere Heyeti Üyeliği, 1965'te Din İşleri Yüksek Kurulu Üyeliği ve 1972'de Diyanet İşleri Başkanlığı. 1975 yılında diğer yönetici arkadaşları ve il müftüleriyle birlikte Türkiye Diyanet Vakfı'nın kurulmasını öncülük eder.

Başbakanlık Uzman Danışmanlığı görevindeyken siyasete girmeye karar veren Dr.Lütfi Doğan, 1977'de Cumhuriyet Halk Partisi'nden milletvekili aday olur. 16. Dönem milletvekili seçimlerinde Malatya'dan aday olan Dr.Lütfi Doğan, meclise girmeyi başarır. Türkiye Cumhuriyetinin 11. Diyanet İşleri Başkanı olan Dr.Lütfi Doğan, siyasette de etkin faaliyet gösterir. 2 ve 3. Bülent Ecevit Hükümetlerinde Diyanet İşleri Başkanlığından sorumlu devlet bakanlığı görevlerini üstlenir. Dr.Lütfi Doğan, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde çalışmalarında özellikle Diyanet İşleri ile ilgili konularda katkılarda bulunmuştur. Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan sonra Türk Siyasal Hayatında da

başarılı bir grafik çizmiş, ayrıca bazı yardım kuruluşlarında yönetim veya genel kurul üyeliği görevlerinde bulunmuştur. Çeşitli dergi ve gazetelerde pek çok makaleleri yayınlanan Dr. Lütfi Doğan'ın yayınlanan eserleri arasında “Eş'ari Mektebi”, “İbn-i Fadlan Seyahatnamesi”, “Hz. Peygamberimiz”, “Ehli Sünnet Mektebi” ve “Adap” sayılabilir.

Çalışmamızda Ermenek'in Türk Siyasal Hayatı'na kazandırdığı bir şahsiyet olan,; Diyanet İşleri Başkanlığı, Malatya Milletvekilliği ve devlet bakanlığı gibi önemli görevlerde bulunan Dr.Lütfi Doğan'ın meclis çalışmalarından örnekler verilecektir.

Anahtar Kelimeler: CHP, Diyanet İşleri Başkanlığı, Ermenek, Lütfi Doğan, Malatya.

**A PORTRAIT FROM ERMENEK: LÜTFİ DOĞAN AS THE
PRESIDENT OF THE PRESIDENCY OF RELIGIOUS AFFAIRS
AND AS A POLITICIAN**

ABSTRACT

Lütfi Doğan, who was born in the Ermenek District of Konya in 1927 according to the administrative order of the time, completed his primary and secondary education and then he graduated from Ankara University, Faculty of Language, History and Geography. Lütfi Doğan graduated from the Department of Classical Eastern Languages in 1949 and after that date, he goes to Syria to study Arabic works and to improve his knowledge of Arabic language. Until 1952, he studied Arabic and Islamic sciences at the Faculty of Literature in Damascus for three years. After his return, he became a research assistant at Islamic Philosophy Department of Faculty of Theology of Ankara University, where he graduated and completed his thesis named as "En-Nizam Fi Usuli'd-DinveEşari Ekolü" and had become a Doctor of Theology.

Between 1956 and 1976, he served in various positions within the Presidency of Religious Affairs: he served as the Regional Preacher of the Presidency of Religious Affairs in 1956, as the Ankara Provincial Mufti of the Presidency in 1962, as a member of the Religious Affairs Investigation and Advisory Board of the Presidency of Religious Affairs in 1964, Member of the High Council of the Religious Affairs in 1965 and Presidency of Religious Affairs in 1972. With his friends, who are the other managers of the Presidency and provincial muftis, he led the foundation Religious Foundation of Turkey in 1975.

Lütfi Doğan, who had decided to enter the politics while on the duty of the Expert Adviser of the Prime Ministry, became a representative candidate in the Republican People's Party in 1977. Lütfi Doğan succeeds in entering the parliament as a candidate from Malatya in the 16th parliamentary elections. Dr. Lütfi Doğan, who is the 11th President of the Presidency of Religious Affairs, became an active politician. He assumed the office of Minister of State Responsible for the Presidency of Religious Affairs in the 2nd and 3rd Governments of Bülent Ecevit. Dr. Lütfi Doğan had contributed in the Turkey Grand National Assembly, especially in work-related issues. After the Directorate of Religious Affairs, he has also drawn a successful graphic in Turkish Political Life and has also served as a member of the management or general assembly of some charities. Many articles were published in various

journals and newspapers. Among the works published by Lütfi Doğan are "Eş'ari Mektebi", "İbn-i Fadlan Seyahatnamesi", "Hz. Peygamberimiz", "Ehl-i Sünnet Mektebi" and "Adap".

In our study, Dr. Lütfi Doğan, a figure which has brought to Turkish Political Life from Ermenek, assumed important tasks such as the President of the Presidency of Religious Affairs, Deputy of Malatya in Turkish Parliament and Government Ministries, and excerpts from Lütfi Doğan's parliamentary activities will be given.

Key Words: Lütfi Doğan, Ermenek, Presidency of Religious Affairs, Malatya, RPP.

ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI EFENDİ’NİN MEDHAL-I FIKH ESERİNİN FIKHÎ TAHLİLİ

İsmail BİLGİLİ

Dr. Öğr. Ü., Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu İlahiyat Fakültesi İslam
Hukuku Anabilim Dalı
bilgiliismail@hotmail.com

ÖZET

Beyazıt Cami dersiamlarından Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi (1851-1931), Osmanlı Devleti’nin son dönemlerinde yetişen bir âlimdir. Süleyman Sırrı Efendi, hayatı ve eserleri hakkında yüksek lisans tezi yapılmış Diyanet İslam Ansiklopedisi’nde madde ile tanıtılmış bir devlet adamıdır. Sırrı Efendi İslami ilimlerin nerdeyse her alanında eser telif etmiştir. Arap dili ve edebiyatı alanı ile akait ve kelimada üçer, tefsir ve kıraatta bir, fıkhıta yedi, hadis ve siyerde iki ve mantıkta bir, toplamda da on yedi eseriyle ilme katkı sağlamıştır.

Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi, her ne kadar Arapça muallimliği görevinde daha uzun süre bulunması sebebiyle bir dilci olarak bilinmiş ise de en çok fıkıh ilminde eserler telif etmiştir. Fıkıhın fûru kısmıyla daha fazla ilgilenen Süleyman Sırrı Efendi, bu özelliğini eserlerine de yansıtmıştır. Zira fıkhıta yazdığı yedi eserinin tamamı fûru fıkhıla ilgilidir. Fûruda da en çok ibadetler üzerinde eserler neşretmiştir. Fıkıh usulüne dair bir eseri bilinmemektedir.

Süleyman Sırrı Efendi fıkıhçı kimliği ile 1898 yılında Mekteb-i Hukuk’ta (Hukuk Fakültesi) “Kibâr-ı Müderrisîn” unvanıyla müderris olarak atanmış, İslam aile hukukunun nikâh kısmı müderrisliğinde bulunmuştur. Bu esnada Darülfünun’un Ulûm-ı Âliyye-i Diniyye şubesinde fıkıh dersleri vermiştir. Süleyman Sırrı Efendi, Dâru’l-Fünûn Ulûm-i Diniye şubesinde takrir ve tedris ettiği Medhal-ı Fıkıh adlı eserini özellikle fıkıh, usul-i fıkıh ve ilm-i kelam okuyup okutacaklara fayda sağlaması amacıyla hicri 1329 yılında hazırlayıp İstanbul Matbaa-i Ebu’z-Ziya’da yayınlattır.

Bildiriye konu olarak seçilen Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi’nin Medhal-ı Fıkıh adlı eserinin fıkıh ilmine giriş tarzında yazılan kitaplardan farklı olan tasnifine değinilecek, içerdiği konular hakkında kısaca bilgi sunulacak, dikkat çeken bazı konu başlıkları ön plana çıkarılmak suretiyle fikhi tahlilde bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fıkıh, İlmihal, İbadet, Süleyman Sırrı, Medhal-ı Fıkıh.

FIQH ANALYSIS OF MEDHAL-I FIQH (INTRODUCTION TO ISLAMIC LAW) BY SULEYMAN SIRRI EFENDI

ABSTRACT

Süleyman Sırrı Efendi (1851-1931), one of the mudarris of Beyazıt Mosque from Ermenek is a kind of statesman who was educated in the last periods of the Ottoman State. Sırrı Efendi wrote works in almost every field of Islamic Sciences. Three in Arabic language and literature, three in Kalam and Akaid, one in Tafsir and Qiraat, seven in fiqh, two in Hadith and Siyar, one in Logic, he continued to make contribution to enlightenment with his seventeen works.

Although he was known as a linguist because he was in Arabic Language teaching for a longer period of time, he wrote most of his books in the fiqh area. Süleyman Sırrı Efendi who is more interested in substantive fiqh reflected this feature into his works. Because all of the seven works he wrote are the works related to fiqh. He wrote most of the works on worship in substantive fiqh. A work on the theory of fiqh is unknown.

Suleyman Sırrı Efendi was appointed as mudarris with the title of “Kibâr-ı Müderrisîn” (great professor) in Mekteb-i Hukuk (Faculty of Law) in 1898 and he was lecturing on the marriage part of Islamic family law. During this time, he gave lectures on Islamic Law at Darulfunun theology faculty. Suleyman Sırrı Efendi published his work called Medhal-I Fıkıh which was used by him to give lectures at Darulfunun Teology Faculty in hijri 1329 in Matbaa-i Ebu’z Ziya. He published it in order to help people who will particularly read and teach fiqh, theory of fiqh and kalam.

The difference of Medhal-I Fıkıh from the books written in the introduction to fiqh science which was chosen as the subject of symposium notification will be mentioned, brief information on the topic it contains will be given, fiqh studies will be done by bringing some hot topics to forefront.

Keywords: Islamic Law, Worship, Süleyman Sırrı, Introduction to (Medhal-I Fıqh) Islamic Law.

MUSTAFA BARÇIN VE MEMLEKET SEVGİSİ

Azmi BİLGİN

Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü
aazmibilgin@gmail.com

ÖZET

Mustafa Barçın, Ermenek ve Sarıveliler’de özellikle okul yaptırmak ve talebe okutmak için çok büyük zaman ve emek harcayan önemli şahsiyetlerden birisidir. Gerek Ziraat Bankasında Müdür ve Müfettiş olarak çalışırken gerekse emekli olduktan sonra doğum yeri olan Sarıveliler ve kazası Ermenek’le irtibatını hiç kesmemiş, buralara giderek bu bölge insanının eğitimi için büyük gayret göstermiştir.

Mustafa Barçın, ilk faaliyetlerine 1968 yılının yazında Sarıveliler’e gelerek başladı. Buradan 20’den fazla talebeyi okutmak üzere Türkiye’nin çeşitli vilayetlerine gönderdi. Bu faaliyetlerini sonraki yıllarda sayı bu kadar çok olmasa da devam ettirdi. Sarıveliler ve çevre köylerinden ilkokulu bitip de okumak üzere belirlenen bu öğrenciler daha çok Niğde, Karaman, Antalya, Konya, Aydın, Mersin gibi çeşitli vilayetlere gönderilmiştir.

Mustafa Barçın, kışın İstanbul’da hayatını sürdürürken yazları en az üç ay Sarıveliler’e gider, her yaz tatilinde cami tamiri ya da İmam Hatip Okulu yaptırmak için yaşlı haliyle o faaliyetlere para, malzeme ya da işçi bulmak için çalışırdı.

Mustafa Barçın, önce Sarıveliler’de harap durum olan cami ve mescitlerin tamiriyle işe başlamıştır. Bunun için İstanbul, Ankara ve Konya’daki hemşerilerine mektuplar yazarak onlardan yardım talep etmiş ya da bizzat gidip maddi durumu yerinde olan hemşerilerini dükkânlarında, iş yerlerinde ziyaret ederek bu cami ve mescitler için onların maddi ve manevi desteklerini almıştır.

Daha sonraki yıllarda Ermenek İmam Hatip Okulunun yapılması için çalışmış, iş adamlarından, esnaflardan, hali vakti yerinde olan hemşerilerden okulun yapımı için destek istemiştir. Bugün Sarıveliler’de 1976 yılında okul için yaptırılan bina hastane olarak faaliyet gösterse de Mustafa Barçın adına 2012 yılında Sarıveliler ilçesinin bir İmam Hatip Orta Okulu açılmıştır.

Mustafa Barçın’ın kısaca hayat hikâyesi şöyledir:

1901 yılında bugün kaza olan Sarıveliler’in Ulu Cami Mahallesinde dünyaya gelen Mustafa Barçın, babası Mahmud Efendi’den çocukken dini

bilgilerini öğrenmeye başladı ve yine babasından hafızlığını tamamladı. Tahsilini ilerletmek için 1919 yılında Konya'ya gitti, Konya Medresesine kaydoldu. Buradaki medrese eğitimini 1924 yılında tamamladıktan sonra İstanbul'a giderek Fatih Medresesine kaydoldu. Medreseler, 1924'te Tevhîd-i Tedrîsat Kanunu ile Maarif Vekâleti'ne devredilip kanunun neşrinden on üç gün sonra kapatılınca, M. Barçın İstanbul Darülfünun İlahiyat Fakültesine kaydoldu, bir yıl kadar devam ettikten sonra, buradan ayrılıp Yüksek Ticaret Mektebi'ne gitmeye karar verdi. Yüksek Ticaret'ten mezun olduktan sonra Ziraat Bankasında müdür, murakıp ve müfettiş gibi çeşitli görevler üstlendi. Özellikle müfettişken uzun yıllar Türkiye'nin dört bir yanını görüp tanıma imkânı buldu. Buralarda Osmanlı döneminde yetişmiş âlim ve mutasavvıflarla tanıştı, onların sohbetlerine katıldı.

Konya'da Darülhilafe'de okurken zaman zaman Mevlana Türbesinde yapılan Mevlevî ayin-i şeriflerinde katıldı.

1923 yıllarında İstanbul'da eğitim görürken Mesnevi şarihlerinden, edebiyat tarihçisi, yazar ve şair Tahirülmevlevî'nin Fatih Caiinde okuttuğu Mesnevi derslerine iştirak etti. Onun çıkardığı Mahfil mecmuasının takipçisi oldu.

1957 yılında Millet Parisi'nden milletvekili adaylığı oldu. Bundan dolayı kısa bir süre sonra Ziraat Bankası müfettişliğinden emekliye sevk edildi.

11 Ekim 1951 tarihinde kurulan İlim Yayma Cemiyeti'nin faaliyetlerine ve toplantılarına düzenli olarak katıldı.

1960'lı yıllarda Sönmez Neşriyat'ın kurulması için çalışmalar yaptı.

Arapça ve Farsça bilen Mustafa Barçın Osmanlıca bazı eserleri sadeleştirerek günümüz Türkçesine aktardı. Zaman zaman çeşitli gazetelere yazılar yazdı.

Yayına hazırladığı eserler şunlardır:

A. Atıf Tüzüner, Kur'ân-ı Kerîm ve Türkçe Meâlî, İstanbul 1982, 3. baskı

A. Atıf Tüzüner, Siretünnebi sallallâhü aleyhi vesellem(Peygamberimizin Hâl ve Hareketleri), İstanbul 1973, 3. baskı

Ömer Ziyaeddin Dağüstani, Zübdetü'l-Buhari Tercümesi, İstanbul 1971

1968 yılında ikinci evliliğini yaptı, bu evlilikten Mehdi ve Mehdiye adlı iki çocuğu dünyaya geldi.

Mustafa Barçın 1994 yılında Eylül ayında okulların açıldığı gün vefat etti. Bu durum Merhum Ahmet Kabaklı'nın dikkatinden kaçmamış, köşe yazısını şöyle bitirmiştir: “Bugün 94 yaşında bir okul yaptırmış ama bir türlü açtıramamış, fakat okulların açıldığı bu gün ruhunu teslim etmiş bir ınarı rahmet-i Rahmana uğurluyoruz.”

MUSTAFA BARCIN AND HIS MOTHERLAND AFFECTION

ABSTRACT

Mustafa Barcin, is a remarkable personality who devoted his time and work to build schools and provide education for the students in

During his duty as a director and inspector in Ziraat Bank and his retirement time, he has never ceased the connection with Sariveliler and its township Ermenek. He regularly visited those places and made significant efforts for the education of the people living in the region.

Upon his arrival to Sariveliler in the 1968 summer he started his mission. He sent over twenty students to several provinces of Turkey for education purposes. He continued these activities although the number of students decreased. Students who graduated from the elementary school in Sariveliler and surrounding villages were sent to Nigde, Karaman, Antalya, Konya, Aydin, Mersin for further education.

While he lives in Istanbul in winter, every summer he visited Sariverliler for at least three months. During these times he tried to find money, materials or workers for the repair of mosques or building Imam Hatip Schools despite his old age.

He started working on the repairment of the ruined mosques and masjids in Sariveliler. He wrote several letters to his friends in Istanbul, Ankara, and Konya, asking for help or visited them personally to get financial and moral support for the renovation of these mosques and masjids.

In the following years, he organized the construction of Ermenek Imam Hatip School. He asked for support from businessman, tradesman and his well-endowed friends for the school construction. Although the building, which was planned to be a school, is operating as hospital an Imam Hatip School was constructed on behalf of Mustafa Barcin in 2012.

To mention briefly on his life story:

He was born in 1910 in the Ulu Cami neighborhood of Sariveliler. His father Mahmud Efendi educated him on religion and Quran; further, he became a hafiz. For further education, he went to Konya in 1919. He enrolled at Madrasah of Konya. After he finished his education in 1924, he went to Istanbul and enrolled at Madrasah of Fatih. In 1924 the governance of Madrasahs was transferred to the Ministry of Education by the law of Tawhid-i Tadr̄isat and

madrassahs were closed permanently thirteen days later. After that, he enrolled in Istanbul Darülfünun Theology Faculty. He continued his education about a year and decided to leave. He went to School of Commerce and graduated to undertake various duties in Ziraat Bank such as manager, auditor, and inspector.

He had the opportunity to visit all around Turkey during his inspector duties. He met with scholars and Sufis who grew up in the Ottoman period and had the chance to talk with them.

While he was studying in Darulhilafe, he occasionally attended Mevlevi ayin-i sherfs in Mevlana Tomb.

While studying in Istanbul in 1923, he participated in Masnavi lessons taught by the Masnavi historian, literary historian, writer and poet Tahirulmevlevi in Fatih Mosque. He read and subscribed for the Mahfil magazine which was published by Tahirulmevlevi.

In 1957 he became a deputy candidate for the Millet Party. In 1957 he became a deputy candidate for the Millet Party. Therefore after a short while, he was retired from his inspector duty in Ziraat Bank.

He attended regularly in the activities and meetings of Ilim Yayma Cemiyeti, which was founded on October 11 1951.

In the 1960's he worked on the establishment of Sonmez Neşriyat.

Mustafa Barcin, who speaks Arabic and Persian has translated several works written in Ottoman to Turkish and simplified the language to contemporary Turkish. He wrote articles for newspapers from time to time.

The works that he prepared for publishing are as follows:

A. Atıf Tüzüner, Kur'ân-ı Kerîm ve Türkçe Meâli, İstanbul 1982, 3. baskı

A. Atıf Tüzüner, Siretünnebi sallallâhü aleyhi vesellem(Peygamberimizin Hâl ve Hareketleri), İstanbul 1973, 3. baskı

Ömer Ziyaeddin Dağüstani, Zübdetü'l-Buhari Tercümesi, İstanbul 1971

In 1968 he made his second marriage, two children Mehdi and Mehdiye were born from that marriage. Mustafa Barçın died on the day that schools opened in September 1994. Late Ahmet Kabaklı mentioned about him in his column: Today, on the school-day, we are saying goodbye to 94 years old tree-who build a school but never been able to open it, to rahmet-i Rahman.

20. YÜZYILIN BAŞLARINDA ERMENEK HAPİSHANESİNİN GENEL DURUMU

Tahir BİLİRLİ

Dr. Öğr. Ü., Karabük Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
tahirbilirli@karabuk.edu.tr

ÖZET

Modern anlamda hapisane sanayileşme ile birlikte Avrupa’da ortaya çıkmıştır. Osmanlı Devleti’nde ise Tanzimat sonrası idari yapıda yeniden yapılanma sonucu ortaya çıkmıştır. Daha öncesinde mahbes olarak adlandırılan bu yerler suçlunun cezasının ifasını beklediği ya da yargılanmayı beklediği yerlerdi. Bu yerler genellikle vilayet binaları veya idarecilerin konakları altında bulunan mahzen veya depo gibi yerlerdi. Mahpuslar Tanzimat’tan sonra müstakil bir yer olarak inşa edilmeye başlayarak suçlunun ıslah edildiği yerlere dönüşmüştür. Ermenek Hapishanesi de 19. yüzyılın sonlarında kurulmuş bir hapisanedir. Bu çalışmada Ermenek Hapishanesi’nin 20. yüzyılın başında yani Osmanlı Devleti’nin son dönemlerinde yaşadığı fiziki değişim, mahkumlarının sağlık ve güvenlik durumları, ne tür suçluların bulunduğu, hapisanede görevli memurların durumları ele alınmaya çalışılacaktır.

Çalışmada Osmanlı Arşivi’nde yer alan başta Cerâim-i Umûmiye cetvelleri olmak üzere Dahiliye Hapishaneler Müdüriyeti (DH. MB. HPS.), Dahiliye Hapishaneler Müdüriyeti Mütferrik (DH. MB. HPS. M.), Dahiliye İdare (DH. İD.), Dahiliye Tatbikât-ı Adliye Kalemî (DH. EUM. ADL.), Dahiliye Asayiş (DH. EUM. AYŞ.), Meclis-i Vâlâ (MVL.), Şârâ-yı Devlet (ŞD.) gibi fonlardan yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı, Ermenek, Hapishane, Mahkûm, Suç.

THE GENERAL CONDITION OF THE URFA PRISON AT THE BEGINNING OF THE 20TH CENTURY

ABSTRACT

In modern sense, prisons have emerged in Europe with industrialization. In the Ottoman Empire, prisons emerged after the Tanzimat with the restructuring of the administrative units. These places, formerly called mahbes, were places where the criminal's waited trial or punishment. These were usually places such as cellars or warehouses under the houses of the provincial buildings or administrators. The prisons began to be built as an independent units after the Tanzimat and it became places where the criminals were rehabilitated. Ermenek Prison was established in the late 19th century. In this study, the physical changes of the Ermenek prison throughout the Ottoman period, health and safety conditions of the prisoners, the types of the criminals and the positions of the prison officers in the prison will be studied.

Keywords: Ottoman, Ermenek, Prison, Convict, Crime.

GÖKÇESEKİ (PHILADELPHIA) METAL BULUNTULARININ ÖN DEĞERLENDİRMESİ

Handegül CANLI

Doktora Öğrencisi, Mersin Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü,
handegulcanli@gmail.com

ÖZET

Bu çalışma Karaman ilinin Ermenek ilçesine bağlı Gökçeseği Köyü'nde (Philadelphia) yürütülen arkeolojik kazı çalışmalarında ele geçen eserlerden, metal malzeme ile üretilmiş olanların değerlendirilmesi hakkındadır. Eserler tarafımızca bir doktora tezinde çalışılmaktadır. Bu sunumda eserler hakkında bugüne kadar yapılan değerlendirmeler, bir ön rapor niteliğinde sunulacaktır.

Gökçeseği metal eserlerinin nicelik olarak 1752 adet olduğu, nitelik olarak ise iyi çalışılmış ve çoğunluk olarak bronz madenlerinden olmak üzere az sayıda altın, gümüş ve kurşundan üretildiği görülmektedir. Gökçeseği metal buluntuları arasında sayıca en fazla olan grup “Kozmetik/Tıp Aletleri”dir. Bu aletlerin tıbbi ve kozmetik alanlardaki kullanımları, günümüzde de olduğu gibi Antik Dönem’de de, birbirine oldukça yakındır. Sayıca fazla olan diğer grup, kullanımının askeri amaçlar için olduğu düşünülen “Askeri Teçhizatlar”dır. Özellikle kadınların kullanımını vurgulayan “Takılar” da buluntular arasındadır. “Kilit Aksanı ve Anahtarlar”, “Yazı Araç-Gereçleri”, “Tarım Aletleri” gibi gündelik hayatın her alanında kullanılan eserler de çalışılan gruplar arasındadır. Gökçeseği buluntuları arasında dört adet “Figürin” de bulunmaktadır. Bunlar at, kuş, insan ve sütun üzerinde kartal bulunan kabartmalı objelerdir; sonuncunun kullanım yeri tam olarak tespit edilemediğinden (muhtemel bir kesici sapı) bu gruba dâhil edilmiştir. Bütün bu grupların dışında kalan ancak form veren metal eserler ise “Diğer Metal Eşyalar” başlığı altında değerlendirilecektir.

Gökçeseği’ye lokalize edilen ve bir Roma Dönemi kenti olduğu düşünülen Philadelphia’nın nekropol alanında ele geçen çok sayıda ve sağlam, nitelikli durumda olan eserlerin birer adak eşyası olup olmadıkları ve neden burada buldukları bu çalışmada ele alınacak konulardan birisidir. Bir diğer soru ise kentte bulunan çok sayıda tıp aleti nedeniyle, Roma Dönemi’nde Philadelphia kentinin bir sağlık merkezi olup olmadığıdır. Var olduğu bilinen diğer sağlık merkezleri ve orada bulunan malzemeler ile Philadelphia kenti buluntularının karşılaştırması sonucunda bu konuya açıklık getirmek mümkün olacaktır.

Metal malzemeli küçük buluntuların tanımlanması, anlamlandırılması ve tarihlendirilmesi oldukça önemlidir. Çalışmada metal eser gruplarının değerlendirilmesiyle kentle ilgili bilinmeyen konuların bir kısmının aydınlığa kavuşturulması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Isauria, Gökçeseki, Philadelphia, Metal Eser, Antik Tıp Aletleri.

PRE-EVALUATION OF THE GÖKÇESEKİ (PHILADELPHIA) METAL FINDS

ABSTRACT

This study is on the evaluation of metal materials recovered from archaeological excavations carried out in the Village of Gökçeseki (Philadelphia), within the district Ermenek which is part of the Karaman province. The finds are studied within my doctoral thesis. In this presentation, the evaluations made to date the finds will be presented as a preliminary report.

It is observed that the metal works found in Gökçeseki (Philadelphia) consist of 1752 pieces in quantity, and that they were produced in small numbers from gold, silver and lead but more from bronze. The largest group among the metal finds in Gökçeseki (Philadelphia) are the "Cosmetics / Medical Instruments". The use of medical and cosmetic instruments was very close to each other in Ancient Periods, as it is today. The other group consists of "Military Equipment", whose use is believed to be for military purposes. Among the finds are "Jewelery" pieces, which emphasize their use by women in particular. The pieces used in all areas of everyday life such as "Lock Parts and Keys", "Writing Instruments", "Agricultural Instruments" are also among the finds of Gökçeseki (Philadelphia). There are also four "Figurines" among the finds. These are a horse, a bird, a human and an embossed object with an eagle on the column; these are gathered as a separate group because their use could not be determined precisely (a possible cutter handle). Metal objects that have a form, but cannot be grouped with the above mentioned ones, will be evaluated under the title of "Other Metal Products".

One of the topics to be discussed in this study is whether the numerous preserved works found in the necropolis of Gökçeseki (Philadelphia) which is believed to be a Roman city, are offering of goods and why they were buried here. Due to the large number of medical instruments in the city another question is whether the city of Philadelphia was a health center in the Roman period. It will be possible to clarify this issue by comparing the finds of Philadelphia with the materials of other known health centers.

It is very important to identify, understand and date the metal finds. It is aimed that some of the unknown topics related to the city will be brought to light by evaluating the groups of metal works in this study.

Key words: Isauria, Gökçeseki, Philadelphia, Metal Finds, Ancient Medical Instruments.

DR. LÜTFİ DOĞAN'IN İLMİ KİŞİLİĞİ VE KELAM İLMİNE KATKILARI

İbrahim COŞKUN

Prof. Dr., N. E. Ü. A. K. İlahiyat Fakültesi

ibrahimcoskun@hotmail.com

ÖZET

Dr. Lütfi Doğan 1927 yılında Ermenek'te doğdu. İlk, orta ve lise tahsilinden sonra Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nin Klasik Şark Dilleri (Arapça-Farsça) Bölümü'nden mezun oldu. Daha sonra Suriye Şam Edebiyat Fakültesi'nde Arapça ve İslâm ilimleri üzerinde çalıştı. 1952 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Kelam asistanı oldu. Burada “*En-Nizâm Fi Usuli'd- Din ve Eş'ari Ekolü*” konusunda ilahiyat doktorası yaptı. Ankara bölge vaizliği, Ankara il müftülüğü yaptıktan sonra Müşavere ve Dinî Eserler İnceleme Kurulu azalığı ve Din işleri Yüksek Kurulu üyeliği görevlerinde bulundu. Bu arada Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde Arapça ve İslam Dini Esasları öğretim görevliliğini sürdürdü. 1972 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı'na atandı. 1975 yılında diğer yönetici arkadaşları ve il müftüleriyle birlikte Türkiye Diyanet Vakfı'nın kurulmasını sağladı. 1976 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan ayrılarak, Başbakanlık uzman danışmanlığına atandı. 1977 seçimlerinde Malatya'dan milletvekili seçildi. Müteakiben kurulan Hükümette Diyanet İşleri Başkanlığı'ndan sorumlu Devlet Bakanı oldu.

Dr. Lütfi Doğan'ın “*Eş'ari Mektebi*”, “*İbn-i Fadlan Seyahatnamesi*”, “*Hz. Peygamberimiz*”, “*Ehli Sünnet Mektebi*” ve “*Adap*” adlı yayınlanmış kitapları bulunmaktadır. Ayrıca çeşitli dergi ve gazetelerde pek çok makaleleri yayınlanmıştır.

23 Ocak 2018'de vefat eden Dr. Lütfi Doğan çeşitli konularda eserler yazmış olmakla birlikte onun uzmanlık alanı Akaid ve Kelam ilmiyle ilgilidir. Malum olduğu üzere İslam düşünce tarihinin belli bir döneminde sonra Eş'arilik yaygın hale gelmiştir. Ancak ondan sonraki dönemlerde tefekkür hayatında duraklama yaşanmıştır. Kimi medeniyet tarihçileri bu durumu Eş'ari alimlerin dini yorumlamadaki metodolojileriyle ilintilendirmektedirler. Elbette sosyal ve kültürel olayları tek bir sebebe indirgemek doğru olmaz. O dönemde yaşanan Moğol istilası ve Haçlı seferleri gibi olayların etkileri dikkate alınmalıdır. Ancak biz de söz konusu duraklamada Eş'ariliğin önemli etkisi olduğu kanaatindeyiz.

Sunacağımız tebliğde telif ettiğı eserler ve makalelerden hareketle Dr. Lütfi Doğan'ın ilmi kişiliğini ortaya koyacağız. Daha sonra da uzmanlık alanıyla ilgili olarak Kelam ilmi ile ilgili çalışmalarını inceleyerek söz konusu alana yaptığı katkıları tespit edeceğiz. Özellikle İslam düşüncesinin duraklama dönemine girmesinde Eş'ariliğın etkisine bakışını tespit edeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Lütfi Doğan, Kelam, Eş'ariyye kelamı, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat.

**DR. LÜTFİ DOĞAN'S SCIENTIFIC PERSONALITY AND
CONTRIBUTION TO THE SCIENCE OF KALAM**

ABSTRACT

Dr. Lütfi Doğan was born in Ermenek in 1927. After his primary, middle and high school education, he graduated from the Department of Classical Languages (Arabic-Persian) of the Faculty of Language and History-Geography. Later, he studied Arabic and Islamic sciences at the Syrian Faculty of Literature. In 1952, he was assistant to Kelam at the Faculty of Theology at Ankara University. Here he made a PhD of theology on "En-Nizam Fi Usuli'd-Din and Eş'ari Ekol". In the meantime, he continued to teach Arabic and Islamic Religious Principles at the Faculty of Theology at Ankara University. In 1972 he was appointed to the Presidency of Religious Affairs. three years later other managers and colleagues helped in the establishment of the Turkey Religious Foundation with the provincial mufti. In 1976, he left the Presidency of Religious Affairs and was appointed as a specialist consultant to the Prime Ministry. In the 1977 elections, a deputy was elected from Malatya. Subsequently, he became the minister of Religious Affairs in the new established government.

Dr. Lutfi Dogan's published several books named, "Eş'ari Mektebi", "Ibn-i Fadlan Travels", "Hz. Prophet Muhammad ", "Ahl al-Sunnah Mektebi "and" Adap” In addition, many of his articles have been published in various journals and newspapers. Lütfi Doğan, who has written works on various topics and his speciality is related to the science of Akaid and Kelam, passed away on the 23rd of January, 2018. As it is known, after a certain period of Islamic thought history, Eş'arism became common. However, he had a pause in his life of comprehension in the following periods. Some civilization historians link this to the methodology of religious interpretation of Ash's scholars. Of course, it is not right to reduce social and cultural events for a single reason. The effects of incidents such as the Mongolian invasion and the Crusades that lived at that time should be considered. However, we also believe that this is a significant effect of Ash'arism in the pause.

From the works and articles that we proclaimed in the paper, We will reveal the scientific personality of Lütfi Doğan. Then we will examine the studies related to the science of kelam with regard to his field of expertise and we will determine the contribution he made to the field in question. especially in

the period of entering the islamic thought pause, We will look at the influence of Eş'ari.

Keywords: Lütfi doğan, kalam, Ash'ariyyah theology, Ahlus sunnah wal jamaah.

ERMENEK NÜFUS DEFTERLERİ (1246-1261/1830-1845)

Salim CÖHCE

Prof. Dr., İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
salimcohce@hotmail.com

Hikmet ÇİÇEK

Arş. Gör. Dr., Dicle Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Yeniçağ Tarihi
Anabilim Dalı
hikmetcicek44@gmail.com

ÖZET

Nüfus; belirli bir zaman diliminde, sınırları kesin bir şekilde çizilmiş bir idari birim ve/veya yerleşme alanında yaşayan kişilerin oluşturduğu toplam sayı olarak ifade edilmektedir. Geçmişten günümüze birçok devletin sahip oldukları coğrafya üzerindeki idari, iktisadi ve askeri yapısını düzenlemek ya da mevcut düzeni daha sağlıklı bir şekilde yürütmek amacıyla halkın nüfus miktarını ve bu nüfusun özelliklerini tespit etmeye ihtiyaç duymuşlardır. Bu kapsamda nüfus sayımları tarihini çok eski dönemlere kadar götürmek mümkündür.

Osmanlı Devleti'nde de kuruluşundan XVII. yüzyıla kadar miri toprak rejiminin bir gereği olarak, ülkedeki vergi potansiyelini ve arazi miktarını tespit etmek amacıyla tahrirlerin hazırlandığı bilinmektedir. Devletin ekonomisindeki kötü gidiş nedeniyle XVII. yüzyıldan itibaren de nakit olarak tahsil edilen avarız vergisi ödeyen hane miktarını belirlemek amacıyla avarız hanesi tahrirlerine yönelinmiştir. XIX. yüzyıla gelindiğinde vergi ve asker potansiyelini belirlemek amacıyla yeni sayımlar yapıldığı görülmektedir. İleri 1828-1829 Osmanlı-Rus savaşı nedeniyle tamamlanamayan sayımın ikincisi 1830-1831 döneminde tüm ülke genelinde yapıldı. Bundan sonra kurulan defter nazırlıkları vasıtasıyla taşradaki nüfusun düzenli olarak kayda geçirilip merkeze gönderilmesi istenmiştir.

Sultan II. Mehmed'in Karamanoğulları üzerine yaptığı seferle Ermenek de dâhil olmak üzere Karamanoğulları'nın toprakları Osmanlı hâkimiyeti altına alınmıştır. Böylece Karaman eyaletinin bir kazası konumunda olan Ermenek'in XIX. yüzyılda yapılan nüfus sayımlarını içeren on bir adet defteri bulunmaktadır. Bu defterler, bugün Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nde Nüfus Defterleri fonunda (NFS.d.) 3640, 3641, 3642, 3648, 3660, 3661, 3672, 3673, 3689, 3690 ve 3691 numaralarıyla kaydedilmiştir.

Bu çalışmanın amacı Ermenek kazasına ait nüfus defterlerinin özellikleri, içerdikleri bilgileri ve tarihi kaynak değerini ortaya koymaktır. Böylece nüfus

defterlerindeki veriler ışığında kazanın idari yapısı, bu idari yapı içerisindeki yerleşim birimlerinin hane sayısı, bu hanelerde yaşayan kişilerin yaşları ve fiziki özellikleri tespit edilecektir. Ayrıca Ermenek defterlerinde öne çıkan bir diğer özellik, defterde kaydedilen kişilerin hangi özelliklere ve yaşlara göre tasnif edildiğinin açıkça belirtilmiş olmasıdır. Bu durum, Ermenek nüfus defterleri öne çıkaran önemli özelliklerindedir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek Kazâsı, Nüfus Defterleri, XIX. Yüzyıl.

ERMENEK POPULATION REGISTRY BOOKS
(1246-1261/1830-1845)

ABSTRACT

Population, is the total figure of the individuals, who live in a certain settlement and/or in an administrative unit, whose borders are clearly delineated. From past to present, many states needed to register the amount of their populations and characteristics of the populations in order to maintain their systems better and to organize their administrative, economic, or military structures existing on their geography. In this context, it is possible to take the history of population census back into the old times.

Based on the demesne regime that Ottoman State applied from its foundation until the 17th century, it is known that cadastral record books were kept in order to determine the tax potential and the amount of the land in the country. Due to the economic downturn of the state, in order to determine the number of the houses paying avarız (an extraordinary tax in the Ottoman State), which was collected in cash, the system turned towards registration of the avarız houses after the 17th century. In the 19th century, it is observed that new population censuses were conducted in order to determine the tax and soldier potential. The first one, which was not completed due to the Ottoman-Russian War broke out in 1828-1829, was followed by a second census, which was conducted countrywide in 1830-1831. Afterwards, by means of the newly established ministries of population registration, the populations of the rural regions were demanded to be recorded regularly and sent to the central administration.

With the campaign of Sultan Mehmed II against Karamanoğulları State, the lands of the Karamanoğulları including Ermenek were annexed to the Ottomans. Thereby, there are eleven registry books including the population censuses conducted in the 19th century of the Ermenek, which was a district of Karaman province. These registry books were recorded in the Population Registry Books fund (PRB.d.) in The Ottoman Archives of the Prime Ministry with the serial numbers 3640, 3641, 3642, 3648, 3660, 3661, 3672, 3673, 3689, 3690 and 3691.

The objective of this study is to reveal the characteristics, content information, and historical source value of the population registry books belonging to the Ermenek district. Thus, under the light of the data provided

from the population registry books, the administrative structure of the district, the house number of the settlements in this structure, the ages and physical characteristics of the individuals living in these houses will be determined. Moreover, another conspicuous feature of the Ermenek population registry books is that the characteristic and age classification methods of the recorded individuals were clearly stated. This status drives forward the population registry books of Ermenek.

Keywords: Ermenek District, The Population Registry Books, XIXth Century.

**ELMALARIN HASAT SONRASI DEPOLANMASINDA
KARŞILAŞILAN PROBLEMLER VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ:
ERMENEK VE BAŞYAYLA ÖRNEĞİ**

Tuğba ÇAKIR

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksek Okulu
Tıbbi ve Aromatik Bitkiler Programı
tyetgin@kmu.edu.tr

Hülya ÖZGÖNEN ÖZKAYA

Doç.Dr., Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, hozgonen@sdu.edu.tr

ÖZET

Elma, meyve olarak tüketiminden, meyve suyu ve sirke yapımına kadar birçok ticari alanda değerlendirilmektedir. Ermenek ve Başyayla' da iklim ve yetiştiricilik şartlarına uygunluk açısından en çok üretimi yapılan meyvelerden biri olarak bilinmektedir. Ermenek ve Başyayla' da hasat sonrası meyveler ilk olarak meyve suyu ve sirke yapımı için ayrılmaktadır. Kalan meyveler ya üreticinin kendi koşullarında ya da soğuk hava depolarında muhafaza edilmektedir. Hasat edilen meyve, kayıpların azaltılması için hasattan sonra satışa kadar ürünü korumaya yönelik depolama ve muhafaza için çeşitli uygulamalar yapılmaktadır. Ermenek ve Başyayla 'da ki soğuk hava ve üreticinin bireysel depolarının muhafaza koşulları ve ortaya çıkan sorunları hakkında anket yapılacaktır. Yapılan anket sonucunda istatistiki analizler yapıp, hasattan satışa kadar geçen süredeki ürün kayıpları, yeni muhafaza şekilleri ve muhafaza süresince karşılaşılan problemler ve bu problemlere karşı alınan önlemler ortaya konacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Başyayla, Elma, Depolama ve Muhafaza.

**PROBLEMS ENCOUNTERED AFTER THE HARVEST OF THE
APPLES AND SUGGESTIONS FOR SOLUTIONS: SAMPLE OF
ERMENEK AND BAŞYAYLA**

ABSTRACT

Apple is being evaluated in many commercial areas such as fruit consumption, making juice and vinegar. It is known as the most produced fruit compatible of climate and cultivation conditions in Ermenek and Başyayla. The fruit, which is harvested, is firstly separated for making fruit juice and vinegar in Ermenek and Başyayla. Rest of the fruit is conserved by producers' own conditions or in cold storages. Various implementations are made for reducing harvested fruit's loss from harvesting to selling to prevent production's storage and conservation. A survey will be made for cold weather and producers 'individual storages' conservation conditions Ermenek and Başyayla. According to the survey results, statistical analyses will be made, then the production loss from harvesting to selling, new conservation conditions and problems during conservation and preventions for these problems will be revealed.

Keywords: Ermenek, Başyayla, Apple, Storage and Conservation.

HALKLA İLİŞKİLER ARACI OLARAK TEKNOLOJİNİN KULLANIMI: ERMENEK BELEDİYESİ WEB SİTESİNİN TEMATİK İNCELENMESİ

Gülsüm ÇALIŞIR

Doç. Dr., Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü
gulsumcalisir@gumushane.edu.tr, gulsumcalisir@yahoo.com

İhsan TURKAL

Öğr. Gör., Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım
Bölümü
ihstr@yahoo.com

Aleyna Makbule ÜNAL

Yüksek Lisans Öğrencisi, Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla
İlişkiler ve Tanıtım Bölümü
unal.aleynamakbule@gmail.com

“Teknoloji sayesinde herkesin kapısı, kocaman bir pencereye dönüşebiliyor.”

Daniel Palmer

ÖZET

Geçmişten günümüze değin bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan gelişmeler, bir şekilde hayatımıza girmeyi başarmıştır. Bu teknoloji içerisinde web hizmeti de yer almaktadır. Günümüzde kullanılan web hizmeti, birçok alanda olduğu gibi halkla ilişkiler alanında da önemlidir. Halkla ilişkiler alanının kurum ile hedef kitle arasında kurduğu köprü rolü üstelenen web sitelerindeki esas amaç, iletişime katkı sağlamaktır. Örneğin belediyeler web sitelerinde hedef kitleyle doğru iletişim kurabilmek adına halkla ilişkiler biriminden yardım almaktadır. Kurumların itibar ve imajlarını korumak, hedef kitleyle sağlıklı bir iletişim yürütmek, gerçekleştirdiği etkinlikler hakkında kamuoyunu bilgilendirmek için web sitelerini en iyi şekilde yönetmesi beklenmektedir.

Halkla ilişkilerin kitle iletişim aracı olarak da adlandırabileceğimiz web sitelerinin kullanılması, vatandaşlara daha etkin bir hizmet verebilmesini mümkün kılmaktadır. Aynı şekilde vatandaşlar da kamu kurumları ile her daim etkili bir iletişim ve bilgi paylaşımı sağlanması yönünde beklentiye girmektedir. Bu nedenle belediyelerin etkin bir şekilde varlığını sürdürmesi gerekmektedir. Aynı anda birden çok kişiye bilgi verebilme özelliği ile kolaylık sağlayan web sitelerinin kullanımının zorunlu hale geldiği söylemek mümkündür. Her belediye, en azından kurumsal web sitesine sahiptir ve mevcut olan bu

teknoloji, sayısız insana ulaşmak için halkla ilişkiler açısından adeta bir pencere görevi görmektedir.

Halkla ilişkiler aracı olarak teknolojinin kullanılmasına ilişkin, Ermenek Belediyesi'ne ait kurumsal web sitesinin incelenmesi bu araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. Çalışmanın önemi ise, Ermenek Belediyesi'ne dair daha önce böyle bir inceleme yapılmamış olmasıdır. Ermenek Belediyesi'nin kurumsal web sitesinin işlevselliğini halkla ilişkilerin görevleri açısından mercek altına almak ise bu araştırmanın amacına karşılık gelmektedir. Bu amaca ulaşabilmek için de adı geçen belediyenin web sitesinde yer alan hizmetler, bilgilendirmeler, paylaşımda bulunma sıklığı, gelen mesajlardan yola çıkarak vatandaşların memnun olup olmadığı vb. sorulara tematik bir inceleme yapılarak yanıt aranmıştır. Çalışmada Ermenek Belediyesi'nin Ekim 2017 ile Mart 2018 döneminde yer alan 6 aylık süreçte web sayfasındaki paylaşımları, çalışmanın örneklemini oluşturmuştur.

Çalışmanın sonucunda Ermenek Belediyesi'nin kurumsal web sitesinde halkla ilişkiler açısından kamuoyunu bilgilendirme adına düzenli bir paylaşım yapıldığı, belediyeye ilişkin her türlü hizmetin sunulduğu saptanmıştır. Ek olarak bu çalışma ile Ermenek Belediyesi'nin kurumsal web sitesinin, iletişim ve bilgi edinme yönünden aktif şekilde kullanıldığı bilgisine ulaşılmıştır. Böylece Ermenek Belediyesi'nde halkla ilişkiler bağlamında teknolojinin aktif şekilde kullanıldığı, vatandaşlara iletişim ve bilgi akışı sağlama noktasında fırsat tanıdığı, adı geçen belediyenin kendini vatandaşa web sitesinden tanıtmaya imkânı bulduğu ve bunun sonucunda kurumsal itibar ve imajına katkı sağladığı bilgisi elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek Belediyesi, web sitesi, halkla ilişkiler, kamuoyu.

**USAGE OF TECHNOLOGY AS A TOOL OF PUBLIC
RELATIONS: THEMATIC EXAMINATION OF ERMENEK
MUNICIPALITY WEBSITE**

“Thanks to technology everyone's door can turn into a huge window.”

Daniel Palmer

ABSTRACT

Developments in communication and information technologies from past to present affected our lives anyhow. These technologies include web service as well. Web service, being used in the present day is significant in the field of public relations as in many fields. The bridge role of web sites which field of public relations build between organisations and their publics aims to facilitate communication. For example, municipalities receive support from public relations department in order to communicate with their target audiences through their websites properly. It is expected that organisations should manage their websites in a best way so as to protect their image and reputation, perform a good communication with target audiences, inform the general public about their activities.

Usage of the websites which could be regarded as a communication tool of public relations enable municipalities to give a more efficient services to citizens. It is also expected to communicate effectively with public organisation and sharing information by citizens. Therefore, it is necessary for municipalities to keep on their activities in an effective way. It is possible to say that websites with a feature of giving information to many people at the same time are indispensable any longer. Every municipality at least has an institutional web site and this technology has a functional window to access to numerous people in terms of public relations.

The examination of the institutional website, belonging to Ermenek Municipality relating to the usage of technology as a public relations tool is the subject of this research. The significance of this work depends on the first examination about Ermenek municipality. The purpose of this work to analyze functionality of institutional web sites of Ermenek Municipality in terms of public relations functions. On this purpose, it has been sought answers for the thematic questions such as services, information, sharing frequency, citizen satisfaction etc. on the the web site of the said municipality. Sampling consists

of datas on web sites of Ermenek Municipality in the period of 6 months between October 2017 and March 2018.

Findings indicated that it was shared information regularly for public opinion in terms of public relations on website of Ermenek Municipality and provide every kind of services concerning municipality. Additionally, it was learnt that institutional website of Ermenek Municipality were used actively to get information and communicate.

Consequently, it was inferred from the research that technology were used actively in terms of public relations in Ermenek Municipality, it facilitated efficient communication and information flow, the mentioned Municipality had an opportunity to promote itself through website and thus contributed towards their image and reputation.

Keywords: Ermenek Municipality, website, public relations, public opinion.

ERMENEK’TE DOĞAL OLARAK YETİŞEN ÖNEMLİ TIBBİ VE AROMATİK BİTKİLER

Elif ÇATIKKAŞ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu Tıbbi ve Aromatik Bitkiler Bölümü
ecatikkas@kmu.edu.tr

ÖZET

Ermenek gerek coğrafi konum, gerekse iklim koşullarının uygunluğu sebebiyle tıbbi ve aromatik bitki çeşitliliği bakımından oldukça zengin bir yerdir. Bu çalışmada, Ermenek’te doğal olarak yetişen önemli tıbbi ve aromatik bitkilerden oluşan en az 20 parça kişisel fotoğraf eseri sergilenecektir. Böylece bölgedeki tıbbi ve aromatik bitkilerin tanıtımına katkı sağlanmış olunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Tıbbi ve Aromatik Bitkiler, Fotoğraf.

**IMPORTANT MEDICAL AND AROMATIC PLANTS
NATURALLY GROWN IN ERMENEK**

ABSTRACT

Ermenek is very rich in terms of medical and aromatic plant diversity due to its geographical location and its climatic conditions. In this study, at least 20 pieces of personal photographs consisting of important medicinal and aromatic plants naturally grown in Ermenek will be exhibited. This will contribute to the promotion of medicinal and aromatic plants in the region.

Keywords: Ermenek, Medical and Aromatic Plants, Photograph.

ERMENEK’TE TARIMI YAPILAN BİTKİLER İÇERİSİNDE TIBBİ VE AROMATİK BİTKİLERİN YERİ VE ÖNEMİ

Elif ÇATIKKAŞ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
ecatikkas@kmu.edu.tr

ÖZET

Ermenek merkez ve bağlı köylerinde farklı tarım ürünlerinin yetiştiriciliği çok eski yıllardan beri sürdürülmektedir. Bu çalışmada, Ermenek İlçe Gıda Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü’nden alınan verilere göre; 2014-2017 yılları arasındaki Ermenek ilçe merkezi ve köylerinde kayıtlı çiftçiler tarafından yetiştirilen tarımsal ürünler çeşitlilik bakımından incelenmiştir. Yetiştirilen ürünler çeşitlerine göre gruplandırma yapılarak tablo ve grafikler elde edilmiştir. Elde edilen grafiklerden ve bilgilerden bölgedeki tıbbi ve aromatik bitkilerin yeri ve oranı kaydedilmiştir. Ayrıca yetiştiriciliği yapılan tıbbi ve aromatik bitkiler türleri bakımından sınıflandırılmıştır.

Sonuç olarak; Ermenek ve çevresinde yapılan tarımda tıbbi ve aromatik bitkilerin yeri ve önemi belirlenerek, üretimlerinin artırılmasına yönelik çözüm önerilerinde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Tarım, Tıbbi ve Aromatik Bitkiler.

THE IMPORTANCE OF MEDICAL AND AROMATIC PLANTS CULTIVATED IN ERMENEK

ABSTRACT

The cultivation of various agricultural products have been pursued since very old years in Ermenek city center and villages. In this study, the agricultural products grown by registered farmers in Ermenek city center and villages between 2014 and 2017 were studied in terms of their diversity with data obtained from Ermenek District Food, Agriculture and Animal Husbandry. The grown products were studied by classifying them with their species. The location and the proportion of medical and aromatic plants were determined with data analysis. In addition, medical and aromatic plants were classified in terms of their types.

As a result, the location and importance of the medical and aromatic plants in cultivation carried out in Ermenek and its surroundings were determined and solution proposals for increasing the product yields were presented.

Keywords: Ermenek, Cultivation, Medical and Aromatic Plants.

ERMENEK'TEN (KARAMAN/TÜRKİYE) TANIMLANAN BİTKİLER

Ömer ÇEÇEN

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksek Okulu
Tıbbi ve Aromatik Bitkiler Programı
cecentan@yahoo.com

ÖZET

Karaman İlinin Ermenek İlçesi çağlar boyunca eşsiz doğal özellikleri ve kaynakları nedeniyle değişik medeniyetlerin beşiği olmuştur. Bu süreçte insanların etkileşimde olduğu en yakın canlılardan biride bitkilerdir. Bilimsel dünyada kabul edilen bitki isimlendirme kurallarına göre bitkilerin farklı özelliklerinin ilk fark edildiği yerden tanımlanması ve isim verilmesi önem arz etmektedir. Sistematik kategori belirlenirken ortaya çıkan bu farklı karakterler bir zenginlik olarak biyoçeşitliliğin artışına neden olmaktadır. Ermenek bu özelliği ile hem ülkemizde hemde dünyada bitki biyoçeşitliliği ile öne çıkmaktadır. Bu çalışma ile Ermenek'ten tip örnek olarak tanımlanan yaklaşık 20 farklı familyadan 92 takson hakkında bilgi verilecektir. Ermenekten tanımlanan taksonların 82 adedi endemiktir. Bu taksonlardan bilimsel Latince adında ermenekensis epiteti alan 5 takson, Bilimsel Türkçe Ermenek ismi alan 7 takson vardır.

Anahtar Kelimeler: Tip Örnek, Endemik, Ermenek, Karaman, Türkiye.

PLANTS DETERMINED IN ERMENEK (KARAMAN/TÜRKİYE)

ABSTRACT

Throughout different times, Ermenek District of Karaman Province has been the cradle of different civilizations due to its unique natural characteristics and resources. In this process, plants are among the closest living creatures that people interact with. Plant naming procedures accepted by the scientific world, prescribe and give importance to name the plant according to the location where different characteristics of plants are first recognized. These differing characters emerging while defining the systematic category lead to the increase of biodiversity as a further wealth. Ermenek comes to the fore with plant biodiversity both in our country and in the world. The present study will provide information about 92 taxa from about 20 different families defined as Ermenek type example. 82 of the taxa identified in Ermenek are endemic. There are 5 taxa which have *ermenekensis* in their scientific Latin name and 7 taxa, which have Ermenek in their Scientific Turkish name.

Keywords: Type example, endemic, Ermenek, Karaman, Turkey.

ERMENEK BÖLGESİNDEKİ MADENCİLİK İŞLETMELERİNDE İŞ SAĞLIĞI VE GÜVENLİĞİ İÇİN RISK DEĞERLENDİRMESİNİN ÖNEMİ

Aysel ÇİMEN

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Kamil Özdağ Fen Fakültesi Kimya
Bölümü
ayselcimen42@hotmail.com

Ali BİLGİÇ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, TBMYO Mülkiyet Koruma ve
Güvenlik Bölümü
alibilgic100@hotmail.com

Ahmed Nuri KURŞUNLU

Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi, Fen Fakültesi Kimya Bölümü
ankursunlu@hotmail.com

ÖZET

İnsanlık tarihi boyunca madencilik faaliyetleri önemini kaybetmeden devam etmektedir. Dünya nüfusunun artması ve uygarlığın gelişmesiyle tarih öncesinden günümüze kadar madenlere olan talep sürekli artmıştır. Dünya nüfusunun artması ve uygarlığın gelişmesiyle birlikte, madenlere olan talep, geçmişten günümüze sürekli olarak artmıştır. Ermenek ilçesinde madencilik faaliyetleri önemli ölçüde gelişmiştir ve kömür madenler açısından en önemli enerji kaynağıdır. Uzun yıllar boyunca, kömür ile geliştirmeye çalışan ilçenin en önemli gelir kaynağı kömür olmuştur.

Maden kazaları, genellikle gelişmekte olan ülkelerin karşılaştığı teknolojik bir felaketle birlikte küresel bir problemdir. Bu teknolojik felaketler, tüm dünyada büyük can kayıplarına, yaralanmalara ve ekonomik kayıplara neden olmaktadır.

İşyerlerinde İş kazası ve meslek hastalıkları önlemek ve işyerlerinde sağlıklı ve güvenli bir çalışma ortamını oluşturmak için 30 Haziran 2012 tarihinde 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu yürürlüğe girmiştir. Bu kanunun kapsamı istisnalar hariç kamu ve özel sektöre ait bütün işlere ve işyerlerine uygulanmaktadır. Bu kanun kapsamında iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili yönetmelikler yayınlanmıştır. Bu yönetmeliklerden en önemli olanlarda biri 29.12.2012 tarihinde yayınlanan İş Sağlığı ve Güvenliği Risk Değerlendirmesi Yönetmeliğidir. Risk değerlendirmesi, işyerindeki iş kazalarının ve meslek hastalıklarının nedenlerini önceden belirleyebilmek için uygulanan bir yöntemdir.

Bu alışmada, İş Sağlığı ve Güvenliği Risk Değerlendirmesi Yönetmeliği ve diğer yayınlar çerçevesinde risk değerlendirmesi sırasında, maden işyerinde ve dışarıdan gelebilecek tüm tehlikelerin dikkate alınması ve risk analizine ilişkin ayrıntıların ortaya çıkarılması amaçlanmış ve örnekle formlar ve tablolar ile risk değerlendirmesinin nasıl yapılması gerektiği açıklanmaya çalışılmıştır. Ayrıca oluşturulan risk değerlendirmesi belge üzerinde kalmaması, kesinlikle uygulanması gerektiği açıklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Madencilik, 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu, İş Sağlığı ve Güvenliği, Risk Değerlendirmesi.

THE IMPORTANCE OF RISK ASSESSMENT FOR OCCUPATIONAL HEALTH AND SAFETY IN MINING ENTERPRISES IN ERMENEK REGION

ABSTRACT

During the history of humanity mining activities continue without losing importance. With the increase of the world population and the development of civilization, the demand for the mines has increased continuously from the past to the present day. In Ermenek district, mining activities have developed considerably and coal is the most important energy source in terms of minerals. For many years, coal has been the most important source of income in the district, which is trying to develop with coal.

Mine accidents are a global problem, with a technological disaster often faced by developing countries. These technological disasters cause great loss of life, injury and economic loss all over the world.

In order to prevent work accidents and occupational diseases in workplaces and establish a healthy and safe work environment in workplaces, Law No. 6331 on Occupational Health and Safety was enacted on June 30 2012. The scope of this law applies to all businesses and businesses in the public and private sectors except for exceptions. Within this law, related to occupational health and safety have been issued regulations. One of the most important of these regulations is the Regulation on Risk Assessment of Occupational Health and Safety published on 29.12.2012. Risk assessment is a method applied in advance to determine the causes of occupational accidents and occupational diseases in the workplace.

In this study, it was aimed to take into consideration all the hazards that may arise in the workplace and in the workplace and to elaborate the details of the risk analysis during the risk assessment in the Occupational Health and Safety Risk Assessment Regulation and other publications, and tried to explain how the risk assessment should be done with sample forms and tables. In addition, the fact that the risk assessment does not stay on document is explained that it must be strictly applied.

Keywords: Mining, Law No. 6331 on Occupational Health and Safety, Occupational Health and Safety, Risk Assessment.

ERMENEK, SARİVELİLER VE BAŞYAYLA İLÇELERİNİN SWOT ANALİZİ YÖNTEMİYLE KARŞILAŞTIRMALI OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ

İclal ÇÖĞÜRCÜ

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Bölüm
icogurcu@kmu.edu.tr

Mehmet Ali CANBOLAT

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Yönetim ve Organizasyon Bölümü
Lojistik Programı
mcanbolat@kmu.edu.tr

Bülent DARICI

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Bölümü
bulentdarici@kmu.edu.tr

ÖZET

Yerel planlama kavramının önemi dünyada gün geçtikçe artmaktadır. Her bölgenin mevcut potansiyelini ortaya koyan ve bölge kaynaklarının rasyonel kullanımına olanak sağlayan yerel planlar; bir bölgenin ya da ilin, kısa, orta ve uzun vadeli stratejilerini belirleme ve sürdürülebilirliğini sağlamada belirgin rol oynamaktadır. Bu planlar bölgenin ekonomisi, folklorik özellikleri, yaşam koşulları, istihdam ve diğer birçok kriter açısından gerek içsel ve dışsal faktörlerin doğru tespitinde gerekse gerçekçi çözüm önerilerinin üretilmesi aşamasında en belirleyici faktörlerdendir. Bu planlamanın öncülü ise SWOT Analizi tekniğidir. Bu teknik sayesinde iç ve dış etkenler dikkate alınarak bölgenin güçlü yönlerini en üst düzeye çıkarmak ve fırsatları değerlendirebilmek adına gerekli düzenlemelerin yapılmasına katkı sağlayacaktır. Aynı zamanda bölgenin tehdit unsurları ve zayıf yönlerinin etkisini en aza indirmeye yönelik gerekli tedbirlerin alınmasını hedefleyen plan ve stratejiler de geliştirilebilecektir.

Bu çalışmada Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla ilçelerinin mevcut potansiyelini ortaya çıkarabilmek, buna bağlı olarak mevcut ve gelecekteki amaçlarına ulaşabilmesini sağlamak adına stratejik planlama altyapısına destek oluşturmak amacıyla, SWOT Analizi çalışması gerçekleştirilmeye çalışılacaktır. Analiz içerikleri bölgedeki sivil toplum, kamu ve özel sektör kuruluşları temsilcilerinin katılımıyla ve uzman moderatörler eşliğinde ‘beyin fırtınası’ yönteminden yararlanılarak oluşturulacaktır.

Sonuç olarak adı geçen ilçelerin olumlu ve olumsuz yönleri ile içsel ve dışsal çevre faktörlerine olan etkileşimleri ortaya konulabilecek böylelikle ilgili karar vericilerin yönetsel ve stratejik kararlarını destekleyecek bir yol haritasının oluşturulmasına katkı sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Sarıveliler, Başyayla, Karaman, SWOT Analizi.

EVALUATION OF ERMENEK, SARIVELILER AND BAŞYAYLA DISTRICTS BY COMPARISON WITH SWOT ANALYSIS

ABSTRACT

The importance of local planning concept is increasing day by day in the world. Local plans, that reveal the current potential of each region and allow for rational use of regional resources, play a significant role in determining and maintaining short, medium and long-term strategies of a region or province. These plans are the most decisive factors in suggestion of the realistic solutions and in determining the internal and external factors both in terms of economy of the region, folkloric features, living conditions, employment and many other criteria.

The premise of this plan is the SWOT Analysis technique. Thanks to this technique, internal and external factors will be taken into consideration and it will contribute to making the necessary arrangements in order to maximize the strengths of the region and to evaluate the opportunities. At the same time, plans and strategies, aiming at taking the necessary precautions to minimize the effects of the threats and weaknesses of the region, can be developed.

In this study, SWOT Analysis will be carried out in order to provide support to strategic planning infrastructure in order to be able to reveal the current potential of Ermenek, Sariveliler and Başyayla districts and to achieve their current and future objectives accordingly.

The content of the analysis will be generated by ‘brainstorming’ with the participation of the representatives of the nongovernmental, public and private sector organizations in the region, accompanied by the expert moderators

As a result, the positive and negative aspects of the districts mentioned above and their interactions with the internal and external environmental factors will be revealed and thus a contribution will be made to the creation of a roadmap to support the administrative and strategic decisions of relevant decision makers

Keywords: Ermenek, Sariveliler, Başyayla, Karaman, SWOT Analysis.

ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI EFENDİ'NİN PRATİK ARAPÇA ÖĞRETİM METODU

Serkut Mustafa DABBAGH

Dr. Öğr. Ü. Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Mütercim
Tercümanlık Bölümü, Mütercim Tercümanlık Arapça ABD Öğretim Üyesi.

Orhan OĞUZ

Dr. Öğr. Ü. Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Mütercim
Tercümanlık Bölümü, Mütercim Tercümanlık Arapça ABD Öğretim Üyesi.

ÖZET

Amaç

Ermenek, Karaman iline bağlı küçük ama tarihi geçmişi olan bir ilçedir. Tarihi geçmişi Bizans Roma'ya dayanmaktadır. Şehir ilk Hristiyanlığın önemli merkezlerinden biri olmuştur. Karamanoğullarının ilk başkenti olan Ermenek'le ilgili araştırmalar ve yazılan eserler özellikle jeoloji, madenler ve yörenin bitki örtüsü üzerinedir. Fakat Karaman'ın Türk dilinin merkezi olması hasebiyle dille ilgili yapılan çalışmaları incelediğimizde Ermenekli Alim Süleyman Sırrı Efendi'nin önemli çalışmalar yaptığını görmekteyiz.

Bu çalışmada Süleyman Sırrı Efendi'nin pratik Arapça öğretimi metodu incelenecektir. Türkiye'de uzun yıllar Arapça öğretimi sarf (kelime bilgisi) nahiv (dilbilgisi) öğretimi üzerinde yürütülmüştür. Toplum konuşmaya ihtiyaç duymadığı için Arapça öğretiminde hedef olarak okuduğu bir metni anlama ve tercüme etme seçilmiştir. Böylece Arapça öğretim kitaplarında pratik Arapça ile ilgili bilgiler, metinler ve alıştırmalar yer almamıştır.

Fakat Süleyman Sırrı Efendi'nin *Teshîlu'l-Lehce ve's-Sarf fi Usûli'l-Mukalemeti'l-Arabiyye* kitabı her ne kadar sarf kitabı olsa da iki yönü vardır. Birincisi sarf ile ilgili bilgilerin verilmesi ikinci pratik Arapça ile ilgili örneklerin verilmesi.

Yöntem

Bu çalışmada Süleyman Sırrı Efendi'nin *Teshîlu'l-Lehce ve's-Sarf fi Usûli'l-Mukalemeti'l-Arabiyye* kitabında geçen alıştırmalarda pratik Arapça ile ilgili bölümler incelenecek ve hem anlatılan sarf konusu ile bağlantısı bulunmaya çalışılacak hem de pratik Arapça konu tasnifi yapılacaktır.

Muhtemel Bulgular

Süleyman Sırrı Efendi bu kitabında sarf konuları ile beraber derslerde pratik Arapçaya giren örnekler vermiştir. Bu örnekler:

1. Sarf dersi ile bağlantısı bulunmaktadır.
2. Pratik Arapça alıştırmalarının konu bütünlüğü vardır.
3. O günkü toplumun Arapça konuşma ihtiyacına cevap vermektedir.

PRACTICAL ARABIC TEACHING METHOD OF SÜLEYMAN SİRRI EFENDİ FROM ERMENEK

ABSTRACT

Intent

Ermenek a small city connected to the province of Karaman and it has history. Its history based on Rome. The city has been one of the major centres of first Christianity. The studies and written works about Ermenek the first capital of Karaman are especially on geology, metals, flora in environment. Because Karaman is capital of Turkish Language, When we examine the student about language, we see the scholar of Ermenek Süleyman Sırrı Efendi study the important studies.

In this study will be examined the practical arabic training method of Süleyman Sırrı Efendi. arabic teaching in Turkey for a long time was conducted over Sarf (Vocabulary) and Nahiw (grammar). Because the community does not need to talk the target in Arabic teaching is selected understand and translate text. So the information about practical Arabic, texts and exercises not involved in Arabic teaching books.

But there are two sides for book's Süleyman Sırrı Efendi *Teshîlu'l-Lehce ve's-Sarf fî Usûli'l-Mukalemeti'l-Arabiyye* although it's Sarf (Vocabulary) book. First, it's giving information about sarf (vocabulary). Latter it's giving examples about practical Arabic.

The method

In this study will be examined the practical Arabic sections in book's Süleyman Sırrı Efendi *Teshîlu'l-Lehce ve's-Sarf fî Usûli'l-Mukalemeti'l-Arabiyye* and try to find a connection with the subject Sarf (Vocabulary) and will be made practical Arabic subject classification.

The probable findings

Süleyman Sırrı Efendi gave an example about practical Arabic with the subject Sarf (Vocabulary) in his book. These examples:

1. There is a connection with the subject Sarf (Vocabulary)
2. There is topic integrity in the practical Arabic exercises.
3. It is meet the need for Arabic speech of society at that time.

Kaynakça

KESKİN, İshak, Muhammet Hanefi KUTLUOĞLU, ve Sabriye Serap KURBANOĞLU. *Ermenek Kaynakçası*. İstanbul, 2009.

Mektebetu Yasin. *Mecmuatu's-Sarf*. İstanbul: Yasin Yayınevi, 2008.

ORAL, Mustafa. «Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi ve Kifayetü'l-Müntehâ 'Ala Kifâyeti'l-Mübtedî Eserinin Tahkiki.» *Basılmamış Yüksek Lisans Tezi*. İstanbul, 2015.

SIRRI, Süleyman. *Teshîlu'l-Lehce ve's-Sarf fî Usûli'l-Mukalemeti'l-Arabiyye*. İstanbul: Dersaadet, 1325 h.

ERMENEKLİ SÜLEYMAN SIRRI'NIN MANTIĞA KATKISI

Bayram DALKILIÇ

Prof. Dr., N. E. Ü. A. K. İlahiyat Fakültesi
baydal@hotmail.com

ÖZET

Süleyman Sırrı (1851/55-1931), Ermenek'te doğmuştur. Süleyman Sırrı, Sicill-i Ahvâl defterindeki malumata göre 1271/1855 senesinde; İstanbul Müftülüğü Meşihat arşivindeki kendi doldurduğu sicil kaydına göre ise 1267/1851 yılında, o zamanlar İçel sancağına bağlı Ermenek kasabasında doğmuştur.

Ermenek'te doğması sebebiyle Ermenekli diye anılmıştır. İçelli Süleyman Sırrı olarak tanınmıştır. Bunun nedeni Ermenek kasabasının İçel vilayetine bağlı olması ve İçelli Süleyman Sırrı imzasını da atmış olmasıdır. İcâzetnâmelerinde ve eserlerinde el-Ermenâkî (Ermenekli) vurgusu, İçelli isminden daha fazla kullanılmıştır. O, kendisini sadece, öğrencisi Eskişehirli Muhammed Râsih Efendiye verdiği icâzetnâmede ve Medhal-i Fıkh isimli eserinde İçelli olarak takdim etmektedir. Süleyman Sırrı, İslam ilimleri alanlarında çok çeşitli kitaplar yazmıştır ve ilmi noktada akademik katkı yapmıştır. Esbâbu'l-Felâh, Vesiletül-Felâh, Medhal-i Fıkh, İzâhu'l-Hidâye, Mi'yârul-Makâl gibi önemli kitapları vardır.

Süleyman Sırrı, mantık alanında yazdığı Mi'yârul-Makâl adlı kitabı ile mantığa katkı yapmıştır. Süleyman Sırrı, Meşihat İdaresi'ne verdiği özgeçmişinde Mantık alanında Türkçe Mi'yârul-Makâl adlı kitabı olduğunu ve bunun basılmış bir kitap olduğunu açıklıkla belirtmiştir. Ayrıca kitabın arka sayfasında, bu kitabın satıldığı dükkan adresi verilerek aynı dükkanda Süleyman Sırrı'ya ait olan Esbab-ı Felah adlı kitabın da satıldığı belirtilmektedir. Şu halde bu kitap onun kitabı olduğuna göre bu kitabı ile mantık alanına yaptığı katkının durumunu, çerçevesini, etkisini ele almaya çalışacağız.

Bu eserin bildiri sunmamızın gerekçesini oluşturması açısından önemi büyüktür. Öncelikle bu kitap, gerçekten Süleyman Sırrı'ya mı aittir? Ona aitse, başka Sırrı isimli kişilere, (mesela Giritli Sırrı Paşa'ya) ait olduğu sanılmış mıdır? Bu kitabın Sırrı Paşa'ya ait olduğu düşüncesi ile bu kitap hakkında bir Yüksek Lisans tezi yapılmıştır. Ayrıca bu konuda bir makale de yazılmıştır. Yine Süleyman Sırrı adına kayıtlı olan bir amntık kitabı daha vardır. Acaba bu

kitap, bildirimizde konu edindiğimiz Süleyman Sırrı'ya mı aittir? Bu noktada herhangi bir karışıklık varsa, bu karışıklığın nedeni ya da nedenleri nedir/nelerdir? Ayrıca bu eserde, mantık alanında ortaya konulan amaç, çerçeve ve sonuç nedir? Süleyman Sırrı'nın mantık alanında yazdığı başka yazı ya da kitap var mıdır?

Ülkemizde o yıllarda özellikle klasik mantık konuları ve bu çerçevede klasik mantık alanında eserlerin verilmesi yaygındır. Bu durum dikkate alındığında yine de diğer alanlara bakılarak mantık çalışmalarının azlığı ve zorluğu dikkate alındığında Süleyman Sırrı'nın mantık alanındaki çalışmaları ve katkıları, dikkate değer çalışmalardır. Çalışmamızda Süleyman Sırrı'nın mantık alanında yaptığı katkıları yukarıda sorulan sorular çerçevesinde belgelere ve eserlere başvurularak belirlenip çözümlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Süleyman Sırrı, Ermenekli, İçelli, Mantık, Mi'yârul-Makâl.

ERMENEKLI SULEYMAN SIRRI'S CONTRIBUTION TO LOGIC

ABSTRACT

Suleiman Sırrı (1851 / 55-1931) was born in Ermenek. According to the information in the Sicill-i Ahvâl book, Süleyman Sırrı is in 1271/1855; Istanbul Müftülüğü was registered in the register of Meşihat in 1267/1851, and was born in the town of Ermenek bound to İçel Sancağ.

He was called Ermenekli because of his birth in Ermenek. It is known as the İçelli Süleyman Sırrı. The reason for this is that the town of Ermenek is connected to the province of İçel and that it has also signed the Suleiman Sırrı sign. The emphasis on al-ermenakî (Ermenekli) was used more often than in the name of İçelli in his works and his works. He only presents himself as an entourage in his work entitled to Eskişehirli Muhammed Rasih Efendi and his work entitled Medhal-i Fıkh. Suleiman Sırrı has written a wide range of books in the fields of Islamic sciences and has made academic contributions in the scientific field. There are important books such as Esbâbu'l-Felah, Vesîltül Felah, Medhal-i Fıkh, İzâhu'l-Hidâye, Mi'yârul-Makâl.

Suleiman Sırrı contributed to the logic with his book Mi'yârul-Makâl, which he wrote in the field of logic. Suleiman Sırrı made it clear that in his rationale given by the Ministry of Justice, there is a book called M'yârul-Makâl in the field of logic and that it is a printed book. It is also stated that on the back page of the book, the address of the shop sold by this book is given and the book Esbab-ı Felah belonging to Suleiman Sırrı is sold in the same shop. Now that this book is his book, we will try to deal with the situation, the frame, the effect of the contribution you made to the field of logic with this book.

It is great to see that this work of Suleiman Sırrı constitutes the reason for presenting the papers. First of all, does this book actually belong to the Suleiman Sırrı? If it belongs to him, is it supposed to belong to other Sırrı (for example Cretan Sırrı Pasha)? This book was made by a Master's dissertation about this book with the thought that it belongs to Sırrı Pasha. There is also an article on this subject. Again, there is a wicked book registered in the name of Suleiman Sırrı. Does this book belong to the Suleiman Sırrı that we are talking about? If there is any confusion at this point, what is the reason or cause of this confusion / what? Also, in this work, what is the purpose, framework and

conclusion of the logic field? Is there another book written by Suleiman Sirri on the field of logic?

It is common in our country to give classical logic topics and classical logic works in those years. When this situation is taken into account, the logic and contributions of Suleiman Sirri are worthy of considerations, given the lack of logic and the difficulty of logic studies from other fields. In our work, the contributions made by Suleiman Sirri on the field of logic will be tried to be identified and resolved by referring to the documents and works in the frame of the above questions.

Keywords: Suleyman Sirri, Ermenekli, Icelli, Logic, Mi'yâr al-Makâl.

MEHMET NACİ BOLAY'IN MANTIĞA KATKISI

Bayram DALKILIÇ

Prof. Dr., N. E. Ü. A. K. İlahiyat Fakültesi
baydal@hotmail.com

ÖZET

Mehmet Naci Bolay (1942-2001), Ermenek, Dindebol köyünde doğmuştur. İlköğrenimine Taşkent'in Bolay köyünde başlamıştır. M. N. Bolay, ilim erbabı bir aileye mensuptur. M. N. Bolay, ilahiyat eğitimini lisans düzeyinde Konya Yüksek İslam Enstitüsünde tamamlamıştır. Fransızca lisans diplomasına da sahiptir. M. N. Bolay, felsefe alanında, özellikle mantık alanında doktora, doçentlik ve profesörlük aşamalarında çalışmalar yapmıştır.

Çalışmalarını İbn Sina temelinde oluşturan Bolay, İbni Sina Mantığında Önermeler (Aristo ve Farabi, İbni Hazm ve Gazali ile karşılaştırmalı) tezi ile mantık alanında doktora aşamasında, "Farabi ve İbn Sina'da Kavram Anlayışı" çalışması ile Doçentlik "İbn Sina" başlıklı çalışması ile Profesörlük aşamasında, ülkemizde genel anlamda bilinen mantık tarihine akademik düzeyde bazı tespitlerde bulunarak, Yüksek Lisans ve Doktora tezleri yöneterek katkı yapmıştır.

Bolay, Kindi'nin ilk ve genel bilgiler çerçevesinde İslam dünyasında yaptığı katkılara dikkat çekmiştir. O, yine özellikle Farabi'nin önemli ve öncü olarak rolüne değinmiştir. Ayrıca İbn Sina'nın mantık çalışmalarında Farabi'den etkilendiğini belirtmiştir. Bolay, özellikle Farabi'nin, Aristoteles'in mantık tasnifi dışında mantığı tasnif ettiğini söylemiştir. Farabi ve İbn Sina, beş tümel konusunu Porphyrios'a göre alıp incelemişlerdir. Ayrıca Bolay, İbn Sina'nın da, Farabi'nin tasnifi üzere hareket ettiğini vurgulamıştır. Ancak onun tespitine göre İbn Sina da mantık alanında özgün katkı yapan bir mantıkçı olarak anılmaya değer.

Ülkemizde özellikle genel felsefe çalışmaları içinde mantık çalışmalarının azlığı ve zorluğu dikkate alındığında M. Naci Bolay'ın çalışmaları ve katkıları, dikkate değer çalışmalardır. Çalışmamızda M. Naci Bolay'ın başta Doktora, Doçentlik ve Profesörlük çalışmaları çerçevesinde, makale ve bildirilerine de müracat edilerek ülkemizde mantık alanında yaptığı özgün ve sentezci katkıları ve analizleri belirlenip çözümlenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mantık, Farabi, İbn Sina, M. Naci Bolay.

MEHMET NACI BOLAY'S CONTRIBUTION TO LOGIC

ABSTRACT

Mehmet Naci Bolay (1942-2001) was born in Ermenek, Dindebol village. He started his first education in Bolay village of Tashkent. M. N. Bolay is a member of a family of scholars. M. N. Bolay, theology at the undergraduate level Konya High Islamic Institute. He also holds a bachelor's degree in French. M. N. Bolay has worked in the field of philosophy, especially in the area of logic, with doctoral degrees, associate professorships and professorship.

Bolay, who created his work on the basis of Ibn Sina, and his work titled "Concept of Concept in Farabi and Ibn Sina" and his work titled "Ibn Sina" in the Ph.D. thesis in the field of logic with his thesis (comparative to Aristotle and Farabi, Ibni Hazm and Ghazali) During his professorship, he made contributions to his country by managing his master's and doctoral theses by making some observations at the academic level in general logic history known in the country.

Bolay pointed out that Kindi's contribution to the Islamic world in the framework of the first and general information. He also mentioned the role of Farabi as an important and pioneer. He also stated that Ibn Sina was influenced by Farabi in his logic studies. Bolay, in particular, said that Farabi classified Aristotle's logic except logic sorting. Farabi and Ibn Sina have taken five universal issues according to Porphyrios. Bolay also emphasized that Ibn Sina also moved to Farabi's classification. However, according to his determination, Ibn Sina is also worthy of mention as a logical contributor in the field of logic.

In our country, especially in general philosophical studies, the lack of logic studies Considering the difficulty and difficulty of M. Naci Bolay's work and contributions, value studies. In our work, M. Naci Bolay will be tried to determine and solve the original and synthesizer contributions and analyzes that he has made in the field of logic in our country by applying to the articles and notifications in the frame of Ph.D., Associate Professorship and Professorship studies.

Keywords: Logic, Farabi, Ibn Sina, M. Naci Bolay.

SOSYO-EKONOMİK GELİŞMİŞLİK ENDEKSİ (SEGE) SIRALAMASI KAPSAMINDA ERMENEK İLÇESİ

Bülent DARICI

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Bölümü
bulentdarici@kmu.edu.tr

İclal ÇÖĞÜRÇÜ

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi
İktisat Bölümü
icogurcu@kmu.edu.tr

Mehmet Ali CANBOLAT

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Yönetim ve Organizasyon Bölümü
Lojistik Programı
mcanbolat@kmu.edu.tr

ÖZET

Bölgelerarası gelişmişlik farkları eşitsizliklerin karşılaştırılması açısından önemlidir. Bu anlamda çeşitli sosyal ve ekonomik değişkenleri kullanarak hazırlanan endeksler bulunmaktadır. Ülkemiz açısından değerlendirildiğinde çeşitli yıllarda iller açısından Sosyo Ekonomik Gelişmişlik Endeks (SEGE) sıralaması yapılmıştır. Benzer bir SEGE sıralaması da 2004 yılı için ilçeler düzeyinde oluşturulmuştur.

Çalışmamız hem eski adı Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) yeni adı Kalkınma Bakanlığı olarak değiştirilen kurum bünyesinde hazırlanan SEGE sıralaması ve hem de Kalkınma Ajanslarının hazırlamış olduğu SEGE sıralaması çerçevesinde Ermenek İlçemizin sosyal ve ekonomik göstergeler yardımı ile gelişmişlik seviyesini ortaya koymaktır. Ayrıca çalışmamızda Ermenek İlçemize yakın bir coğrafyada yer alan Sarıveliler ve Başyayla İlçelerimize ait SEGE göstergelerini de karşılaştırmak suretiyle Ermenek İlçemizin gelişme eksenlerinin yönünü tayin etmede yardımcı olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, SEGE, Kalkınma Ajansı, Gelişme Ekseni.

ERMENEK DISTRICT WITHIN THE SCOPE OF SOCIO-ECONOMIC DEVELOPMENT INDEX (SEDI) RANKING

ABSTRACT

Interregional development disparities are significant for the comparison of inequalities. In this regard, there are indices constructed using various social and economic variables. When considered from the perspective of Turkey, the Socio-Economic Development Index (SEDI) ranking was created by province in various years. A similar SEDI ranking was constructed at the district level for 2004.

Our study is to demonstrate the development level of Ermenek District with the help of social and economic indicators via SEDI rankings constructed by both the formerly known as the State Planning Organization (SPO), now the Ministry of Development and the Development Agencies. In addition, by comparing the SEDI indicators of Sariveliler and Basyayla districts located in a geographical area close to Ermenek District, our study will be able to determine the direction of the development axis of Ermenek District.

Keywords: Ermenek, SEDI, Development Agency, Development Axis.

ÇAĞDAŞ LİDERLİK YAKLAŞIMLARI VE SELÇUK ECZA A. Ş. LİDERİ AHMET KELEŞOĞLU ÖRNEĞİ

Filiz DEMİR

Öğr. Gör., Türk Hava Kurumu Üniversitesi
filizdemir_yilmaz@hotmail.com

ÖZET

1958 yılında Konya'nın Ermenek ilçesindeki manifatura dükkânını devrederek, kayınbiraderleriyle birlikte Konya il merkezinde kurmuş olduğu Selçuk Ecza Deposu, Ahmet Keleşoğlu'nun başarıya attığı ilk adımdır. O yıllarda yokluk içinde çabalayan bir ülkede, yeni bir iş kurmak büyük riskti. Ünlü iş adamı ve yönetici lider Ahmet Keleşoğlu bu riski göze alarak, zamanla elde edeceği sayısız başarının da temellerini atmıştır (Çelik ve Demir, 2016: 1). Eşsiz lider kişiliğiyle işinde etkinlik sağlayan Keleşoğlu, liderlik türlerinden bir sentez yaparak kendi grubuna uyguladı ve böylelikle Türkiye'nin sayılı zenginlerinden biri haline geldi. Bu çalışmada çağdaş liderlik yaklaşımlarından vizyoner liderlik, dönüştürücü liderlik, dağıtımçı (paylaşımçı) liderlik, transaksiyonel (işlemci) liderlik, hizmetkâr liderlik, paternalist (babacan) liderlik ve karizmatik liderlik kuramsal düzeyde tanıtılmış ve merhum iş adamı Ahmet Keleşoğlu'nun astlarını yönetirken bu yaklaşımları ne derece benimseyip sergilediği ortaya konulmuştur. Bir vaka analizi (case study) olarak ele alınan araştırmada konunun kapsamlı olarak araştırılabilmesi için veri toplamada merhum iş adamının en yakınlarından olan Selçuk Ecza A.Ş. Genel Müdürü Sonay Gürgen'le gerçekleştirilen mülakat soruları, gözlem, internet kaynakları, dergi, doküman, biyografi ve belge incelemesi yöntemlerinden faydalanılmıştır. Çalışmanın sonucunda Sayın Ahmet Keleşoğlu'nun çağdaş liderlik yaklaşımlarından hangilerini ne şekilde ve derecede benimsemiş ve uygulamış olduğu ayrı ayrı kategorize edilip irdelenmiştir. Ayrıca söz konusu liderlik uygulamaları sayesinde takımını bu denli bir başarıya taşıyan yönetici liderin uygulama ve davranışlarının girişimci ve iş adamlarına örnek teşkil etmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Ahmet Keleşoğlu, Çağdaş Liderlik Yaklaşımları.

CONTEMPORARY LEADERSHIP APPROACHES AND SELÇUK ECZA INC. LEADER AHMET KELEŞOĞLU EXAMPLE

ABSTRACT

After transferring his texting shop in the county Ermenek of Konya, establishing the Selçuk Pharmaceutical Store in the centre of Konya with his brothers in law in 1958, was Ahmet Keleşoğlu's first step to success. During those years, in a country struggling in poverty, establishing a new business was a great risk. The famous businessman and manager leader Ahmet Keleşoğlu laid by taking that risk the foundations of countless success that he would achieve over time (Çelik ve Demir, 2016: 1). Keleşoğlu, who has been active in business through his unique leadership personality, made a synthesis of leadership styles and applied it to his own group and thus he became one of Turkey's leading rich. In this study, the approaches of contemporary leadership such as visionary leadership, transformational leadership, distributive leadership, transactional leadership, servant leadership, paternal leadership and charismatic leadership are presented at the theoretical level and the extent to which the late businessman Ahmet Keleşoğlu adopted these approaches when he was managing his subordinates is put forward. In order to be able to investigate this subject thoroughly in a research that is considered as a case study, the data are collected from Selçuk Ecza Inc. General Manager Sonay Gürgen's interview questions, internet resources, observation, magazine, document, biography and document examination methods. As a result of the study, how and in what manner Dear Ahmet Keleşoğlu adopted and applied the contemporary leadership approaches are categorized and examined separately. Moreover, it is aimed that the practices and behaviors of the executive leader, who carried his team to such a success thanks to the aforementioned leadership practices, set an example for entrepreneurs and businessmen.

Keywords: Ermenek, Ahmet Keleşoğlu, Contemporary Leadership Approaches.

“SAKİN ŞEHİR” HAREKETİNDE YÖNETİM VE YÖNETİCİNİN ROLÜ: ADAY İLÇE ERMENEK VE BELEDİYE YÖNETİMİ ÖRNEĞİ

Filiz DEMİR

Öğr. Gör., Türk Hava Kurumu Üniversitesi
filizdemir_yilmaz@hotmail.com

“Sakin yaşa ki, kaliteyi tadasın.”

ÖZET

Temelinde küreselleşme olgusuna karşı bir akım olarak başlatılan “Sakin Şehir” (Cittaslow) hareketi, hızlı yaşam alışkanlıklarının geleneksel yaşam tarzı ve değerlerde sebep olduğu yok olma ve yozlaşmalara karşı bir koruma olarak ortaya çıkmıştır. Tarihi, kültürel ve doğal mirasa saygılı, küçük ama yaşam kalitesi büyük kentler; merkezi İtalya’da bulunan 30 ülkeden 241 şehrin dâhil olduğu Cittaslow birliğine kabul edilebilmek için gereken kriterleri taşımaktadırlar. Ermenek (Karaman); tarihi ve kültürel zenginlikleri, doğal güzellikleri, kırsal bölge kültürü, sakin ve huzurlu dokusu ile Orta Torosların önemli bölgelerinden biridir. Bu çalışmada, Sakin Şehir ağına üye olma niyetini açıklayan başvuru mektubunu Cittaslow Türkiye Koordinatörlüğü’ne sunmuş olan Ermenek Belediyesi Yönetiminin bu doğrultuda atmış olduğu adımlar ve uygulamaları ele alınmıştır. Bilgilere ulaşım kolaylığı ve araştırma konusunun insan ve süreçten bağımsız düşünülemez olması sebebi ile nitel araştırma yöntemi olan vaka analizinden faydalanılmış, veriler Ermenek’i Cittaslow hareketine dâhil etme konusunda büyük çaba gösteren ve yerel yönetim uygulamalarıyla destekleyen Ermenek Belediye Başkanı Sayın Uğur Sözkese ile ayrıntılı görüşmeler yürütülerek elde edilmiştir. Ayrıca halk ile görüşmeler yapılmış, betimleyici bir araştırma gerçekleştirilmiştir. Kavramsal çerçevenin araştırılması konusunda ise literatür taraması olarak broşür, katalog, makale, kitap ve tezler incelenmiş ve konu ile alakalı kapsamlı internet taraması yapılmıştır. Çalışmada Cittaslow kavramının kapsamlı olarak açıklanarak ilçe merkezlerinin Cittaslow birliğine dâhil olabilmesi için belediye yönetiminin ve yöneticinin rolünün önemini ortaya konulması ve bu bilgiler ışığında Ermenek’in Cittaslow üyesi adaylığına yönelik planlama-tasarım-uygulama süreçlerinde öneriler sunulması amaçlanmıştır. Ayrıca sakin şehir olmak isteyen diğer kentlere süreç ve uygulama bakımından örnek teşkil etmesi çalışmanın amaçları arasındadır.

Anahtar Kelimeler: Sakin Şehir (Cittaslow), Yönetim, Yönetici, Ermenek.

**THE ROLE OF MANAGEMENT AND MANAGER IN THE
"CITTASLOW" MOVEMENT: EXAMPLE OF THE APPLICANT
DISTRICT ERMENEK AND ITS MUNICIPALITY
MANAGEMENT**

"Live calmly in order to taste good quality."

ABSTRACT

The "Cittaslow" movement, initiated as a trend against globalization, has emerged as a protection against extinction and corruption of traditional lifestyles and values, caused by fast life habits. Respectful to historical, cultural and natural heritage, small but with a large quality of life; 241 cities from 30 countries, have the criteria to be accepted in the Cittaslow association in central Italy. Ermenek (Karaman); with its historical and cultural riches, natural beauties, rural culture, calm and peaceful texture is one of the important regions of Central Taurus. In this study, the steps and practices that the Ermenek Municipality administration, who has submitted to the Cittaslow Turkey Coordination Council an application letter describing the intention to become a member of the Cittaslow network, has taken in this direction are discussed. Because of accessibility to information and the fact that the research topic can not be considered independently from people and process; case study, which is one of the qualitative research method, was used and the data was obtained by conducting detailed discussions with Ermenek Mayor Mr. Uğur Sözkese who makes a great effort to include Ermenek in the Cittaslow movement and support with local administration practices. In addition, interviews with the public were conducted, so a descriptive research was carried out. As for the research of the conceptual framework; brochures, catalogs, articles, books and theses were examined and a comprehensive internet search related to the subject was conducted. It is aimed in the study that the concept Cittaslow is explained in detail and to put forth the role of the municipal administration and manager in order for the district centers to be included in the Cittaslow union and to present suggestions in the planning, design and implementation processes for Ermenek's Cittaslow member candidacy. One of the purposes of the study is also establishing an example in terms of process and practice for other cities that want to be a calm city.

Keywords: Cittaslow, Management, Manager, Ermenek.

KÜLTÜR MİRASI OLARAK GELENEKSEL ERMENEK EVLERİNİN ÖNEMİ VE GÜNÜMÜZ KENT GELİŞİMİ İÇERİSİNDE KORUMA VE GELECEĞE AKTARILABİLME YÖNTEMLERİ

Sibel DEMİRARSLAN

Dr. Öğr. Ü., Kocaeli Üniversitesi KMYO
sdarslan@kocaeli.edu.tr

ÖZET

Ev, konut, hane gibi kavramlar insanlar için her zaman önemli olmuştur. Konut, insanların dış dünyadan soyutlanabildiği, mahremiyetini sağladığı, ihtiyaçlarını karşıladığı kalesidir ve önemlidir. Geleneksel Türk evi veya Osmanlı evi, ihtiyaçlardan ve yaşanmışlıklardan ortaya çıkmış plan tiplerine sahiptirler. Planlamada, iklim, topografya, yöresel malzeme değişiklikleri ile bölgelerarası farklılıklar olsa da, plan tipolojisi oluşacak kadar benzerlikler bulunmaktadır. Yaşam, kültür, gelenek-görenekler, örf-adetler, doğa ile yarışmayan, insani ve ergonomik ölçülere saygılı pek çok mesaj barındırırlar. Geleneksel dokuda farklı kültürlerden komşuluğu barındırmış yerler olarak, ayrıştırmadan, heterojen bir doku oluşması beklenen yerlerde homojen bir komşuluk oluşturmuşlardır.

Ermenek, tarih boyunca önemli bir yerleşim yeri olmuştur. Bu kültürel zenginlik içerisinde farklı medeniyetlerin özlerini günümüze taşıyarak bugünkü Ermenek oluşurken, mirasa iyi bakmak, korumak gerekmektedir. Bununla birlikte, yaşanarak, deneyerek gelişen yerleşim özelliklerinden ders çıkarmak ve bugün için de yöreselliği, kültürü koruyan konutlar inşa etmeye devam etmek gerekir. Bugünden yarına, hem dünü hem de bugünü doğru bir şekilde bırakmak insanlığın sorumluluğudur. Kültürel mirası korumak, bugünü ise doğru bir yapılaşma kararı ile oluşturmak önemlidir. Gerek doğru restorasyon gerekse bugün için doğru imar planlaması yapmak sürdürülebilir bir davranış olacaktır.

Bu çalışmada amaç, Ermenek yerleşiminin kültürel mirası olan geleneksel konutlarına dikkat çekmek ve kent dokusunun özünü bozmamak, her hangi bir yer olmasını önlemek için günümüz yapılaşmasında dikkat edilebilecek konulara değinmektir. Yöntem olarak, mevcut geleneksel konutların ele alınması, literatür taraması ile birlikte bugünün imar koşullarının değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Moda yerleşimlerden etkilenerek alınabilecek imar kararları belki yeni yerleşim yerleri oluşturacaktır ama kentsel bellek, aidiyet duygusu ve yerleşimin kendi kimliğinin yitirilmesine neden

olacaktır. Sonuçta, Ermenek için yapılan bilinçli çalışmalarla bugüne ulaşan geleneksel evlerin vermek istediği yaşamsal mesajların da anlatılması gerekliliği, evlerin sadece dört duvar bir çatıdan ibaret olmadığının bilinmesinin ayrıca anlam ierdiğini belirtmek nemlidir. Değerleri gelecek nesillere aktarabilmek için sadeliğini, bozulmamışlığını, zgün kimliğini korumaya yönelik bir davranış modeli nerilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Kültürel Miras, Konut, Geleneksel Türk Evi, Yapılaşma.

**THE IMPORTANCE OF TRADITIONAL ERMENEK HOUSES
AS A CULTURAL HERITAGE AND PROTECTION IN THE
CURRENT DEVELOPMENT AND TRANSFERABILITY
METHODS**

ABSTRACT

Concepts like home, housing, households have always been important to people. Housing is a place where people can be isolated from the outside world, provide privacy, and meet their needs. Traditional Turkish houses or Ottoman houses have plan types that have emerged from needs and experiences. Although there are regional differences in planning, climate, topography, and regional material changes, there are similarities so that plan typology can occur. They contain many messages that are respectful to human, ergonomic measures that do not compete with life, culture, tradition-customs, nature. In traditional doctrine, as places harboring each culture's neighbors, they have formed a homogeneous neighborhood in places where a heterogeneous tissue is expected to form without separating.

Ermenek has been an important settlement throughout history. It is necessary to protect and preserve the miracles while this cultural wealth is present in today's Ermenek by carrying the essences of different civilizations day by day. Nevertheless, it is necessary to continue to learn from the experience of living, experimenting, and to build houses that preserve the locality for today. It is the responsibility of mankind today to leave tomorrow and tomorrow right. It is important to protect the cultural heritage and to build it today with the right settlement decision. If the right restoration is needed, the right zoning plan for today will be a sustainable behavior.

The purpose of this study is to draw attention to the traditional heritage of Ermenek settlement and to address the issues that can be taken care of in today's construction in order to prevent the city docus from breaking the nature. As a method, it is aimed to discuss the existing traditional houses, to search the literature and to evaluate the current development conditions. Urban memory, sense of belonging and settlement will lead to the loss of their identity, although reconstruction decisions that can be taken by influencing fashion settlements will probably create new settlements. After all, it is important to note that the vital messages that traditional houses that have reached today with the conscious efforts made for Ermenek also need to be explained, and knowing that houses are not just four walls and a roof is also meaningful. In order to

transfer values to future generations, a behavioral model will be proposed that protects the fraud, intactness and authenticity of the identity.

Keywords: Ermenek, Cultural Heritage, House, Traditional Turkish House, Settlement.

ERMENEK ÇEVRESİNDE ANLATILAN "AKSAKAL" ADLI EFSANEDEN HAREKETLE ANADOLU TÜRK EFSANELERİNDE TAYYİMEKÂN MOTİFİ

Sezai DEMİRTAŞ

Doktora Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili
ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı
demirtassezai@gmail.com

ÖZET

Efsaneler sahip oldukları motiflerle şekillenen ve zenginleşen halk anlatılarıdır. Şekil değiştirmeler (taş kesilme, hayvana/bitkiye/dağa/göle dönüşme vb.) başta olmak üzere ateşte yanmama, su üzerinden yürüyerek geçme, tahta kılıçla savaşma, gelecekte haber verme gibi motiflerle efsanelerde yoğun olarak karşılaşılmaktadır. Bildirimizde ele alınacak olan tayyimekân olgusu veliler etrafında teşekkül eden efsanelerde örneklerine kolaylıkla tesadüf edilebilecek motiflerden birisidir.

Tayyimekân motifi denildiğinde akla öncelikli olarak "tanıdık birine yiyecek götürme" hadisesi gelmektedir. Zira ülkemizde, tayyimekân motifli efsanelerle ilgili olarak yapılan bilimsel çalışmalarda araştırmacılar (Saim Sakaoğlu, Esmâ Şimşek, Sinan Gönen, vb.) genellikle söz konusu motifin bu şekli üzerinde durmuşlardır. "Tanıdık birine yiyecek götürme" olayının tayyimekân motifli efsanelerde en yaygın şekillerden biri olduğu aşikârdır. Ancak bunun yanında "ibadet maksadıyla belli mekânlara gitme veya birini gönderme", "savaşa katılma", "zor durumda kalanlara yardım etme", "beklenen veya çağrılan yere vaktinden önce varma" gibi amaçlar için de tayyimekân yapıldığını efsanelerde görmek mümkündür.

Ermenek çevresinde anlatılan "Aksakal" adlı efsane de zor durumda kalanlara yardım etme amacıyla gerçekleştirilen tayyimekân hadisesini konu etmektedir. Söz konusu örnekten hareketle tayyimekân motifinin Anadolu Türk efsaneleri içerisindeki örneklerini bütüncül bir bakış açısıyla sınıflandırmayı amaçlayan bu çalışma, tayyimekân motifinin yaygınlığının yanında çeşitliliğini de ortaya çıkaracaktır.

Anahtar Kelimeler: Efsane, veli, Anadolu, motif, tayyimekân.

**TAYYIMEKAN MOTIF IN ANATOLIAN TURKISH LEGENDS
WITH REFERANCE TO "AKSAKAL" LEGEND TOLD IN
ERMENEK COUNTY**

ABSTRACT

Legends are folk narrations shaped and enriched by the motifs they possess. There is a lot of motifs in the legends, especially in shape changes; such as not burning fire, walking on water, fighting with wooden swords, and giving news in the future. (turn into stone/ animals/plants/ mountain/ lake etc.). Tayyimekan in the momerandum is one of the motifs that can easily be coincided with the examples of the legends that are formed around the saints.

When Tayyimekan motif is mentioned, it is primarily a matter of "bringing food to a reputable person". Because, in our country, researchers (Saim Sakaoglu, Esmâ Simsek, Sinan Gönen, etc.) usually mentioned this motif in the scientific studies about the legendary motifs. It is obvious that "bringing food to a reputable person" is one of the most common forms in legends of tayyimekan motif. However, it is also possible to see in myths that it is done for the purposes such as going to certain places for worship or sending someone, participating in war, helping those who are in difficult situation, arriving before the expected or called time.

The legend, Aksakal, which is described around Ermenek, also describes the phenomenon of tayyimekan that was carried out to help those in difficult situations. This study aims to classify the examples of the Tayayimek motif in the Anatolian Turkish legends with a holistic view on the basis of the aforementioned sample and will also reveal the diversity of the tayyimekan motif in addition to its prevalence.

Keywords: Legend, Saint, Anatolia, motif, tayyimekân.

OSMANLI DÖNEMİ ERMENEKLİ ÂLİMLER

Recep DİKİCİ

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap Dili ve Edebiyatı Bölümü,
rdikici@selcuk.edu.tr

ÖZET

Tarihteki en önemli ilim ve kültür merkezlerinden biri de, Ermenek'tir. Bu bölgedeki mevcut medreseler ile çeşitli bilim dallarında yetişen âlimler, bu gerçeği açıkça göstermektedir. Bu yüzden Nadir Tabakât kitaplarından ve Türkiye İhtisas Kütüphanelerinden tesbit edebildiğimiz aralarında Bayezid Dersiâmlarından Ermenekli Mustafa Saffet Efendi, Ermenekli Hüseyin Fehmi Rüştü Efendi, Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi, Ali b. Süleyman Ermenekî, Necmeddîn Ömer b. Abdullah Ermenekî, Mehmed Sabri Ermenekî, Muhammed Ermenekî, Mü'min b. İsmail Ermenekî, Sadullah Ermenekî, Hızır b. Süleyman Ermenekî Hasan b. Mustafa Ermenekî'nin de bulunduğu Ermenekli âlimlerin hayatları ile çeşitli sahalara dâir kütüphanelerde bulunan Arapça, Farsça ve Osmanlıca elyazması ve matbû eserlerini topluca sunmak, bilim dünyası için son derece faydalı olacaktır. Böylece Ermenek kültür tarihi ile ilgili ciddî bir boşluk doldurulacak ve araştırmacılara bu hususta yön verilecektir. Maalesef böyle önemli bir konu, günümüze kadar hiç ele alınmamıştır. Nitekim “Kim bir mü'minin hayat tarihini yazarsa, onu yaşatmış gibi olur.” meâlindeki hadîs-i şerîf ile “Bizim eserlerimiz, bizi tanıtan belgelerdir. Bunun için, bizden sonra eserlerimize bakınız.” meâlindeki beyit, bu mevzûnun ne derece büyük önem arz ettiğini göstermektedir.

Onların esasen fazilet ve kemallerine delalet edecek olan kitaplarının isimleri yazılarak, ilmî yükseklikleri ve insanlığa yaptıkları hizmetleri ispat edilmektedir. Bunun yanı sıra “Büyüklerini tanımayan bir millet, asla yükselmez.” veciz söz de, burada hatırlatılmalıdır.

Ermenek'in kültür tarihini de gün yüzüne çıkarmak, şanlı milletimizin bu azîz değerlerine katkıda bulunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Dönemi, Ermenek, Âlimler, Kütüphâne, Eserler.

SCHOLARS FROM ERMENEK IN OTTOMAN ERA

ABSTRACT

One of the most important cultural and science center in history is Ermenek. Madrasahs present in this region and scholars grown up in various science fields show this truth up. Therefore, submitting biographies, information about manuscript and printed works in Arabic, Persian and Ottoman Turkish of scholars from Ermenek such as Ermenekli Mustafa Saffet Efendi who was a Dersîâm of Bayezid Madrasah, Ermenekli Hüseyin Fehmi Rüştü Efendi, Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi, Ali b. Süleyman Ermenekî, Necmeddîn Ömer b. Abdullah Ermenekî, Mehmed Sabri Ermenekî, Muhammed Ermenekî, Mü'min b. İsmail Ermenekî, Sadullah Ermenekî, Hızır b. Süleyman Ermenekî, Hasan b. Mustafa Ermenekî as a whole in which we detected from rare bibliographic books and Turkish Specialized Libraries will be very useful for science world. Thus, a significant gap will be filled related with cultural history of Ermenek and researchers will be guided in this issue. Unfortunately such an important issue like this has not been handled till today. Hence the hadith of our prophet "Who tells of the biography of a believer, honours his memory." and the verses "Our works are documents which introduce us. Look at our works after us." demonstrate how important this issue is.

Therefore, submitting the names of their works point their merit and perfection proves their scientific highness and services that they did for humanity. Beside this the proverb "Nation which does not recognize its elders can not proceed." must be reminded here too.

Revealing the cultural history of Ermenek is also contributing our glorious nation's precious values.

Keywords: Ottoman Era, Ermenek, Scholars, Library, Works.

ERMENEK TURİZM EYLEM PLANININ OLUŞTURULABİLMESİ İÇİN ÖNERİLER

Abdurrahman DİNÇ

Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi, a.dinc@konya.edu.tr

Pınar YEŞİLÇİMEN

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.,
pinaraydag@kmu.edu.tr

ÖZET

Ermenek; Karaman İli'nin en önemli ilçelerinden biri olup Toros Dağları'nın İç Anadolu'ya bakan kuzey kesimlerinde kurulmuştur. Coğrafi olarak Akdeniz Bölgesi sınırları içerisinde olan ilçenin; dağlık ve engebeli bir topografyaya sahip olması ve önemli yollara sapa kalması ekonomik gelişmesini olumsuz yönde etkilemiştir. Ancak ulaşımın çok gelişmemiş olması bölgenin el değmemiş doğal, tarihi ve kültürel değerlerinin bozulmadan günümüze kadar ulaşmasında etkili olmuştur.

Son yıllarda hızla gelişen turizm sektörü Ermenek ilçesi için de bir fırsat oluşturmaktadır. Ermenek'in turizmde var olan fırsatları yakalayabilmesi ve bölgenin sürdürülebilir kalkınma adımları atabilmesi için turizm eylem planı oluşturulmalıdır. Eylem planında Ermenek ilçesinin turistik cazibe merkezi olabilmesi için bölgesel hedefler oluşturulmalı ve bu hedeflere ulaşabilmek için somut unsurlar ön plana çıkarılmalıdır. Hazırlanması önerilen eylem planı Ermenek'in sahip olduğu mirasın sürdürülebilir turistik kalkınmada kullanılabilmesi için önemli bir araç olacaktır.

Bölgenin sahip olduğu çeşitli turistik cazibelerinin turizme kazandırılabilmesi için bu kaynakların belirlenmesi, kullanılabilir hale getirilmesi, çeşitliliğinin sağlanması gerekmektedir. İlçedeki tüm kurum ve kuruluşların, sektör temsilcilerinin ve yerel halkın ilgisini çekebilmek amacıyla hazırlanan bu çalışmada ilk olarak mevcut durum analizi yapılmıştır. Turizmde gelişmenin sürdürülebilirliğini sağlamak için atılacak stratejik adımlarda aktif rol alması gereken paydaş gruplar belirlenmiştir. Farklı araştırma tekniklerinin kullanıldığı bu çalışmada bölgede var olan turistik çekiciliklere dinamizm kazandırmak, yerel halkın sürdürülebilir turizm hareketine katılımını sağlamak ve turizmi bölgenin yerel kalkınmasını hızlandırmada kullanabilmek için gerekli önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Turizm, Turizm Eylem Planı.

SUGGESTIONS TO BE ABLE TO MAKE UP ERMENEK TOURISM ACTION PLAN

ABSTRACT

Ermenek is one of the most important districts of Karaman province and was founded in the northern parts of the Taurus Mountains facing Central Anatolia. Geographically located within the borders of the Mediterranean region, having a mountainous and rugged topography, and the fact that it stays on important roads has affected the economic development negatively. However, the region's transportation is very undeveloped and untouched natural, intact until today has been effective in achieving their historical and cultural value.

Tourism sector, which has been rapidly developing in recent years, is also an opportunity for the district of Ermenek. A tourism action plan should be drawn up so that Ermenek can catch the opportunities in tourism and the region can take the steps of sustainable development. In the Action Plan, regional targets should be established in order to become the center of attraction for the Ermenek county and concrete factor must be foregrounded to reach these targets. The proposed action plan will be an important tool for Ermenek's legacy to be used in sustainable tourism development.

In order to be able to gain the various tourist attractions of the region to tourism, it is necessary to determine these resources, make them available, and to ensure their diversity. In this study, which was prepared in order to attract the attention of all the institutions and organizations, sector representatives and local people in the province, the current situation analysis was carried out first. In order to provide the sustainability of development in tourism, the stakeholder groups that should take an active role in the strategic steps to be taken are determined. In this study, in which different research techniques are used, necessary suggestions are made in order to give dynamism to the tourist attractions existing in the region, to enable the local people to participate in the sustainable tourism movement and to accelerate the local development of the tourism zone.

Keywords: Ermenek, Tourism, Tourism Action Plan.

ERMENEK MENEKŞESİ (VIOLA ERMENEKENSIS YILD & DİNÇ, VIOLACEAE) VE TÜRKİYE'DEKİ YAKIN AKRABALARI

Muhittin DİNÇ

Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Biyoloji Eğitimi Anabilim Dalı
muhdinc@yahoo.com

Şinasi YILDIRIMLI

Prof. Dr., Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

Ayvaz ÜNAL

Dr. Öğr. Ü., Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Fen Bilgisi Eğitimi Anabilim

ÖZET

Ermenek menekşesi (*Viola ermenekensis* Yıld. & Dinç) 2002 yılında Karaman-Ermenek'den bilim dünyasına tanıtılmış tek yıllık bir hercai menekşe türüdür. Bilim dünyasına tanıtıldığı yıllarda, sadece Ermenek'ten biliniyorken sonraki çalışmalar Ermenek'ten Anamur ve Silifke'ye doğru olan Orta Toroslar kesimindeki kalker kayalıklarda yayılış gösterdiğini ortaya koymuştur. Ermenek menekşesi, dikkat çekici görünümü sebebiyle ülkemizde düzenlenen Expo 2016'da "Expo çiçeği" olarak belirlenen dört türden biri olsa da sistematik yakını olan ülkemizdeki diğer türlerle oldukça benzerlik göstermektedir.

Verileri 1998-2002 yıllarındaki arazi gezileri ve Türkiye'deki herbaryum kayıtlarına dayanan bu çalışmada, *Viola ermenekensis*'in yakın akrabaları olan *V. modesta* Fenzl, *V. heldreichiana* Boiss., *V. parvula* Tineo, *V. kitaibeliana* Roem. & Schult. ve *V. occulta* Lehm. türleri ile morfolojik karşılaştırılması yapılarak farklılık gösteren özellikleri ortaya konmuştur. Ayrıca bu türlerin Türkiye yayılış haritaları ve doğal görünümelerini içeren fotoğrafları verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek menekşesi, *Melanium*, endemizm, Türkiye.

ERMENEK MENEKŞESİ (VIOLA ERMENEKENSIS YILD & DİNÇ, VIOLACEAE)

AND ITS CLOSE RELATIONSHIPS IN TURKEY

ABSTRACT

Ermenek menekşesi (*Viola ermenekensis* Yild. & Dinç) is an annual violet introduced to the scientific world from Karaman-Ermenek in 2002. In the years when it was introduced to the scientific world, it was known only from Ermenek, the next studies reveal that it spreads on limestone rocks of the Middle Taurus Mountains part towards Anamur and Silifke. Though due to its remarkable appearance it is one of four species designated as "Expo flower" in Expo 2016 which is organized in our country, Ermenek menekşesi is very similar to its relationships in Turkey.

The data based on field trips in the years 1998-2002 and the herbarium records in this study, the morphological comparisons have been made among the species *Viola ermenekensis* and its close relatives *V. modesta* Fenzl, *V. heldreichiana* Boiss., *V. parvula* Tineo, *V. kitaibeliana* Roem. & Schult. and *V. occulta* Lehm. and the differences have been revealed. The distribution maps of the species in Turkey and their photos with natural views are given as well.

Keywords: Ermenek menekşesi, Melanium, endemism, Turkey.

BARÇIN BÖLGESİ EVLİLİK KÜLTÜRÜNÜN YÖRE TÜRKÜLERİNE YANSIMASI

Oğuz DOĞAN

Arş. Gör., Bitlis Eren Üniversitesi, Fen- Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümü
doganoguz32@gmail.com

*“Geçiş Dönemleri bir dönem durup düşündüğümüz ve insani değerleri
hatırladığımız özel anlardır.”*

ÖZET

Dünya hayatı ve Türk kültürü içerisinde önemli yere sahip olan geçiş dönemlerinden birisi de evliliğdir. Toplumun temeli olan aile kurumunun meydana gelmesi için gerekli olan bu eylem beraberinde kültürel bir alan da oluşturmaktadır. Evlilik gelenek ve görenekleri zamanla işlenerek, toplum yaşantısı sonucu ortaya çıkan sözlü ürünlerin yapısında kendisine yer bulur. Özellikle Barçın Yaylası olarak bilinen Başyayla, Sarıveliler ve Ermenek ilçelerinden oluşan bölgelere ait halk türkülerinde evlilik kültürünün etkilerini görmek mümkündür. Bölge insanın ortak mirası olan bu türkülerden yola çıkarak evlilik kurumuna toplum nazarında verilen değer ortaya çıkarılacaktır. Kaynağı açısından evrensel özellikler taşıyan evliliğin yöre insanın bilincindeki algısının anlaşılması için yöre türkülerine başvurulması bu nedenlerden dolayı gerekmektedir. Çünkü geçmiş dönemlerinde bölgede yaşanan olaylar türküler yoluyla toplumsal hafızaya sözlü kültür yoluyla kaydedilmiştir. Bu çalışma ile hedeflenen farklı kültürel kodlarla oluşturulan ürünlerin psiko-sosyal açıdan çözümlenmesi ve sözlü kültür unsurları vasıtasıyla yöre insanın evrensel bakış açısının ortaya çıkarılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Barçın Bölgesi (Başyayla, Sarıveliler, Ermenek), Evlilik, Gelin, Türküler.

REFLECTION OF MARRIAGE CUSTOMS OF BARÇIN REGION ON THE LOCAL FOLK SONGS

*“Transition periods are special moments in which we stop and think for a while
and remember human values”*

ABSTRACT

One of the transition periods which has an important place in world life and Turkish culture is marriage. Marriage is crucial for the formation of the family which is the core element for society. Besides, marriage as an institution creates a cultural space. Traditions related with gradually evolves and they take part in oral literature. Especially, it is possible to trace these characteristics in the folk songs of Başyayla,(known as Barçın Plateau) Sarıveliler ve Ermenek districts. Based on the common heritage of the people in the region, the value given to the marriage institution by the community will be revealed. Therefore, it is necessary to apply the folk songs in order to understand the perception of marriage for the local people. Because in the past, events in the region were recorded through oral culture in social memory through folk songs. The aim of this study is to analyze the products created with different cultural codes from a psycho-social perspective and to reveal the universal point of view of the local people through verbal cultural elements.

Keywords: Barçın Region (Başyaya, Sarıvılar, Ermenek), Marriage, Bride, Folk Songs.

1903 TARİHLİ ERMENEK ÇARŞI YANGINI

Rahmi DOĞANAY

Prof. Dr., Fırat Üniversitesi İnsani ve Sosyal Bilimler Fakültesi Tarih Bölümü Türkiye
Cumhuriyeti Tarihi ABD
rdoganay@firat.edu.tr

ÖZET

Bir şehrin veya bölgenin can damarını oluşturan çarşılar, mekânsal kimliğin sürdürülebilirliğinin sağlanması, toplumsal, kolektif belleği, kimliği korumak adına oldukça önemlidir. Yerleşik ticaretin yapıldığı merkezleri ifade eden, üstü örtülü veya açık, genellikle hizmet ve ürünlere göre ayrılmış sokak veya sokak dizilerini içeren alışveriş amacı ile kurulmuş olan çarşılar, o şehirdeki halkın ortak zihniyetini yansıtır. Çarşılar, ticaretin yapılması ve halkın ihtiyaçlarını karşıladığı bir mekân olmanın ötesinde, halkın toplandığı, toplumun tarihi süreklilik olarak, ortak kültürünün oluştuğu ve mimari geleneğin yansıtıldığı önemli mekânlardır. Bu mekânlar genel olarak ortak kültürü yansıtmasının yanında, özel kültüre göre de şekillenmiştir.

Ermenek Çarşısı da bölge halkı için vazgeçilmez mekânlardan biriydi. 1903 yılında Ermenek Çarşısı'nda meydana gelen yangın, çarşıya büyük oranda zarar vermiş ve yeniden inşası için çalışmalar başlatılmıştı.

Çalışmamızda, Başbakanlık Osmanlı Arşivi belgeleri ışığında, 1903 yılında meydana gelen Ermenek Çarşısı yangını ve sonrasında yaşanan gelişmelerin incelemelerinden oluşmaktadır.

Vazgeçilmez bir mekân olan çarşının yeniden inşası için gerekli olan kerestenin orman resminden karşılanması için gerekli yerlere tebligatlar yapılmış, çarşının inşası sırasında dükkânlar arasında belirli bir mesafenin konulması ile ilgili kurallar da yazışmalarda yer almıştır.

Çarşının yeniden inşa edilmesi ve çarşının nakli sırasında usulsüzlükler yapıldığı da yazılan belgelerden tespit edilmektedir. Çarşının taşınmasından ve dükkânların dağıtılmasından memnun olmayan ahalinin şikâyetlerini yine belgelerden tespit etmekteyiz.

Ermenek Çarşısının yanmasından sonra yeniden inşa edilmesi konusunda Padişah buyruğu da belgelerde yer almaktadır. Buna mukabil Ermenek kasabası çarşısının padişaha izafetle adlandırılması için izin istendiği ve buna izin verildiğini görmekteyiz. 4 Temmuz 1322 (17 Temmuz 1906) tarihli belgede, Ermenek Çarşısı'nın açıldığı ve açılışında padişaha dua edildiği görülmektedir.

Çalışmamızda; Başbakanlık Osmanlı Arşivinde yer alan; DH. MKT./767-25, DH. MKT./ 2602-74, DH. MKT./ 841-67, DH. MKT./ 851-8, DH. MKT./ 853-34, DH. MKT./ 871-16 kayıtlı belgeler incelenerek Ermenek arşısı yangını ve yangından sonraki gelişmeler incelenecektir.

1903 ERMENEK BAZAAR FİRE

ABSTRACT

The bazaars that are important for a city or region are very important for maintaining the sustainability of the spatial identity, for maintaining social, collective memory, identity. The bazaars, which are established with the purpose of shopping, which represent the centers where residential commerce is made, covered streets usually separated by services and products, reflect the common mind of the people in that city. The bazaars are important places where the people are gathered, the history of the community is formed as a continuity, the common culture is formed and the architectural tradition is reflected, besides being a place to do business and meet the needs of the people. In addition to reflecting the common culture in general, these places are shaped by the private culture as well.

Ermenek Bazaar was one of the indispensable places for the people of the region. The fire that broke out in 1903 in Ermenek Bazaar damaged the bazaar in great measure and started to work for rebuilding.

Our work consists of the fire of Ermenek Bazaar, which took place in 1903 in the light of documents of the Prime Ministry Ottoman Archives and the developments experienced after that.

Notices were given to the necessary places to get the timber needed for rebuilding the bazaar which was an indispensable place from the forest picture and the rules about putting a certain distance between the shops during the construction of the bazaar were also included in the correspondence.

It is determined from the documents that the irrigation was done during the rebuilding of the bazaar and the transfer of the bazaar. We are also finding out the complaints of the ahalin which is not satisfied with the transportation of the bazaar and the distribution of the shops.

The command of the Sultan about the reconstruction of Ermenek Çarşısı after its burning is also included in the documents. We can see that the township of Ermenek is requested and allowed to be named to the patriarchate. It is seen that the documentary dated July 4, 1322 (July 17, 1906), opened the Bazaar of Ermenek and prayed in the opening of the palace.

In our study; Located in the Ottoman Archives of the Prime Ministry; DHA. MKT./767-25, DH. MKT. / 2602-74, DH. MKT / 841-67, DH.

MKT./851-8, DH. MKT./853-34, DH. MKT./ 871-16 registered documents will be examined and the developments after Ermenek Bazaar fire and fire will be examined.

ERMENEK'TE (KARAMAN) YAYILIŞ GÖSTEREN GENİSTA L. TAKSONLARI VE İLGİNÇ BİR GENİSTA KAYDI

Süleyman DOĞU

Dr. Öğr. Ü., Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Meslek Yüksekokulu Bitkisel ve
Hayvansal Üretim Bölümü
suleymandogu@gmail.com

Muhittin DİNÇ

Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Biyoloji
Eğitimi Anabilim Dalı
muhdinc@yahoo.com

Yavuz BAĞCI

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı,
ybagci66@gmail.com

ÖZET

Genista L., cinsi daha çok Akdeniz bölgesinde yayılış alanına sahip olan dikenli ve dikensiz çalılardır. Dünyada üzerinde 90'dan fazla türle temsil edilir. Ülkemizde Genista cinsinin doğal olarak yayılış gösteren 15 taksonu vardır. Bu çalışmanın materyalini 2006-2016 yılları arasında, Ermenek bölgesine yapılan floristik çalışmalar esnasında toplanan Genista cinsine ait örnekler oluşturmaktadır. Bu örneklerin değerlendirilmesi sonucunda, Genista tinctoria L., Genista albida Willd ve Genista vuralii Duran & Dural taksonlarının varlıkları tespit edilmiştir. Bu çalışmadan önce Genista vuralii sadece tip lokalitesi olan Çankırı Dumanlı Dağ'ından bilinmekteydi. Genista vuralii örnekleri üzerinde yapılan çalışmalar sonucunda, taksonomik betimi genişletilmiş ve IUCN kategorisi tekrardan değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Genista, Ermenek, Türkiye.

THE GENİSTA L. TAXA AND THE INTERESTİNG GENİSTA RECORD İN ERMENEK (KARAMAN)

ABSTRACT

Genista L., spiny and nonspiny shrubs, whose genus is predominantly in the Mediterranean region. It is represented by more than 90 species in the world. In our country, the Genista has 15 taxa which are distributed naturally. The material of this study is Genista species collected during the floristic studies carried out in Ermenek region between 2006-2016. As a result of the evaluation of these samples, the presence of *Genista tinctoria* L., *Genista involucrata* Spach, *Genista albida* Willd and *Genista vuralii* Duran & Dural taxa have been determined. Prior to this study, *Genista vuralii* was known only from Çankırı Dumanlı Mountain, which is a type locality. As a result of studies on *Genista vuralii* samples, the taxonomic description was extended and the IUCN category was evaluated again.

Keywords: Genista, Ermenek, Turkey.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ERMENEK’TE TÜRK DÖNEMİ MEZAR TAŞI UYGULAMALARI

Remzi DURAN

Prof. Dr., S.Ü. Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü, duranremzi@gmail.com

Ali BAŞ

Prof. Dr., S.Ü. Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü
abas@selcuk.edu.tr

ÖZET

Ermenek, geçmişten günümüze somut olan ve olmayan kültürel mirasın en yoğun izlerini taşımaktadır. Türk kültürünün en önemli kültürlerinden olan atalar kültürünün somut belgeleri hiç şüphesiz mezar ve mezar taşlarıdır. Ermenek merkezde Karamanoğlu ve Osmanlı Türk dönemine ait bir çok mezarlık bulunduğu bilinmektedir. Ancak bu tarihi mezarlıkların bir kısmı günümüzde mevcut değildir. Tekke mezarlığı, Musalla mezarlığı, Sarıaladin (Sarı Alâaddin) mezarlığı gibi mezarlıklar on binden fazla mezar ihtiva etmektedir. Ancak buralardaki mezarların da büyük bir kısmı ya yok olmuş ya da yıkılmış veya toprak altında kalmıştır. Geleneklerine bağlı Ermenek’te geleneksel yetişkin veya çocuk kadın ve erkek mezar taşları çeşitliliği önemlidir. Bu kültürel miras her geçen zamanda yok olmakta veya geleneksel uygulamalar terk edilmektedir. Bu çalışma geçmişten günümüze Ermenek mezarlıklarındaki mezar taşı uygulamalarının tespiti üzerinedir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Türk mezar taşları, mezarlık.

TURKISH PERIOD GRAVE STONE APPLICATIONS IN ERMENEK FROM PAST TO TODAY

ABSTRACT

Ermenek, who is affiliated to Karaman province, carries the most intense traces of cultural heritage, which is daily concrete and non-tangible. The concrete documents of the cult of the ancestors, which are among the most important cults of Turkish culture, are undoubtedly grave and grave stones. It is known that there are many cemeteries belonging to Karamanoglu and Ottoman period in the center of Ermenek. However, some of these historic cemeteries are not available today. Cemetery such as Tekke Cemetery, Musalla Cemetery and Tomb Cemetery contains more than ten thousands gravestones. However, most of the grave stones here have either disappeared or been destroyed or underground. Traditionally, adult or child female grave stones in Ermenek are very important in terms of diversity. This work is on the female grave stones in the cemeteries located in the center of Ermenek in the past.

Keywords: Ermenek, Turkish Grave Stones, cemetery.

19. YÜZYILDA ERMENEK VE ÇEVRESİNDE GÖRÜLEN SALGIN HASTALIKLAR VE BUNLARA KARŞI ALINAN ÖNLEMLER

Mustafa DURDU

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü
mustafadurdu@kmu.edu.tr

ÖZET

Bugünkü Karaman iline bağlı olan Ermenek ilçesi, tarih öncesi çağlardan beri önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. Karamanoğulları Beyliği'nin ilk merkezlerinden olan Ermenek, dağlık bir bölgede ve ulaşımı zor bir mevkide bulunmasına rağmen, Osmanlı devrinde de çoğu zaman İçel sancağının merkezi olmuş bir kazadır.

1840'lı yıllarda İçel sancağına bağlı bir kaza merkezi olan Ermenek'te 1846-1848 yılları arasında frengi ve çiçek gibi bazı salgın hastalıklar zuhur etmiştir. Başbakanlık Osmanlı Arşiv Belgelerine baktığımızda konu ile ilgili olarak birtakım önlemlerin alındığını görüyoruz. Bu konuda hassas olan Osmanlı Hükümeti'nin bölgede ortaya çıkan salgına yönelik aldığı önlemler, salgının boyutları ve salgın hastalıklardan etkilenenlerin durumu bu bildirinin konusunu teşkil etmektedir. Bölgede yaşayan insanların maddi durumları iyi olmadığından dolayı, ilaç tedariki için ihtiyaç duyulan para, devlet tarafından karşılanmıştır. Bununla ilgili yapılan yazışmaların içeriği de, bildiride yer alacaktır. Kısaca belirtmek gerekirse bu bildiride, Başbakanlık Osmanlı Arşiv Belgelerine göre, Ermenek ve çevresinde ortaya çıkan bulaşıcı hastalıklar ve bunlarla mücadele için yapılan faaliyetler ele alınacak ve konu ile alakalı bilgiler analiz edilerek bir sonuca varılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, İçel sancağı, salgın hastalık, çiçek hastalığı, frengi, tabip, eczacı, aşıcı.

**EPIDEMIC DISEASES OCCURRED IN AND AROUND
ERMENEK IN THE 19TH CENTURY AND MEASURES TAKEN
AGAINST THEM**

ABSTRACT

Ermenek County, that is a town of current Karaman City, has been an important centre of population since prehistoric ages. Although Ermenek, which was one of the first centres of the Karamanoğulları Principality, is located in a mountainous region and hard to access, most of the time, it had been the centre of İcel Sanjak during the period of Ottoman.

Some epidemic diseases, such as syphilis and variola, appeared between 1846 and 1848 in Ermenek which was a town of İcel Sanjaq in 1840s. When we look at the documents of the Ottoman Archives of the Prime Minister's Office, we see that some measures were taken related to matter. Measures taken by the Ottoman State who was sensitive in this respect for the epidemics appeared in the region, dimensions of the epidemic and the situation of those affected by epidemics constitute the subject of this paper. Because the financial situation of the people living in the region was not good, the fund required for the supply of medicines were met by the state. The contents of the correspondences related to this matter will also be included in paper. If it is required to mention briefly, communicable diseases in and around Ermenek and activities to struggle with them shall be discussed according to the Ottoman Archives of the Prime Minister's Office, and it will be reached a conclusion by analysing the relevant information.

Keywords: Ermenek, İcel sanjaq, epidemic, variola, syphilis, doctor, pharmacist, vaccinator.

ERMENEK KÖYLERİ ÜZERİNDE TOPONİMİK BİR İNCELEME

Muhittin ELİAÇIK

Prof. Dr., Kırıkkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi
meliacik63@kku.edu.tr

ÖZET

Dağlık, ormanlık ve sarp kayalarla dolu bir platoda kurulmuş olan Ermenek ilçesi birçok devlet ve millete mekan olmuş, Karamanoğulları devrinde bir ara başkentlik de yapmıştır. Bu ilçeye bağlı şu anda 27 köy bulunmakla beraber bu sayı arşiv kayıtlarında 47'ye kadar çıkmaktadır. Günümüzde bu köylerin yaklaşık yarısı komşu ilçelere bağlı bulunmakta olup bu da Ermenek'in geçmişteki demografik ve stratejik konumunun önemine işaret etmektedir. Geçmişte ve günümüzde Ermenek'e bağlı köylerin adlarına baktığımızda çoğunun adının değişmiş olduğu görülmekte olup bu durum çeşitli sebeplere dayanmaktadır. Yer adlarının eski ve yeni şekilleri önemli ayrıntılar vermektedir ve Ermenek'te de köyler üzerinde yapılacak toponimik (yer adı bilimsel) bir inceleme önemli ayrıntıları ortaya koyacaktır. Bu bildiride öncelikle Ermenek'in mevcut köyleri, daha sonra da geçmişteki köyleri ele alınarak bunların adları üzerinde toponimik bir inceleme yapılacaktır. Köylerin çoğu plato, dağlık ve ormanlık alan veya ovada kurulmuş olup çoğunun coğrafi konumu adlarına da yansımıştır. Bu köy adlarının eski ve yeni şekilleri incelendiğinde, adları değiştirilen yerlere dair önemli bilgiler de ortaya çıkmaktadır. Mesela *Ağaççatı* neden *Çimene*, *Ardıçkaya* neden *Nadire*, *Aşağı Çağlar* neden *Aşağı İzvit*, *Çamlıca* neden *Muğallar*, *Elmayurdu* neden *İznebol* olmuştur? Bu bildiride bu ad değiştirmelerin dayandığı sebepler günümüze ve geçmişe ait arşiv kaynakları esas alınarak ortaya konulmaya çalışılacaktır. Bu değiştirmelerde çeşitli hususlar etkili olmuş olup, en önemlisi ise aynı durumdaki birçok yerde de olduğu gibi, eski adın yerine anlamdaş daha yenisi veya daha güzelinin seçilmesidir. Ayrıca eski adların bazılarının Rumca, Ermenice vd. dillerden olması da önemli bir sebep olmuştur. Mesela: İmsi'nin Evsin, Akmanastır'ın Gökçekent, İrenepolis'in İkizçınar, Ezvendi'nin Kayaönü, Arnava'nın Yalındal, Davdas'ın Üzümlü, Fariske'nin Göktepe adını almasında bu sebep öne çıkmaktadır. Bunun dışında Kazgancı/Kazancı örneğinde olduğu gibi, sadece harf düşürülmesiyle yapılan değişiklikler ve coğrafya, iklim ve etnik yapıdan kaynaklanan değişiklikler de görülmektedir. Bu bildiri basit bir gözlem ve incelemeyle hazırlanan masaüstü bir araştırma olmayacak; bizzat Osmanlı arşiv belgeleri esas alınarak hazırlanacaktır. Geçmişte ve hâl-i hazırdaki toplam 50'ye yakın köy adı üzerinde arşiv belgeleri ışığında toponimik ve analitik bir inceleme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, toponimi, köy, ad, değiştirme.

A TOPONYMIC RESEARCH ON ARMENEK VILLAGES

ABSTRACT

Ermenek county, which is a mountainous, forested and steep plateau, has been a state and national space and has been a capital city during the Karamanoğulları period. At present there are 27 villages linked to this district, but this number is up to 47 in archival records. Today, about half of these villages are bound to neighboring provinces, indicating the importance of Ermenek's demographic and strategic position in the past. When we look at the names of the villagers who are affiliated to Ermenek in the past and today, it is seen that the name has changed most of the time and this situation is based on various reasons. The old and new forms of place names give important details, and a toponymic survey on the villages in Ermenek will reveal important details. In this paper, a topological examination will be made on the names of the existing villages of Ermenek and the villages of the past. Most of the villagers are located in the plateau, mountainous and wooded areas or in the woods, and most of them are reflected in their geographical position. When the old and new forms of these village names are examined, important information about the names of the places changed is also revealed. Why, for example: Ağaççatı-Çimene, Ardıçkaya-Nadire, Lower Çağlar-Lower İzvit, Çamlıca-Muğallar, Elmayurdu-İznebol have been? In this paper, these name changes will be tried to be revealed by archival sources. These changes have influenced various things, and most importantly, as in many places in the same situation, it is the choice of new or more beautiful meaning rather than the old name. Also, some of the old names are Greek, Armenian, etc. The fact that they are from languages has also been an important reason. For example: İmsi-Evsin, Akmanastır-Gökçekent, İerenepolis-İkizçınar, Ezvendi-Kayaönü, Arnava-Yalındal, Davdas-Üzümlü, Fariske-Göktepe are the reasons for this change. Moreover, as in the case of Kazgancı-Kazancı, there are also changes made by lowering the letter and changes due to geography, climate and ethnic structure. This paper will not be a desktop research with a simple observation and examination; will be prepared on the basis of Ottoman archive documents. A toponymic and analytical review will be carried out in the light of archive documents on a total of 50 village names.

Keywords: Ermenek, toponymi, willage, name, cahanging.

ERMENEK'TE ÇÖMLEKÇİLİK GELENEĞİ VE GÜNÜMÜZDEKİ DURUMU

Onurcan ERDAL

Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
onurcanerdal@selcuk.edu.tr

ÖZET

Ana malzemesi toprak olan çömlek, başlangıcında insanoğlunun yeme-içme gibi ihtiyaçlarını karşılamak için yapılmış, zamanla çok farklı formlar ve işlevler olarak yapılmaya devam etmiştir. Çömlek yapımı ihtiyaçlara cevap verebilmek için farklılıklar göstermiş olsa da kullanılan malzeme, alet ve uygulama teknikleri açısından bir geleneğin devamı niteliğinde olmuştur.

Karaman iline bağlı Ermenek ilçesi, Güneyyurt Kasabası, Kışlacık Mahallesi'nde yakın bir zamana kadar yapılmakta olan çömlekçilik zanaatı bu araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. 1990'lı yıllara kadar bölge halkının yoğun olarak sürdürdüğü bir faaliyet olan çömlekçilik, bu tarihten sonra yavaş yavaş terk edilmiştir. Bu araştırmanın genel amacı; Kışlacık mahallesinde günümüzde üretimi gerçekleştirilmeyen çömlekçilik zanaatının incelenip söz konusu geleneğin değerlendirilmesidir.

Bölge halkı için bir dönemin önemli bir uğraşı olan çömlekçilik günümüzde fazla dikkati çekmemektedir. Bu zanaatın ele alınıp yakından incelenmesi üretimin bölgede yeniden canlandırılması ve unutulmuş bir takım milli kültürel değerlerimizi yeniden hatırlamak açısından önemlidir. Bu araştırmanın modeli konu ve içerik itibarıyla nitel araştırma yöntemlerinden biri olan örnek olay tarama modelidir. Araştırma sürecinde bulgular basılı ve elektronik yayınlardan, bölgede gözlem ve yüz yüze görüşmelerden edinilmiştir. Ermenek ilçe merkezine yirmi kilometre mesafede bulunan Kışlacık mahallesine yönelik yapılan bu araştırma ile bölgede çömlekçilik zanaatının yeni nesillere kazandırılması, yöresel ürünlerin pazarlanması, turizm faaliyetlerinin artması ve bölge ekonomisinin gelişmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çömlekçilik, Ermenek, Geleneksel Üretim, Maddi Kültür.

THE TRADITION OF POTTERY IN ERMENEK AND THE PRESENT SITUATION

ABSTRACT

The pottery, which is the main material of the clay, was originally made to meet the needs of human beings, such as eating and drinking, and continued to be made in a variety of forms and functions over time. Although it has shown differences to be able to respond to pottery making needs, it has been a tradition in terms of materials, tools and application techniques.

The pottery craft which is being built until recently in Ermenek county, Güneyyurt town, Kışlacık neighborhood of Karaman province is the subject of this research. Pottery, an activity that was intensely maintained by the people of the region until the 1990s, was gradually abandoned after this date. The general purpose of this research is; It is the examination of the pottery craft which is not produced today in the Kışlacık district and the evaluation of tradition.

Pottery, which is an important occupation for the people of the region, does not attract much attention today. A close examination of this craft is important to revive production in the region and to remind our forgotten national cultural values. The model of this research in terms of subject and content is the "case study" model which is one of the qualitative research methods. In the research process, findings were obtained from printed and electronic publications, regionally observed and face-to-face interviews. This research at the Kışlacık district, which is located at a distance of twenty kilometers to the center of Ermenek county, It aims to gain traditional pottery craft to the new generation in the region, to market local products, to increase tourism activities and to develop the regional economy.

Keywords: Pottery, Ermenek, Traditional Production, Material Culture.

BARÇIN YAYLASINDA ANLATILAN “ÇOBANLA HIRSIIZ” MASALININ ARKETİPSEL SEMBOLİZM BAĞLAMINDA ÇÖZÜMLENMESİ

Ramazan ERGÖZ

Arş. Gör., Bitlis Eren Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı
Bölümü
45camoka@gmail.com

ÖZET

Sözlü kültür ürünleri insani özü taşıyan derin kodları bünyelerinde barındırır. Bu kodlar Carl Gustav Jung'un ortaya koyduğu “arketipsel semboller” vasıtası ile anlatmaya dayalı metinlerde gün yüzüne çıkarlar. İnsanoğlunun kendini söz ile ifade ettiği mit, masal, efsane ve halk hikayeleri gibi türlerde arketipsel sembollerin görüntü düzeyine ulaştığını ve binlerce yıllık kolektif bilinçdışı birikimini günümüze ulaştırdığını görmek mümkündür. Masallar arketipsel sembollerin yansıma alanı bulduğu en özel anlatılardan biri olma özelliğini taşırlar. Kaos ve kozmosun anlatı düzeyinde çatıştığı, ülkü ve karşıt değerlerin kişiler, kavramlar ve simgeler boyutunda mücadele halinde olduğu masallarda, arketipsel sembollerin ülkü değerleri yüceltmeye yardımcı oldukları görülür. Böylelikle masalların vermek istediği eğitici mesajlar arketipsel semboller aracılığıyla insanlara ulaştırılmış olur. Bu bağlamda arketipsel sembollerin çözümlenmesi sayesinde masallara gizlenmiş örtük değerler dizgesinin açığa çıkması ve masalın asıl işlevini yerine getirmesi sağlanmış olur. Anadolu coğrafyasında anlatılan her masalda kolektif bilinçdışının arketipsel sembollere bürünmüş öğelerini görmek mümkündür. Karaman ili sınırları içerisinde bulunan Barçın Yaylası'nda anlatılan “Çobanla Hırsız” masalı da arketipsel sembollerin yoğun olarak yansıdığı anlatılardandır. Bu çalışmada doğal gücü ve akli simgeleyen çoban ile gölge arketipinin yansıması olan hırsızın yaşadığı olay sırasında mitik gücün çobanın yanında yer alıp çobanı koruması ve hırsızın sembolik olarak cezalandırılması arketipsel sembolizm bağlamında çözümlenecektir.

Anahtar Kelimeler: Barçın Yaylası, “Çobanla Hırsız”, Masal, Arketip, Arketipsel Sembolizm.

AN ANALYSIS OF THE “SHEPHERD AND THIEF” STORY IN THE CONTEXT OF ARCHETYPICAL SYMBOLISM

ABSTRACT

The works of oral culture include in deep codes that carry human spirit. However, these codes appear in the texts based on the expression through the “archetypal symbols” introduced by Carl Gustav Jung. It is possible to see that the archetypal symbols of genres such as myths, tales, legends and folk stories, which humanity expresses itself with words, have reached the level of image and have brought the collective unconscious accumulation of thousands of years to our day. Fairy tales have the characteristic of being one of the most special expressions in which archetypal symbols find a reflection field. In the tales where Chaos and Cosmos clash at the level of narrative, where the ideals and counter-values are struggling in the dimension of individuals, concepts and symbols, it is seen that archetypal symbols help to glorify the ideals. In this way, educational messages that the fairy tales want to give are conveyed to people through archetypal symbols. In this context, through the analysis of archetypal symbols, it is ensured that the hidden string of hidden values is revealed and the real function of the fairy tale is achieved. In every fairy tale described in Anatolia, it is possible to see the elements of collective unconscious wrapped in archetypal symbols. The “shepherd and thief” tale narrated in Barçın Plateau, which is within the borders of Karaman province, also intensively reflects the archetypal symbols. Therefore, in this study, the protection of the shepherd and the symbolic punishment of the thief will be resolved in the context of archetypal symbolism.

Keywords: Barçın Plateau, “Shepherd And Thief”, Tale, Archetypal, Archetypal Symbolism.

ERMENEK VE ÇEVRESİNE ÖZGÜ ENDEMİK BİTKİLER

Kuddisi ERTUĞRUL

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü
ekuddisi@selcuk.edu.tr

Osman TUGAY

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı,
otugay@selcuk.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Dünya’da sadece Ermenek ve çevresinde doğal yayılış gösteren endemik bitkileri belirlemek ve türlerin tehlike kategorileri hakkında bilgi vermektir. Türkiye Florası ciltlerinin ve bölgede yapılan flora çalışmalarının derlenmesi ve bizzat bölgede gerçekleştirilen arazi çalışmaları sonucunda, 39 bitki türünün Ermenek ve çevresinde dar bir yayılış alanına sahip olduğu ve bölgesel bir yayılış gösterdikleri belirlenmiştir. Belirlenen türlerin tehdit kategorileri yönünden değerlendirilmesi sonucunda, 10 türün Kritik (CR), 16 türün Tehlikede (EN), yedi türün Zarar Görebilir (VU) ve üç türün Tehdide Yakın (NT) tehdit kategorilerinde yer aldığı tespit edilmiştir. (NE) kategorisindeki dört türde ise henüz bir tehdit değerlendirilmesi yapılmamıştır. Yörede oldukça dar bir alanda yayılış gösteren ve yoğun tehdit altında bulunan, *Alkanna dumanii* (Paşa Havacivaotu), *Cousinia davisiana* (İç Kızan), *Silene duralii* (Toros Nakılı), *Silene ermenekensis* (Ermenek Nakılı), *Rhaponticoides aytachii* (Ay tülüşahı) ve *Muscari vuralii* (Mecit sümbülü) türleriyle ilgili yerinde (in situ) ve gurbette (ex situ) koruma çalışmalarına bir an önce başlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karaman, Ermenek, Taşeli, Endemik Bitki.

LOCAL ENDEMIC PLANTS FOR ERMENEK REGION

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the local endemic plants naturally distributed exclusively in Ermenek region and to give information about threat categories of these species. As a result of investigation the all volumes of Flora of Turkey and field studies carried out by ourselves in the region during the Karaman Biodiversity Project, 39 plant taxa were detected to have a local and regional distribution in Ermenek region. When these endemic taxa are evaluated in terms of threat categories, it was determined that 10 taxa are in Critically Endangered (CR), 16 taxa in Endangered (EN), seven taxa Vulnerable (VU), and three taxa in Near Threatened (NT) categories. The threat assessment of four taxa in Not Evaluated (NE) category couldn't be done. In situ and ex situ conservation studies on the taxa that have a narrow distribution and are under the intense threat must be started as soon as possible. These species are as follows: *Alkanna dumanii* (Paşa Havacıvaotu), *Cousinia davisiana* (İç Kızan), *Silene duralii* (Toros Nakılı), *Silene ermenekensis* (Ermenek Nakılı), *Rhaponticoides aytachii* (Ay tülüşahı) and *Muscari vuralii* (Mecit sümbülü).

Keywords: Karaman, Ermenek, Taşeli, Endemic Plants.

TIMAR TEVCİH UYGULAMALARINDA ERMENEK ÖRNEĞİ (18. YÜZYILIN İLK YARISINDA)

Fadimana FİDAN

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
ffidan@kmu.edu.tr

Ahmet KORKMAZ

Yüksek Lisans Öğrencisi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler
Enstitüsü, Tarih ABD, Yeniçağ Tarihi Bilim Dalı
ahmetkorkmaz.0726@gmail.com

ÖZET

Tımar, Osmanlı Devleti'nin sosyo-iktisadî ve askerî düzeninin devamlılığını sağlayan sistemin adıdır. Sisteme göre devlet, tımar gelirlerini tahrir sonrasında dirliklere bölmekte ve bu dirlikleri devlet hizmetleri karşılığında çeşitli görevlilere vermekteydi. Nitekim Klasik Osmanlı tarihi boyunca uygulanan bazı usullerle tımar sistemi devam etmiş, 18. Yüzyılın değişimine paralel olarak tımar sistemine yeni bazı uygulamalar eklenmişti. Taşrada bu değişimin ve uygulamaların yaşanacağı yerlerden bir tanesi de Ermenek köyüydü. Osmanlı hâkimiyeti boyunca çelişli eşkıya gruplarının yaşadığı yer olan Ermenek'te devlet düzeninin tesisi açısından tımar çok önemliydi. Bu sebeple tımar tevcihinde liyakat ön planda tutulmakla beraber atadan dededen tımarlı sipahi olması da aranmaktadır. Tımar sahibi görevini yerine getirmediği veya öldüğü zaman devlet tımara el koymakta ve bir başkasına vermekteydi. Görevini iyi yaptığı takdirde dirlik gelirleri artırılmaktaydı. Böylece toprağın işlenmesine ara verilmediği gibi gelir kazancıyla beslenen asker de daima hazır konumda tutulmaktaydı. Bu sistem sayesinde üretim aksamadan devam ettiği gibi devlet hazinesinden para çıkmadan hazır bir ordu teşkil etmiş oluyordu. Bu döngünün devam etmesi uygulanan usullerin devamlılığını şart koşmaktaydı. Bu yüzdendir ki tımar, ekonomik açıdan olduğu kadar askeri açıdan da son derece önemli bir sistem ve üzerinde durulması gereken bir konudur. Çalışmada, tımar tevcihinde uygulanan usuller Ermenek örneklemini üzerinden Başbakanlık Osmanlı Arşivi'nden temin edilen belgeler doğrultusunda sunulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Tımar Sistemi, Tımarlı Sipahi, Karaman, Ermenek.

THE EXAMPLE OF ERMENEK IN TIMAR ALLOCATIONS (IN THE FIRST HALF OF THE 18TH CENTURY)

ABSTRACT

Timar is the name of the system which ensured the continuity of the Ottoman Empire's socioeconomic and military order. According to this system, the government used to divide timar earnings, after their registration, into dirliks (lit. "subsistence"), which were then given to various officials for their services for the government. For this reason, the timar system continued with various procedures all along the classical Ottoman history, and then some new practices were added to this system in accordance with the changes of the 18th century. Ermenek Village was one of the places where these changes and practices would be applied in the county. Timar was extremely important for the establishment of the State order in Ermenek, which was one of the places where various brigand groups existed during the entire Ottoman rule. Therefore, although merit was prioritized in timar allocations, being a timariot ancestrally was also an important criterion. When a timar-holder failed to fulfil their obligations or died, the government used to seize the timar and give it to another. When they fulfilled their tasks successfully, their dirlik incomes used to be increased. In this way, both soil cultivation could be maintained without interruption and also the government would have a ready army without an expenditure from its treasure. The continuation of this cycle required the continuation of the applied procedures. So, timar is an extremely important matter that needs to be addressed in both economical and also military terms. The current study takes an effort to address the procedures applied for Ottoman timar allocation through the Ermenek example in accordance with the documents obtained from the Turkish Prime Ministry's Ottoman Archive.

Keywords: Ottoman Empire, Timar System, Timariot, Karaman, Ermenek.

1845 YILINDA ERMENEK VE ÇEVRESİ

Ahmet Ali GAZEL

Prof. Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi.

Sacit UĞUZ

Dr. Öğr. Ü., Mustafa Kemal Üniversitesi Eğitim Fakültesi
sacituguz@gmail.com

ÖZET

Ermenek, Taşeli bölgesinde Karaman'a bağlı bir kazadır. Tarihi eski çağlara kadar giden Ermenek özellikle ortaçağda ve hassaten Karamanoğulları beyliği döneminde önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. Osmanlı Devleti yönetiminde ise zaman zaman Adana ve Konya vilayetlerine bağlı olan İçel sancağının idari bir birimini teşkil etmiştir. Bu bağlamda İçel sancağında sancak merkezi olmuştur. Bildirimizde İçel sancağının merkezi konumundaki Ermenek ve sancağın diğer idari birimlerinden bahsedilecektir.

Çalışmamızın temel kaynağını Başbakanlık Osmanlı Arşivinde bulunan ve 1845 yılında sancak yönetimi tarafından hazırlanan defter teşkil edecektir. Bildiride adı geçen defterdeki veriler ışığında başta Ermenek olmak üzere İçel sancağını teşkil eden kazalar ve aşiretler ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, İçel, Silifke, Anamur.

ERMENEK AND ENVIRONMENT IN 1845

ABSTRACT

Ermenek is a district connected to Karaman in the Taşeli area. Ermenek, which goes back to ancient times, has become an important settlement center especially during the Middle Ages and Karamanoğulları period. In the administration of the Ottoman State, it constituted an administrative unit of İçel Sanjak, which was sometimes connected to Adana and Konya provinces. In this context, Icel has become the center of the sanjak. In our notice, we will mention the other administrative units of Ermenek and sanjak which are in the center of İçel sanjak.

The main source of our work will be the book prepared by the sanjak administration in the Ottoman Archives of the Prime Ministry in 1845. In the light of the data in the book mentioned in the declaration, the accidents and tribes constituting the İçel sanjak, especially Ermenek, will be dealt with.

Keywords: Ermenek, İçel, Silifke, Anamur.

XVI. YÜZYILDA ERMENEK KAZASINDA HİRİSTİYAN TÜRKLER YA DA KARAMANLILAR

Bilal GÖK

Doç. Dr., İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslam Tarihi Anabilim Dalı Öğretim
Üyesi
bilal.gok@inonu.edu.tr

ÖZET

Selçuklu fütuhâtından sonra Anadolu'ya gelip yerleşen Türk-İslam toplumu, Anadolu'da Rum asıllı olmayan birtakım gayrimüslim kitlelerle karşılaştılar. Bu kitlelerin Bizans İmparatorluğu'nun Rumeli'den getirip hudutlara yerleştirdiği Hıristiyan veya Putperest Oğuz ve Peçenek Türkler olduğu ileri sürülmüştür. Sözü edilen bu toplulukların bir kısmı da, İç Anadolu'yu Akdeniz'e bağlayan önemli kilit noktalarından birisi olan Ermenek şehrinde iskân edilmişlerdi. Orta Çağ'ın muhkem kale-şehirlerinden olan Ermenek'in Karamanoğulları'nın ilk payitahtı olması hasebiyle, meydana getirdiği hareket ve canlılık dolayısıyla gayrimüslim unsurlar açısından da önemli bir cazibe merkezi durumundaydı. Osmanlı Devleti dönemine gelindiğinde, Ortodoks mezhebine bağlı olduğu görülen bu unsurların, "Karamanlıca" denilen bir yazı çeşidi kullandıkları görülür. Bu yazı çeşidinde, Grek harfleri ile Türkçe yazılıyordu. Bundan dolayı Osmanlı'da, yükselme döneminden itibaren adı geçen topluluklar "Karamanlılar" diye adlandırılmışlardı. Yüzyıllar boyunca Anadolu'da müslüman Türklerden tamamen farksız bir hayat süren bu insanlar, acaba anadilini unutmuş ve Türkleşmiş Hıristiyanlar mıydı? Yoksa ırken Türk olup da sonradan Hıristiyanlığı kabul etmiş, lisan olarak değilse bile hissen Rumlaşmış kimseler miydi? Bu konu henüz tam anlamıyla aydınlanmış olmasa da Osmanlı Arşivi vesikalarında halis Türk ismi taşıyan Hıristiyanları, Müslüman Türklerden önce Anadolu'ya geldikleri zaman Hıristiyanlığı kabul etmiş Türkler olarak kabul etmemiz mümkündür. XVI. yüzyılda İç-il sancağına bağlı bir kaza merkezi olan Ermenek'te Osmanlı Tahrir kayıtlarında "cemâ'at-ı gebrân" şeklinde kaydedilen Hıristiyanların isimlerine bakıldığında, bu isimlerin çoğunun Türk ismi oldukları anlaşılmaktadır. Söz konusu gayrimüslim unsurlardan Ermenek şehir merkezinde "Sumbatlar" mahallesinde, kırlık alanda ise İrnebolu**Hata! Yer işareti tanımlanmamış.**, Ezvendi,**Hata! Yer işareti tanımlanmamış.** Aşağı İzvid**Hata! Yer işareti tanımlanmamış.** köylerinde yaşadığı görülür. Ancak zaman içerisinde gayrimüslim nüfusunda sürekli bir azalma kayıtlara geçmiştir. Örneğin gayrimüslimlerin şehir nüfusuna oranı 1518'de % 14,1 iken düşüşe

geçerek 1522'de % 13,85 olmuş, 1555'te % 10,23 1584'te ise % 7,99'a gerilemiştir. Gayrimüslim nüfusta görülen bu azalmanın sebebi tam olarak anlaşılamamıştır. Bu şahıslara karşı Müslüman ahalden kaynaklanan güvenlik ya da maddi-manevi tecavüze dair herhangi bir kayda rastlanılmamıştır. Neticede Osmanlı Arşivi belgelerine dayanarak, Karamanlılar adı verilen bu gayrimüslim şahısların XVI. yüzyılda Ermenek kazasında huzur ve sükûn içerisinde yaşadıkları, dini hayatlarına veya dillerine herhangi bir baskı yapılmadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Onaltıncı Yüzyıl, Hıristiyan Türkler, Karamanlılar, Karamanlıca.

CHRISTIAN TURKS OR KARAMANLILAR IN ERMENEK TOWN IN SIXTEENTH CENTURY

ABSTRACT

After the Seljuks conquest, the Turkish-Islamic society, which came to Anatolia and settled in Anatolia, was encountered heavily anti-Muslim people of Greek origin. It was argued that these masses were Christian or Puteiest Oghuz and Pechenek Turks, whom the Byzantine Empire had brought them from Rumeli and settled on the borders. Some of these mentioned communities were also settled in Ermenek, one of the key points connecting Central Anatolia to the Mediterranean. Due to the fact that Ermenek was one of the fortified castle cities of the Middle Ages, was the first capital city of Karamanoğulları, and also it brought movement and vitality to the square, it was an important center of attraction for the non-Muslim elements as well. When it comes to the Ottoman period, these elements, which were seen as belonging to Orthodox sect, used a type of writing style called "Karamanlıca". In this writing style, Turkish was written with Greek letters. For this reason, in the Ottoman Empire, these communities were mentioned as "Karamanlılar" from the time of the ascension. For centuries, these people in Anatolia, lived a life completely similar to the Muslim Turks, had forgotten their mother tongue and were Turkized Christians? Or their race was Turkish then they later accepted Christianity, and became people of origin Greek emotionally even, not in terms of their language? Although this subject is not fully enlightened yet, we can accept the Christians who bear the Turkish name in the Ottoman Archives as the Turks who accepted Christianity when they came to Anatolia before the Muslim Turks. When we look at the names of Christians recorded in the Ottoman Tahrir records as "Cemâ'at-i Gebrân" in Ermenek, which is an accident center connected to the Inner-city province in the 16th century, it is understood that most of the names are Turkish names. It is seen that these non-Muslim elements live in the town of "Sumbatlar" in Ermenek city center and they live in Irneboli, Ezvendi, and Lower Izvid villages in the rural areas. Over the time, a steady decline in the non-Muslim population has been recorded. For example, the ratio of non-Muslims to urban population was decreased from 14.1% in 1518, to 13.85% in 1522, to 10.23% in 1555 and to 7.99% in 1584. The reason for this decrease seen in the non-Muslim population is not fully understood. There have been no reports of security or material-spiritual abuse arising from Muslims against these individuals. As a result, it can be said that based Ottoman Archive

documents, these non-Muslims, called Karamanlılar, lived in peace and serenity in Ermenek in the 16th century and there was no pressure on their religious life or their language.

Keywords: Ermenek, Sixteenth Century, Christian Turks, Karamanlılar, Karamanlıca.

KARAMANOĞULLARININ SELÇUKLULARIN VARİSİ OLDUĞU İDDİASININ ORTAYA ÇIKIŞI ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Halil İbrahim GÖK

Doç. Dr., Kırıkkale Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
higok@yahoo.com

ÖZET

Karaman vilayeti ile birlikte hakim oldukları saha içinde Ermenek'in de önemli bir yer tuttuğu Karamanoğulları, Türkiye Selçuklu Devleti'nin inkırazıyla Batı Anadolu'da kurulan beylikler arasında, Osmanlı Devleti'ni en çok uğraştıran beylik olmuştur. Kendilerini diğer beyliklerin üstünde gören, haliyle Osmanoğullarıyla rekabete giren Karamanoğullarının siyasi hakimiyeti bu mücadelenin sona erdiği XV. yüzyıl sonuna dek sürmüştür. Karamanoğullarının, beylikler dünyasında Osmanlılara karşı siyasi ve askeri bir rekabete girmesi, kuşkusuz sahip oldukları Türkmen kitesinin nüfus kesafeti ve coğrafi bölgenin stratejik açıdan dağlık yöreyle çevrili olması yanında, onların kendilerini Karaman'ın komşusu durumundaki Konya'yı payitaht yapan Selçuklu Devleti'nin mirasçısı olarak görmesiyle yakından alakalıdır. Bu misyon, Karaman beylerine Osmanlılar dışındaki diğer beyliklere üstünlüklerini kabul ettirme imkanı sağlamış idi. Peki Karamanlıların kendilerini Selçuklu varisi görmeleri, sadece payitaht Konya'ya sahip ve hakim olmalarından mı ileri gelmiştir? Sorunun cevabı, Karamanlıların misyonunun ilk ortaya çıkışıyla alakalıdır ve bu durumun saikleri özellikle XIV. yüzyıl başlarında İlhanlı valisi Temürtaş'ın Konya'ya girişiyle meydana gelen olaylar arasında aranmalıdır. Bu çerçevede İlhanlı valisinin Selçuklu hanedanını ortadan kaldırma teşebbüsünün Karamanlıların Selçuklu varisi olarak ortaya çıkmalarına yol açan gelişmeler arasında olduğu savunulabilir. Bildiride de özellikle bu nokta üzerinde durulacaktır. Ancak tek sebep kuşkusuz bu değildir. Hem Moğol-İlhanlı saldırılarına hem de sonraki süreçte Osmanlıların baskılarına karşı Karaman Türkmenleri, Mut ve Ermenek havalisindeki dağlık yöreye sığınarak varlıklarını korumayı başarmıştır. Ermenek yöresinin Karamanlıları himaye etmesi, onlara yörede kuvvetli bir devlet kurmalarına imkân verdiği gibi, gelişen olaylar ile Selçuklu siyasi misyonunun varisi haline gelmelerini de sağlamıştır. Selçuklu, Moğol, Memluk ve Yazıcızâde Ali gibi bazı Osmanlı dönemi müelliflerinin eserlerinde bu konuyu aydınlatmak bakımından önemli bilgiler yer alıyor. Dolayısıyla bu bildiride dönemin kaynakları ve modern araştırmalar göz önüne alınarak Karamanoğullarının Selçukluların siyasi mirasını nasıl devraldıkları ve Ermenek havalisinin bu süreçte Karamanoğullarına ne tür bir katkı yaptığı hususları tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karamanoğulları, Selçuklular, Osmanlılar, Ermenek, Beylikler, İlhanlılar.

AN ASSESSMENT ON THE EMERGENCE OF THE CLAIM OF THE SONS OF KARAMAN TO BE SUCCESSOR OF THE SELJUKS

ABSTRACT

The Sons of Karaman, that Ermenek had significant place in their dominated field together with Karaman city, was the most challenging frontier beylik who suffered the Ottoman state, between those frontiers who were established after Seljuks of Turkey collapsed. The Domination of the sons of Karaman, who entered the competition with the Ottomans because of they had seen themselves superior to the other frontiers, continued until the end of the XVth century. This competition which is in the world of the frontiers happened because of the sons of Karaman had crowded Turcoman population concentration and their field was strategically surrounded mountainous area. It is also closely related to that they saw themselves as successors of the Seljuks, who capitalized Konya, which is Karaman's neighbor. This mission made it possible for Karaman seignors to accept their superiority to other states outside the Ottomans. Was it because the Karamanids had seen themselves as the Seljuks' heirs only because they had the capital city of Konya? The answer to this question is related to the emergence of the Karamanians' mission and the motives of this situation should be searched especially in the events that took place in the beginning of the XIVth century with the entrance of Ilkhanid governor to Konya. It can be argued that Ilkhanid governor's attempt to end the Seljuk dynasty in this frame is among the developments that led the Karamanians to appear as Seljuk heirs. The report will focus on this point in particular. But that is certainly not the only reason. The Karaman Turcomans have managed to protect their existence by retreating to the mountainous regions of Mut and Ermenek against the Mongol-Ilkhanid attacks and later on the oppressions of the Ottomans. That the Ermenek region saved Karamanians, allowing them to establish a strong state in the region and made them to be successors of the Seljuks' political mission with developing events. The Seljuqid, Mongol, Mamluk and some Ottoman authors, such as Yazicizade Ali, contain important information to illuminate the subject, in addition to the Seljuk resources. In this declaration, considering the resources of the period and modern research works, it will be discussed how the Karamanids took over the political heritage of the Seljuks and what kind of contribution Ermenek region made to them in this process.

Keywords: Karamanids, Seljuks, Ottomans, Ermenek, Beyliks, Ilkhanids.

OSMANLININ SON DÖNEMİNDE ERMENEK MUSA PAŞA VAKIFLARININ TEVCİHAT SİSTEMATIĞI ÜZERİNE

Mustafa GÜLER

Prof. Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi Tarih Bölümü
mustafaguler4308@gmail.com

ÖZET

İslam ve buna bağlı gelişen Osmanlı Vakıf Hukukunda genel kaide olarak vakfın akarlarının ve hizmet şartlarının daimi olabilmesi için güçlü kurallar konulmuştur ki, bu husus “Vâkıfın şartı şâri’in nassı gibidir” şeklinde ifade edilmiştir. zikredilen kural vakıf akarları ve hizmet alanları durdukça vakıf kurucusunun koyduğu şartlara riayet edilmesinin gereğini belirtmektedir. Hususiyle vakıf kurucuna yaptığı işin devamlı ve korunur olabildiğini tescil eden temel kural XVIII. Yüzyıldan sonra Osmanlı vakıf hukukunda değişik bir yöne evrilmiştir.

Vakfın yerinde yönetimi anlamına gelen tevliyetten başlayarak daha altı görevlerin kurucunun veya bir dönemdeki vazifelinin evladına intikali uygulaması XVIII. Asrın ortalarında itibaren ilginç, bir o kadar da izah ve tedkike muhtaç hale gelmiştir. Şöyle ki Mütevellilik, cabilik, nazırlık gibi idari görevler Vakıf kurucusu veya mütevellinin evlatları arasında eşit veya miras hukukuna göre pay edilmeye başlanmıştır.

XIX. Asrın ikinci yarısı ve Osmanlının son dönemin bu uygulama daha ilginç bir hal almış yukarıda zikrettiğimiz veya zikretmediğimiz vazifelerin 1/3,1/4 hatta 1/8 lik hisseleri paylaşılır hale gelmiş, hatta bu konuya dair yerel yönetimlerden başka evkaf nezaretine, Şura-yı devlete hatta Sultan’a arizalar yazılmaya başlanmıştır.

Bu tebliğde Ülkemizdeki arşiv kayıtlarında istifade ile Ermenek’te kurulu olan Musa Paşa vakıflarının yönetimi, akarları ve hayratında yer alan kimi vazifelerin XIX. yüzyılın sonu ve XX. yüzyılın başındaki görevlendirme sistematiği ve görevlerin miras taksimi usulünce nasıl pay edildiği ele alınacaktır. Bu sayede hem vakfın son dönem hareketliliği ortaya konulacak, hem de vakıf görevlerinin miras sistematiği ile pay edilmesi gibi calib-i dikkat bir alan tetkik edilmiş olacaktır.

**ASSIGNMENT SYSTEMATIC ON THE ERMENEK MUSA
PASHA WAQFS' DURING THE LAST PERIOD OF THE
OTTOMAN STATE**

ABSTRACT

In Islam and the Ottoman Waqf Law developing based on Islam, strong rules were set as a general principle for enabling the waqf's income and service terms to be permanent, and this point was expressed as "The terms of the Waqf Founder are like the provisions of the Quran and Sunna." The mentioned rule indicates that it is required to obey the terms set by the waqf founder as long as the waqf's income and service fields exist. The fundamental rule registering particularly to the waqf founder that the performed work can be a permanent and maintained one was converted into a different field in the Ottoman Waqf Law after the 18th century.

Starting from the trusteeship meaning on-site administration of the waqf, the implementation of the transition of the lower positions to a child of the founder or a person in charge in a period became interesting and also needed explanation and examination from the middle of the 18th century. Namely, administrative positions including trusteeship, accountantship, and ministership were started to be allocated equally or according to the law of inheritance among the children of the waqf founder or trustee.

This case became more interesting during the second half of the 19th century and the last period of the Ottoman State, and 1/3, 1/4, and even 1/8 shares of the positions that were mentioned or not mentioned above were divided. Moreover, letters of application about this case were started to be written to the Ministry of Waqfs, Council of state, and even to Sultan apart from the local governments.

In this report, the assignment systematic at the end of the 19th century and at the beginning of the 20th century of some positions in the administration, incomes, and charities of Musa Pasha waqfs founded in Ermenek and how the positions were shared according to the law of inheritance will be discussed by benefitting from the archive records in Turkey. By this means, both the last period activities of the waqf will be revealed and a remarkable field like sharing waqf positions with inheritance systematic will be examined.

SOMUT OLMAYAN KÜLTÜREL MİRAS BAĞLAMINDA GELENEKSEL BİR LEZZET: BATIRIK

İbrahim GÜMÜŞ

Dr. Öğr. Ü., Bartın Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü,
igumus@bartin.edu.tr

ÖZET

Beslenme biçimleri toplumların yaşamlarıyla yakından ilişkilidir. Kültürel değişimler beslenme alışkanlıklarında da değişimlere neden olur. Dolayısıyla mutfak ve kültür arasında çift yönlü bir etkileşim vardır. Türkler en eski dönemlerden günümüze gelinceye kadar yaşam tarzlarına bağlı olarak mutfak kültüründe değişimler meydana gelmiştir. Bu değişimler zamanla halk mutfağına zenginlik katmıştır. Somut olmayan kültürel miras, halkın bazen de bireylerin kültürel miras olarak tanımladıkları ritüel, temsil, anlatım, beceri, bilgi ve bunlarla ilgili araç-gereç ve geleneksel mekanında bulunan unsurlar olarak tanımlanır. Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Teşkilatı (UNESCO), 17 Ekim 2003 yılında Paris’te dünyadaki kültürel mirasların yaşaması, korunması ve aktarılması amacıyla Somut Olmayan Kültürel Mirasın Korunması Sözleşmesini kabul etmiştir. Halk mutfağı, UNESCO’nun 2003 yılında kabul ettiği ve Türkiye’nin 2006 yılında taraf olduğu Somut Olmayan Kültürel Miras Sözleşmesi’ne göre “Doğa ve Evrenle İlgili Bilgi ve Uygulamalar” başlığı altında değerlendirilmektedir. Ermenek yöresinde ince bulgurdan yapılan “batırık” da geleneksel halk mutfağının bir parçasıdır. Batırık, bulgurla birlikte domates, ceviz, maydanoz, biber, soğan gibi pek çok ürünün bir araya getirilmesiyle yapılır. Geleneksel bir lezzet olan batırık, başka bölgelerde de tanınır. Ermenek’te batırık etli, cevizli, sade ve daha pek çok türü yapılır. Batırık, pek çok TV programında tarifi verilen ve sanal kültür ortamında adına sayfalar açılan popüler bir üründür. Sözlü kültür ortamında da batırık üzerine şiirler yazılmaktadır. Aynı zamanda “batırık”, Ermenek bölgesinin kültürel kimliği hakkında bilgiler de taşımaktadır. Bu bildiride Batırık, SOKÜM açısından incelenirken gastronomi bağlamında da ele alınıp popülerliği sorgulanacaktır.

Anahtar Kelimeler: SOKÜM, Ermenek, Halk Mutfağı, Batırık.

A TRADITIONAL TASTE IN THE CONTEXT OF CULTURAL HERITAGE: BATIRIK

ABSTRACT

Nutrition patterns are closely related to the lives of societies. Cultural changes also cause changes in eating habits. Thus there is a bi-directional interaction between the kitchen and culture. Turks have changed from the earliest times to the culinary culture depending on their lifestyles until they arrive daily. Over time, these changes have brought wealth to the local cuisine. Intangible cultural heritage is defined as ritual, representation, expression, skill, information and related tools and elements found in traditional places, which people sometimes describe as cultural heritage of individuals. The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) adopted the Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage in Paris on 17 October 2003 in order to preserve, protect and transfer the cultural heritage of the world. Folk Kitchen are evaluated under the title "knowledge and practices concerning nature and the universe" according to the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage, UNESCO adopted in 2003 and Turkey adopted in 2006. The "Batırık" made of fine bulgur in Ermenek region is also a part of traditional folk kitchen. Dipped tomatoes, walnuts, parsley, peppers and onions are combined with bulgur. The dipping, a traditional flavor, is also known in other areas. In Ermenek, dipped meat, walnut, plain and many other types are made. Batırık is a popular product that is described in many TV programs and opens pages in the name of the virtual culture environment. Poetry is written on the sink in the oral culture environment. At the same time, "Batırık" also carries information about the cultural identity of the Ermenek region. In this article, Batırık will be examined in terms of UNESCO and also in the context of gastronomy and its popularity will be questioned.

Keywords: Intangible Cultural Heritage, Ermenek, Folk Kitchen, Batırık.

XIX. YY'IN İKİNCİ YARISINDA ERMENEK'TE EĞİTİM FAALİYETLERİ

N. Betül GÜNEY

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
nbetulcelik@gmail.com

ÖZET

Osmanlı Devleti'nde modernleşme sürecinin başlamasıyla birlikte toplum hayatının her alanında etkisini gösteren yenilik hareketleri eğitim sisteminde de kendisini hissettirmiştir. 1839 yılında ilan edilen Tanzimat'la birlikte hız kazanan yenileşme hareketleri başlangıçta Devlet'in askeri başarısızlıkları dolayısıyla askerî alanda yoğunlaşmış ve özellikle III. Selim döneminde açılan Batılı tarzdaki askeri okullar eğitimdeki modernleşmenin başlangıcı olmuştur. Bu çalışmada modernleşme sürecinin Ermenek'teki eğitim faaliyetlerine etkisi maarif ve vilayet salnameleri çerçevesinde incelenecektir.

**EDUCATION IN ERMENEK IN THE SECOND HALF OF XIX.
CENTURY**

ABSTRACT

With the beginning of the modernization process in the Ottoman State, changes in all aspects of the society's life were also felt in the education system. The reform movements which accelerated with the Tanzimat declared in 1839 initially concentrated on the military field due to the military failures of the State. For this reason, Western-style military schools opened during the Selim period were the beginning of modern education. In this study, the effect of the modernization process on education in Ermenek will be examined in the light of educational and provincial salnames.

BARÇIN YAYLASI ÇEVRESİNDE SÖYLENEN MANİLERDE AYRILIĞI İŞARETLEYEN GÖSTERGELER

Okan Celal GÜNGÖR

Dr. Öğr. Üyesi, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
okancelalgungor@hotmail.com.

ÖZET

Halk edebiyatı ürünlerinin büyük bir kısmı yaratıcısı belli olmayan, sözlü ürünlerdir. Bu ürünler içinde değerlendirilen maniler, çoğunlukla dörtlükler hâlinde, hecenin yedili kalıbıyla ve kendine özgü bir ezgiyle söylenen başta aşk, sevgi, ayrılık olmak üzere yaşama dair pek çok konunun işlendiği, halkın en doğal ve samimi hâlinin yansıdığı şiir örnekleridir. Anonim Halk edebiyatının en küçük nazım şekli olan manilerde içinde bulunulan ruh hâli ve duygular dile getirilirken yüzyıllar içinde toplumun ortak hafızasına olumlu ya da olumsuz yönde âdeta işlenmiş bazı sembollere, göstergelere başvurulur. Gösterge, kendi dışında başka bir şey gösteren her çeşit nesne, biçim, olgu olarak tanımlanır. Göstergenin gösterenle gösterilen olmak üzere iki temel ayağı vardır. Göstergenin gösteren yönü sese dayalıdır, sesle ilgili boyutunu, gösterilen yönü ise zihinsel, çağrışımsal boyutunu teşkil eder. Gösterge sistemini inceleyen bilim kolu ise gösterge bilimidir. Göstergebilim bugün sinema, resim, müzik gibi sanatın pek çok dalına uygulanmakta, ortaya koyduğu sistemli bakış açısıyla insanların sağlıklı iletişim kurmalarına ve edebi ürünlerin arka planını görmelerine imkân sağlamaktadır. Bu çalışmada gösterge bilimin verileri ışığında Barçın Yaylası çevresinde söylenen manilerde geçen ve ayrılığı işaretleyen ‘dağ, kara, yılan’ göstergeleri ele alınacaktır.

INDICATORS MARKING THE SEPARATION IN THE MANIAS WHICH ARE SAID IN THE BARÇIN PLATEU

ABSTRACT

A great part of folk literature products are verbal products, the creators of which are not obvious. The manias that are evaluated in these products are examples of poetry which reflects the most natural and sincere personality of the people, mostly in the form of quadrants, with a seven-syllable pattern and a unique melody, and many issues of life are handled, especially love and separation in them. While in manias, which are the smallest poetry type of Anonymous Folk Literature, the current mood and emotions are expressed, over the centuries some symbols and illustrations are used, which are almost located positively or negatively in the common memory of the community. An indicator is defined as any kind of object, form, or fact that shows something other than itself. The indicator has two basic legs, one is indicant and the other is shown. The indicant side of the indicator is based on sound and constitutes the sound-related dimension, the shown side constitutes the mental and associative dimension. The science branch that observes the indicator system is the semiology. Today, semiology is applied to many branches of art such as cinema, painting, and music. With the systematic view that it provides, allows people to communicate in a healthy way and to see the background of literary products. In this study, in the light of the semiology, the indicators of “dağ, kara, yılan” (mountain, black (dark), snake) that takes part in manias which are said in the Barçın Plate, will be handled.

ERMENEK VE ÇEVRESİNİN KARAMANOĞULLARI BEYLİĞİ TARİHİ ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mevlüt GÜNLER

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
mevlutgunler@kmu.edu.tr / mevlutgunler@hotmail.com

ÖZET

Ermenek ve çevresi, sahip olduğu jeopolitik konumu bakımından sağladığı avantajlar ile Karaman beylerinin ön plana çıkarak asabiyetlerinin güçlenmesine katkıda bulunmuştur. Özellikle gayri Müslim coğrafyaya sınır olması burada ikamet eden Karamanlıların cihat faaliyetlerinde bulunmalarına olanak sağlamış, yapılan başarılı akınlardan sonra da Karamanoğulları Beyliği kurulmuştur. Diğer taraftan Ermenek ve çevresinin jeopolitiği başta Moğol tehlikesi olmak üzere Karamanoğullarının karşılaştıkları zor şartlarda onları koruyan bir sığınak vazifesi görmüş ve sağladığı kaynaklarla da Karamanoğullarının varlığının devam etmesine katkıda bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Karamanoğulları, Selçuklular, Moğollar, Anadolu.

**EFFECTS OF ERMENEK AND ITS NEIGHBORHOOD ON
HISTORY OF PRINCIPALITY OF KARAMAN**

ABSTRACT

Chiefs of Karaman has contributed to the strengthening by Ermenek and its neighborhood, with their advantages in terms of geopolitical position. Especially Karamanids has borders with the non-Muslim region because of this reason they had an opportunity to jihad movement. At the end of the successful this movements Principality of Karaman has established. On the other hand, Ermenek and its neighborhood has important geopolitical position which has guard from the foremost Mongolian attacks and the other hard conditions. This geopolitical position has contributed to the existence of Principality of Karaman presence with the resources.

Keywords: Ermenek, Karamanids, Seljuks, Mongols, Anatolia.

ERMENEK'TEN GÖÇ: İZMİR - AYRANCILAR ÖRNEĞİ

Enes HANÇER

Sosyal Bilgiler Öğretmeni, Borlu Gazi Ortaokulu Köprübaşı Manisa,
izmirli_hancer@hotmail.com

ÖZET

Ayrancılar, İzmir' in Torbalı ilçesine bağlı bir yerleşim yeridir. İzmir – Aydın karayolu üzerinde il merkezine 35 km., ilçeye ise 13 km. uzaklıkta yer alır. Önceleri köy olan Ayrancılar' da 1991' de belediye teşkilatı kurulmuştur. Verimli tarım alanları, iş imkanları, ulaşım kolaylığı gibi özelliklerden dolayı yıllardır Ayrancılar' a yoğun göç yaşanmaktadır. Köy olduğu dönemlerde başlayan bu göç dalgası, belde olunca katlanarak sürmüştür, 2009' dan sonra belediye teşkilatı kapanmasına rağmen devam etmiştir. 1990' ların başında 4 bin civarı olan Ayrancılar' ın nüfusu günümüzde 40 bine dayanmıştır. Bu nüfus içinde farklı illerden gelen birçok vatandaş vardır. Ancak Karaman'dan özellikle Ermenek ve çevresinden gelenlerin sayısı oldukça fazladır. Ayrancılar' da günümüzde, aslen Ermenekli (Başyayla ve Sarıveliler dahil) yaklaşık 5 bin kişi yaşamaktadır.

Ermenekliler, Ayrancılar' a 1940' lardan sonra göç etmeye başlamıştır. İlk gelenler, tarım işçisi olarak mevsimlik gelip gitmiştir. Sonraki yıllarda artan göçler, kalıcı hale gelmiştir. Ayrancılar' a ilk yerleşen ise Ermenek' in Nadire köyünden Süleyman (Çavuş) Yıldırım' dır. Sahip olduğu coğrafi ve ekonomik özellikler ile Ayrancılar, Ermenek yöresindeki insanlar için zamanla bir cazibe merkezi olmuştur. Ermenek yöresinden buraya göç, 1960' lardan sonra artmaya başlamış ve günümüze kadar gelmiştir. Ermenekliler, Ayrancılar' da yerli halk ve farklı illerden gelenler ile kaynaşmış bütünleşmiştir. Günümüzde ekonomik, siyasi ve toplumsal anlamda Ermenekliler, önemli bir ağırlık oluşturmaktadır. Örneğin; dört mahallesi bulunan Ayrancılar' da şimdiki iki mahalle muhtarı ile geçmişte üç dönem üst üste belediye başkanı olan kişi Ermenekli hatta aynı köydendir.

Amacımız; ülkemizdeki iç göç olgusunu Ermenek ve Ayrancılar özelinden incelemektir. Çalışmamızda geçmişten beri Ermenekliler' in genelde ekonomik sebeplerden göç etmesi ve bunun coğrafi ve ekonomik özellikleri çok uygun olan İzmir - Ayrancılar' da yoğunlaşması, bu insanların günümüzdeki durumu ve memleketleri ile süren bağları ortaya konulacaktır. Ayrıca hemşehrilik duygusu ile Ermenekliler' in gurbetteki dayanışması, memleketlerine özgü adetlerin sürdürülüp sürdürülmediği diğer inceleme konularıdır.

MIGRATION FROM ERMENEK: A SAMPLE OF IZMIR – AYRANCILAR

ABSTRACT

Ayrancilar is a residential area that is within the boundaries of the county Torbalı, Izmir. It is on Izmir-Aydin highway. It is 35 km far from the city centre of Izmir and 13 km far from the county. In Ayrancilar, which was formerly a village, a municipal organization was founded in 1991. It has been experiencing a wave of immigrants for many years because of the fertile agricultural lands, employment opportunities, accessibility, etc. The migration wave, which began during the period when Ayrancilar was a village, incrementally had lasted until it became a town. Although the municipal organization in it was closed down in 2009, this wave continued. Its population was approximately 4000 at the beginning of 1990, but today, it has reached 40.000. Some of its inhabitants are from different parts of the country; however, the number of inhabitants who come from Karaman, especially Ermenek and its nearby areas is quite high. Today, almost 5.000 people -including the ones from Basyayla and Sariveliler who are originally from Ermenek - live in Ayrancilar.

People from Ermenek started to immigrate to Ayrancilar after 1940's. The firstcomers came there as seasonal workers and went back. The increasing migration in the following years became permanent. The first person who settled in Ayrancilar was Süleyman (Cavus) Yildirim from the village of Nadire in Ermenek. What made Ayrancilar an attraction centre for people in Ermenek and its nearby areas was its geographical and economical features. The migration from Ermenek to it began to increase after 1960's and has continued since then. People who migrated from Ermenek integrated with local people in Ayrancilar and the others coming from different cities. They have a substantial influence in economic, political and sociological matters. For example, two of the current neighbourhood mukhtars in Ayrancı where there are only four neighbourhoods are from Ermenek. The ex-mayor who was elected in three consecutive elections was also from Ermenek, even from the same village with these two.

Our aim is to examine the phenomenon of internal migration in Turkey with the example of Ermenek and Ayrancilar. This study will assert the fact that those from Ermenek has generally immigrated because of economic reasons from the past and this migration centre around Izmir & Ayrancilar where the geographical and economic conditions are fairly convenient. It will also explain the situation which they are currently in and their connections with Ermenek. Moreover, the other issues in this study are the feeling of fellow-townsmanship, the solidarity among them and whether they carry on the unique traditions in Ermenek.

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ERMENEK’TE OYNANAN ÇOCUK OYUNLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLER AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Abdulkadir KABADAYI

Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Okul Öncesi Bölümü,
akkabadayi@konya.edu.tr

Amine KARAGÖZ

Yüksek lisans Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü,
karagoz_amine@hotmail.com

ÖZET

Bir toplumun geleceğini belirleyen en önemli unsur çocuklardır. Bu nedenle topluma yön veren çocukların nasıl eğitildiği bu hususta çok önemli bir yer tutar. Erken yaşta çocuk eğitiminin önem kazandığı 20. yy'den bu yana çocuk eğitiminde oyunun üzerinde durulmaktadır. Çocuğun amaçsızca oynadığı oyunları, oynarken yaşamın küçük bir simülatorünü deneyimlediği ortamlar olarak düşünebiliriz. Çocuklar yaşamdaki davranışlarının bir kısmını oyun yoluyla ortaya koyar. Oyun; çocuğun kişilik gelişiminde, ruh gelişiminde ve çevresini anlama da önemli bir yere sahiptir. Çocukların yaratıcılıklarının zirveye vardığı oyunlar, onların insan ilişkilerini yönlendirmede önemli birer araçtır. Çocuklar oyun içinde paylaşmayı, dayanışmayı, işbirliğini, kendi hakkını savunmayı ve başkalarının haklarına da saygı duymayı öğrenirler. Yaşamın temel bileşenlerinin çocuğun amaçsız ve doğaçlama oynadığı oyunun içinde saklı olması yadsınamaz bir gerçektir.

Araştırmalara göre çocuğun oynadığı oyunun temel amacı eğlenerek öğretmenin yanı sıra onların beden ve moral gelişimine katkıda bulunarak iyi davranışlar ve alışkanlıklar kazandırmasıdır. Oyun içinde çocuğun tüm gelişim alanları desteklenerek onu yaşama hazırlar. Bu sayede sosyal becerileri gelişerek sağlıklı iletişim kurmasına ve toplumsallaşmasına öncülük etmiş olur. Çocuk; gerekli olan davranış, bilgi ve becerilerini oyun içinde kendiliğinden öğrenir. Çocuğun kişiliği oyun içinde daha belirgin çizgilerle ortaya çıkar ve gelişir.

Bu araştırmada; geçmişten günümüze kadar Ermenek'te oynanan çocuk oyunlarının doküman analizi (literatür taraması) yapılarak bireysel ve takım oyunları ile araçlı ve araçsız oyunların katkıları, çocuğun fiziksel, sosyal, dilsel ve zihinsel gelişimi açılarından değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek'teki oyunlar, gelişim alanları, takım oyunları, bireysel oyunlar.

EVALUATION OF THE CHILDREN'S GAMES PLAYED IN ERMENEK FROM THE PAST TO THE PRESENT DAY

ABSTRACT

The most important factor determining the future of a society is children. For this reason, it is very important that how the children who are guiding the group are trained. Since the early 20th century, when the importance of child education has been emphasized, children's education has been emphasized. We can think of the games that the child plays aimlessly, the environments where he experiences a small simulator of life while playing. Children play a part of their behavior in life through play. The child has an important place in personality development, mental development and understanding of the environment in the games. The games where children's creativity tops are an important tool in directing their human relationships. Children are taught to share in play, solidarity, cooperation, self-defense and respect for the rights of others. It is an indisputable fact that the basic components of life are hidden in the game in which the child plays aimlessly.

According to the researches, the main object of the game played by the child is to have fun and give good behavior and habits by contributing to the development of the body and moral as well as the teacher. In the game, all the child's development areas are supported and prepared to live. In this way, social skills develop and lead to healthy communication and socialization. Child learns the necessary behavior, knowledge and skills spontaneously in the game. The child's personality emerges and evolves with more obvious lines in the game.

In this study; the contribution of individual and team games as well as instrumental and non-instrumental games will be evaluated from the perspective of physical, social, linguistic and mental development of the child by making document analysis (literature search) of children's games played in Ermenek from past to present day.

Keywords: Games in Ermenek, development areas, team games, individual games, children's plays.

GERMANİKOPOLİS KENTİ İLE İLGİLİ ANTİK YAZARLARIN AKTARDIKLARI

Gülseren KAN ŞAHİN

Dr. Öğr. Ü., Sinop Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü,
gulserenkan@hotmail.com

ÖZET

Germanikopolis (Γερμανικόπολις) Isauria Bölgesi'nin en önemli kentlerinden, Roma İmparatorluk Dönemi'nde "Lykia et Pamphylia" eyaletinin yöresel başkentlerindedir. Kommagene Kralı IV. Antiokhos tarafından (yeniden) kurulduğu bilinen kent ile ilgili olarak bazı Antik yazarlar bilgiler vermektedir. Örneğin İ.Ö. 90-İ.Ö. 30 yılları arasında yaşamış Sicilya doğumlu Yunan tarihçi Diodoros'un "Bibliotheca Historike" adlı kitabında Isauria Bölgesi ile ilgili naklettiği bilgiler arasında kentten bahsedilmektedir. Yine coğrafyacı Strabon'da (İ.Ö. 63-İ.S. 23) bazı bilgiler vardır ki bunların bir kısmının ikincil bilgi olduğu iddia edilmektedir. Romalı tarihçi Plinius (İ.S. 23-79) bölge ile ilgili değerli bilgiler aktarmaktadır. İ.S. 322-400 yılları arasında yaşamış Antakya doğumlu Romalı tarihçi Ammianus Marcellinus'a göre kent İ.S. 4. yy.'daki Isauria Savaşları'nda önemli bir rol üstlenmiştir (Res Gestae 27, 9, 7). Antik bir yazar sayılmasa da, İ.S. 6. yy.'ın Bizanslı coğrafyacılarından olan ve Bizans İmparatorluğu'nun idari bölümlerinin ve şehirlerinin her birinin listesini içeren "Synekdemosis"un yazarı olarak atfedilen Hierokles "Germanikopolis"den bahsetmekte (710, 2) ve Hierokles'in aktardığı bilgiler sayesinde bölge ile ilgili Erken Bizans Dönemi'ne ilişkin topografik algılarımız pekişmektedir. Bu bildiriye Germanikopolis'e ilişkin tüm Eskiçağ bilgileri derlenecektir.

Germanikopolis Kenti İle İlgili Bazı Kaynaklar

H. Hellenkemper/F. Hild, "Germanikopolis" maddesi, TIB 5, 1990.

N. Lenski, Basil and the Isaurian uprising of A. D. 375, Phoenix 53/3/4, Autumn - Winter 1999, 308-329.

D. Stiernon/L. Stiernon, Germanicopolis, DHGE 20, 1984, 960-9642

R. Syme, Isauria in Pliny, Anatolian Studies 36, 1986, 159-164.

O. Doğanay/Z. Korkmaz, "Antik Dönem Germanikopolis (Ermenek) Araştırmaları ve Ermenek Adının Kökeni", C. Arabacı (yya.), Konya Kitabı VI, 2003, 19-26.

INFORMATIONS THAT THE ANCIENT WRITERS TRANSMITTED ABOUT GERMANICOPOLIS CITY

ABSTRACT

Germanicopolis (Γερμανικόπολις) is one of the most important cities of the Isauria Region, the regional capitals of the "Lycia et Pamphylia" province in the Roman Imperial period. Some ancient writers give information about the city that is known to be (re) established by Antiochus IV of Commagene. For example, Sicilian-born Greek historian Diodorus who lived between 90-30 BC., in his book named "Bibliothek to Historik" the city is mentioned, among the information about the Isauria region. Again in the geographer Strabo (63 BC-23 AD) there is also some information some of them are supposed to be secondary information. The Roman historian Plinius (23-79 AD.) conveys valuable information about the region. According to the Antioch-born Roman historian Ammianus Marcellinus, who lived between 322 - 400 AD., the city played an important role in the Isauria Wars of the 4th century (Res Gestae 27, 9, 7). Hierokles, who is not considered as an ancient writer, but the Byzantine geographers of the 6th century AD and attributed as the writer of "Synekdemosis" which contains the list of the administrative sections and cities of the Byzantine Empire, mentioned about " Germanicopolis " (710, 2) and the information that Hierokles transmitted, our topographical perceptions of the Early Byzantine period about the region are intensifying. In this paper, all ancient information about Germanicopolis will be compiled.

Some References Related to Germanicopolis

H. Hellenkemper/F. Hild, "Germanicopolis", TIB 5, 1990.

N. Lenski, Basil and the Isaurian uprising of A. D. 375, Phoenix 53/3/4, Autumn - Winter 1999, 308-329.

D. Stiernon/L. Stiernon, Germanicopolis, DHGE 20, 1984, 960-9642

R. Syme, Isauria in Pliny, Anatolian Studies 36, 1986, 159-164.

KARAMANOĞLU BEYLİĞİ'NİN ERMENEK BÖLGESİ'NDEKİ KÜLTÜREL MİRASI

Mehmet Ali KAPAR

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
mkapar78@gmail.com

ÖZET

Tarihin seyri içerisinde devletler ve milletler incelenirken onların siyasi faaliyetlerinin uzantıları olan kültürel dokularının da incelenmesi gerekmektedir. Zira onların geride bıraktıkları eserler medeniyet seviyelerinin yüksekliğini ve dönemlerinin temel özelliklerini yansıtmaktadırlar. Bölgesel kültürlerle ilginin gittikçe arttığı günümüzde, mimarimizin her bölgede, yerel karakteristikleri ile birlikte ayrıntılı bir şekilde tanıtılması büyük bir önem taşımaktadır. Anadolu'nun Türkleşmesiyle beraber siyasî ve ticarî hayattaki yoğun hareketlilik kültürel anlamda da kendisini hissettirmiş ve hemen her şehirde döneminin kimliğini yansıtan pek çok eser meydana getirilmiştir.

Moğol baskısı sonucunda Anadolu'ya göç etmiş Türkmen beyliklerinden olan Karamanoğulları beyliği yaklaşık olarak iki buçuk asır boyunca Anadolu'da siyasi, iktisadi ve kültürel anlamda söz sahibi olmuştur. Türkiye Selçuklu Devleti sultanı I. Alaeddin Keykubat, Karamanoğullarını Anadolu'nun güneyine; bugünkü Ermenek Mut ve Toros dağları bölgesine yerleştirmiştir. Dolayısıyla ilk dönemde beyliğin merkezi de bu bölgeler olmuştur. Karamanoğlu Beyleri, siyasi faaliyetlerinin yanı sıra hüküm sürdükleri bölgelerde kültürel faaliyetlerine önem vermişlerdir. Bu eserler incelendiğinde çokluğu ve çeşitliliği dikkati çekmektedir. Özellikle inşa edilen mimari yapıtlar aracılığı ile beyliğin kuruluş, gelişme ve dağılma süreçleri takip edilebilmektedir.

Karamanoğullarının kurulduğu ve ilerleyen süreçlerde de güney bölgeleri ile bağlantısını sağlayan Ermenek, beyliğin tarihinde önemli bir yer teşkil etmektedir. Dolayısı ile Ermenek ve çevresinde de birçok mimari eserler yapılmıştır. Bu çalışmamızda Karamanoğulları Beyliği'nin Ermenek ve çevresine yapmış olduğu kültürel etkiler incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Karamanoğlu Beyliği, Ermenek, Kültür, Mimari, Sanat.

KARAMANOĞLU BEYLİK'S CULTURAL HERİTAGE İN ERMENEK REGION

ABSTRACT

While examining the states and nations in the history, their cultural structures which are their political activities' extensions should be examined. However their heritage works reflects high civilization level and basic specifications of their periods. Today, increasingly interest to regional cultures has great importance together with introduction of our architecture, local features in details in each region. Upon Turkization of Anatolia, intensive mobility in political and commercial dimension paralleling to cultural felt itself and many works reflecting identity of period were built in nearly each cities.

At the end of Mongol pressure, Beylik Karamanoğulları which was among immigrated Turkish Beyliks to Anatolia had a voice in political, economical and cultural mean in Anatolia during nearly two and half centuries. Turkish Seljukian State Sultan, Alaeddin Keykubat I placed Beylik Karamanoğulları in to the south Anatolia, today Ermenek, Mut and Mountains Toros area. Therefore center of this Beylik was those areas in the first period. Beys (Presidents) of Karamanoğlu gave importance to culturel activities in their ruling areas beside their political activities. When those works are examined, their majority and variety remarked. Establishment, development and collapsing period of this Beylik can be followed thanks to especially those built architectural works.

Ermenek in which Beylik Karamanoğulları was established and provides connection of this Beylik with south areas in forwarding periods has great importance in history of this Beylik. Therefore many architectural works had been built in Ermenek and it's around. In this study, the cultural influences that by Beylik Karamanoğulları made to Ermenek and its around will be examined.

Keywords: Karamanoğlu Beylik, Ermenek, Culture, Architecture, Art.

ERMENEKLİ ÜÇ KUŞAK PARLAMENTER BİR AİLE: HULUSU GÖKSU VE OĞULLARI

Umut KARABULUT

Doç. Dr., Pamukkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
umutkarabulut035@gmail.com

ÖZET

Günümüzde Karaman iline bağlı Ermenek ilçesi, cumhuriyetin ilk yıllarında Konya'nın mülhakatı durumundadır. Ermenek, ülkenin önemli alanlarında hizmet veren kişiler yetiştirdiği gibi Türk parlamento tarihine geçmiş isimlere de sahiptir. Birinci Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisinde (TBMM) vekillik yapan Hulusi Bey (Hulusu Göksu) ve sonraki dönemin parlamenterleri olan oğulları bu durumun örneklerindedir. Hulusi Bey ve oğullarını Ermenekli diğer parlamenterlerden farklı kılan husus, parlamenterlik görevini üç kuşak boyunca sürdürmüş olmalarıdır. Aile üyeleri, adalet sistemi içerisinde çeşitli önemli görevler de üstlenmiş olmakla birlikte burada Türk parlamento tarihindeki yerleri ve faaliyetlerini tespit etmeyi amaçlıyoruz.

Birinci TBMM'de vekillik görevini üstlenmiş olan Hulusi Bey bu zor görevi yaklaşık bir yıl kadar sürdürmüştür. Bir dönem Ermenek Belediye Başkanlığı da yapan Hulusi Bey'in siyasete olan ilgisi çocuklarına da geçmiş olacak ki oğlu Rıza Göksu (Ali Rıza Göksu) 1960 darbesinden sonra görev yapan Kurucu Meclis'te (1960-1961) Yayın Organları Temsilcisi olarak milletvekilliği görevini üstlenmiştir. Dikkati çeken husus, Hulusu Göksu'nun torunu ve Ali Rıza Göksu'nun yeğeni olan Sami Soylu'nun ise 1957-1960 yılları arasında Demokrat Parti sıralarından XI. Dönem Konya Milletvekilliği yapmış olmasıdır. Bilindiği üzere aile üyelerinin görev yaptığı TBMM'nin I. (1920-1923) ve XI. yasama dönemleri (1957-1960) ile Kurucu Meclis'in faaliyet yürüttüğü dönem (1960-1961); Milli Mücadele Dönemi ile öncesi ve sonrasında birlikte 1960 darbesi dönemine tanıklık etmiş ve Türk tarihinin önemli süreçleri olarak ortaya çıkmıştır. 1920 yılından başlayarak 1961 yılına dek geçen uzun zaman dilimi içerisinde her üç ferdinin de siyasete ilgi duymaları ve TBMM çatısı altında faaliyet yürütecek derecede başarı kazanmaları, ailenin sahip olduğu siyaset geleneği ve becerisi hakkında bizlere ipucu vermektedir.

Bu çalışmada amaçlanan, Ermenek'te yetişip Türk Parlamento Tarihi'ne adını yazdırmış ve üç kuşak boyunca görev yapmış bir ailenin Meclis çatısı altında gerçekleştirdikleri faaliyetleri değerlendirmek olacaktır. Çalışmanın

temel kaynaklarını, tespit edilen ve iletişim kurulan aile üyeleri ile gerçekleştirilecek sözlü mülakatlar ile yine aileden temin edilen bir takım yazılı ve görsel materyaller oluşturacaktır. Ayrıca ailenin Meclis'teki faaliyetlerinin belirlenebilmesi için TBMM Tutanak Defterlerinden yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Birinci Meclis, Demokrat Parti, Parlamento Tarihi, Kurucu Meclis, Hulusi Göksu, Ali Rıza Göksu, Sami Soylu.

THREE GENERATIONS OF A PARLIAMENTARIAN FAMILY FROM ERMENEK: HULUSU GÖKSU AND HIS SONS

ABSTRACT

The district of Ermenek, which is connected to Karaman Province today, was part of Konya in the early years of the republic. Ermenek not only brought up people who served in important fields of the country but also had figures who got their names pass to the history of Turkish parliament. Hulusi Bey (Hulusi Göksu) who served as a deputy in the First Period of Turkish Grand National Assembly (TBMM) and his sons who were the deputies of subsequent period are among the examples of this case. The point that makes Hulusi Bey and his sons different from the other parliamentarians of Ermenek was that they had continued the parliamentary duty for three generations. The Family members assumed various important tasks within the justice system as well, and in this paper we aim to identify their places and activities in the history of Turkish parliament.

Hulusi Bey, who undertook the duty of deputyship in the first Grand National Assembly, carried out this difficult task for about a year. The interest of Hulusi Bey, who also held office as the mayor of Ermenek, to the politics most likely passed to his children that his son Rıza Göksu (Ali Rıza Göksu) who assumed deputyship as the Representative of Media Organs in the Constituent Assembly (1960-1961) which functioned after the coup d'état of 1960. It is striking that Sami Soylu, the grandson of Hulusi Göksu and nephew of Ali Rıza Göksu, served as the eleventh term Konya deputy in the ranks Democrat Party between the years 1957 and 1960. As it is known, the first (1920-1923) and eleventh (1957-1960) legislative session of TBMM along with the period of Constituent Assembly during when the members of the family performed duty demonstrate that the family witnessed both the pre and post national struggle era as well as the period of 1960 coup d'état which have emerged as important processes of Turkish history. In the long time frame starting from 1920 until 1961, the interest of all three individuals in politics and gaining success at the level of carrying out activities under the roof of TBMM, give us hints about the political tradition and skills that the family possessed.

This study aims to evaluate the activities of a family, who grew up in Ermenek, passed their names into the history of Turkish Parliament and served for three generations under the roof of the Assembly. Conducting interviews with the identified and contacted family members and written and visual

materials again provided by the family will constitute the main resources of the study. Moreover, in order to identify the activities of the family in Assembly, minutes registers of TBMM will be used.

Keywords: Ermenek, The First Assembly, Democrat Party, History of Parliament, Constituent Assembly, Hulusi Goksu, Ali Rıza Goksu, Sami Soylu.

ERMENEK İLÇESİ MERALARINDA ÇOĞALICI BİTKİ DAĞILIMINA ETKİ EDEN BAZI FAKTÖRLERİN POISSON REGRESYON ANALİZİ İLE BELİRLENMESİ

Ufuk KARADAVUT

Prof. Dr., Ahi Evran Üniversitesi Ziraat Fakültesi.

Çetin PALTA

Dr. Öğr. Ü., Necmettin Erbakan Üniversitesi Doğa ve Mühendislik Fakültesi.

Ali ÇARKACI

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Karaman Meslek Yüksek Okulu.

Murat Aydın ŞANDA

Prof. Dr., Muş Alpaslan Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi.

Mehmet TEZEL

Dr. Bahri Dağış Uluslararası Tarımsal Araştırma Enstitüsü.

Şeref AKSOYAK

Dr. Bahri Dağış Uluslararası Tarımsal Araştırma Enstitüsü.

ÖZET

Bitki yetiştiriciliğinde çok sayıda faktör etkili olmaktadır. Bitki gelişimi genetik yapının etkisinde kalırken, aynı zamanda çevre faktörlerinin etkisi altında şekillenmektedir. Toprak özelliklerinden iklim özelliklerinde kadar geniş bir değişim büyüme ve gelişmeyi etkisi altına almaktadır. Özellikle çevre bitkilerin fizyolojik değişimleri üzerine etkisi büyüktür. Bitki fizyolojisi açısından büyüme en önemli etki besin maddesi alınmadır. Meralarımız açık alanlar olma özelliğine sahip olduğundan her türlü doğa olaylarının etkisi altındadırlar. Fizyografya, bakı, rakım ve yöney gibi özellikler mera gelişimine ve botanik kompozisyona etki etmektedirler. Bunun sonucu olarak ta bitki dağılımı hızlı bir değişime uğrayabilmektedir. Meralarda yetişen bitkiler üzerinde yapılan çalışmalarda elde edilen ölçümler her zaman sürekli veri olarak elde edilememektedir. Meralarda belli bir alandaki bitkilerin görülme olasılıkları farklılık gösterir. Bu tür veriler sayımla elde edilirler. Sayımla elde edilen bu verilerin bir kısmı Poisson dağılım göstermektedir.

Bu çalışma Karaman ili Ermenek ilçesi doğal meralarında yürütülmüştür. Çalışmada materyal olarak botanik kompozisyonu oluşturan bitki türleri oluşturmuştur. Meralardan düzenli olarak gözlem alınarak coğrafik faktörlerin çoğalmakta olan bitki dağılımına etkileri belirlenmeye çalışılmıştır. Yapılan ölçümler her bitki türü için ayrı ayrı yapılmıştır. Seçilen bir noktadan 100'er metrelik dört ayrı noktaya doğru gidilerek tekerlekli lup yöntemi ile var olan

bitkiler belirlenmiştir. Elde edilen sonuçlar Poisson regresyon analizi ile değerlendirilmiştir. Modelin karşılaştırılmasında ise Paerson İstatistiği, Sapma İstatistiği, Yapay R2 Ölçümü ve Ki-Kare uyum iyiliği testi kullanılmıştır.

Sonuç olarak Briza, Cynodon, Hordeum, Festuca, Poa ve Stipa türlerinin hızlı bir artış gösterdiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, mera, poisson regresyon, çoğalıcı türler.

DETERMINATION OF SOME FACTORS AFFECTING THE DISTRUBUTION OF SPREADING PLANTS IN ERMENEK PASTURES WITH POISSON REGRESSION ANALYSIS

ABSTRACT

Numerous factors are effective in plant breeding. While plant development is affected by the genetic make-up, it is also under the influence of environmental factors. A wide range of changes from soil characteristics to climate features are affecting growth and development. Especially the environment, the effect on the physiological changes of the plants is great. In terms of plant physiology, the most important effect on growth is the intake of nutrients.

Our Patures are under the influence of all kinds of natural phenomena since they have the characteristics of being open spaces. Physiography, elevation, altitude and orientation influence pasture growth and botanical composition. As a result, the plant distribution can undergo a rapid change. Measurements obtained from plants grown in Pastures are not always continuous data. The incidence of plants in the pastures varies. Such data are obtained by counting. Some of these data obtained by counting show Poisson distribution. This study was carried out in the natural pastures of Ermenek county.

In the study, plant species which constitute the botanical composition were used as materials. By observing regularly from Pastures, it was tried to determine the effects of geographical factors on the growing plant distribution. Measurements made for each plant type are made separately. From selected one point to four different points of 100 meters each, the existing plants were determined by wheel lupe method. The results obtained were evaluated by Poisson regression analysis. Paerson statistic, Deviation Statistic, Artificial R2 Measurement and Chi-Square were used for goodness of fit test in the comparison of the model.

As a result, it has been found that Briza, Cynodon, Hordeum, Festuca, Poa and Stipa species showed a rapid increase.

Keywords: Ermenek, Pasture, Poisson Regression, Spreading Species.

SİCİL-İ AHVÂL DEFTERLERİNE GÖRE OSMANLI BÜROKRASİSİNDE ERMENEKLİ MEMURLAR

Cem KARAKILIÇ

Dr. Öğr. Ü., Çankırı Karatekin Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset
Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Siyaset ve Sosyal Bilimler Anabilim Dalı,
cemkarakilic@karatekin.edu.tr

ÖZET

Arapça bir kelime olan sicil, “resmi vesikaların kaydedildiği kütük” olarak tanımlanır. Sicil-i Ahvâl ise “memurların hal tercümelerinin resmi işlere ait hususları”nı ifade etmek için kullanılır. Osmanlı tarihinde “memurların sicil kayıtlarının tutulduğu daire”ye de Sicil-i Ahvâl adı verilmiştir. Sicil-i Ahvâl Dairesi ilk kez II. Abdülhamit tarafından ihdas edilmiştir.

II. Abdülhamit’in anlaşılabilir bir endişeyle yani Osmanlı merkez bürokrasisini kontrol etme düşüncesiyle 1879 yılında kurduğu Sicil-i Ahvâl Bürosu, 1896’da Memurin-i Mülkiye Komisyonuna, 1908’de ise Sicil-i Ahvâl İdaresine dönüştürülmüş ve lağvedildiği 1909 yılına kadar binlerce memurun biyografik kayıtlarını tutmuştur. Osmanlı memurlarının tercüme-i halleri ile memuriyetteki ahvâlini gösteren bu kayıtlara sicil-i ahvâl, sicil-i umumi ya da esas künye defterleri adı verilmiştir. Bugün Osmanlı Arşivlerinde 92 bin memura ait 200 defterden oluşan ayrıntılı bir külliyyat mevcuttur.

Dört bölümden oluşan Sicil-i Ahvâl Defterleri Osmanlı tarihinin en önemli kaynaklarından biridir. Burada memurun adı, baba adı, unvanı, lisanı, doğum yeri ve tarihi, milliyeti, tahsili, atama ya da azil işlemleri, mücazat veya mükafatı, bulunduğu görevlerin ayrıntıları, aldığı ücretin miktarı, zammın ya da tenzilatın meblağı, rütbe ve nişanları, şehadetname, icazetname, tasdikname, ruhsatname ve imtiyazları, ihtira ferman ve beratları, telif ve matbu eserlerinin nüshalarını içinde barındıran ayrıntılı bir metin bulunur. Defterler ihtiva ettiği zengin içeriğiyle prosopografik ve antroponomik bir rehber durumundadır. Aynı zamanda ülkenin, bölgenin ve yörenin sosyo-kültürel ve sosyo-ekonomik boyutlarını deşifre edecek önemli bir araçtır.

Bu çalışma Osmanlı bürokrasisinde görev almış Ermenekli memurları inceleyen niteliksel ve niceliksel bir araştırmadır. Amacımız biyografik bir teferruattan ziyade kimliksel ve istatistiksel bir analiz yapabilmek, belgeden bilgiye ulaşarak dönemin ve yörenin sosyo-kültürel yapısını aydınlatabilmektir.

Çalışmamız iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm Sicil-i Ahvâl Defterlerini hikâye eden tarihi ve teknik bir metindir. İkinci bölüm ise istatistiksel verilerden oluşan panoramik bir değerlendirme ile biyografik kesitler sunan prosopografik bir içeriğe sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Bürokrasisi, II. Abdülhamit Dönemi, Sicil-i Ahvâl Defterleri, Ermenek, Ermenekli Memurlar.

OFFICERS FROM ERMENEK IN THE OTTOMAN BUREAUCRACY ACCORDING TO THE SICIL-I AHVÂL BOOKS

ABSTRACT

Sicil-i Ahvâl is an Arabic Word. In Ottoman history, the "apartment where the registry records of civil servants were kept" was given the name Sicil-i Ahvâl. Sicil-i Ahvâl bureau was first established during the reign of Abdülhamit II.

The aim of the institution was to control the Ottoman central bureaucracy. Sicil-i Ahvâl Bureau held biographical records of thousands of officers from 1879 to 1909. These documents which show the life stories of Ottoman officers and the situation in office are called Sicil-i Ahvâl books. Today, in the Ottoman Archives there is a detailed collection of 200 books belonging to 92 thousand.

It is one of the most important sources of Ottoman history. Here is a detailed text such as the name of the officer, father's name, title, language, place of birth and date, nationality, education.

The books are a biographical and antroponomic guide with its rich content. It is also an important tool to decipher the socio-cultural and socio-economic dimensions of the country, the region and the region.

The aim of our study is to examine the Ermenek officials who were in the Ottoman bureaucracy. Our work consists of two parts. The first part is a historical and technical account which explains the characteristics of the Sicil-i Ahvâl books. The second part consists of short biographies with a panoramic evaluation of statistical data.

Keywords: Ottoman Bureaucracy, Second Abdülhamit Period, Sicil-i Ahvâl Books, Ermenek, Officers from Ermenek.

ERMENEK VE ÇEVRESİNDEN HUZUR DERSLERİNE KATILAN ALİMLER

Alparslan KARTAL

Dr. Öğr. Ü., Kafkas Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, KARS.

kartalalparslan@hotmail.com

ÖZET

Osmanlı Devleti'nin kuruluş döneminden yıkılışına kadar, muhadarâ kültürünün bir devamı ve yansıması olarak mütâd tefsir dersleri yapılmıştır. Ramazan'da ağırlık kazanan bu sohbetler için muayyen kurallar bulunmamaktaydı. Bu dersler, padişahın ve devlet rüesasının riyasetinde farklı zaman ve mekanlarda icra edilmiştir. Osmanlı padişahlarından Sultan III. Mustafa Han (1757-1774) bu güzel adeti resmîleştirmiş ve muayyen kurallara bağlamıştır. Huzur Dersleri (Huzûr-u Humâyûn Dersleri) adı verilen bu uygulama 1759'dan 1924'e inkıtaya uğramaksızın yaklaşık 165 sene icra edilmiştir.

Ramazan aylarında 8 farklı günde birer oturum şeklinde yapılan derslerde, İstanbul'daki en önemli dersiâmlardan Şeyhülislam'ın teklifi ve Padişah'ın onayı seçilen belli sayıdaki ulema, huzur-u humayûnda tefsir müzakeresinde bulunurlardı. Bu derslere katılanlar ve yapılan müzakerelere dair arşivlerde belgeler mevcuttur. Arşivlerden ve farklı kaynaklardan istifade suretiyle Ebu'l-Ulâ Mardin'in *Huzur Dersleri* ismiyle telif ettiği eser, Huzur Dersleri'ne katılanlar hakkında ayrıntılı bilgiler sunmaktadır.

Bu çalışmada Huzur Dersleri'ne, memleketi Ermenek ve yakın muhitindeki bölgeler olan alimler hakkında malumat verilecektir. Bu konuda Ebu'l-Ulâ Mardin'in *Huzur Dersleri* ve arşivlerden faydalanılacaktır. Ayrıca bu konularda telif edilmiş kitap ve makalelerden istifade edilecektir. Ermenekli Mehmed Aynî Efendi, Ermenekli Mehmed Feyzi Efendi, Ermenekli Mustafa Saffet Efendi, Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi ve daha nice Ermenekli ve civar muhitli alimlerin hayatları, eserleri vb. hususlarda tespit edilen bilgilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Huzur Dersleri, Osmanlı Devleti, Ermenekli Alimler.

SCHOLARS WHO PARTICIPATED IN THE HUZÛR LESSONS FROM ERMENEK AND ITS SURROUNDINGS

ABSTRACT

Periodical tafsir lessons were made from the foundation period to the end of the Ottoman Empire, as a continuation and reflection of the *muhadarâ* culture. There were no specific rules for these conversations that gained weight in Ramadan. These lessons were performed at different times and places with the participation of the Sultan and statesmen. Sultan of the Ottoman Empire III. Mustafa Khan (1757-1774) formalized this beautiful tradition and associated it with certain rules. This practice, called The Huzur Lessons, was practiced for about 165 years without intervening from 1759 until 1924.

Lessons were held in Ramadan sessions on 8 different days. A certain number of scholars selected with the proposal of SheikhuIslam and the approval of the Sultan were negotiating the verses of the Qur'an in the presence of the Sultan. There are documents in the archives about the participants and the negotiations made. The work written by the name of Huzûr Lessons of Ebu'l-Ulâ Mardin from the archives and from different sources provides detailed information about the participants of the Lessons of Huzur.

In this study, Huzûr Lessons will be informed about the hometowns Ermenek and the scholars who are in the neighboring provinces. In this regard, the Huzûr Lessons of Ebu'l-Ulâ Mardin and archives will be utilized. In addition, books and articles that are copyrighted in these subjects will be used. Will be informed about the lives, works and the like of Ermenekli Mehmed Ayni Efendi, Ermenekli Mehmed Feyzi Efendi, Ermenekli Mustafa Saffet Efendi, Ermenekli Süleyman Sırrı Efendi and the other nice Ermenekli and nearby local scholars.

Keywords: Huzur Lessons, Ottoman Empire, Scholars from Ermenek.

XVII. YÜZYIL ERMENEK KAZASI VE KADILARI

Cihan KILIÇ

Dr. Öğr. Ü., Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
cihan.kilic@asbu.edu.tr

ÖZET

Ermenek kazası, 17. Yüzyılda Gülnar, Karataş, Mut, Selendi, Silifke, Mamuriye, Bozdoğan, Sinanlı kazaları ile birlikte İçel sancağına bağılı olarak örgütlenmiştir. Osmanlı Devletinde kazalar, askeri yönden sancak beyine bağılı bulunmakla beraber, hukuki-idari birim olarak sancak beyinden bağımsız sayılmış ve merkeze bağılı şekilde faaliyet yürütmüşlerdir.

Mülki, beledi, mali, adli alanda kazanın en yetkili ismi olan kadı olmuştur. Kadı atamaları Divan-ı Hümayun üyesi olan kadıaskerler tarafından gerçekleştirilmiştir. Diğer alanlardaki atamalarda olduğu gibi kadı atamaları da Osmanlı Devleti'nde çeşitli şartlara bağlanmış ve değişik aşamalarla gerçekleşmiştir.

Osmanlı idari yapılanması içerisinde bir kazanın konumu ve büyüklüğü o kazaya atanan kadının alacağı günlük yevmiye değeri ile belirlenmiştir. Kazalara yapılan kadı atamaları ise Kadıaskerler tarafından ruznamçe adı verilen defterlere belirli usullerle kaydedilmiş ve sıkı sıkıya takip edilmiştir. Bu itibarla Kadıasker Ruznamçe Defterleri, Osmanlı Devleti'nde kazalara yapılan kadı atamalarını kronolojik olarak takip etmek, kazanın Osmanlı idari yapılanması içindeki yerini belirlemek için en önemli kaynak konumundadır.

Bu çalışma ile XVII. yüzyılda Ermenek kazasına yapılan kadı atamaları Kadıasker Ruznamçelerine göre incelenecektir. Böylece Ermenek kazasına görevlendirilen kadıların yevmiyeleri, ne kadar süre görev yaptıkları, görevden ayrılış şekilleri ve atanmak için bekledikleri süreler ortaya konulacaktır. Ayrıca Ermenek kazasının bağılı bulunduğu İçel Sancağına bağılı diğer kazalara yapılan kadı atamaları araştırmaya dahil edilerek sancağa bağılı kazaların büyüklükleri ve atamaları karşılaştırmalı olarak tartışılacaktır.

17th CENTURY ERMENEK DISTRICT AND ITS QADİS

ABSTRACT

Ermenek district (kaza) was organized in the 17th century under the Icel Sanjak with Gülnar, Karatas, Mut, Selendi, Silifke, Mamuriye, Bozdogan and Sinanlı district. In the Ottoman Empire, the districts were connected to sanjak governor (sanjak bey), however independent of the sanjak governor as a judicial and administrative structure. Qadi's worked directly with the center.

The appointments of qadis, who are the most empowered in municipality, financial, judicial area, were carried out by qadiasker, a member of Divan-ı Humayun. In the Ottoman Empire, as in other fields, qadi's assignments were linked to various conditions and were realized in different stages.

In the Ottoman administrative structure, the position and size of a kaza was determined by the daily wage of the judge who was appointed to that kaza. The appointments of the qadis were recorded the daybooks (Ruznamce) by Kadiasker and were followed seriously. Kadiasker Ruznamces with this feature, is the most important resource for chronologically tracking qadi assignments and determine and determine the level of the kaza within the Ottoman administrative structure.

With this study, the appointments of qadi to Ermenek kaza in the 17th century will be examined according to Kadiasker Ruznumce. Thus, qadis appointed to Ermenek kaza will be shown their wages, how long they have worked, how they leave the office, and the length of time they are waiting to be appointed. In addition, qadi assignments to the other kazas of İcel sanjak, will also be examined and the size of the kazas connected to the sanjak and the qadi assignments will be discussed in a comparative way.

YAYLAK VE KIŞLAK ARASINDA GEÇEN BİR ÖMÜR: OSMANLI DÖNEMİNDE TOROSLARDA YÖRÜK OLMAK

Orhan KILIÇ

Prof. Dr., Fırat Üniversitesi İnsani ve Sosyal Bilimler Fakültesi Tarih Bölümü,
okilic60@gmail.com

ÖZET

Ermenek Kazası'nın da içinde bulunduğu Karaman Eyaleti'ne bağlı İçil Sancağı'nda çok sayıda konar-göçer unsur bulunmaktadır. Yörük de denilen bu unsurların kışlak ve yaylak mahalleri arasında gidip gelen ve hayvancılığa dayanan meşakkatli bir hayatları vardır. Bahar zamanlarında kışlaklarından çıkan yörük grupların taife, cemaat veya aşiret teşekkülleri içerisinde yeri kanunnamelerle belirlenmiş yaylak mahalline yaptıkları yolculuklar, burada geçirdikleri zaman zarfındaki sosyal ve iktisadi faaliyetleri ve sonbaharda kışlak mahallerine dönüş serüvenleri bu unsurları birçok bakımdan anlamaya yönelik dikkate değer bir süreçtir.

Yörükler yolculukları sırasında kaçınılmaz olarak yerleşik halk ile birtakım sorunlar yaşıyordu. Sayıları on binleri bulan sürülerin yaylak ve kışlak yerleri arasındaki gidiş-gelişleri elbette ki birtakım sosyal sorunları da beraberinde getirmiştir. Bunun dışında yörüklerin bu meşakkatli yolculukları sırasında veya yaylaklarda ortaya çıkabilecek her insanın veya topluluğun her zaman yaşayabilecekleri güncel sorunları nasıl aştıkları veya çaresiz kaldıkları da açıklanmaya muhtaç bir diğer husustur. Bir yörük kadınının yaylakta doğum yapması, yaylaklarda hastalıkların tedavisi, barınma, beslenme, su ve temizlik ihtiyacının giderilmesi gibi konuları net olarak tespit etmek ve açıklamak özellikle 16-18 yüzyıllar için zordur. Bu hususların açıklanmasına yönelik yapılabilecek şey, dönemin arşiv belgeleri ve kaynak eserlerinde satır aralarında geçen kıt bilgilerin biraz da karine yardımı ile izahını yapmaya çalışmaktır.

Bildiride, Toroslarda yaşayan ve ağırlıklı olarak ta Ermenek ve çevresinde bulunan yörükler hedeflenerek, bu unsurların yaylak ve kışlak arasında geçen serüvenleri anlatılmaya çalışılmıştır. Yörüklerin kışlaktan yaylağa veya yaylaktan kışlağa yaşadıkları; kanunnameler, vergi kayıtları, şeriye sicillerine intikal etmiş hususlar ve Divan-ı Hümayun'un gündemine girmiş meseleler bağlamında izah edilmiştir. Bildiri büyük ölçüde arşiv kaynakları ve döneminde vücuda getirilmiş kaynak eserlerden istifade edilerek hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Karaman, yörük, Ermenek, yaylak, kışlak.

A LIFE BETWEEN SUMMER PASTURE AND WINTER QUARTERS: TO BE YORUK AT TAURUS MOUNTAINS IN THE OTTOMAN PERIOD

ABSTRACT

There are a large number of nomadic elements in the İçil Sanjak which belongs to the Karaman State, including the Ermenek. These elements, also called yoruk, have a tough life based on livestock coming and going between the winter and springy neighborhoods. The journeys of the yoruk groups, which come from the winter months in the springtime, and the places they have settled in the taife, tribe or community, are social and economical activities in the area where they live and their adventures returning to the winter quarters are remarkable processes in many respects.

The nomads inevitably had some problems with the inhabitants during their journey. Of course, the number of tens of thousands of migrants who traveled between the summer pastures and winter quarters brought with them some social problems. Apart from this, it is also necessary to explain how the nomadic people are able to survive or become helpless in the current problems that every person or community that can emerge during these tortuous journeys or in the pastures can always live. To clearly identify and explain the issues such as the delivery of a nomadic woman in the spring, the treatment of diseases in the spring, the need for accommodation, feeding, water and cleaning, it is difficult for centuries. What can be done in order to explain these points is to try to explain the archival documents of the period and the scarce information between the lines in the source works with a little help from the presumption.

The declaration aimed to explain the adventures of these elements between spring and winter by targeting the nomads living in the Taurus and predominantly in the province of Ermenek. The nomads have lived in the summer pastures and winter quarters; legal records, tax records, issues that have been brought to court records, and issues that have been on the agenda of the court. The paper is largely prepared by taking advantage of the archival resources and the sourced works that were brought to the body during the period.

Keywords: Karaman, Nomad, Ermenek, the Summer pastures, Winter quarters.

ERMENEK'TE KEÇECİLİĞİN GÜNÜMÜZDEKİ DURUMU VE TASARIM ÖNERİLERİ

Yasemin KOPARAN

Öğr. Gör., Selçuk Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi El Sanatları Tasarımı ve
Üretimi Bölümü
yaseran@hotmail.com

ÖZET

Geleneksel kültürümüzün vazgeçilmez unsurlarından biri olan el sanatları, bir milletin kültürünü simgeleyen ve tanıtan en önemli kaynaktır. El sanatları bakımından ülkemiz oldukça zengindir. Bu zengin el sanatlarımızın içerisinde önemli ve köklü bir geçmişe sahip olan keçe sanatı da yer almaktadır. İlk çağlarda insanların doğa koşullarına karşı koymak amacıyla, örtünme ve barınma ihtiyaçlarıyla ortaya çıkmıştır. Günümüzde ise keçe sanatı kullanım alanının genişliği nedeniyle, günlük yaşamımızın bir parçası olarak varlığını devam ettirmektedir. Ancak ülkemizde keçe sanatını sürdüren zanaatkarların sayısı yok denecek kadar azalmıştır. Son dönemlerde keçe zanaatkarları yer yaygısı, kepenek gibi kullanım eşyası yapmaktan ziyade daha çok turistik ve hediyelik eşya üretimine yönelmişlerdir.

Bu araştırmada Karaman ilinin Ermenek ilçesinde günümüzde sürdürülen keçe üretimini incelemek ve yöreye ait yeni tasarımlar ortaya koymak amaçlanmıştır. Keçe yapımında kullanılan araç- gereçler, üretim aşaması ve ürün çeşitleri yapılan gözlem ve inceleme ile üreticiden elde edilen bilgiler ve ulaşılan kaymaklarla desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: El sanatı, Keçe, Keçe Yapımı, Turizm.

FELT DESIGN RECOMMENDATIONS AND THE PRESENT STATUS IN ERMENEK

ABSTRACT

Handicraft, which is one of indispensable component of our traditional culture, is the most important source introducing and symbolising a country's culture. Our country is quite rich in handicraft. There is also a felt art that has an important and deeply rooted history in our rich handicraft. In the early ages it emerged with the need for covering and sheltering, in order to resist the natural conditions of the people. Nowadays, the art of felt continues its existence as a part of our daily life because of its wide use area. However, the number of craftsmen who kept the art of felt in our country has decreased. In recent times, felt craftsmen have been more interested in producing tourist goods and souvenirs, rather than making use of materials such as floor spreads, mugs.

In this research, it is aimed to examine and document the production of felt which is continuing today of Ermenek district in Konya province center and to present new designs. Tools used in the fabrication of the felt, the production phase and the product varieties are supported by observations and inspections made with the information obtained from the manufacturer and the skimmers reached.

Keywords: Handicraft, Felt, Felt production, Tourism.

GIDA İŞLETMELERİNDE SÜREÇ YÖNETİMİ UYGULAMALARI: ERMENEK İLÇESİ ÖRNEĞİ

Selçuk KORUCUK

Dr. Öğr. Ü., Giresun Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu,
selcuk.korucuk@giresun.edu.tr

Erhan Nuh ÖZTÜRK

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
enuhozturk@kmu.edu.tr

ÖZET

Çalışmada Karaman ili, Ermenek ilçesinde faaliyet gösteren gıda işletmelerinde süreç yönetimi uygulamalarının işletmelerdeki önem düzeyinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Karaman Ticaret ve Sanayi Odası verileri esas alınarak gıda işletmeleri üzerine faaliyet gösteren 60 işletme ile firma ortamında yüz yüze görüşülmüş ve anketlere cevap alınmıştır. Bu çerçevede süreç yönetimi uygulamalarının unsurları olan planlama, uygulama, yarar, performans ve süreç iyileştirme konularına bakılmış ve gıda işletmelerindeki önem düzeyleri belirlenmiştir.

Elde edilen sonuçlar SPSS istatistiksel programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Bu doğrultuda süreç yönetimi uygulamalarının en önemlileri yarar, performans ve süreç iyileştirme olmuştur. Diğer süreç yönetimi uygulamalarından planlama ve yarar unsurlarının ise gıda işletmelerinde süreç yönetimi üzerinde çok fazla önem teşkil etmediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Süreç, Süreç Yönetimi, Gıda İşletmesi.

**IN THE FOOD BUSINESS PROCESS MANAGEMENT
APPLICATIONS: EXAMPLE ERMENEK COUNTY**

ABSTRACT

In the study of Karaman province, Ermenek town in importance in business management practices of food businesses that operate in process is intended to determine the level of. Glenwood Springs chamber 60 businesses that operate food businesses on the basis of data on the environment was interviewed to answer a questionnaire and face to face with the firm have been taken. In this context, the elements of process management practices, planning, implementation, utility, performance and process improvement were used to determine the level of importance to businesses and food issues.

The obtained results were evaluated using the SPSS statistical program. In this regard, the most important benefit of process management applications, performance and process improvement. Process management process management planning and practices to benefit other elements in the food business, it was determined that this doesn't pose too much emphasis on.

Keywords: Process, Process Management, Food Businesses.

MUSTAFA EL-HÜSEYNİ EL-ERMENÂKÎ VE ESERLERİ

Mesut KÖKSOY

Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap Dili ve Edebiyatı Bölümü,
koksoymesut@gmail.com

ÖZET

Ermenek, Karamanoğulları Beyliği'nin ilk başkenti olması nedeniyle medreselerinde ve ilim mecrâlarında çok sayıda âlimin yetiştiği merkezlerden biri olmuştur. Bu âlimlerden biri de XVII. yy. ikinci yarısı ile XVIII. yy. ilk yarısında yaşamış olan Mustafâ el-Hüseynî el-Ermenâkî'dir.

Türkiye ve yurtdışı kütüphaneleri kayıtlarında yaptığımız araştırmalarda Mustafâ el-Ermenâkî'nin Risâle fi Meĥârici'l-Ĥurûf ve Şifâtiĥâ (Risâle fi'd-Ďâd) ve Mufâdu'l-Feyyâd bi'r-Riyâdât li İstirfâd Fuğâleti'd-Ďâdâti't-Ĥâ'iyât adlı tecvîd alanında Arapça telif ettiği iki eserinin olduğunu tespit ettik. Bu eserlerin yazma nüshalarını buldukları kütüphanelerden temin ederek müellife aidiyetlerini teyit ettik.

Risâle fi Meĥârici'l-Ĥurûf ve Şifâtiĥâ adlı eserin tespit edebildiğimiz dört nüshası Süleymaniye Kütüphanesi İbrahim Efendi Koleksiyonu 32/2, Beyazıt Kütüphanesi Beyazıt Koleksiyonu 124/2, Manisa İl Halk Kütüphanesi 1215/3 ve Saraybosna Gazi Hüsrev Begova Kütüphanesi 2626/5 numaralarda kayıtlıdır. Bu eser üzerine Muhammed b. Selîm b. el-Velî Hasan b. Abdulhalîm tarafından Risâle fi'd-Ďâd 'alâ Reddi'ş-Şeyĥ Mustafâ el-Ermenâkî (Süleymaniye Kütüphanesi İbrahim Efendi Koleksiyonu nr. 32/7) adıyla bir reddiye yazılmıştır.

Mufâdu'l-Feyyâd bi'r-Riyâdât li İstirfâd Fuğâleti'd-Ďâdâti't-Ĥâ'iyât adlı eserin ise tespit edebildiğimiz kadarı ile tek yazma nüshası Süleymaniye Kütüphanesi İbrahim Efendi Koleksiyonu 32/1 numarada kayıtlıdır.

Mustafâ el-Ermenâkî'ye ait eserlerin yazma nüshalarından hayatı, hocası ve nispleri ile ilgili bilgilere ulaştık. Biyografik kaynaklarda yaptığımız araştırmalarda ise Mustafâ el-Ermenâkî ile ilgili bilgiye sadece ünlü Alman müsteşrik Carl Brockelmann'ın Geschichte der Arabischen Litteratur (GAL) adlı eserinde rastladık.

Bununla birlikte kaynaklarda Mustafâ el-Ermenâkî'nin Yunanistan asıllı olarak kaydedilmesi, Süleyman Sırrı el-Ermenekî(ö.1931)'ye ait Esbâbu'l-Felâĥ adlı eserin Mustafâ el-Ermenâkî'ye nispet edilmesi, Brockelmann'ın verdiği Sultan III. Ahmed'in saltanatının bitiş tarihinin Mustafâ el-Ermenâkî'nin vefat

tarihi olarak kaydedilmesi, Mustafa el-Ermenâki'ye ait Risâle fî Mehârici'l-Hurûf ve Sıfâtihâ adlı eserin farklı adlarla kaydedilen nüshalarının farklı eserler olarak bahsedilmesi gibi yanlışlıklar tespit ettik.

Sonuç olarak bu çalışma ile tecvîd alanında telif ettiği eserleri ilim dünyasında ilgi gören Mustafâ el-Hüseynî el-Ermenâki ve eserleri hakkında tespit ettiğimiz bilgilerin ve yanlışlara dair düzeltmelerimizin ileride yapılacak ilmi çalışmalara bir başlangıç noktası oluşturacağı ve Ermenek kültürel mirasına katkıda bulunacağı umuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Mustafa, Ermenaki, Ermeneki, Dad, Tecvid.

MUSTAFA AL-ERMENÂKÎ AL-HÜSEYNÎ AND HIS WORKS

ABSTRACT

Ermenek, due to being first capital of Karamanid Dynasty, had been one of the hubs where several scholars were trained in its madrasahs and scientific circles. One of these scholars is Mustafa al-Huseynî al-Ermenâkî (Armanâkî) who lived in the second half of XVII. and the first half of XVIII. century.

We found out in our research in Turkish and foreign libraries that Mustafa al-Ermenâkî has two works composed on the field of tajweed in Arabic named *Risâle fî Mehârici'l-Hurûf ve Şifâtihâ* (*Risâle fî'ḍ-Ḍâd*) and *Mufâḍu'l-Feyyâḍ bi'r-Riyâḍât li İstirfâḍ Fuḍâleti'ḍ-Ḍâdâti't-Ṭâ'iyât*. Having obtained manuscript copies of these works from libraries where they exist we determined their belongings to the author.

Four manuscript copies of *Risâle fî Mehârici'l-Hurûf ve Şifâtihâ* (*Risâle fî'ḍ-Ḍâd*) as far as we determined are recorded as Süleymaniye Library İbrahim Efendi Collection nr. 32/2, Beyazıt Library Beyazıt Collection nr. 124/2, Manisa Public Library nr. 1215/3 and Sarajevo Gazi Husrev Begova Library nr. 2626/8. A refutation named *Risâle fî'ḍ-Ḍâd 'alâ Reddi's-Şeyḥ Mustafâ al-Ermenâkî* (Süleymaniye Library İbrahim Efendi Collection nr. 32/7) was written upon this work by Muhammed b. Selîm b. al-Velî Hasan b. Abdulhalîm.

The single copy of *Mufâḍu'l-Feyyâḍ bi'r-Riyâḍât li İstirfâḍ Fuḍâleti'ḍ-Ḍâdâti't-Ṭâ'iyât* as far as we determined is recorded as Süleymaniye Library İbrahim Efendi Collection 32/1.

From the manuscript copies of Mustafa al-Ermenâkî's works we reached informaton about his life, teacher and nisbas (relational names). Among the biographic sources we reached information only at the work of famous German orientalist Carl Brockelmann named *Geschichte der Arabischen Litteratur* (GAL).

Beside this, we figured out mistakes such as recording Mustafâ al-Ermenâkî as a Greek native, associating the Süleyman Sırrı al-Ermenekî(ö.1931)'s work named *Esbâbu'l-Felâḥ* to Mustafâ al-Ermenâkî, recording the end date of Sultan III. Ahmed's reign given by Brockelmann as the death date of Mustafâ al-Ermenâkî, mentioning the copies of *Risâle fî Mehârici'l-Hurûf ve Şifâtihâ* which are recorded in different names as separate works.

Consequently we hope that the information we found out and our corrections of mistakes done about Mustafâ al-Huseynî al-Ermenâkî and his works whose works composed on tajweed were paid attention in science world will create a starting point for further scientific researches and contribute to the cultural heritage of Ermenek.

Keywords: Mustafa, Ermenaki, Armanaki, Dad, Tajweed.

PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ) HELLENİSTİK VE ROMA DÖNEMİ SERAMİKLERİ: ÖN RAPOR

Hatice KÖRSULU

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji
Bölümü
hkorsulu@gmail.com

H. Ertuğ ERGÜRER

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arkeoloji
Bölümü
ertiara@yandex.com

ÖZET

Antik yazarlardan Hierokles, Philadelphia'yı (Ermenek/ Gökçeseki) İsauria kentleri arasında saymaktadır (Hierokles, Synekdemos:710,4). Beauford, Mut yakınlarında olması gerektiğini bildirmektedir (Beauford, 1818:131). Bugün Ermenek-Mut karayolunun 20. km.'sinde Gökçeseki ve Çamlıca köylerinin hemen yukarısında iki tepenin yamaçlarında yer alan Nekropolis, Philadelphia antik yerleşimine ait olduğu önerilmektedir. Doğanay, Gökçeseki'ye çok uzak bir mesafede olmayan ve bazı mimari kalıntıların görüldüğü Pazar Koyağı'nın kentin yerleşim alanı, Gökçeseki'nin ise nekropol olabileceğini önermektedir (Doğanay, 2005:145-146). Nekropolde, çok sayıda kaya mezarı, zengin süslemeli lahit mezarlar bulunmaktadır. Kaya mezarlarındaki mezar tekneleri bölgeye özgü olan aslan kabartmalı mezar kapaklarına sahiptir. Bu durumu ile Nekropol, görkemli bir Roma dönemi mezarlığı olarak görünmektedir.

Philadelphia (Ermenek/Gökçeseki) Nekropolünde, Karaman Müze Müdürlüğü ve Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Arkeoloji Bölümü ortak çalışmasıyla 2015 yılında temizlik ve kazı çalışması gerçekleştirilmiştir. Yapılan kazılarda daha önceki araştırmalarda kısmen gözüken podyumlu mezarlar ortaya çıkarılmıştır. Bu mezarların bittiği noktada 15x15 m ölçülerindeki alan içinde yoğun arkeolojik malzeme tespit edilmiştir. Buluntular arasında en yoğun grubu seramikler oluşturmaktadır. Ele geçen Hellenistik ve Roma Dönemi seramikleri bu çalışmanın konusudur. Seramikler üzerindeki incelemeler sürmekle birlikte burada şu ana kadar gelinen nokta, bir ön rapor olarak sunulacaktır.

Seramikler ithal ve yerel kaplardan oluşmaktadır. İthal kaplar arasında Roma'nın masaüstü kaplarını oluşturan Doğu Sigillata A, Kıbrıs Sigillataları ve Kurşun Sırlı Seramikler bulunmaktadır. Doğu Sigillata A Kilikia, Suriye-

Filistin kıyılarında bir ya da birkaç yerde üretildiği düşünülen Geç Hellenistik ve Erken Roma Dönemi kaplarıdır. Üretim yeri problemlili olan Kıbrıs Sigillatları, M.Ö. 1. yüzyılın 2. yarısı-M.S. 2. yüzyılın 2. yarısına aittir. Kurşun Sırlı Seramikler ise üretim yerleri arasında Kilikia bölgesinde Tarsos antik kentinin de olduğu M.Ö. 50 – M.S. 50'ye ait bir seramik grubudur. Üretim bölgelerine bakıldığında her üç ithal malzeme grubunun antik dönemde Kilikia'nın önemli geçitlerinden biri olan Sertavul Geçidi'nin yakın noktasında bulunan Philadelphia antik yerleşiminde ele geçmiş olması son derece önem arz etmekte, kentin ve Isauria bölgesinin sözü geçen bölgelerle yakın ilişkisine işaret etmesi açısından da dikkat çekmektedir.

İthal kaplar yanında yerel kaplar önemli bir yoğunluk göstermektedir ve yerel kaplar, bezemeli ve bezemesiz yalın astarlı üretimlerden oluşmaktadır. Bunlar arasında çeşitli formlarda kaseler, tabaklar, fincanlar, bardaklar bulunmaktadır. Kaplar üzerindeki bezemeler kabartma, baskı-bezeme, barbotin gibi farklı teknikler göstermektedir. En yoğunu baskı-bezemeli kaplardır. Baskı bezemeli kaplarda bezeme motifi çok zengindir. Bunlar arasında palmetler, yapraklar, iç içe daireler, noktalar, stilize yapraklar, baklava dilimi, palmiye yaprağı, iç içe spiraller, geometrik desenler, gamalı haç, kuşlar ve atlar gibi bezemeler vardır. Çok yoğun olarak bu baskı bezemelerin tekrarlanmasına karşın kaplar üzerindeki bezeme düzeni neredeyse hiç tekrar etmez. Zengin bir form ve özellikle bezeme repertuarı gösteren yerel malzeme, ithal malzemedan farklı olarak Pisidia bölgesinde özellikle Roma döneminde önemli bir seramik üretim merkezi olan Sagalassos antik kenti ile yakın ilişkili görünmektedir. Ancak Philadelphia'da Sagalassos'dan çok daha zengin bezeme repertuarı bulunmaktadır.

Seramik buluntular, şu ana kadar yapılan çalışmalara göre Geç Hellenistik Dönem ile başlar, M.S. 1. ve 4. yüzyıl arasında yoğunlaşır ve az sayıda malzeme ile birlikte M.S. 7. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Birkaç parça ise Bizans Dönemini işaret eden kandil bulunmaktadır. Sonuç olarak seramik malzeme, kentte ve dolayısıyla Isauria bölgesindeki seramik üretimine işaret etmektedir ve kentin Akdeniz'in güney ve güneybatı kıyılarıyla bağlantısını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Isauria, Philadelphia, Hellenistik ve Roma Dönemi, Seramik, İthal ve Yerel Kaplar.

PHILADELPHIA (ERMENEK/GÖKÇESEKİ) HELLENISTIC AND ROMAN PERIOD CERAMICS: PRELIMINARY REPORT

ABSTRACT

Hierocles, among the ancient writers, regards Philadelphia (Ermenek/Gökçeseki) as one of the Isaurian cities (Hierocles, Synecdemus: 710, 4). Beauford reports that it should be near Mut (Beauford, 1818:131). It is suggested nowadays that the Necropolis area, located on the slopes of two hills just above Gökçeseki and Çamlıca villages on the 20th km of Ermenek-Mut highway, belongs to the ancient settlement of Philadelphia. Doğanay suggests that the Pazar Valley, which is not too far away from Gökçeseki and where some architectural ruins can be observed, may be the settlement area of the city and Gökçeseki may be the necropolis area (Doğanay, 2005:145-146). In the necropolis, there are many rock tombs and sarcophagi with rich decorations. The burial chambers in the rock tombs have grave covers with embossed lion figures that are unique to the region. In this respect, the Necropolis is regarded as a magnificent Roman period cemetery.

The cleaning and excavation works were carried out in Philadelphia (Ermenek/Gökçeseki) Necropolis area in 2015 with the cooperation of Karaman Museum Directorate and Karamanoğlu Mehmetbey University Archeology Department. With the excavations, the tombs with platforms, which were partially visible in earlier studies, were unearthed. At the end of these tombs, extensive archaeological materials were found within an area of 15x15 m. Among the finds, ceramics constitute the most extensive group. The Hellenistic and Roman Period ceramics are the subject of this study. Although examinations on the ceramics continue, the point reached so far will be presented here as a preliminary report.

Ceramics consist of imported and local vessels. Imported vessels include Eastern Sigillata A, Cypriot Sigillata and Lead-glazed Ceramics, which make up Roman table wares. Eastern Sigillata A is the Late Hellenistic and Early Roman Period vessels thought to have been produced in one or more places in Cilicia, on the Syrian-Palestinian coast. Cypriot Sigillata, of which production site is controversial, belongs to the second half of the 1st century BC - the second half of the 2nd century AD. Lead-glazed ceramics are a ceramic group, of which production sites also include the ancient city of Tarsus in the region of Cilicia, belonging to 50 BC – 50 AD. Considering the production sites, it is extremely important that all three imported material groups were discovered in the ancient

settlement of Philadelphia, which is located near the Sertavul Pass, one of the important passes of Cilicia in ancient times, and it is also striking that it indicates a close relationship of the city and Isauria region with the mentioned regions.

Besides imported vessels, local vessels exhibit a significant density, and local vessels are made up of plain-lined productions with and without ornaments. Among these, there are bowls, plates, cups, glasses in various forms. The ornaments on the cups show different techniques such as embossing, printing-ornament, barbotine. Printing-ornamented cups constitute the densest group. Ornament motifs on the printing-ornamented cups are very rich. These include palmettes, leaves, nested circles, dots, stylized leaves, diamond slices, palm leaf, nested spirals, geometric patterns, crooked cross, birds, and horses. Despite the repetition of these printing ornaments very densely, the ornament order on the vessels is almost never repeated. The local material, which shows a rich form and especially the ornament repertoire, seems to be closely related to the ancient city of Sagalassos which is an important ceramic production center in Pisidia region, especially in the Roman period, unlike the imported materials. In Philadelphia, however, there is a much richer ornament repertoire compared to Sagalassos.

Ceramic finds begin with the Late Hellenistic Period according to the studies conducted to date, concentrate between the 1st and 4th centuries AD and extend to the 7th century AD with a small number of materials. A few pieces are the oil lamps pointing to the Byzantine period. As a result, the ceramic material indicates the ceramic production in the city and therefore in Isauria region and shows the connection of the city to the southern and southwestern coasts of the Mediterranean Sea.

Keywords: Isauria, Philadelphia, Hellenistic and Roman Periods, Ceramics, Imported and Local Vessels.

ERMENEK’TE BİR ÂYAN HANEDANI: İNCE ALİ- OĞULLARI’NIN YÜKSELİŞİ

Ensar KÖSE

Dr. Öğr. Ü., İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi,
ensarkose@gmail.com

ÖZET

Merkez-taşra münasebetleri bağlamında ele alındığında, 18. yüzyıl Osmanlı Devleti tarihinin başta gelen olgusu “âyanlık” meselesidir. Bu yüzyılın başlarından itibaren Anadolu ve Rumeli vilayetlerinde birçok âyan hanedanı ortaya çıkmıştır. Benzer durumun İçel’de de olduğu görülür ki, bu tebliğe konu olan İnce Ali-oğulları sancağın önemli âyan ailelerinden birisidir.

Osmanlı arşiv kayıtlarında “İnce Ali-oğulları” adıyla geçen bu hânedanın ataları, Nevâhi-i Ermenek kazasına bağlı Davdas köyünde yaşıyorlardı. Bölgedeki diğer hanedanlara karşı gücünü arttırma mücadelesine giren İnce Ali-oğlu Âbid, 1750’lerden itibaren aileye belirgin bir nüfuz sağlamıştır. Hanedanın yükselişi, onun oğlu Nevâhili Ali Ağa zamanında da devam etmiştir. Ali Ağa’nın oğulları ise, taşra idaresinde “Paşalık” rütbesine yükselmeyi başarmışlardır. Önce büyük oğlu Seyyid Ahmed Paşa, daha sonra da 19. yüzyıl başlarında Zeynelâbidin Paşa, önemli görevler ifa etmişlerdir.

Bu tebliğde, söz konusu âyan hanedanının doğuşu ve yükselişi ele alınacaktır. Ayrıca, feodal eğilimlerin ağır bastığı ve rakip gruplar arasında amansız rekabetin eksik olmadığı İçel sancağından, böylesi nüfuzlu bir ailenin yükselmesinin ardında yatan siyasî, sosyal ve iktisadî şartlara bakılacaktır. Hânedanın çıkardığı ilk vali olan Ahmed Paşa’nın hayatına da zaman elverdiği ölçüde temas edilecektir.

Çalışmanın kaynakları, büyük ölçüde Başbakanlık Osmanlı Arşivi’ndeki belge ve defterlerden oluşmaktadır. Ayrıca döneminin kronikleri ve diğer kitabî kaynaklardaki mahdut bilgilerden de, arşiv kayıtlarını tamamlayıcı mahiyette yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, İçel, Ermenek, Âyanlık, İnce Ali-oğulları.

AN ÂYAN DYNASTY IN ERMENEK: THE RISE OF INCE ALI- SONS

ABSTRACT

In the context of central-provincial relations, the case of “âyanlık” is the main fact of Ottoman State History in the 18th century. In Anatolia and Rumeli provinces, many âyan (notable) dynasties have emerged since the beginning of this century. A similar situation is seen in the İçel sanjak. İnce Ali-sons, who are the subjects of this work, are one of the important âyan families in the sanjak.

The ancestors of this dynasty lived in the Davdas village of Nevâhi-i Ermenek. İnce Ali-son Âbid, who struggles to increase his power against the other dynasties in the region, had given the family a significant influence from the 1750s. The ascension of the dynasty continued in the time of his son Nevâhili Ali Agha. The sons of Ali Agha succeeded in achieving the rank of “Pasha”. Firstly, his great son Sayyid Ahmed Pasha, then in the early 19th century Zeynelâbidin Pasha, had performed important tasks in the provincial administration.

In this paper, the birth and rise of the âyan dynasty will be discussed. In addition, The political, social and economic conditions behind the rise of such influential family in the İçel sanjak, there was widespread feudal tendencies and unrelenting competition among competing groups, will also be examined. The life of Ahmed Pasha, who the first governor of the dynasty, will also be briefly explained.

The sources of this research largely consist of documents and registers in the Prime Ministry Ottoman Archives. In addition, were also benefited from the limited knowledge in the period's chronicles and other written sources.

Keywords: Ottoman State, İçel, Ermenek, Âyanlık, İnce Ali-sons.

GÖKTEPE BELEDİYESİ UYGULAMASINDAN HAREKETLE, ERMENEK HAVZASINDA KÖYLERİN BELEDİYE SINIRLARINA ALINMA POTANSİYELİ VE GEREKLİLİĞİ

Hacı KURT

Prof. Dr., Mersin Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Kamu Yönetimi
Bölümü
haci1963@hotmail.com

ÖZET

Ermenek ilçesi ve havzanın diğer ilçeleri Başyayla ve Sarıveliler ile Kazancı, Güneyyurt ve Göktepe beldeleri çevresinde bulunan köylerin belediye sınırları içine dahil edilmesi bu çalışmanın ana konusunu oluşturacaktır. 2005 yılında yürürlüğe giren 5393 sayılı Belediye Kanunu daha önce yürürlükte olan 1580 sayılı Belediye kanununa göre daha uzak mesafedeki köylerin halihazırda bulunan belediyelerle birleşmelerini önemli ölçüde kolaylaştırmıştır. Göktepe belediyesinde geçtiğimiz yıllarda yapılan uygulamayla Gündür, Çukurbağ ve Esentepe köylerinin Göktepe Belediyesinin mahallelerine dönüşmesi ve bu dönüşümden hem Göktepe beldesinin hem de söz konusu köylerin kazançlı çıkması, benzer uygulamaların yaygınlaştırılabileceğini göstermektedir.

1924 yılından beri yürürlükte olan 442 sayılı Köy Kanunu yüzüncü yılına yaklaşırken artık günümüzün ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Ne var ki, bu konuda gündemde bir reform çalışması da görünmemektedir. Geçtiğimiz yıllarda gündeme gelen ve belediye yönetimlerine benzer bir köy yönetim modeli öngören Köy Kanunu Tasarı Taslağı da gündemden düşmüş görünmektedir. Bu nedenle, günümüz yerel topluluklarının mahalli müşterek ihtiyaçlarını daha iyi düzeyde karşılamak için belediye teşkilatlarına sahip olmak önemli avantajlar sağlayacaktır. Göktepe belediyesi ile yukarıda adı geçen köylerin birleşmesi göstermiştir ki bazı düzenlemeler yapılarak Belediye Kanununun öngördüğü 5000 metre mesafenin ötesindeki bazı köylerin de belediye sınırları içine alınması mümkündür. Bu çerçevede, Başyayla ilçe belediyesine Üzümlü, Kışla, Büyükkarapınar ve Bozyaka köylerinin; Sarıveliler İlçe belediyesine Civler ve Civandere köylerinin; Güneyyurt belde belediyesine Aşağıçağlar ve Yukarıçağlar köylerinin katılması mümkün olabilir görünmektedir. Kazancı belediyesi ile Gökçekent ve Sarıvadi köylerinin birleşmesi de mümkün olabilir. Bu yönde başarılı bir uygulama yapılabilirse, belediyelerin yeni meskun alan sınırları, sonraki yıllarda yeni yerleşim yerleri için benzer bir imkanı da doğurabilecektir.

Avrupa'nın birçok ülkesinde ve 6360 sayılı kanunla yapılan yeni büyükşehir düzenlemesiyle Türkiye'de de yaygınlaşan bir eğilim olan belediye alan genişlemesi Ermenek havzasında kırsal nüfusun belediye hizmetlerinden yararlanmasını olanaklı kılacaktır. Yerel hizmetlerin karşılanması için bu yerleşim yerlerinin genel bütçeden düzenli bir gelir elde etmesini sağlayacak, havzanın yapılaşmasında ve doğal-çevresel kaynaklarının korunmasında, gelecekte ortaya çıkabilecek sorunların önlenmesinde önemli bir imkan sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek havzası belediyeleri, Ermenek havzası köyleri, belediyelerde birleşme

WITH THE INSPIRATION OF GÖKTEPE MUNICIPAL PRACTICE, ANNEXATION POTENTIAL AND NEED OF ERMENEK BASIN VILLAGES AND MUNICIPALITIES

ABSTRACT

Annexation of surrounding villages of Ermenek, Sarıveliler, Başyayla districts in the region and Kazancı, Güneyyurt and Göktepe sub district with mentioned district and sub district municipalities will be the main focus of this study. Municipality Law enacted in 2005 made easier amalgamation of municipal boundaries comparative to previous municipality law. Three villages, Gündür, Çukurbağ and Esentepe, annexed to Göktepe municipality a few years ago and this practice has been gainful for both sides. Therefore, similar practices can be extended to other villages in other municipal areas.

Village Law which is in force from 1924, almost for a century, is not effective and adequate for contemporary social requirements. However, there is no reform preparation in this subject. Village draft bill which came to discussion a few years ago fall off the agenda in later years. Therefore, in order to meet the need of local communities to have municipal administration will bring important advantages. Annexation of three villages and Göktepe municipality showed that with the help of some arrangements, some other villages even in more distance can be annexed to other municipal bodies. In this context, Üzümlü, Kışla, Büyükkarapınar and Bozyaka villages to Başyayla district municipality; Civler and Civandere villages to Sarıveliler district municipality; Aşağıcağlar and Yukarıcağlar villages to Güneyyurt sub district municipality; Gökçekent and Sarıvadi villages to Kazancı sub district municipality can be annexed. If a successful annexation can be completed in this framework, new residential area boundaries of these municipalities can open up new annexation opportunities for other villages.

In many countries in Europe and with the new metropolitan municipal arrangement by Law numbered 6360 in Turkey, enlargement of municipal boundaries is being increasingly common tendency. Therefore, this development in local administration area brings new opportunities for Ermenek basin municipalities and villages in the context of annexation. It can be argued that as a result of this practice, more rural population will benefit from municipal services. These villages will have more and regular income through central government payment for municipalities. Moreover, in the context of structuring and planning of basin, protection of natural and environmental

values and resources will be easier. A useful tool in the hands of local administrative bodies in the region will prevent some possible future issues.

Keywords: Ermenek basin municipalities, Ermenek basin villages, municipal annexation.

ERMENEK HAVZASI'NIN ANTİK DÖNEM TARİHİ VE KENTLERİ

Mehmet KURT

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
mehmetkurt6970@hotmail.com

ÖZET

Güneydoğu-kuzeybatı doğrultusunda uzanan Ermenek Havzası, doğuda havzaya adını vermiş olan Ermenek, güneyde Kazancı ve kuzeyde ise Başyayla ilçelerini kapsamaktadır. Antik Dönemde engebeli ve dağlık bir yapıya sahip olan Dağlık Kilikia veya Isauria bölgeleri içerisinde değerlendirilen havza, verimli tarım arazileri başta olmak üzere iskân için son derece elverişli şartlar taşımaktadır. Bu geniş ve verimli havza birçok kentin kurulması nedeniyle bölgenin kentleşme tarihi açısından büyük önem taşımıştır. Havzadaki kentlerin çoğunluğu Roma'nın bağımlı krallıklar eliyle yönetim evresini oluşturan M.Ö. 1. yüzyıl sonu ve M.S. 1. yüzyılın ilk yarısında kurulmuştur. Bölgedeki siyasal gelişmelerle kentleşme süreci arasında bir ilişkinin varlığı açıkça görülmektedir. Öte yandan Ermenek Havzası'nın coğrafi ve topografik yapısının doğal bir sonucu olarak kentler, kurulmuş oldukları konumlar açısından da benzer özellikler sergilemektedirler.

Anahtar Kelimeler: Ermenek Havzası, Antik çağ, kentleşme, Germanikopolis, dekapolis.

ANCIENT AGES AND CITES OF THE ERMENEK BASIN

ABSTRACT

Ermenek Basin extending in the southeast-northwest direction, Ermenek giving the name to the basin in the east and this region include Kazancı in the south and Başyayla in the north. In the Antique Period, the basin, which is classified as mountainous Kilikia or Isauria, has a rugged and mountainous structure, has very favorable conditions for the settlement, especially the fertile agricultural land. This large and fertile basin was very important in terms of the urbanization history of the region due to the establishment of many cities. The majority of the towns established the end of the 1st century BC and AD in the basin which built by the dependent kingdoms of Rome. It is clear that there is a relationship between the political developments in the region and the urbanization process. On the other hand, as a natural consequence of the geographical and topographical structure of the Ermenek Basin, cities have similar features in terms of their location.

Keywords: Ermenek Basin, Ancient ages, urbanization, Germanicopolis, decapolis.

GERMANİKOPOLİS KENTİNİN SİKKELERİ

Ergün LAFLI

Prof. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Arkeoloji Bölümü,
ergun.lafli@deu.edu.tr

ÖZET

Germanikopolis (Γερμανικόπολις) Isauria Bölgesi'nin en önemli kentlerinden, Roma İmparatorluk Dönemi'nde "Lykia et Pamphylia" eyaletinin yöresel başkentlerindedir. İsmi bazı kaynaklarda "Clibanus" olarak da geçmektedir. Anemourion'un 67 km kuzeyinde ve Kalykadnos'a (Göksu Vadisi) bağlantılı olan bu dağlık kent aynı zamanda Kilikia Trakheia'nın bir parçası olarak da bilinmektedir. Kommagene Kralı IV. Antiokhos tarafından (yeniden) kurulduğu bilinmektedir. Ancak kent özellikle İ.S. 2. ve 3. yy.'larda bölgesel bir tarım başkenti olmuştur. Kentle ilgili son yıllarda arkeolojik çalışmalar yoğunlaşmış olsa da, Roma İmparatorluk Dönemi kent sikkeleri literatürde çok iyi tanınmamaktadır. Kentin sikke basımı Kilikia Bölgesi'nin ve Anadolu'nun birçok yerinde olduğu gibi özellikle İmparator Hadrianus zamanında (İ.S. 117-138 yılları) yoğunlaşmıştır. Bu dönemde "ΑΔΡΙΑΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΣ" ibareli, Apollon büstlü ve Zeus tasvirli kente ait bir sikke nümizmatik literatüründe iyi tanınmaktadır. Bu sikkenin ön yüzünde İmparator Hadrianus'un büstü sağa dönük ve taçlı olarak verilmiş; arka yüzde ise sola doğru dönük ayakta bir Zeus tasviri bulunmaktadır. İ.S. 161-169 yıllarına ait Marcus Aurelius ve Lucius Verus'a ait, önyüzünde "AYT • KAIC • Λ • OYHPON • CCB" ibareleri ve Lucius Verus büstü olan; arka yüzünde "AYT • KAIC • ANT(ΩN) • CCB • ΑΔΡΙΑ(NΩN Γ)Ε(PM)ΑΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩ N" ibaresi ile Marcus Aurelius büstü olan sikke de dikkat çekicidir. M. Thompson tarafından 1986 yılında yayınlanan Ermenek sikke definesi bize kentteki sikke sirkülasyonuna ilişkin bilgiler aktarmıştır. Bu bildiride az bilinen Germanikopolis kent sikkeleri teker teker tanıtılıp, kent Roma Dönemi tarihine ilişkin sentezler yapılmaya çalışılacaktır.

Germanikopolis Kent Sikkeleri İle İlgili Bazı Nümizmatik Kaynaklar

B. V. Head, Germanicopolis and Philadelphia in Cilicia, The Numismatic Chronicle and Journal of the Numismatic Society, Third Series 8, 1888, 300-307.

G. F. Hill, A catalogue of the Greek coins in the British Museum 21: Catalogue of the Greek coins of Lycaonia, Isauria and Cilicia (Londra, The Trustees 1900).

A. de Longpérier, Coin of Titiopolis in Isauria, The Numismatic Chronicle 1, 1838-1842, 213-217.

M. Thompson, The Armenak hoard (IGCH 1423), Museum Notes (=American Numismatic Society) 31, 1986, 63-106.

COINAGE OF GERMANICOPOLIS IN ISAURIA

ABSTRACT

Germanikopolis (Γερμανικόπολις) is one of the most important cities of the Isauria, the regional capitals of the state of "Lycia et Pamphylia" in the Roman Imperial period. The name is also referred to as "Clibanus" in some sources. This mountainous city, 67 km north of Anemourion and linked to Calykadnus (Göksu Valley), is also known as a part of Rough Cilicia. King of Commagene IV. It is known to be (re)established by Antiochus. It became a regional agricultural capital in the 2nd and 3rd centuries A.D. Although archeological studies have been concentrated in recent years on the city, the city coins of the Roman Imperial period are not well known in the literature. The coin printing of the city was concentrated in the time of the Emperor Hadrianus (A.D. 117-138) as well as in many parts of the Cilicia and Anatolia. A coin of Apollo bust and Zeus depicted in this period "ΑΔΡΙΑΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙ" is well known in the numismatic literature. On the front of this sikken the bust of Emperor Hadrianus was given to the right and crowned; on the other hand there is a Zeus figure standing towards the left. The words "ΑΥΤ • ΚΑΙC • Λ • ΟΥΗΡΟΝ • CΡ" B "and" Lucius Verus bust "in the foreground belong to Marcus Aurelius and Lucius Verus of the years 161-169; The coin on the back "ΑΥΤ • ΚΑΙC • ΑΝΤ (ωΝ) • C Ρ» Β • ΑΔΡΙΑ (ΝωΝ Γ) € (PM) ΑΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤω Ν" and Marcus Aurelius bust is also striking. The Ermenek coin definition published by M. Thompson in 1986 gives us information about the circulation of coins in the city. In this report, the less known Germanicopolis city coins will be introduced one by one, and the city will try to synthesize the Roman period.

Some Numismatic Resources Related to Germanicopolis

B. V. Head, Germanicopolis and Philadelphia in Cilicia, *The Numismatic Chronicle and Journal of the Numismatic Society*, Third Series 8, 1888, 300-307.

G. F. Hill, *A catalogue of the Greek coins in the British Museum 21: Catalogue of the Greek coins of Lycaonia, Isauria and Cilicia* (Londra, The Trustees 1900).

A. de Longpérier, *Coin of Titiopolis in Isauria*, *The Numismatic Chronicle* 1, 1838-1842, 213-217.

M. Thompson, *The Armenak hoard (IGCH 1423)*, *Museum Notes (=American Numismatic Society)* 31, 1986, 63-106.

**ERMENEK’TE ENDEMİK SALVIA ALBIMACULATA VE
SALVIA CAESPITOSA BİTKİLERİNİN UÇUCU YAĞ
BİLEŞENLERİNİN BELİRLENMESİ**

Hasan MARAL

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
hasmaral@kmu.edu.tr

Musa TÜRKMEN

Arş. Gör., Mustafa Kemal Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü.

D. Alpaslan KAYA

Doç. Dr., Mustafa Kemal Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Tarla Bitkileri Bölümü.

Saliha KIRICI

Prof. Dr., Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü.

ÖZET

Ülkemizin en zengin üçüncü familyası konumunda olan Lamiaceae familyası % 44.2 endemizm oranına sahiptir. Lamiaceae familyasının birçok cinsi olup bunların en önemlilerinden birisi de Türkiye’de adaçayı olarak adlandırılan Salvia cinsidir. Türkiye’de 97 tür, 4 alttür ve 8 varyete bulunmaktadır. Bu türlerden 51 tanesi endemik olup, endemizm oranı (%52.5) oldukça yüksektir. Bu çalışmada Karaman’ın Ermenek İlçesinde toplanan Salvia türlerinden ikisinin S. albimaculata ve S. caespitosa’nın uçucu yağ oranları ve uçucu yağların temel bileşenleri GC/MS analizleri ile belirlenmiştir. GC/MS sonuçlarına göre S. albimaculata’nın uçucu yağında % 12.15 sabinylacetate, % 11.19 γ -Terpinene ve % 7.38 carvacrol olduğu belirlenirken, S. caespitosa uçucu yağ bileşenlerinde % 35.47 carvacrol, % 17.02 P-cymene, % 16.09 γ -Terpinene ve % 12.15 α -pinene olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Salvia albimaculata, Salvia caespitosa, Ermenek, GC-MS, Lamiaceae, endemik.

**DETERMINING ESSENTIAL OIL COMPONENTS OF ENDEMIC
SALVIA ALBIMACULATA AND SALVIA CAESPITOSA
PLANTS GROWING IN ERMENEK**

ABSTRACT

The Lamiaceae family, which is the third richest family in our country, has an endemism rate of 44.2%. One of the most significant of these is the many species of the genus Lamiaceae is also referred to as sage Salvia in Turkey. There are 97 species, four subspecies and 8 varieties in Turkey. Of these species, 51 are endemic and the rate of endemism is high (52.5%). In this study, essential oil ratios of *S. albimaculata* and *S. caespitosa* of two endemic Salvia species collected from Ermenek Province. The composition of essential oils was determined by GC / MS. According to GC / MS results, the essential oils of *S. albimaculata* and *S.* revealed the presence of 12.15% sabinyl acetate, 11.19% γ -Terpinene and 7.38% carvacrol; 35.47% carvacrol, 17.02% P-cymene, 16.09% γ -Terpinene and 12.15% α -pinene as the major components, respectively.

Keywords: *Salvia albimaculata*, *Salvia caespitosa*, Ermenek, GC-MS, Lamiaceae, Endemic.

ERMENEK'TE KEKİK OLARAK ADLANDIRILAN BİTKİLERİN UÇUCU YAĞ ORAN VE BİLEŞENLERİNİN BELİRLENMESİ

Hasan MARAL

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
hasmaral@kmu.edu.tr

Saliha KIRICI

Prof. Dr., Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü.

ÖZET

Bu çalışmada, Ermenek ve civarında kekik olarak adlandırılan ve Lamiaceae familyasına ait *Origanum dubium*, *Origanum husnucanbeserii*, *Origanum saccatum*, *Origanum vulgare* subsp. *hirtum*, *Satureja cilicica*, *Thymbra spicata* ve *Thymus sipyleus* uçucu yağ oranları ve kompozisyonlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Karaman'ın Ermenek İlçesinde 2012 yılında toplanan bitkiler oda şartlarında kurutulmuş ve Clevenger cihazında 3 saat süreyle hidrodistilasyona tabi tutularak uçucu yağ oranları saptanmıştır. Uçucu yağların bileşenleri ise GC-MS cihazında belirlenmiştir. Analiz sonuçlarına göre; *O. dubium*, *O. husnucanbeserii*, *O. saccatum*, *O. Vulgare* subsp. *hirtum*, *S. cilicica*, *T. spicata* ve *Thymus sipyleus* bitkilerinin uçucu yağ oranları sırasıyla % 5.28, % 0.92, % 0.40, % 2.10, % 0.90, % 2.88 ve % 1.04 olarak saptanmıştır. Uçucu yağların ana bileşenleri *O. dubium*, *O. vulgare* subsp. *hirtum*, *S. cilicica* ve *T. Spicata* bitkilerinde *cavracrol* (%36.87, %81.82, %46.36, %47.30), *O. saccatum* ve *O. husnucanbeserii*'de *p-cymene* (%46.12-%69.64), ve *T. Sipyleus*'da *verbenol* (% 24.22) olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Lamiaceae, Kekik, Uçucu yağ, Ermenek, GC/MS.

**DETERMINATION ON ESSENTIAL OIL RATECONTENT AND
COMPOSITION OF SOME PLANT CALLED THYME IN
ERMENEK**

ABSTRACT

In this study, it was aimed to determine the essential oils and compositions of *Origanum dubium*, *Origanum husnucanbeserii*, *Origanum saccatum*, *Origanum vulgare* subsp. *hirtum*, *Satureja cilicica*, *Thymbra spicata* and *Thymus sipyleus* belonging to Lamiaceae family which are called “kekik” in Ermenek around. The species collected in Karaman's Ermenek District in 2012 were dried in room conditions and subjected to distillation for 3 hours in a hydrodistillation apparatus with Clevenger aparate to determine volatile oil percentages as %. The components of the essential oils were identified by GC-MS. According to results; essential oil contents of *O. dubium*, *O. husnucanbeserii*, *O. saccatum*, *O. vulgare* subsp. *hirtum*, *S. cilicica*, *T. spicata* and *Thymus sipyleus* plants were determined 5.28%, 0.92%, 0.40%, 2.10%, 0.90%, 2.88% and 1.04% respectively. *O. dubium*, *O. vulgare* subsp. *hirtum*, *S. cilicica* and *T. Spicata* oils revealed cavracrol ((36.87%, 81.82%, 46.36%, 47.30%) as the main component. *O. saccatum* and *O. husnucanbeserii* essential oils contained p-cymene (46.12-69.64%) as major component, and *T. Sipyleus* oil contained verbenol (24.22%) as the main component.

Keywords: Lamiaceae, Essential oil, Ermenek, GC/MS.

ERMENEK KAZASININ İDARİ YAPISI (1864-1920)

Mehmet MERCAN

Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
mmercan@kmu.edu.tr

ÖZET

Ermenek, Taşeli bölgesinde olup günümüzde Karaman'a bağlı bir kazadır. Tarihi eski çağlara kadar giden Ermenek özellikle ortaçağda ve hassaten Karamanoğulları Beyliği döneminde önemli bir yerleşim merkezi olmuştur. Osmanlı Devleti yönetiminde ise zaman zaman Adana ve Konya vilayetlerine bağlı olan İçel sancağının idari bir birimini teşkil etmiştir. Bu bağlamda İçel sancağında sancak merkezi olmuştur. Bildirimizde 1864 - 1920 yılları arasındaki süreçte Ermenek kazasının idari yapısı ele alınacaktır.

Çalışmamızın temel kaynağını Başbakanlık Osmanlı Arşivinde bulunan belgeler oluşturacaktır. Ancak bunun yanında salnameler ve araştırma eserlerden de istifade edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Nevahi Kazası, Konya Vilayeti, Adana Vilayeti.

**ADMINISTRATIVE STRUCTURE OF KAZA OF ERMENEK
(1864-1920)**

ABSTACT

Ermenek is located in Taşeli region and is a district of Karaman today. Ermenek with its ancient history became an important settlement in the middle ages and especially during the Beylic of Karamanoğulları. Under the Ottoman administration, it constituted an administrative unit of the İçel Sanjak which became a part of the provinces of Adana or Konya in different times. In this context, Ermenek was the center of the İçel sanjak. In this presentation, the administrative structure of the kaza of Ermenek in the period between 1864 and 1920 will be discussed.

The main source of our paper will be the documents in the Prime Ministry Ottoman Archives. However, salames and research works will also be used.

Keywords: Ermenek, Kaza of Nevahi, Konya Province, Adana Province.

SEMERKANT'TAN ERMENEK'E: BİR KABİLENİN GÖÇ YOLU

Gurbangeldi MUHAMMEDOV

Öğretim Üyesi, Mahtumkulu Devlet Üniversitesi
m.a.gurbangeldi@gmail.com

ÖZET

Ermenek, Selçuklu Sultanı Alaeddin Keykubat tarafından Karamanlılara yurt olarak verilen mekândır. Karamanlıların Anadolu'ya gelerek mekân tutan yeri Ermenek, tarihte Karamanlıların yurdu olarak kabul edilmektedir. Bu konuda İbn Bibi, Yazıcıoğlu Ali gibi kaynaklarda bilgi verilmektedir. Ancak Karamanlıların Ermenek'e göçüp gelmelerinden önce yaşayan yerleri tarih ilminde önemli konularından biridir. Karamanlılar hakkında bilgi bulunan çok erken kaynakların biri Hoca Ahmet Yesevi'nin "Hikmetler" isimli eseridir. Âlimin yaşadığı dönemde Karamanlılar ve Akmanlılar Semerkant'ta yaşamışlardır. Bu konu da Rus yazarların eserlerinde irdemelerin olduğu görülmektedir. Ayrıca Türkistan'daki Karamanlılar ile ilgili değişim araştırmalar yapılmıştır. Daha sonra Karamanlıların bir kısmı Mangışlak, diğer kısmı ise Doğu Türkistan'a göç etmişlerdir. Moğol istilasından önce Türkistan'ın neresinde yaşadıkları hakkında kesin bir şey söylemek gerçekten zor. Ancak XIII. yüzyılında ilk çeyreğinde diğer Türki kabileleri ile birlikte Hazar denizinin güneyinden geçip, Muğan çölüne geldikleri ise malumdur. Şikarî'nin "Karamaname" isimli eserde, Karamanlıların aslında Şirvan'da geldikleri bilinmektedir. Buna esas alarak Anadolu'ya gelmelerinden önce Şirvan'ı mekân olarak yerleştiklerini söylemek mümkündür. Bildirimizde, Karamanlıların Ermenek'e gelmelerinden önce yaşadıkları yerleri hakkında olan tarihi çeşmeleri özgün bir şekilde değerlendirmeye ve onların kat ettiği yolu tarih kaynaklarındaki verilerle açıklanmaya çalışılacaktır.

FROM SAMARKAND TO ERMENEK: THE PATHWAY OF ONE TRİBE

ABSTRACT

Ermenek is a state which was given by Seljuk sultan Alaeddin Keykubad to garamanogullary. It is a place where garmanids settled after coming from Minor Asia. Information about it is given in the sources of Ibn Bibi, Yazyjy oglu Aly. But the place where garamanids used to live previously is one of the most interesting topics in the history.

One of the earliest sources which contains information about garamanids is the work of Hoja Ahmet Yasawy named "hikmetler". During the period of life of this scientist garamanids and akmanids used to live in Samarkand. After, one of their parts moved Mangyshlak and the other part Western Turkistan. Before the Mongol invasion the place they lived it is almost unknown. But it is fact that in the beginning of XIII century along with other Turkmen tribes they passed through south of Hazar sea and came to Mugan steppe. In "Garamannama" it is being mention that origins of garamanogullary is derived from Shirwan.

In this thesis it is considered to analyse historical sources that contain information about the place where garamanogullary lived before coming to Ermenek.

NÜFUS VE TEMETTUAT DEFTERLERİNE GÖRE ERMENEK’TE ESNAFLAR VE ZANAATKÂRLAR

Hüseyin MUŞMAL

Prof. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
hmusmal@hotmail.com

Mehmet ÖZÇELİK

Yüksek Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

ÖZET

Esnaflık, Osmanlılar’da el sanatları ile uğraşanlarla, geçimlerini üretim, alım ve satım ile sağlayanların genel adı olarak tanımlanmaktadır. Osmanlı toplumundaki esnaflığın kökeni daha önceki Türk-İslam devletlerine kadar uzanmaktadır. Esnaf teşkilatı şehirlerin başta gelen kurumlarından birisi olup, şehir ekonomisi üzerinde önemli etkisi vardı. Osmanlı esnafının en temel özelliği, bulunduğu şehir ve çevresindeki insanların temel ihtiyaçlarını sağlamak üzere faaliyetlerini sürdürmesiydi. Bu nedenle Ermenek’te de insanların ihtiyaçları doğrultusunda faaliyet gösteren çeşitli esnaf ve zanaatkârlar bulunuyordu. Tarih boyunca birçok devletin egemenliği altında bulunmuş ve Anadolu’nun en eski yerleşim birimlerinden birisi olan Ermenek, XIX. yüzyılın ortalarında Osmanlı Devleti’nin idarî düzenine göre kaza statüsünde olup, Konya Vilayeti’nin İçel Sancağı’na bağlı bulunmaktaydı. Çalışmamızın ana kaynağını Başbakanlık Osmanlı Arşivi’nde Ermenek kaza merkezine ait H. 1246 (1840-41) tarihli nüfus ve H. 1260-61 (1844-45) tarihli temettuat defterleri oluşturmaktadır. Buradan hareketle çalışmamızda, nüfus ve temettuat defterleri çerçevesinde XIX. yüzyıl ortalarında Ermenek Kazası’nda faaliyet gösteren esnaflar ve zanaatkârlar ele alınacaktır. Böylece, Ermenek Kazası’nın tarihine bir katkı sağlamak ve incelenen dönemde kazanın ekonomik yapısı, üretim faaliyetleri ile ilgili tespitler yapmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Zanaatkar, Esnaf, Ermenek, XIX. Yüzyıl, Nüfus Defterleri, Temettuat Defterleri.

ARTISANS AND CRAFTSMANS ACCORDING TO THE POPULATION AND TEMETTUAT PAPERS IN ERMENEK

ABSTRACT

Artisans in Ottoman Empire described as people who has occupied in handicrafts and creates its living from manufacture and commerce. Sources of artisanship in the Ottoman Empire goes back till previous Turkish-Islamic states. Artisan organizations were one of the most important institution of the states and they had great influence on the state economy. Ottoman artisans basic characteristics were creating output on basic needs for the state and the people who living in the city surrounding. Herewith, working within the line of basic needs of the citizens, various artisans and craftsmans were living in Ermenek. Throughout the history Ermenek was under the sovereignty of many different states and was one of the oldest accommodation unit of Anatolia. In the 19th century according to Ottoman Empire's administrative system it was in the district status and was connected to the İçel district of the Konya province. Population papers under the date of H. 1246 (1840-41) and Temettuat Papers under the date of H. 1260-61 (1844-45) regarding to Ermenek in The Directorate of Ottoman Archives creates our primary source for our work. Under the light of this source within the framework of the Population and Temettuat Papers in mid-19th century artisans and craftsmans who showed output in Ermenek district will be dealt in our work. Thus, to contribute Ermenek district's history it is aimed to detect economic structure and productive activity of the district in the inspected era.

Keywords: Artisans, Craftsmans, Ermenek, XIX. Century, Population and Temettuat Papers.

GÜNÜMÜZDE ERMENEK'TE BAKIRCILIĞIN DURUMU

Emine NAS

Doç. Dr., Selçuk Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
eminenas@gmail.com

Mehmet AKTÜRK

Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
m.akturk@hotmail.com.tr

ÖZET

Bakır insan topluluklarının yaşayışlarına etki eden en önemli madenlerdendir. İnsanların gündelik yaşamlarını kolaylaştırmıştır. Bakır madenin kolay eritilebilmesi sonucu gündelik yaşamda kullanılan birçok eşya üretilmiştir. Eritilmesinin kolay olması ve diğer madenlere oranla bakırın daha ucuz olması nedeniyle bakır işlemciliği hızlı bir şekilde gelişmiş ve bakırın kullanım alanı genişlemiştir.

Konya'nın Çumra ilçesinde bulunan Çatalhöyük yerleşim merkezi Ermenek'e oldukça yakındır. Çatalhöyük'te bakır eşyalar bulunmuştur. Anadolu'nun birçok yöresinde olduğu gibi Ermenek'te de geçmişten günümüze bakır işlemciliğinin yapıldığı bilinmektedir.

Geleneksel sanatlarımız zaman içerisinde kaybolup gitmektedir. Çalışmada Karaman iline bağlı Ermenek ilçesinde kaybolmaya yüz tutmuş olan geleneksel sanatlarımızdan bakırcılık sanatının incelenerek, belgelenmesi amaçlanmaktadır. Günümüzde bu alanda Ermenek'te sadece bir usta kalmıştır. Bu ustanın işini devam ettirecek herhangi bir çalışanı olmaması bu sanatın onunla birlikte kaybolacağını göstergesidir. Oğluna bu mesleği öğretse de 20 yıl çalıştıktan sonra maddi kazancın az olması sebebiyle bu işi yapmak istememiş ve farklı iş alanlarına yönelmiştir. Literatür taramasından edinilen bilgiye göre Ermenekli bakır ustalarının bazıları Konya, Antalya gibi başka şehirlere gitmiştir.

Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden; gözlem, görüşme ve doküman analizi sonucunda elde edilen veriler sentezlenerek özetlenecek ve yorumlanacaktır. Edinilen iletişim bilgileri sonucunda 07.04.2018 tarihinde Ermenek'e gidilerek meslek sahipleriyle karşılıklı görüşmeler yapılmıştır. Doğal ortam inceleme ve doğrudan veri toplama yöntemi ile kullanılan araç, gereçlerin ve üretilen ürünlerin fotoğraf çekimleri yapılmıştır. Çekilen fotoğraflar bilgisayar ortamına aktarılarak düzenlenecektir.

PRESENT CONDITION OF COPPERSMITH IN ERMENEK

ABSTRACT

Copper is the most important mines affecting the lives of human communities. It made people's daily living easier. The results can be easily melted copper was produced many objects used in everyday life. Because of its easy melting and cheaper than other minerals, copper processing has developed rapidly and the use of copper has expanded.

Çatalhöyük settlement center located in Çumra county of Konya is very close to Ermenek. copper objects have been found in Çatalhöyük. It is known that the from past to today copper processing was done in Ermenek as well as in many regions of Anatolia.

Our traditional arts are disappearing over time. It is aimed to examine and document the art of copperwork from our traditional arts which have been disappearing in the Ermenek province of Karaman province. Today there is only one master in this area Ermenek. The fact that this master has no worker to carry on his work is a sign that this art will disappear with it. Although he taught this profession to his son, after 20 years of working, he did not want to do this job because he had little financial gain and he was directed to different business areas. According to the information obtained from the literature review, some of the copper masters went to other cities such as Konya and Antalya.

Qualitative research methods in study; the data obtained as a result of observation, interview and document analysis will be synthesized and summarized and interpreted. As a result of the obtained communication information, on 07.04.2018, visits were made to Ermenek and mutual negotiations were held with professional owners. The instrument used to examine the natural environment and direct method of data collection, photographs of equipment and products that are made shots. Photographs taken will be transferred to the computer environment and arranged.

ERMENEK BELEDİYE TABİPLİĞİ'NE YAPILAN ATAMALAR VE KARŞILAŞILAN SORUNLAR (1892-1909)

Kenan OLGUN

Prof. Dr., Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi
Tarih Bölümü Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Anabilim Dalı
kolgun@ybu.edu.tr

ÖZET

Osmanlı Devleti'nde tabip ve cerrah yetiştirmek amacıyla ilk modern Tıp Fakültesi 1806 yılında açılmıştır. Okulda Avrupa'dan getirilen kitaplarla dersler İtalyanca veya Fransızca olarak verilmiş, Tıphane-i Amire adıyla açılan bu okulda öğretim görevlileri Müslüman ya da yabancı olurken öğrencilerin tamamı Müslümanlardan oluşmaktadır. Bununla birlikte dersler önce İtalyanca sonra Fransızca olarak verilmiş, zamanla okula gayrimüslimlerde alınmaya başlanmıştır. Mekteb-i Tıbbiye-i Mülkiye'yi bitiren tabipler Osmanlı Devleti'nin çeşitli yerlerine zorunlu hizmet yükümlüsü olarak tayin edilmişlerdir. Ataması yapılan tabiplerin içinde genelde gayrimüslim Osmanlı vatandaşlarının ağırlıklı olduğu görülmektedir.

Ermenek kazasına yapılan tabip atamaları Osmanlı Devleti'nin pek çok yerindeki duruma göre farklılık göstermektedir. Ermenek'e yapılan atamalarda çoğunlukla Müslüman tabiplerin atandığı görülmektedir. Osman Efendi, Mehmet Salih Efendi, Ali Rıza Efendi ve Mehmet Mümtaz Efendi bunlardan bazılarıdır. Ermenek'te görev yapan tabipler arasında tek gayrimüslim olan kişi ise Avram Salomon Efendidir. Ermenek Belediye Tabipliği'ne atanan tabipler genellikle 600 kuruş gibi bir maaş almaktadırlar. Ermenek'te tabiplere ödenen maaşın "azlığı" tabip bulmakta zorluklara sebep olmuştur. Belgelere yansıyan duruma göre; tabip bulmaktaki zorluğu aşmak için "maaşlarda düzenleme yapılması" istenmiştir. Belediye tabipliğindeki bir diğer sorun da maaşların ödenmemesi ya da geç ödenmesidir. Bu durum nedeniyle değişik zamanlarda Ermenek'te görev yapan Osman Hayri Efendi ve Mehmet Mümtaz Efendiler maaşlarını uzun zamandır alamadıklarını bildirerek başka yerlere tayinlerinin yapılmasını istemişlerdir. Osman Hayri Efendi, talebi üzerine Haçin'e tayin edilmiş, 6 aydır alamadığı maaşının ödenmesi isteği Ermenek'e iletilmiştir. Ermenek'te görev yapan tabipler, muayene işlerinin dışında frengi ve çiçek gibi salın hastalıklarla da uğraşmışlar, hastalıkları önlemek için aşı yapmışlardır.

Bu çalışmada Ermenek Belediye Tabipliği'ne atanan doktorların atanma şekilleri, görevleri esnasındaki faaliyetleri, Ermenek'teki sıhhi durum gibi

konular hakkında bilgi verilecektir. Araştırmamızda en önemli kaynak olarak Başbakanlık Osmanlı Arşivindeki Dahiliye Nezareti Mektubi Kalemî başta olmak üzere Zabtiye Nezareti, Dahiliye Nezareti İdare Evrakı ve İrade Taltifat gibi çok çeşitli kataloglardan yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Ermenek Belediye Tabipliği, Doktor, Osman Hayri Efendi, Mehmet Mümtaz Efendi.

ERMENEK MUNICIPAL HOSPITAL DOCTORS AND THE PROBLEMS ENCOUNTERED (1892-1909)

ABSTRACT

In 1827, the first modern medical school was opened in the Ottoman Shipyards to turn out physicians and surgeons for the Ottoman navy. Classes were to be taught in Italian or French and books and equipment brought from Europe to furnish the school. Twenty-one years later, a new medical school was established in Istanbul. Instructors at the Ottoman Medical School (Tıbhane-i Amire) had to be Muslim or of a foreign nationality and all the students had to be Muslim. Lessons, however, were given in Italian at first and then French. This changed over time. Non-Muslims were admitted and courses were divided between those who spoke French and those who didn't. Doctors who graduated from these schools served in various places of the Ottoman State.

Doctor appointments made to Ermenek accident vary according to the situation of many places of the Ottoman State. Appointments made to Armenia appear to have been mostly appointed by Muslim doctors. Osman Efendi, Mehmet Salih Efendi, Ali Rıza Efendi and Mehmet Mumtaz Efendi are some of them. The only non-Muslim practitioner in Ermenek is Avram Salomon Efendi. Most of the TDOctors assigned to the Ermenek Municipality Doctorate receive a salary of 600 kuruş. In Ermenek the salary paid to the doctors was "low" causing problems in finding a doctor. According to the situation reflected in the Ottoman documents; to overcome the difficulty of finding a doctor "to make arrangements in salary" is required. Another problem in municipal medicine is that salaries can not be paid or paid late. Due to this situation Osman Hayri Efendi and Mehmet Mümtaz Efendiler who worked in Ermenek at different times wanted to make appointments to other places by notifying them that they could not get their salaries for a long time. Osman Hayri Efendi was sent to Ermenek for the payment of the salary he had not been able to pay for six months. Doctors working in Ermenek have also been involved in epidemics such as syphilis and flowers, as well as examinations, and have vaccinated to prevent diseases.

In this study, information will be given about the appointments of the doctors appointed to the Ermenek Municipality, their activities during their duties, and the sanitary situation in Ermenek. As the most important source in our research, a wide variety of catalogs such as the Ministry of Interior

documents of the Ottoman Archives of the Prime Ministry, Zabtiye Nezareti and İrade Taltifat were used.

Keywords: Ermenek, Ermenek Municipality Hospital, Doctor, Osman Hayri Effendi, Mehmet Mümtaz Effendi.

ERMENEK'E ÖZGÜ GASTRONOMİK UNSURLARIN TURİZMDE ÇEKİCİLİK UNSURU OLARAK KULLANILMASI

Merve ÖZBAY

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.
mozbay@kmu.edu.tr

Pınar YEŞİLÇİMEN

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.
pinaraydag@kmu.edu.tr

Meral İŞ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.
meralbozdogan@kmu.edu.tr

ÖZET

Tarihin ilk çağlarından bu yana bölgelerin doğal ve kültürel kaynaklarını oluşturan uygarlıklar ve bu uygarlıkların gastronomik değerleri gastronomi turizminin gelişimini etkileyen önemli unsurlardandır. Deniz kum güneş turizminin önemini kaybetmesi ile birlikte bölgeler turizm potansiyellerini arttırmak amacıyla alternatif turizm türlerine yönelmiş ve gastronomi turizmi bu açıdan oldukça popüler bir kurtarıcı haline gelmiştir. Yöresel kültür ve coğrafik koşulların etkisiyle oluşan yeme-içme alışkanlıkları gastronomi turizminin temelini oluşturmaktadır.

Turizm hareketine katılanların gastronomi turizmi ve yöresel yeme içme kültürüne artan ilgisi, bölge yöneticileri, kanaat önderleri, turizm yatırımcıları ve akademisyenlerin de ilgisini bu yöne çekmiştir. Bu araştırma Ermenek ilçesinin kültürel özelliklerini ve zenginliklerini yansıtmak ve yöreye özgü yemek kültürünün tanıtılması amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Bu çalışmada Ermenek ilçesinin gastronomik değerleri tanıtılmış, yerel halkın bu değerlerine sahip çıkmasına yönelik farkındalık yaratılması ve Ermenek yemeklerinin gastronomi turizmi kapsamında bir turistik çekicilik unsuru olarak değerlendirilmesi için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Turizm, Gastronomi, Gastronomi Turizmi.

USE OF THE GASTRONOMIC CONSTITUENTS PECULIAR TO ERMENEK AS A COMPONENT OF ATTRACTION IN TOURISM

ABSTRACT

Since the early ages, of history civilizations that have composed the natural and cultural resources of the regions and the gastronomic values of these civilizations are important factors affecting the development of gastronomy tourism. With the loss of importance of sun and sand tourism, the regions have made for alternative tourism types in order to increase tourism potentials and gastronomic tourism has become a popular savior in this respect. The eating and drinking habits caused by local culture and geographical conditions have made up the basis of gastronomic tourism.

The increasing interest of gastronomic tourism and local eating and drinking cultures of those involved in the tourism movement has also attracted interest from regional managers, opinion leaders, tourism investors and academics. This research was carried out in order to reflect the cultural characteristics and richness of the Ermenek district and to be introduced the local food culture.

In this study, the gastronomic values of Ermenek district were introduced, suggestions were made to raise the awareness of local people to have these values and to evaluate Ermenek meals as a tourist attraction factor within gastronomic tourism.

Keywords: Ermenek, Tourism, Gastronomy, Gastronomy Tourism.

KARAMAN ERMENEK İLÇESİNDE BULUNAN KANAĞIÇE İŞLEMELERİ

Sema ÖZHAN

Öğr. Gör., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Teknik Bilimler MYO,
sozhan@nku.edu.tr

Nazan ÖZCAN

Öğr. Gör., Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Teknik Bilimler MYO,
nozcan@nku.edu.tr

ÖZET

Türk el sanatları içerisinde yer alan işlemlerde çok çeşitli teknikler kullanılmaktadır. Bu teknikler arasına geç dönemde katılmış olan kanaviçe, çok eski tarihlerden bu yana özellikle çeyizlik olarak yapılan zevkli ve gösterişli bir işleme türüdür.

Anadolu'da çeyiz kültürünün önemli bir parçası olan kanaviçe işlemleri günümüzde halen kullanılmakta olup zengin bir kaynağa sahiptir. Toplumunu yaşayış biçimini, estetik değerlerini yansıtan, renk ve motiflerin canlılığı, natüralist görüntüleri ile Türk kadınının ince zevkini yansıtmaktadır. Anadolu'da her evde, her genç kızın çeyizinde ya kendisinin yaptığı ya da büyüklerinden miras kalan Kanaviçe işlemleri Ermenek İlçesi'nde de çeyiz kültürünün önemli bir parçasını oluşturmaktadır.

Bu çalışmada Ermenek ilçesinde halen kullanılan ve sandıklarda saklanan Kanaviçe işlemlerini tespit ederek gün yüzüne çıkarmak, yöresel ismini, yapılıő tarihini, kaynak kişisini ve kullanım amacını belirlemek, tespit edilen örneklere ait desen şablonlarını oluşturarak literatüre katkı sağlamak amaçlanmıştır. Bu amaçla çok sayıda ürün incelenmiş 30 adet ürün ile sınırlandırılmıştır.

“Karaman Ermenek İlçesinde Bulunan Kanaviçe İşlemleri” adlı bu çalışma sonucunda işlemlerin genellikle patiska kumaş üzerine işlendiği; asma yaprağı, gelin damat, yandım alamadım, çift geyikli, bahar dalı gibi isimler verildiği görülmüştür. İşlemler de ağırlıklı olarak bitkisel, nesnel ve figürlü bezemeler kullanılmıştır. İşlemler karyola eteği, uzun yastık, küstüm yastığı, yorgan ağızlığı vb. olarak hazırlanmıştır. İşlemler genellikle çeyiz olarak yapılmış anneden kızına ya da gelinine, anneanneden veya babaanneden torununa geçmiştir. Ermenek ilçesinde kullanılan kanaviçe nakışlarının belgelendirilmesi araştırmacılar için önemli bir kaynak olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Kaneviçe, Kültür.

ABSTRACT

A variety of techniques are used in the işleme which are applied on Turkish handicrafts. The kaneviçe, which is lately joined among these techniques, was a delightful and spectacular type of processing, especially which was made as a dowry, since the very old times. The kaneviçe, which is an important part of the dowry culture in Anatolia, are still in use today and have a rich source.

It reflects the fine taste of the Turkish woman with its naturalistic appearance, the vibrancy of colours and motifs, reflecting the aesthetic value of the society. In every house in Anatolia, every young girl has a dowry işleme, which is either inherited by her or inherited from her elders, and this constitute an important part of the dowry culture in Ermenek District.

In this study, it is aimed to detect and uncover kaneviçe patterns, to determine the local name, the date, the source and the purpose of usage, and to make contribution to the literature by creating the pattern templates of the samples that are being used in the Ermenek county and had been saved in sandukas. For this purpose, a large number of products are reviewed and the study is limited to 30 products.

As a result of this study titled "Kaneviçe İşlemeleri in Karaman Ermenek", it is seen that the işleme's are generally processed on patissica cloth and called like "vine leaves", "bride groom", "yandım alamadım", "double deer", "spring branch" It is mainly used vegetative, modal and figurative bezeme's in kaneviçe. İşleme's are used for cottage skirts, long pillows, küstüm pillows, quilt ağızlığı etc. İşleme's usually inherits from mother to daughter or daughter-in-law, grandmother or grandparent to granddaughter. This study is expected to be a useful documentation for the researchers.

Keywords: Ermenek, Kaneviçe, Culture.

KARAMANOĞULLARI BEYLİĞİ DÖNEMİNDEN GÜNÜMÜZE ERMENEK'TE TASAVVUF KÜLTÜRÜ

Ahmet ÖZKAN

Dr. Öğr. Ü., Bayburt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tasavvuf Anabilim Dalı,
ahmetozkan42@gmail.com

ÖZET

İslam'ın derûnî boyutu olan tasavvuf, Anadolu coğrafyasında İslam'ın kabul edilmesi ve yayılmasında önemli roller üstlenmiş bu etki devletlerin kuruluşunda da kendini göstermiştir. Selçuklu Devleti'nin sûfilere karşı müsamahakâr tutumları bu coğrafyada tasavvufun yerleşmesine zemin hazırlamıştır. Bu tesirin görüldüğü devletlerden birisi de Karamanoğulları'dır. Beyliğin kuruluş yıllarında Vefailik tarikatının etkisi hissedilmiştir. Selçuklu Devleti'ne karşı isyan eden Baba İlyas Horasanî bir Vefâî şeyhidir ve Karamanoğulları'nın atası Nure Sofi ile oğlu Karaman Bey'in de Vafâilik ile bağlantılı olduklarına dair rivayetler mevcuttur. Babailer ile birlikte hareket eden Nure Sofi'nin, isyanın bastırılmasından sonra Konya ve Ermenek civarına gelerek sığındığı ve burayı yurt edindiği yine rivayetlerden bazılarıdır.

Karamanoğullarının kuruluş mekânı, tarihiyle kültürüyle ve stratejik konumuyla her devirde önemini korumuş bir Anadolu şehri olan Ermenek de tabiatıyla bu tasavvufî faaliyetlerden nasibini almıştır. Ermenek Karamanoğulları Beyliği'nin kuruluş coğrafyası ve başkenti olarak tarihteki yerini alırken, bu tarihi birikimin vermiş olduğu kültürel yapı da önem kazanmıştır. Bu tarihi ve kültürel yapı içerisinde tasavvuf kendisine yer bulmuştur.

Tasavvuf Ermenek'te cami ve medreselerde yapılan eğitime katkı sağlamış, tekkeler vasıtasıyla halkın, İslamı yalın ve uygulanabilir kurallarıyla öğrenmelerine yardımcı olmuş, kırsal kesimde açılan zaviyeler ise hem tasavvufî eğitimin yapıldığı mekânlar hem de yolculara ve misafirlere hizmet edilen kervansaraylar olmuştur. Dikkat çeken bir diğer hususta yukarıda bahsi geçen kurumların vakıflarının çokluğudur. Bu vakıflar sayesinde dini-tasavvufî kurumlar varlığını devam ettirmiştir.

Çalışmamızın amacı, Ermenek'te kültürel ve dini yapının şekillenmesinde tasavvufun etkisini ortaya kaymaktır. Bunu yaparken Ermenek ile ilgili arşiv belgeleri ve dönem ile ilgili klasik tarihi ve dini kaynaklara müracaat edilecek, çağdaş çalışmalardan da istifade edilerek akademik birikim

değerlendirilecektir. Çalışma neticesinde Karamanoğulları Beyliğı'nin kurucu şehri olan Ermenek ve yöresinde Karamanoğulları döneminden itibaren etkili olan tasavvufi şahsiyetler ve tarikatlar tespit edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Karamanoğulları Beyliğı, Tasavvuf, Kültür, Tekke, Zaviye.

THE SUFİZM CULTURE İN ERMENEK FROM KARAMANOĞULLARI SEİGNIORY TO TODAY

ABSTRACT

The sufism which is Islam's extensive aspect played the important roles in Islam's acceptance and evolvment in Anatolia geography, this impact showed itself in the establishment of states. Seljukian State's permissive attitude on the sofis gave a ground for the settlement of sufism in this region. Karamanogulları is also one of the states that the impact was seen. The impact of Vefaiyya order was felt in the establishment years of seigniory. Baba Ilyas Horasani who rose up against Seljukian State is a Vefai sheik and there are rumors that Nure Sofi who is the ancestor of Karamanogullari and his son Karaman were associated with Vefaiyya. There are also rumors that Nure Sofi who acted together with Babailer took refuge around Konya and Ermenek after the riot was quelled and he had a habitat here.

Karamanogullari's establishment place had its share from those sufistic activities with its nature in Ermenek which is an Anatolian city that protected its importance with its history, culture and strategical position in each period. While Ermenek took its place as the establishment geography and capital of Karamanogullari Seigniory in the history, it gained importance in the cultural structure that this historical accomulation gave it. The sufism had a place in this historical and cultural structure.

The sufism contributed to the education which was made in the mosque and madrasah in Ermenek, it helped the society learn Islam with its simple and applicable rules through the islamic monasteries, the zawiyahs which were opened in the rural areas became the places where the sufistic education was given and the caravansaries where the service was given to the passengers and guests. Another interesting point is the abundance of aforementioned foundations. The religious and sufistic institutions continued their existence with those foundations.

Our study's goal is to reveal the sufism's impact in the formation of cultural and religious structure in Ermenek. So the archive documents related to Ermenek and the classical historical and religious sources related to the period will be used, the modern studies will also be used and the academic accumulation will be evaluated. As a result of the study, the sufistic people and cults which were effective in Ermenek which is the establishment city of

Karamanogullari Seigniory and its surrounding from their period will be determined.

Keywords: Ermenek, Karamanogullari Seigniory, Sufism, Culture, Islamic Monastery, Zawiyah.

ESENTEPE MAHALLESİ ÖRNEĞİNDE SARİVELİLER AĞZI VE ÖZELLİKLERİ

Fatih ÖZTÜRK

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü,
fatihozturk@myself.com

ÖZET

1989 yılında Konya'dan ayrılarak il statüsüne yükselen Karaman'ın coğrafi konumu göz önüne alındığında görülmektedir ki Karaman Akdeniz ve İç Anadolu bölgeleri arasında önemli bir geçiş noktasıdır. Akdeniz bölgesi ve İç Anadolu bölgelerini birbirinden ayıran Toros dağları üzerinden bölgeler arası geçiş sağlanmaktadır. Fiziksel olarak bakıldığında bu iki bölgeyi hem birbirine bağlayan hem de iklim olarak birbirinden ayıran Toros dağları, kültürel olarak bakıldığında da kuzey ve güney arasında farklılaşmaya ve geçişe neden olmuştur. Güneyden kuzeye gidildikçe yörük kültürünün etkili olduğu sıcak akdeniz kültüründen; geniş ovalarla kaplı ve soğuk bir iklime sahip, daha keskin kuralları olan yerleşik hayat kültürünün hüküm sürdüğü kültüre geçiş bariz bir biçimde görülür.

Ağız araştırmaları, Türk dilinin tarihî seyrini ve söz dağarını tespit edebilmek için son derece elzem çalışma konularının başında gelir. Bu gerekliliğin sonucu olarak Cumhuriyet dönemi sonrasında niteliği yüksek çalışmalar yapılmıştır. Yapılan bu çalışmalara rağmen araştırılması ve kayda geçirilmesi gereken fazlaca yerleşim merkezi bulunmaktadır. Bu yerleşim merkezlerinden biri de Taşeli olarak adlandırılan Sarıveliler'i de kapsayan yöredir. Bildirimize konu olan Sarıveliler'in Göktepe kasabasına bağlı Esentepe Mahallesi Ermenek'in batısında Gazipaşa'nın kuzeyinde yer almaktadır. 1300 râkımlıdır ve çoğu yaşlılardan oluşan köy nüfusu giderek azalmaktadır. Esentepe, tarihi Roma dönemine dayanan eski yerleşim merkezlerinden biridir.

Kaynaklara göre köyün yerleşenleri Yıva boyundan gelmektedirler. Yıvalar, Türklerin 24 Oğuz boyundan birisidir. Bilindiği gibi günümüzde de özellikle Gülnar, Bucakkişla ve Alanya'ya kadarki üçgen bölgede bu boydan gelen topluluklar bulunmaktadır. Ağız özelliklerine bakıldığında Orta Torosların bitimi olan Çukurova bölgesinden Antalya'ya kadarki Yörük-Türkmen ağızlarıyla olan benzerlik dikkati celb etmektedir.

Kendine has dil hususiyetleri bulunan Esentepe ve Sarıveliler ile ilgili çok fazla araştırmanın yapılmamış olması bir eksikliklerdir. Bu çalışmada, bu

eksikliği gidermek için bölgede yaşayan Esentepe sakinlerinin ağızları incelenmiştir. Bu yerleşim merkezinde yaşayan yetmiş yaş ve üzeri kaynak şahıslardan derlenip kayıt altına alınan metinlerden hareketle bölgenin ağız özellikleri tespit edilmeye çalışılmıştır.

AN EXAMPLE ON ESENTEPE QUARTER, SARIVELILER ACCENT AND ITS FEATURES

ABSTRACT

Karaman left Konya in 1989 and rose to provincial status. Considering the Karaman's geographic location, it seen that Karaman is an important transit point between the Mediterranean region and Central Anatolian region. Transition is provided through the Taurus Mountains, which separates the Mediterranean and Central Anatolian regions. When viewed physically, the Taurus Mountains, both connect these two regions and seperate from each other; it can also seen from a cultural perspective it has caused cultural differentiation and cultural transition between the north and the south. From the south to the north, the nomadic cultures and warm mediterranean culture lose its domain also in the north settled life culture, which had covered with broad plains and having a cold climax with sharper rules, expand the domain.

Accent researches is most important work to determine the historical course and vocabulary of the Turkish language. As a result of this necessity, high quality studies were carried out after the Turkish Republican period. Despite these efforts, there are many settlement centers that need to be investigation. One of these settlement centers is which includes the Sariveliler called Taseli. Esentepe quarter of Goktepe town of Sariveliler, which is the subject of my declaration, is located to the north of Gazipasa to the west of Ermenek. This quarters altitude is 1300 m. and the population of this area, which is composed mostly elder people, is gradually decreasing. Esentepe is one of the old settlements dating back to the Roman period.

According to the sources, the settlers of the village is members of Yiva tribe. Yivas are one of the 24 Oguz tribes of the Turks. As it's known today, these tribal communities are located in the triangular area especially Gulnar, Bucakkisla and Alanya. When we look accent features, similarity with the Cukurova region, which is and of Central Taurus, and the Nomad-Turkmen accents of Antalya is quite obvious.

Its a lack of adequate research to Esentepe and Sariveliler which have their own language characteristics. In this study for overcome this deficiency. It has been attempted to determine the accent features of the region by the texts compiled and recorded from seventy years of age and elder people.

ERMENEK’TE SULAR ALTINDA KALAN BİR TARİH: GÖRMELİ KÖPRÜSÜ

Sevgi PARLAK

Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü Türk ve İslam Sanatı Anabilim
Dalı, sevgiparlak@yahoo.com

Mehmet Ali KAPAR

Dr.Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Tarih Bölümü.

Halil İbrahim KUNT

Arkeolog, Konya Rölöve ve Anıtlar Müdürlüğü

ÖZET

Görmeli (Alâ) Köprüsü Ermenek-Anamur-Gülнар yolunda, Göksu Nehri üzerine yapılmıştır. Ermenek’e 20 km. uzaklıkta olan köprü tamamen kesme taştan, biri büyük, diğeri küçük iki gözlü olarak inşa edilmiş, başlama ve bitiş noktaları kayalar üzerine oturtulmuştur.

Kesme taştan yapılan köprünün dört satırlık kitabesi büyük ve küçük kemerler arasına yerleştirilmiş olup yüksek kabartma zencerek motifiyle çerçevelemiş dikdörtgen alan içerisinde, yine zencerek motifiyle çerçevelemiş sivri kemerli alanda yer almaktadır. Büyük Kitabesine göre köprü Hicri706 – Miladi 1306 yılında Karamanoğlu Mahmut Bey’in oğulları Mirza Halil Bey ve Bedreddin İbrahim Bey’in saltanat yıllarında yapılmıştır. Küçük Kitabede ise mimarının Yusuf oğlu Süleyman olduğu yazılıdır. Nehrin daraldığı ve yüksek kayalıkların bulunduğu bir noktada iki kaya üzerine kesme taşlardan iki kemerli olarak inşa edilmiştir.

Köprü sadece Karamanoğulları döneminde değil, sonraki süreçlerde de aktif olarak kullanılmıştır. Fakat ilerleyen süreçte Ermenek Barajı yapıldığı için sular altında kalmıştır. Bu çalışmamızda Ermenek Barajının yapılması ile sular altında kalan Görmeli köprüsünün tarihi seyrini, kitabelerinin sökülüp Karaman Müzesine nakledilerek korunmasına kadar yapılan çalışmaları ele alacak, köprüye dair en eski resimler ve restitüsyon çizimleri ile ortaya koymaya çalışacağız.

THE GÖRMELI BRIDGE: A HISTORY BURIED UNDER WATER IN ERMENEK

ABSTRACT

Görmeli (Alâ) Bridge was constructed on Gökru River, on Ermenek-Anamur-Gülner road. The bridge which is 20 kilometers far away from Ermenek road, was totally constructed from cut stones, build in the form of one is big and the other is small two arches, starting and finishing points were placed on rocks.

Four lined inscription which was placed in between small and big arches, is also placed in rectangle area which is ornamented with zencerek motif, which was also build on a sharp arch surrounded with zencerek motifs as well. According to the big inscription, the bridge was built in AH. 706 (1306), in the era of the ruling of Karamanoglu Mehmet Beg's sons Mirza Halil Beg and Bedreddin İbrahim Beg. In the small inscription architecture was addressed as Suleyman the son of Yusuf. Bridge was made with two arches from cut stones on a land which constitutes high rocks and a narrowing of the river.

Bridge was not only used in Karamanoglu era but also used actively in the latter eras. But in the following timeline it was buried under water after the construction of Ermenek dam. In this studying, we will evaluate the historical process of the Görmeli Bridge from the time of built to the time of getting buried under the water, the process of removing and carrying of inscriptions to the Karaman Museum for the protection and we will try to show the oldest pictures and drawings of restitution.

ERMENEK YÖRESİNDEN DERLENMİŞ MÂNİLERDE TESPİT EDİLEN HALK BİLİMİ UNSURLARI

Hasan SAVAŞ

Doktora Öğrencisi, Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili
ve Edebiyatı Bölümü
hasansavass42@gmail.com

ÖZET

İnsanoğlu var olduğu günden bu yana belirli bir kültür dairesi içerisinde yaşamını idame ettirmiş, çeşitli uygulamalar ile mevcut kültürünü korumuş ve geliştirmiştir. Bu kültür dairesinin teşekkül sürecinde bulunan topluluğun içsel arzuları, dış dünyaya sembolik hareketler bütünü olarak yansımış ve bu durum da çeşitli pratikleri ve ritüelleri doğurmuştur. XIX. Yüzyılın başlangıcında, bir bilim haline dönüşen folklor disiplini ile birlikte bu pratikler incelenmeye başlanmış ve bu sayede çeşitli araştırmalara konu olmuşlardır. Bu araştırmalar neticesinde, bir toplumun milli teşekkülleri olarak nitelendirilen halk edebiyatı mahsulleri yazıya aktarılarak kayıt altına alınmış ve çalışmalar da hız kazanmıştır. Türk kültürünün gelişim süreçleri bağlamında, anonim ve manzum halk edebiyatına ait tek şekil olarak karşımıza çıkan mâni, toplumun; duygu, düşünce, görenek ve pratikleri gibi pek çok unsuru da muhtevasında barındırmıştır. Mânilerin genel özelliklerinden birisi olarak karşımıza çıkan kültürü gelecek kuşaklara aktarma işlevi, Ermenek'ten derlenilmiş mahsullerde de kendini göstermektedir. Bu durumdan hareketle ortaya koyduğumuz çalışmada, Ermenek'ten derlenmiş mânilerin muhtevasında barındırdığı Türk kültürüne ait halk bilimi unsurlarının tespiti yapılacak ve bu tespitler halk bilimi kaideleri çerçevesinde tasnif edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Mâni, Halk bilimi, Unsurlar.

**ELEMENTS OF FOLKLORE DETERMINED IN MANIS
COMPILED IN ERMENEK COUNTY**

ABSTRACT

Since the days of mankind has existed, it has continued its life in a certain cultural circle and has protected and improved the existing culture with various rituals. The inner desires of the community in the process of formation of this culture circle were reflected as the whole of symbolic movements to the outside world, which resulted in various practices and rituals. At the beginning of the nineteenth century, these practices began to be studied along with the discipline of folklore, which became a science, and they were subject to various researches on this issue. As a result of these investigations, the folk literature products, which are considered as the national corporations of a society, were transferred to the writings and recorded and the works got faster. In the context of the development process of Turkish culture, mâni is hosted, which is the only form of anonymous and poetical literature, emotions, thoughts, customs and practices of folk. As a general feature of the mani, the cultural transfer function that was determined in the manis of Ermenek. In this case, we will identify the elements of the folklore belonging to the Turkish cultural tradition, which are collected from Ermenek, and these determinations will be classified under the folklore rules.

Keywords: Ermenek, Mâni, Folklore, Elements.

ERMENEK İLÇESİNİN KÜLTÜREL TURİZM POTANSİYELİNİN COĞRAFI YÖNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hasan SAYILAN

Dr., Ankara Üniversitesi, MEB
hasansayilan@hotmail.com

ÖZET

Kültür turizmi; doğal alanları, anıtsal ya da sivil mimari yapılarını, sanat ürünlerini, koleksiyonları, kültürel kimlikleri, gelenekleri ve farklı dilleri kapsayan, somut ve somut olmayan kültür mirasının tüm ürünlerini paylaşmayı ve tanımayı amaçlayan bir turizm çeşididir.

Coğrafi yönden bakıldığında; kültürel turizm arzı ele alınırken, bu potansiyelin coğrafya ile olan ilişkisi ortaya konulabilmelidir. Kültürel değerlerin coğrafi mekâna dağılımları ve belli alanlarda görülen yoğunlaşmanın coğrafi nedenlerinin açıklanabilmesi de gerekmektedir.

Ermenek ilçesi önemli tarihi ve folklorik değerlere sahiptir. İlçede, Türk-İslam eserleri de yoğunluk kazanmaktadır. Ayrıca Hıristiyanlık kültürel mirasını yansıtan eserler de bulunmaktadır. Öte yandan, geleneksel evler, el sanatları, yeme-içme kültürü gibi öğeler, yerleşmelerin fiziksel görünümünün kültürel peyzaja dönüşmesini sağlayan diğer unsurlar olmuştur.

İlçede kültürel turizm potansiyelinin daha iyi değerlendirilebilmesi için öncelikle, araştırma sahasını kapsayan bir turizm yönetimi anlayışına ihtiyaç vardır. Bu yönde sistemli adımların atılması gerekmektedir. Öte yandan başarılı turizm planlaması için, var olan kültürel çekiciliklerin değişen turizm anlayışına göre düzenlenmesi ve bunlara birer turistik ürün özelliğinin kazandırılması da gerekmektedir. Bu bağlamda, zengin kültürel öğelerin turistler için cazip konuma getirilmesi başarının anahtarı olacaktır.

Bu çalışmada kapsamlı literatür taramalarının yanı sıra başta, Kültür ve Turizm Bakanlığı, İller Bankası, Kalkınma Bakanlığı ve Karaman Valiliğine bağlı kurumların çeşitli istatistiki verileri, rapor ve yayınlarından elde edilen bilgiler kullanılmıştır. Ayrıca konuyla ilgili bağımsız yabancı kuruluşlar ile çeşitli sivil toplum örgütlerinin çalışmaları da dikkate alınmıştır. Elde edilen veriler coğrafi perspektifte analiz edilip, Ermenek ilçesinin kültürel turizm potansiyeline dönük sorunlar ve çözüm önerileri ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Karaman, Kültür Turizmi, Planlama, Coğrafya.

GEOGRAPHICAL EVALUATION OF CULTURAL TOURISM POTENTIAL OF ERMENEK DISTRICT

ABSTRACT

Culture Tourism; is a type of tourism aiming to share and recognize all products of cultural heritage, including natural areas, monumental or civil architectural structures, artistic products, collections, cultural identities, traditions and different languages.

From the geographical point of view; cultural tourism is handled, this potential should be related to geography. It is also necessary to be able to explain the geographical reasons for the concentration of cultural values in the geographical space and the concentration in certain areas.

The town of Ermenek has important historical and folkloric values. In the district, the Turkish-Islamic works are also getting intense. There are also works reflecting Christian cultural heritage. On the other hand, traditional houses, handicrafts, eating and drinking culture, and other elements that make the physical appearance of the settlements become cultural landscapes.

In order to better evaluate the cultural tourism potential in the region, a tourism management concept covering the research area is needed first. Systematic steps need to be taken in this direction. On the other hand, for successful tourism planning, existing cultural attractions should be regulated according to changing tourism concept and it is also necessary to acquire some touristic product features. In this context, the introduction of rich cultural items to tourists will be the key to success.

In this study, information gathered from various statistical data, reports and publications of the Ministry of Culture and Tourism, Provincial Bank, Ministry of Development and Karaman Governorate were used in addition to extensive literature searches. In addition, studies of independent foreign organizations and various NGOs have been taken into consideration. The resulting data were analyzed in a geographical perspective and the cultural tourism potential of Ermenek districts and suggestions for solutions were tried to be presented.

Keywords: Ermenek, Karaman, Culture Tourism, Planning, Geography.

ERMENEK BÖLGESİNDE YETİŞEN BİTKİLER VE MUTFAK KÜLTÜRÜNE ETKİLERİ

Yılmaz SEÇİM

Arş. Gör., Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Gastronomi ve Mutfak
Sanatları Bölümü
ysecim@konya.edu.tr

Ali ŞEN

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Otel Lokanta ve İkram Hizmetleri
Bölümü
alisen@kmu.edu.tr

Mustafa AKTURFAN

Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi Besin Hijyeni ve Teknolojisi Anabilim Dalı,
mstf4207@gmail.com.tr

ÖZET

Her milletin, ülkenin ve toplumun beslenme alışkanlıkları farklıdır ve bu farklılık sosyo-kültürel ve ekonomik yapısına, tarihsel kimliğine, tarımsal üretim ve yapısına göre şekillenerek özgün bir mutfak ortaya çıkarmaktadır. Mutfak kültürü toplumun temel taşlarından biri ve adeta kimliği gibidir.

Ermenek bölgesinin coğrafik konumu, bitkisel florasının çeşitliliğinin en büyük etkenidir. Ermenek bitkisel florasının genişliği sonucunda zengin bir mutfak kültürüne kavuşmuştur. Bölgede yetişen bitkilerin büyük çoğunluğu Ermenek ve çevre halklar tarafından yiyecek ve içeceklerde kullanılmaktadır. Bu çeşitlilik bölgede yetişen bitkilerin tanınması ile gelişmeye açıktır. Özellikle yerel turizmin ve gastronomi turizminin gelişmesi açısından büyük önem arz etmektedir. Araştırmada, Ermenek mutfak kültürünü oluşturan bitkilerin yetiştiği habitatlar not edilerek bitkilerin fotoğrafları çekilmiştir. Ayrıca bitki nüfusunun bölgedeki genişliği, yayılış alanı gibi özellikleri de not edilerek bitkilerin mutfakta kullanım amacı ve hangi yemeklerde kullanıldığı Ermenek yöre halkıyla yapılan mülakat görüşmesi sonucunda kayıt altına alınmıştır. Ayrıca Ermenek yöresinde yetişen bitkilerden yapılan yemeklerin işlem basamakları ve reçeteleri çalışmamızda yer almaktadır. Bu araştırma sonucunda Ermenek bölgesinde yetişen bitkilerin bilinirliğinin artırılması, mutfak kültürümüz açısından öneminin vurgulanması ve tüketim alışkanlığının geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, ot, mutfak, kültür.

EFFECTS OF PLANTS AND KITCHEN CULTIVATED IN ERMENEK REGION

ABSTRACT

The nutritional habits of every nation, country and society are different and this difference is shaped according to socio-cultural and economic structure, historical identity, agricultural production and structure, revealing a unique kitchen. Culinary culture is one of the cornerstones of society and is almost like identity.

The geographical location of the Ermenek region is the biggest factor in the diversity of herbal flora. Ermenek has acquired a rich culinary culture as a result of the expansion of herbal flora. The vast majority of the plants grown in the region are being used for food and beverages by Ermenek and surrounding communities. This diversity is evolving with the recognition of plants growing in the region. Especially local tourism and gastronomy are very important for the development of tourism. In the study, the habitats grown by the plants that make up the Ermenek culinary culture were noted and plants were photographed. In addition the characteristics of the plant population such as the breadth and breadth of the region were noted and the records were recorded as a result of the interviews with the local people of Ermenek where the plants were used in the kitchen and in which foods they were used. Besides, the steps and the prescriptions of the dishes made from the plants grown in the region of Ermenek are included in our work. As a result of this research, it is aimed to increase the awareness of plants grown in Ermenek region, to emphasize the importance of our kitchen culture and to improve consumption habits.

Keywords: Ermenek, weed, kitchen, culture.

**MOĞOL HÂKİMİYETİ SIRASINDA ERMENEK VE
ÇEVRESİNDE YAŞANAN SİYASÎ VE SOSYAL GELİŞMELER
(1277 – 1292)**

Murat SERDAR

Dr. Öğr. Ü., Gaziosmanpaşa Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
mserdar61@live.com

Murat HANAR

Bilim Uzmanı, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim
Dalı Ortaçağ Tarihi Bilim Dalı
murathanar@gmail.com

ÖZET

Bilindiği gibi 1243 senesinde Türkiye Selçukluları ile Moğollar arasında gerçekleşen Köseadağ Savaşı'nda Türkiye Selçuklu Devleti yenilmiş ve Anadolu toprakları Moğol İstilasına maruz kalmıştı. Bu savaştan sonra Moğollar, Türkiye Selçuklu Devleti'ni ele geçirmiş; böylece Anadolu'da huzursuzluk ve kargaşa ortamı yaratmışlardı. Türkiye Selçuklu Devleti'nin içinde bulunduğu bu durumu en iyi anlayan ve muhtemelen en iyi yöneten kişi Sahip Ata olmuştu.

Sahip Ata, Moğol İşgali sonrasında devleti ayakta tutmaya çalışmış ve Anadolu'nun bölünmesini engellemek için mücadele etmiştir. Bu nedenledir ki Osman Turan gibi bazı tarihçiler Türkiye Selçuklu Devleti'nin asıl çöküşünün Sahip Ata'nın ölüm yılı olan 1288 senesiyle gerçekleştiğini belirtmekten kaçınmamışlardır. Sahip Ata'nın ölümü ile Denizli gibi Moğollara karşı mücadele eden ve uç bölgelerde yaşayan Türkmenlerin birliğini şüphesiz ki Karamanoğulları ele almıştı. Sahip Ata'nın ölümünden sonra, Karamanoğulları Anadolu topraklarını birleştirmeye ve devleti kendi egemenlikleri altında yeniden oluşturmaya çalışarak başarılı bir siyaset izlemişlerdir. Bu bağlamda biz, 1277 yılında Karamanoğulları'nın Türkiye Selçuklu Devleti'nin başkenti olan Konya şehrine girmelerinden Haçlı işgaline maruz kalan Alanya'nın Karamanoğulları tarafından kurtarılmasına kadar geçen süre zarfında uygulanan siyâsî politika ile gelişmeleri incelemeye çalıştık.

Biz bu çalışmamızda Moğolların, Köseadağ Savaşı sonrasında Anadolu'da kurmuş oldukları hâkimiyet bölgelerinin merkezî olan Konya, Aksaray, Karaman ve Ermenek civarından ne gibi gelişmeler yaşandığını ve Anadolu'nun siyâsî birliğini yeniden sağlanmasına yönelik olarak Ermenek bölgesine egemen olan Karamanoğullarının ne tür politikalar izlediğine dair soruların cevaplarını, dönemin kaynakları olan Aksarayî, İbn Bîbî, Anonim Baypars Tarihi, Anonim Selçuknâme gibi eserlerin ışığında bulmaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Moğollar, Selçuklular, Karamanoğulları, Anadolu, Ermenek.

**ERMENEK AND AROUND THEIR ENVIRONMENT
POLITICAL AND SOCIAL DEVELOPMENTS DURING
MONGOL REIGN (1277 – 1292)**

ABSTRACT

As it is known, in Turkey in the year 1243 Battle of Köseadağ that took place between the Mongols and Seljuks, Turkey Seljuk State was defeated and exposed to the Mongol invasion of Anatolian territories. After this war, the Mongols, the Turkey Seljuk State has seized, so had created an atmosphere of unrest and turmoil in Anatolia.

The person who the best understood and probably the best ruler had been Sahip Ata in the situation of the Seljuk State. Sahip Ata tried to keep the state alive after Mongol Invasion and struggled to prevent the division of Anatolia. This is why some historians such as Osman Turan, the actual crash of Turkey Seljuk State executing in 1288 that Sahip Ata's death year had not avoided to indicate. Karamanoğulları had no doubt the unity of the Turkmen who fought against the Mongols like Denizli and who lived in the extreme regions with the death of the Sahip Ata. After the death of the Sahip Ata, the Karamanoğulları pursued successful politics by trying to unite the Anatolian lands and regenerate the state under their own sovereignty. In this context, we have tried to in 1277 Karamanoğulları Turkey Seljuk State's capital of Alanya exposed to the invasion of the crusaders from entering the city of Konya until rescued by Karamanoğulları applied during the period of political policies and developments examination.

In this study, we will examine what kind of developments the Mongols experienced from Konya, Aksaray, Karaman and Ermenek, the centers of the dominant regions they founded in Anatolia after the Köseadağ War and what kind of policies the Karamanoğulların, who ruled the Ermenek region for regaining the political unity of Anatolia, we will try to find the answers in the light of the sources such as Aksarayî, Ibn Bîbi, History of Anonymous Baypars, Anonymous Seljuknâme.

Keywords: Mongols, Seljuks, Karamanids, Anatolia, Ermenek.

ERMENEK CEVİZ GEN KAYNAKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Yılmaz SESLİ

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
ysesli@kmu.edu.tr

ÖZET

Türkiye, ceviz gen kaynakları açısından dünyada önemli bir ülke olarak yer almasına rağmen maalesef bu kaynağı yeterince kullanamamaktadır. Bu sorunun çözümü için ülkemizin birçok yöresinde yapılan ve devam etmekte olan ceviz seleksiyon çalışmalarında seçilen üstün tiplerden bir kısmı tescil edilerek, standart çeşit olarak önerilmiştir. Diğer taraftan önemli miktarda materyal ise seleksiyon sonrası üretime yansımamıştır. Bu basamakta en büyük sorun ümitvar tiplerin korunması, farklı ekolojilerdeki performanslarının belirlenmemiş olmasıdır.

Seleksiyon yapılan alanlar içinde, Ermenek bölgesinde 1998 yılında yapılan çalışmayla 70.ER.85, 70.ER.86, 70.ER.99 ve 70.BA.129 nolu tipler oldukça dikkate değer bulunmuş olup, üzerinde çalışılması tavsiye edilmiştir. Bu kapsamda Ermenek ilçesine ait 4 adet ceviz tipinden 70 ER 86 nolu tip çoğaltılmış ve denemeye alınmıştır. Halen Eğirdir Meyvecilik Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü bünyesinde “Bazı Yerli Ceviz Tiplerinin Seleksiyon-2 ve Bölgesel Adaptasyon Denemeleri” isimli projede farklı bölgelerden seçilmiş 24 ceviz tipiyle çalışmalar devam etmektedir. Çalışmada ceviz tiplerinde fenolojik gözlemler, morfolojik ölçümler ve verim değerleri takip edilmektedir.

Mevcut veriler kapsamında 70 ER 86 nolu ceviz tipinin standart Chandler çeşidine göre 16 gün erken yapraklanma gösterdiği, 2017 yılı verilerine göre taç yüksekliğinin 3.25m, taç genişliğinin 2.95m ve gövde çapının ise 62.15mm olduğu 2013 dikimi bitkilerin veriminin ağaç başı 630.42g olarak tespit edilmiştir. Çalışmaların devam etmesi, upov kriterlerine göre tescil edilmesi hedeflenmektedir. Ermenek bölgesi için hem yerel gen kaynaklarının korunması hem de üretime yansması açısından bu yerel ceviz tipinin bölgede yerel marka oluşması için çalışmalar yapılabileceği düşünülmektedir. Ayrıca yerel ceviz tipi ile birlikte yerli ve yabancı ceviz çeşitlerinden oluşacak bir bahçe tesisi bölgedeki ceviz yetiştiriciliğine ve araştırma çalışmalarına katkı sağlayabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ceviz, Ermenek, tip, adaptasyon, seleksiyon.

EVALUATION OF ERMENEK WALNUT GENE RESOURCES

ABSTRACT

Turkey, although they are an important country in the world in terms of walnut genetic resources, unfortunately, can not use these resources enough. In order to solve this problem, some of the selected superior types of walnut selection studies made in many regions of our country have been registered and proposed as standard varieties. On the other hand, a significant amount of material does not reflect production after selection. The biggest problem in this step is the protection of promising types, their performance in different ecologies is not determined.

Among the selected areas, in the study conducted in Ermenek region in 1998, 70.ER.85, 70.ER.86, 70.ER.99 and 70.A.129 types were found to be quite remarkable and it was recommended to work on them.

Within this scope, 70 ER 86 types of 4 walnut types belonging to Ermenek district were reproduced and tried. Currently, there are 24 walnut types selected from different regions in the project titled "Selection-2 and Regional Adaptation Experiments of Some Domestic Walnut Typs" within the Directorate of Eğirdir Fruit Research Institute. In the study, phenological observations, morphological measurements and yield values are followed in walnut types

Within the scope of the present data, the yield of 2013 planting plants with a diameter of 3.25m, a crown width of 2.95m and a trunk diameter of 62.15mm were found to be 630.42g as compared to the data of 2017, in which 70 ER 86 walnut types showed early leavening compared to standard Chandler cultivar .

Continuation of work is aimed to be registered according to UPOV criteria. For the Ermenek region, it is thought that this local walnut type can be studied for local brand formation in the region in terms of protection of local gene resources and production reflection. In addition, a garden facility consisting of local and foreign walnut varieties together with local walnut type can contribute to walnut breeding and research studies in the region.

Keywords: Walnut, Ermenek, type, adaptation, selection.

ALTERNATİF TURİZM AÇISINDAN ERMENEK İLÇESİNİN POTANSİYELİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ali ŞAHİN

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi
alisahin@selcuk.edu.tr

Mehmet POLAT

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
mehmetpolat@kmu.edu.tr

Muhammet Mustafa PEPE

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
mehmetpolat@kmu.edu.tr

ÖZET

Turizm, Dünyada 1970’li yıllarda, ülkemizde ise 1980’li yıllarda dışa açılım politikaları ile beraber gelişmeye başlamıştır. Ülkemizde ilk yıllar turizm politika, yatırım ve teşvikleri daha çok deniz kum ve güneş üçlüsüne yönelik olarak sürdürülmüştür. Ancak günümüze gelindiğinde bu turizm çeşidi rekabetçi özelliğini kaybetmiş ve alternatif turizm çeşitleri ön plana çıkmaya başlamıştır. Alternatif turizm çeşitleri açısından ülkemiz önemli bir potansiyele sahiptir. Fakat bu potansiyelin yeterince kullanıldığı söylenemez.

Bu nedenle bu çalışmada, Karaman ili Ermenek ilçesinin alternatif turizm potansiyeli değerlendirilmiştir. Değerlendirme sonucunda Ermenek ilçesinin alternatif turizm kaynakları açısından zengin olduğu belirlenmiştir. Ancak Ermenek gerek tanıtım eksikliği gerek ise ulaşım güçlüğü gibi nedenlerden dolayı bu potansiyelini tam olarak kullanamamaktadır. Bu potansiyelin tam olarak kullanılabilmesi için çözüm önerileri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Alternatif Turizm, Turizm Stratejisi.

EVALUATION OF THE POTENTIAL OF ERMENEK PROVINCE IN TERMS OF ALTERNATIVE TOURISM

ABSTRACT

Tourism, first, has been developed since 1970s, and in our country along with outreach policies since 1980s. In our country, tourism policies, investments and incentives for the first years are mostly directed towards the sea sand and the sun. However, when it comes to day-to-day tourism, this tourist attraction has lost its competitive edge and alternative tourism varieties have come to the forefront. Our country has an important potential in terms of alternative tourism varieties. However, this potential should be used as much as possible for the development of our country.

For this reason, in this study, an alternative tourism potential of the Karaman province of Ermenek is evaluated. As a result of the evaluation, it is determined that Ermenek district is rich in terms of alternative tourism resources. However, Ermenek could not use this potential fully because of reasons such as lack of publicity or lack of transportation. In order to fully utilize this potential, several solution proposals are presented.

Keywords: Ermenek, Alternative Tourism, Tourism Strategy.

ÇEVRESEL SORUNLARIN ÇÖZÜMÜNDE YEREL YÖNETİMLERİN ROLÜ: ERMENEK BELEDİYESİ ÖRNEĞİ

Ali ŞAHİN

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi
alisahin@selcuk.edu.tr

Sibel ÇALIŞKAN

Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi
sibelcaliskan6@gmail.com

ÖZET

İçinde bulunduğumuz bilgi toplumu, yaşadığımız dünya başta olmak üzere insan hayatının her evresini etkilemektedir. Bilim, teknoloji ve sanayi alanlarında ciddi gelişme ve dönüşümler söz konusudur. Bu değişim insanın günlük işlerini kolaylaştırırken; uzun vadede yaşanılır bir dünya, ekosistem ve ekolojik denge açısından belirsizlik ve riskleri de beraberinde getirmektedir. Bunların başında çevre sorunları gelmektedir. Söz konusu problem dünyayı tehdit etmekle birlikte, insanlığı ve geleceğini de derinden etkilemektedir. Ekolojik denge açısından bakıldığında her yıl bir çok bitki çeşidi ve hayvan türünün neslinin tükendiği görülmektedir. Temiz, içilebilir ve tarım arazilerinde kullanılabilir yeterli düzeyde suya erişim zorlaşmıştır. Ormanlar yok olmaya başlamış ve çölleşme tehdidi hızla yayılmaktadır. Ozon tabakasının delinmesi gelecek için endişe verici bir boyuttadır. Tüm bunlara rağmen dünya nüfusu hızla artmakta, sağlıklı ve dengeli beslenme koşullarında eşitsizlik ve yetersizliklerin ortaya çıkması tüm insanlığı ekolojik denge ve çevre sorunları noktasında duyarlı olmaya zorlamaktadır. Bireyler başta olmak üzere makro düzeyde uluslararası kuruluşlar ve devletlere, mikro düzeyde yani yerelde ise belediyelere ciddi görev ve sorumluluklar düşmektedir. Yerel yönetimlerin temel varlık nedeni insan yaşamı ve onların yaşam alanlarını iyileştirmek üzerine kurulu olduğu için çevresel sorunların çözümünde dışarıda bırakılmaları olanaklı ve mantıklı değildir. Bu çalışmada, yerel yönetimlerin çevre sorunlarına yönelik politikaları, sorunların çözümüne yönelik katkıları ve oynadıkları rol üzerinde durulacak; çevre ve yerel yönetim hususunda kavramsal çerçeve çizilecek, Türkiye’de temel çevre sorunları ve çevre yönetimi konusu ile yerel yönetimler ve çevresel faaliyetlerine değinilecektir. Ardından Ermenek ilçesinin mevcut çevre sorunları ve bir yerel yönetim birimi olarak Ermenek Belediyesi’nin söz konusu çevre sorunlarına yönelik çözüm pratikleri incelenecektir. Çünkü Ermenek, doğal iklim koşulları, su kaynakları, bitki örtüsü açısından ekosistem için önemli bir coğrafyadır.

Anahtar Kelimeler: Çevre Sorunları, Çevre Politikaları, Ekosistem, Ermenek Belediyesi.

THE ROLE OF LOCAL ADMINISTRATIONS IN THE SOLUTION OF ENVIRONMENTAL PROBLEMS: THE CASE OF ERMENEK MUNICIPALITY

ABSTRACT

The information society we are in, especially in the world we live in, affects every stage of human life. There are serious developments and transformations in the fields of science, technology and industry. While this change facilitates people's daily work; brings uncertainty and risks in terms of a livable world, ecosystem and ecological balance in the long run. Environmental problems are at the forefront of these. While the problem threatens the world, it also deeply affects humanity and its future. In terms of ecological balance it is seen that many plant species and animal species are consumed every year. Access to clean, drinkable and adequate water for agricultural land has become difficult. The forests are beginning to disappear and the threat of desertification is spreading rapidly. The hole in the ozone layer is a worrying dimension for the future. In spite of all this, the world population is rapidly increasing, the emergence of inequality and inadequacies in healthy and balanced nutrition conditions forces all humanity to be sensitive to ecological balance and environmental problems. There are serious tasks and responsibilities for international organizations and governments at macro level, especially for individuals, and for municipalities at local level. It is not possible and logical for them to be excluded in the solution of environmental problems as local administrations are based on improving the underlying human being and their living spaces. In this study, it will focus on the policies of local administrations towards environmental issues, their contribution to the solution of the problems and their role; conceptual framework will be drawn about environment and local administration, in Turkey basic environmental problems and environmental management issues and local administrations and their environmental activities will be discussed. After, the current environmental problems of Ermenek district and as a local administration unit, Ermenek Municipality's solution practices will be examined for the environment problems. Because Ermenek is an important geography for the ecosystem in terms of natural climatic conditions, water resources, vegetation cover.

Keywords: Environmental Problems, Environmental Policies, Ecosystem, Ermenek Municipality.

ERMENEK BAŞ TARHANASI ÜZERİNE NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Ali ŞEN

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Otel Lokanta ve İkram Hizmetleri
Bölümü
alisen@kmu.edu.tr

Yılmaz SEÇİM

Arş. Gör., Necmettin Erbakan Üniversitesi Turizm Fakültesi Gastronomi ve Mutfak
Sanatları Bölümü
ysecim@konya.edu.tr

Mustafa AKTURFAN

Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi Besin Hijyeni ve Teknolojisi Anabilim Dalı,
mstf4207@gmail.com.tr

ÖZET

Türk Mutfak kültüründe önemli bir yere sahip olan tarhana ülkemizde birçok yörede farklı malzeme ve yöntemlerle üretilmektedir. Tarhana, Türk halkının damak zevkine uygun olması, kuru halde iken uzun süre kolayca saklanabilmesi, üretiminin kolay ve ekonomik olması, kolayca pişmesi açısından sevilerek tüketilmektedir. Ayrıca içerisinde kullanılan ürünlerin besleyici değerlerinin çok yüksek olması beslenmemiz açısından çok büyük önem arz etmektedir.

Bu çalışmada; geleneksel yöntemlerle üretilen Ermenek tarhanasının yapım aşamalarının ve kullanım alanlarının incelenerek kayıt altına alınması amaçlanmıştır. Ayrıca Ermenek Baş Tarhanasının gastronomi açısından önemi vurgulanmaya çalışılmıştır. Tarhana yapımı ve kullanımına yönelik araştırma, Ermenek'te toplam 10 kişi ile görüşülerek elde edilmiştir. Araştırma alanında yapılan çalışmalarda; tarhana yapımında kullanılan ürünler yerinde gözlemlenmiş, tarhana yapım aşamaları fotoğraflanarak kayıt altına alınmıştır. Araştırmada ayrıca yarı-yapılandırılmış görüşme formu da kullanılmıştır.

Araştırmaya katılan kaynak kişilerden elde edilen bilgilere göre, tarhana yapımında temel ana bileşenler yarma ve yoğurt olarak belirlenmiştir. Tarhana yapım sürecinde hasat edilen buğday ayıklanır, değirmende çekilir ve eleme işlemi yapılarak yarma elde edilir. Yarma daha sonra yoğurt ile karıştırılır. Elde edilen karışıma sumak, şeker pancarı, soğan ve nohut vb yörede yetişen ürünler eklenir. Son karışımın kurutularak bez torbalara doldurulması aşamasıyla yapım süreci tamamlanmaktadır. Geleneksel Ermenek tarhanasının doğal katkıları ve tüketim alışkanlıkları nedeniyle ülkemizin değişik yörelerinde yapılan

tarhanalardan farklılıkları olduğu, tarhana üretim aşamalarında katılımcılar arasında benzerlikler olduğu ve geleneksel yöntemlerle üretilen tarhananın endüstriyel olarak üretilene tercih ettikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, tarhana, geleneksel üretim.

A QUALITATIVE RESEARCH ON ERMENEK TARHANA

ABSTRACT

Tarhana, which has an important place in Turkish cuisine culture, is produced in different regions and countries in different regions and methods. Tarhana is consumed by the taste of the Turkish people in taste, easily stored for a long while in dry condition, easy to produce and economical, easily cooked. In addition, the nutritional value of the products used in it is very high in terms of nutrition.

In this study; it is aimed to examine the construction stages and usage areas of Ermenek Tarhanas produced by traditional methods and record them. In addition, the emphasis was on the gastronomy of Ermenek Head Tarhana. Research on the construction and use of tarhana was conducted by interviewing a total of 10 people in Ermenek. In the studies carried out in the field of research; The products used in tarhana construction were observed on the spot and tarhana construction stages were photographed and recorded. Semi-structured interview form was also used in the research.

According to the information obtained from the persons who participated in the survey, the main ingredients in tarhana construction were determined as split wheat and yoghurt. In the process of tarhana construction, the harvested wheat is extracted, pulled on the mill and sieved to obtain splitting. The cut is then mixed with yoghurt. The resulting mixture sumac, sugar beet, onion and chickpea, etc. are added to the products grown in the region. The process of finishing the final mixture is completed by filling the cloth bag with drying. It is known that the traditional Ermenek tarhas are different from tarhans made in different regions of Turkey due to their natural contribution and consumption habits, that there are similarities between tarhana production stages. Participants prefer tarhan produced by traditional methods to industrially produced ones.

Keywords: Ermenek, tarhana, traditional production.

ERMENEK PEKMEZ HELVASI

Ali ŞEN

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.,
alisen@kmu.edu.tr

Merve ÖZBAY

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.,
mozbay@kmu.edu.tr

Yusuf YERLİ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler M.Y.O.,
yusufyerli@kmu.edu.tr

ÖZET

Ermenek, güneyinden geçen Göksu'nun (Ermenek Çayı) kollarının oluşturduğu dar vadi tabanlarında ve yamaçlardaki alanlarda zeytinden incire, susamdan üzüme, nardan cevize her türlü bitki ve meyvenin yetiştiği 5000 yıldır insanların yaşadığı bir yerleşim merkezidir. Bu yerleşim yerinin geleneksel ürünleri tahin ve pekmezin ana malzemesini oluşturduğu Ermenek Pekmez Helvası, tarihi tıpkı Ermenek ilçesi gibi çok eski zamanlara dayanmaktadır. Ermenek' in yüzyılları aşan bir geleneği olan, yoğun ve hoş kokulu tadıyla yerli halk için vazgeçilmez bir besin olan Ermenek pekmez helvası, ilk zamanlarda tarımcılıkla uğraşan yerli halk tarafından özellikle soğuk havalarda enerji kaynağı olarak tüketilmeye başlanmıştır.

Bu çalışmada; geleneksel yöntemlerle üretilen Ermenek Pekmez Helvası yapım aşamalarının ve kullanım alanlarının incelenerek kayıt altına alınması amaçlanmıştır. Ermenek Pekmez Helvası yapımı ve kullanımına yönelik araştırma, Ermenek'te toplam 10 kişi ile görüşülerek elde edilmiştir. Araştırma alanında yapılan çalışmalarda; helva yapımında kullanılan ürünler yerinde gözlemlenmiş, helva yapım aşamaları fotoğraflanarak kayıt altına alınmıştır. Araştırmada ayrıca yarı-yapılandırılmış görüşme formu da kullanılmıştır.

Araştırmaya katılan kaynak kişilerden elde edilen bilgilere göre, Ermenek Helvası doğal ortamında yetişen üzümlerden yapılan pekmezin geleneksel yöntemlerle işlenerek, tahin ve çöğenle bir araya getirilmesi ile üretilmektedir. Ayrıca sağlık açısından günümüzde tüketimi tartışılan kristal veya nişasta bazlı şeker Ermenek Pekmez Helvası üretiminde kullanılmamaktadır. Odun ateşinde, bakır kazanlarda ortalama 10 saat kaynatılan helva doğal lezzetiyle sofralara gelmektedir. Çok uzun süre geleneksel yöntemlerle yapılan Ermenek Helvası, günümüzde aynı sistem izlenerek, yenilenen teknolojiler aracılığıyla endüstriyel

olarak da üretilmeye devam etmektedir. Doğal katkıları ve tüketim alışkanlıkları nedeniyle ölkemizin değişik yörelerinde yapılan helvalardan farklılıkları olduğu, helva üretim aşamalarında katılımcılar arasında benzerlikler olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Helva, Geleneksel Üretim.

THE GRAPE MOLASSES HALVA OF ERMENEK

ABSTRACT

Ermenek is a centre of population in the areas of narrow valley bottoms and slopes which forms Göksu River's reach passing through the south where all kinds of plants and fruits are grow from olive to fig, from sesame to grape, from pomegranate to walnut and where people had been living for 5000 years. The grape molasses of Ermenek, which is constituted by main ingredients of tahin (sesame butter) and grape molasses, the traditional products of this settlement, dates back to very ancient times like Ermenek county. The Ermenek molasses halva which is an indispensable food for local people for more than centuries with its intense and pleasant flavour was began to be consumed as an energy source by tihe local people engaged in agriculture in the early times, especially in cold weather.

In this study; it is aimed to record by examining the production stages and usage areas of Ermenek Molasses Halva manufactured by traditional methods. Research towards the production and use of the Ermenek Molasses Helva was obtained by interviewing 10 people in Ermenek. In the studies carried out in research area; products used in the production of halva were observed on site and the phases of the production stages of halva are photographed and recorded. Semi-structured interview form was also used in the study.

According to the information obtained from the source people participated in the study, Ermenek Halva is produced by processing traditional grape molasses made from the grapes grown in the natural environment by bringing it together with tahini and saponaria. Also, crystal or starch based sugar whose consumption are disputed nowadays in terms of health, is not used in the production of Ermenek grape molasses halva. Halva that is boiled for an 10 hours in average in copper boilers under wood fire is served with its natural flavour to the meal. The Ermenek Halva that has ben made for a long time with traditional methods, continues to be produced industrially by means of renewed technologies by following the same system today. It is concluded that there have been some differences in the halvass of different regions of our country and that there have been some similarities in the production stages of halva among participants, because of natural additives and consumption habits.

Keywords: Ermenek, Halva, Traditional Production.

**TAŞELİ BÖLGESİNDE (ERMENEK, SARİVELİLER,
BAŞYAYLA) KÜÇÜKBAŞ HAYVAN STOKUNUN BÖLGESEL
EKONOMİYE KATKILARI VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ
ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME**

Hasan ŞİMŞEK

Serbest Araştırmacı ve Gazeteci,
simsek1945@yahoo.com

ÖZET

Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla Bölgesi'nin oldukça dağlık olması ve doğal bitki örtüsü bakımından zengin olması, geçmişten günümüze bölgenin özellikle küçükbaş hayvan yetiştiriciliği bakımından önemli bir merkez olmasına olanak sağlamıştır.

Bölge, Anadolu'ya Türklerin geliş döneminde Karamanoğullarının ana yerleşim bölgelerinden biri haline gelmiştir. Bölgenin yer yer derin olmayan vadiler ve sulak çayırılık alanlarla kaplı yüksek yayları, Anadolu'ya gelen ilk Türklerin özellikle küçükbaş hayvancılık yapmaları için uygun bir ortam oluşturmuştur. Kışları Anamur, Gazipaşa, Alanya gibi sahil bölgelerine özellikle keçi sürüleri ile göç eden halk Bahar ve Yaz aylarında bu verimli yüksek topraklarda keçilerini yetiştirerek etinden, sütünden, yağından, tereyağından temel ihtiyaçlarını karşılamışlardır. Keçi yetiştiriciliği bölge halkı için çok eskiden beri köklü bir gelenek olup, Bölge Türkmenleri günümüzde bile "*Karakeçili, Sarikeçili*" gibi isimlerle anılmaktadır.

Bu çalışmada, geçmişte geçimini büyük oranda "*keçi yetiştiriciliği*" ile sağlayan bölge halkı için günümüzdeki keçi yetiştiriciliğine yönelik mevcut sorunlarının incelenmesi, bölgede halen önemli bir varlığa ve öne sahip olan keçi yetiştiriciliğinin günümüz koşullarında bölge ekonomisine nasıl daha iyi verimli katkı sağlayabileceği tartışılmıştır.

Sonuç olarak, günümüzde özellikle et üretimine yönelik hayvan üretiminin ve besiciliğinin bir kısım temel sorunlarının çözümünde, bölge hayvan stoklarının artırılmasına yönelik bir kısım temel ve zorunlu önlemlerin alınması zorunlu görülmektedir. Bu bağlamda mevcut meraların ıslah edilmesi esas unsur olarak öne çıkmaktadır. Bölgenin bitki florası bakımından zenginliği bölge hayvanlarından elde edilen organik et kalitesini diğer yöntemlerle üretilen et stoklarına göre değerli hale getirmektedir. Bu nedenle bölgeden üretilen et stokunun marka değerinin tanıtımına yönelik tedbirler alınması zorunlu görülmektedir.

Bölge yerel yöneticilerin bölgede özellikle keçi besiciliğine dayalı ekonominin gelişimine katkıda bulunacak tedbirleri öncelikli olarak almaları önerilmektedir. Buna keçi besiciliğini geliştirici fiziki, ekonomik ve diğer önlemlerin alınması bir zorunluluk olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Taşeli bölgesi, keçi yetiştiriciliği, et verimi, organik besicilik

**AN ASSESSMENT OF THE CONTRIBUTION OF LIVESTOCK'S
(GOAT STOCK AND OTHER LIVE STOCKS) TO LOCAL
ECONOMY IN TAŞELI REGION (ERMENEK, SARIVELILER &
BAŞYAYLA): SUSTAINABILITY, ECONOMIC VALUES AND
CONTRIBUTIONS**

ABSTRACT

Taşeli Region (Ermenek, Sarıveliler ve Başyayla) is an area of high mountains and valleys. The region is known with the abundance of rich and endemic plants and goat breeding is historically and traditionally important value for native people of area.

Historically Taşeli region is became the main accommodation region of Karamanoğulları and other Turkish people that migrated from Central Asia to Anatolia. The highness of mountains' and valleys with abundant water sources and pastures especially becomes very attractive for generally make their live goat and other animal livestock keepers. In Winters they used to migrate to Anamur, Gazipaşa, Alanya and in Spring and Summers to these high areas vice versa. They have benefited meat, milk, butter of live animal stocks and making a life on these economic values for centuries. It is a traditional "goat breeding" for local people which they usually known even today "Sarıkeçili, Karakeöçili ve so on..)

In the present study, briefly we examined the regional "goat stocks and their breeding properties". It is considered that breeding and their sustainability are very vital for local people even today. We discussed on the light of local realities and governing "how goat and other small animal breeding can improve and contribute to local economy?"

As a result, it is well known that our country have same difficulties about animal breeding for "meat production". If we consider organic meat production is an important issues in our country, we have to promote the high quality organic meat as usually product in this region..

It has been suggested that the improving the pastures and other environmental condition for goat breeding may contribute to local as well as country economy with organic meat production. In this point it is possible to advice local governors that they should take any precautions in order to develop local goat breeding and their sustainability for local economy.

Keywords: Taşeli region, goat breeding, organic meat, organic breeding.

ERMENEK İLÇESİNİN NÜFUS GELİŞİMİ

Tahsin TAPUR

Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi
ttapur@hotmail.com

ÖZET

Ermenek ilçesi, Akdeniz Bölgesi'nin Taşeli Platosu üzerinde yer almaktadır. İlçenin, kuzeyinde Karaman ve Konya ili Hadim ilçesi, güneyinde Antalya ili Gazipaşa ilçesi ve Mersin ili Anamur ilçesi, batısında Sarıveliler ve Başyayla ilçeleri ile doğusunda Mersin ili Mut ve Gülnar ilçeleri bulunmaktadır. Ermenek ilkçağlardan beri yerleşim yeri özelliği taşımaktadır. Ermenek ve çevresi sırasıyla; Luviler, Hititler, Romalılar, Bizanslılar, Anadolu Selçukluları, Karamanoğulları Beyliği, Osmanlıların hâkimiyetinde kalmıştır. 1919 yılında Konya iline bağlanan Ermenek ilçesi, 1989 yılında Karaman'ın il olması ile Karaman'a bağlanmıştır.

Bu çalışmada, Ermenek İlçesinin nüfus gelişimi coğrafi bakış açısıyla değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada 1927-2000 yılları arasındaki nüfus verileri Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE)'ne ait basılı dokümanlardan; 2007-2017 yılları arasındaki nüfus verileri ise Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi veri tabanından elde edilerek, tablo ve grafiklerle görsel hale getirilmiştir. Daha sonra bu veriler coğrafi metot dahilinde değerlendirilmiştir.

Ermenek ilçesinin 1927 nüfus sayımında 28.770 olan nüfus miktarı 1935 yılında 32.817'ye, 1955 yılında 40.465'ye, 1970 yılında 52.850'ye, 1985 yılında 62.375'e çıkmıştır. Ancak 1989 yılında Başyayla ve Sarıveliler ilçesinin ayrılması ile 1990 yılında nüfus 34.443'e kadar düşmüştür, ancak 2000 yılında tekrar 42.643 kişiye ulaşmıştır. Ermenek ilçesinde 2007 yılı adrese dayalı nüfus miktarı 31.182, 2010 yılında 30.585, 2014 yılında 29.957 ve 2017 yılında da 28.903 nüfus tespit edilmiştir. Ermenek İlçesi nüfusu 1927 ile 2000 yılları arasında genelde nüfus miktarı artarken, 2007 yılından itibaren ise gerilemeye başlamıştır. 1927-2017 arasındaki geçen 90 yıl içerisinde Türkiye nüfusu yaklaşık 5.9 kat artarken, Ermenek nüfusu ise bu dönemde zaman zaman artsa da neredeyse 90 yıllık sürede aynı kalmıştır. Bunun nedeni Ermenek ve çevresindeki sosyo-ekonomik şartların insan yaşamasını sınırlandırmasından kaynaklanmaktadır.

31 Aralık 2017 itibariyle Ermenek ilçesi sınırları içerisinde 14.684'ü erkek, 14.219'u kadın olmak üzere 28.903 nüfus yaşamaktadır. Bu nüfusun 11.550'si ilçe merkezinde yaşarken, 17.353'ü köy ve kasabalarda yaşamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Ermenek ile nüfusu, Taşeli.

THE POPULATION GROWTH OF THE ERMENEK DISTRICT

ABSTRACT

Ermenek district is located on the Taşeli Plateau of the Mediterranean Region. In the north of the Ermenek, there are Karaman provinces and Hadim district of Konya, in the south, there are Gazipaşa district of Antalya and Anamur district of Mersin, in the west, there are Sarıveliler and Başyayla districts and in the east there are Mut and Gülnar districts of Mersin. Ermenek has been a residential area since the early ages. Chronologically Ermenek remained under the rule of the Luvians, Hittites, Romans, Byzantines, Anatolian Seljuks, Karamanoğulları Principality, Ottomans. The Ermenek district was first bound to the province of Konya in 1919 but then in 1989 when Karaman became a province, it was bound to the province of Karaman.

In this study, it is aimed to evaluate the population growth of Ermenek district with a geographical point of view. In this study, the population data for the years between 1927 and 2000 were obtained from the printed documents belonging to the State Institute of Statistics (TUIK); and the population data for the years between 2007 and 2017 were obtained from the database of Address Based Population Registration System of Turkey Statistical Institute (TUIK) and then were visualized with tables and graphs. This data was then evaluated within the geographical method.

The population of Ermenek district, which was 28,770 in the 1927 census, increased to 32,817 in 1935, 40,465 in 1955, 52,850 in 1970 and 62,375 in 1985. But, with the separation of the districts of Başyayla and Sarıveliler in 1989, the population decreased to 34,443 in 1990; however, reached to 42,643 in 2000. According to address based population registration system, the population of Ermenek district was 31,182 in 2007, 30,585 in 2010, 29,957 in 2014 and 28,903 in 2017. The population of Ermenek district increased generally between 1927 and 2000, but it started to decline from 2007. Turkey's population in the last 90 years between 1927 and 2017 has increased approximately 5.9 times, while the population of Ermenek during this period has remained almost the same in 90 years despite some increases from time to time. This is due to the fact that the socio-economic conditions in Ermenek and its surrounding limit human life.

As of December 31, 2017, there are 28.903 inhabitants of which 14,684 are males and 14,219 are females living within the boundaries of Ermenek district. 11,550 of this population live in the district centre while 17,353 live in villages and towns.

Keywords: Ermenek, population of Ermenek District, Taşeli.

SARIVELİLER İLÇESİNİN NÜFUS GELİŞİMİ

Tahsin TAPUR

Prof. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi
ttapur@hotmail.com

ÖZET

Sarıveliler, Akdeniz Bölgesi'nin Taşeli Platosu üzerinde yer almaktadır. Doğusunda Ermenek, kuzeydoğusunda Başyayla, kuzeyinde Taşkent (Konya), güneyinde Gazipaşa (Antalya), güneybatısında Alanya (Antalya) ile sınırları bulunur. Karaman'a 212 km, Konya'ya 165 km, Ermenek'e 43 km, Alanya'ya 85 km uzaklıktadır. Ortalama yüksekliği 1630 m olup, 590 km² lik bir yüzölçümü vardır.

Sarıveliler ilkçağlardan beri yerleşim yeri özelliği taşımaktadır. Göktepe ve Uğurlu'da bulunan tarihi kalıntı, kabartmalar ve kaya mezarlarına göre, Sarıveliler M.Ö. 2000 li yıllarda yerleşim yeri olarak kurulu olduğu bilinmektedir. Cumhuriyet'in kuruluşundan sonra köy statüsünde olan Sarıveliler, 1967 yılında kasaba, 27 Mayıs 1990 tarihinde ise 3644 sayılı yasa ile ilçe statüsüne kavuşmuştur. Sarıveliler ilçesinde ilçe merkezi dışında 1 kasaba (Göktepe) ve 8 köy yerleşmesi ve bunlara bağlı mahallelerden oluşmaktadır.

Bu çalışmada, Sarıveliler İlçesinin nüfus gelişimi coğrafi bakış açısıyla değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada 1927-2000 yılları arasındaki nüfus verileri Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE)'ne ait basılı dokümanlardan; 2007-2017 yılları arasındaki nüfus verileri ise Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi veri tabanından elde edilerek, tablo ve grafiklerle görsel hale getirilmiştir. Daha sonra bu veriler coğrafi metot dahilinde değerlendirilmiştir.

2017 yılı nüfus sayımına göre Sarıveliler'de 5.731'i erkek, 5.520'si kadın olmak üzere toplam 11.251 nüfus vardır. Bu nüfusun 4.855'i Sarıveliler ilçe merkezinde, 6396'sı kasaba ve köylerde yaşamaktadır.

Sarıveliler ilçesi 1990 nüfus sayımlarına kadar Ermenek ilçesine bağlı bir yerleşim birimi iken 1990 yılında Ermenek'ten ayrılarak ilçe olmuştur. Buna göre ilçe sınırları içinde kalan yerleşim birimlerinin toplam nüfusu 1935 yılı nüfus sayımında 7.903 nüfus (3.632'si erkek, 4.396'sı kadın) nüfus sayılmıştır. Bun nüfus 1955 yılında 10.291'e, 1975 yılında 14.738'e, 1990 yılında 17.241'e, 2000 yılında 21.308'e çıkmıştır. 2007 yılında 14.280'e, 2010 yılında 13.286'ya,

2013 yılında 12.876'ya ve 2017 yılında da 11.251'e düşmüştür. Buna göre nüfus 1935 yılından itibaren 2000 yılına kadar sürekli artarken, 2007 yılından itibaren de az da olsa azaldığı görölmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karaman, Sarıveliler, Sarıveliler ilçe nüfusu.

THE POPULATION GROWTH OF SARIVELILER DISTRICT

ABSTRACT

Sariveliler is located on the Taşeli Plateau of the Mediterranean Region. In the east, there is Ermenek, in the northeast, there is Başyayla, in the north, there is Taşkent (Konya), in the south there is Gazipaşa (Antalya) and in the southwest, there is, Alanya (Antalya). Sariveliler is 212 km from Karaman, 165 km from Konya, 43 km from Ermenek and 85 km from Alanya. The average height is 1630 m and has an area of 590 km².

Sariveliler has been a residential area since the early ages. According to the historical remains, reliefs and rock tombs found in Göktepe and Ugurlu, Sariveliler was established as a residential area in 2000 B.C. Sariveliler was first founded as a village after the establishment of the Republic then took the town status and in 27 May 1990 with the Law No. 3644 it took the district status. Sariveliler district is composed of 1 town (Göktepe) and 8 village settlements outside the district centres and neighbourhoods connected to them.

In this study, it is aimed to evaluate the population growth of Sariveliler District by geographical point of view. In this study, the population data for the years between 1927 and 2000 were obtained from the printed documents belonging to the State Institute of Statistics (TUIK); and the population data for the years between 2007 and 2017 were obtained from the database of Address Based Population Registration System of Turkey Statistical Institute (TUIK) and then were visualized with tables and graphs. This data was then evaluated within the geographical method.

According to the 2017 population census, there are a total of 11,251 people living in Sariveliler, of which 5,731 are males and 5,520 are females. 4,855 of this population live in the district centres while 6,396 live in towns and villages.

The Sariveliler district was a settlement unit bound to the Ermenek district until the 1990 census, but in 1990 it was separated from Ermenek and became a district. According to this, the total population of settlement units within the district borders is counted as 7,903 (3,632 male, 4,396 female) in the 1935 census. This population increased to 10,291 in 1955, to 14,738 in 1975, to 17,241 in 1990 and to 21,308 in 2000 but the population decreased to 14,280 in 2007, to 13,286 in 2010, to 12,876 in 2013 and to 11,251 in 2017. According to this, it is seen that while the population had increased continuously from 1935 to 2000, it has decreased since 2007.

Keywords: Karaman, Sariveliler, population of Sariveliler district.

ENDEMİK COUSİNİA ERMENEKENSİS HUB.-MOR.
(ASTERACEAE) TÜRÜ ÜZERİNE ANATOMİK VE
PALİNOLOJİK BİR ÇALIŞMA

Osman TUGAY

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı,
otugay@gmail.com

Kuddisi ERTUĞRUL

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

Deniz ULUKUŞ

Dr. Öğr. Ü., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoteknoloji Bölümü.

Sercan KARAGÖZ

Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

Esengül KARAHİSAR

Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

ÖZET

Cousinia (Asteraceae, Cardueae) cinsi Asteraceae familyasının üçüncü büyük, Cardueae tribusunun ise en büyük cinsidir. Türkiye’de bu cins 6 seksiyon içerisinde toplam 38 tür ile temsil edilmekte ve bunların 26’sı endemiktir. Bu seksiyonlardan Cousinia seksiyonu 19’u endemik toplam 22 türle temsil edilmektedir. Bu çalışma, seksiyon Cousinia içerisinde, C4 karesi içinde yayılış gösteren lokal endemik Cousinia ermenekensis Hub.-Mor. türünün, anatomik ve palinolojik özelliklerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. 2012-2013 yılları arasında toplanan bitki örnekleri arazi çalışmalarında resimleri çekildikten sonra yaygın herbaryum tekniklerine göre preslenmiş ve kurutulmuştur. Kurutulan örneklerin teşhisleri yapılarak herbaryum örneği haline getirilmiş ve KNYA herbaryumunda muhafaza edilmiştir. Anatomik çalışmalar için araziden toplanan taze bitki örnekleri % 70’lik alkol içerisinde saklanmıştır. Taze örnekler gövde ve yaprak kısımları küçük parçalar haline getirilip parafin methodu uygulanmış, daha sonra mikrotomla enine kesitler alınmıştır. Lamlara alınan örnekler safranin ve fast gren boyaları ile boyanmış olup, entellan kullanarak lam üzeri kapatılıp sabit preparat haline getirilmiştir. Kesitler için ışık mikroskobu kullanılmış ve ölçümler yapılmıştır. Palinolojik çalışmalar için Wodehouse methodu kullanılarak preparatlar hazırlanmıştır. Preparatlar ışık mikroskobu altında incelenmiştir. Ayrıca polen ornemantasyonu belirlemek için SEM’de çekilen mikrofotograflar kullanılmıştır. Anatomik incelemeler sonucunda gövde korteks parankima sayısı, yapraktaki iletim demeti dokuların büyüklüğü ve yapraktaki orta damar iletim demetlerinin

sayısının önemli olduğu gözlenmiştir. Gövdenin enine kesitinde en dışta 1 tabakalı epidermis, daha altta 12-13 farklı büyüklükte korteks parankiması, iletim dokusu ve merkezde öz bulunmaktadır. Yaprak ayası enine kesitinde üst epiderma, mezofil tabakası (2 sıra palizat, 2 sıra sünger) ve alt epiderma tespit edilmiştir. Palinolojik incelemelerde polen şeklinin subprolat, polen apertür tipinin trikolporat ve polen yüzey süslerinin verrukoz perforat olduğu görülmüştür. Bu çalışma Cousinia cinsine ait diğer türlerinde çalışılmasıyla aradaki farklılıkların ve benzerliklerin ortaya çıkarılması için kaynak oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Asteraceae, Cousinia ermenekensis, Endemik, Anatomi, Palinoloji.

Teşekkür: Bu çalışma TÜBİTAK (TBAG:111T364) tarafından desteklenen proje kapsamında toplanan örneklerle yapılmıştır.

**AN ANATOMICAL AND PALYNOLOGIC STUDY ON ENDEMIC
COUSINIA ERMENEKENSIS HUB.-MOR. (ASTERACEAE)**

ABSTRACT

Cousinia genus (Asteraceae, Cardueae) is the third largest of the Asteraceae family and the largest of the Cardueae tribes. The genus is represented with six section and 38 species in Turkey, 26 of which are endemic. Section Cousinia harbours totally 22 species, 19 of which are endemic. This study, local endemic Cousinia ermenekensis Hub.-Mor. distributing within section Cousinia in C4 square have been performed in order to determine anatomic and palynologic features. Plant specimens collected between 2012 and 2013 after pictures were taken on field studies. According to common herbarium techniques, plant samples were pressed and dried. The specimens were identified using Flora of Turkey under the a stereo-binocular microscope The specimens have been kept in Selcuk University Herbarium (KNYA). In pollen investigations, pollen material were obtained from herbarium specimens, For palynological investigations, pollen material was obtained from herbarium specimens. The pollen slides were prepared according to Wodehouse's technique. For the pollen dimensions, 20-30 pollen grains per each species were measured., SEM micrographs were used to determine exine sculpturing of the pollen. For anatomical studies, living material was kept in 70 % ethanol. The paraffin method was used for cross sections of stems and leaves. The specimens were embedded in paraffin wax and then sectioned between 5 and 10 µm thickness with a Leica RM2125RT rotary microtome. All sections were stained with safranin-fast green and then mounted with Entellan. Measurements and photos were taken using binocular lighth microscope with a Leica DFC280 camera. As a result of the anatomical examinations, it was observed that the number of cortex parenchyma, the size of vascular bundle tissues in leaves and the number of vascular bundle in midrip are important. In stem transverse section the epidermis is 1 layered and consists of rectangular and oval cells and is surrounded by a cuticle layer. It has 12-13 layers cortex cells. Transverse sections of the lamina showed that the upper and lower epidermises are covered with a thin cuticle layer. Both epidermises consist of uniseriate oval and rectangular cells. The mesophyll is consist of 2 layer palisade paranchyma cells and 2 layer Spongy parenchyma cells. Spongiose cells irregular, compact, cubic or spherica. Shape of pollen grains of species is prolate-spheroidal aperture type is tricolporate. As a result of SEM studies, pollen ornamentation was

determined as verrucos-perforate. This study will be source to reveal the differences and similarities between them by working of other species belonging Cousinia genus

Keywords: Asteraceae, Cousinia ermenekensis, Endemic, Anatomic, Palynologic.

Acknowledgements: This study was carried out with samples collected under the project supported by TÜBİTAK (TBAG: 111T364).

**ERMENEK'E ÖZGÜ ENDEMİK COUSİNİA DAVISİANA HUB.-
MOR. (ASTERACEAE) TÜRÜ ÜZERİNE ANATOMİK VE
PALİNOLOJİK BİR ÇALIŞMA**

Osman TUGAY

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı,
otugay@gmail.com

Kuddisi ERTUĞRUL

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

Deniz ULUKUŞ

Dr. Öğr. Ü., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoteknoloji Bölümü.

Sercan KARAGÖZ

Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

Esengül KARAHİSAR

Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

ÖZET

Türkiye Florası'nda Cousinia cinsini 6 seksiyon içerisinde toplam 38 tür ile temsil edilmekte ve bunların 26'sı endemiktir. Bu seksiyonlardan Stenocephalae seksiyonu 2'i endemik toplam 4 türle temsil edilmektedir. Bu çalışma, seksiyon Stenocephalae içerisinde, C4 karesi içinde yayılış gösteren lokal endemik Cousinia davisiana Hub.-Mor. türünün, anatomik ve palinolojik özelliklerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. 2012-2013 yılları arasında toplanan bitki örnekleri arazi çalışmalarında resimleri çekildikten sonra yaygın herbaryum tekniklerine göre preslenmiş ve kurutulmuştur. Kurutulan örneklerin teşhisleri yapılarak herbaryum örneği haline getirilmiş ve KNYA herbaryumunda muhafaza edilmiştir. Anatomik çalışmalar için araziden toplanan taze bitki örnekleri % 70'lik alkol içerisinde saklanmıştır. Taze örnekler gövde ve yaprak kısımları küçük parçalar haline getirilip parafin methodu uygulanmış, daha sonra mikrotomla enine kesitler alınmıştır. Lamlara alınan örnekler safranin ve fast gren boyaları ile boyanmış olup, entellan kullanarak lam üzeri kapatılıp sabit preparat haline getirilmiştir. Kesitler için ışık mikroskobu kullanılmış ve ölçümler yapılmıştır. Palinolojik çalışmalar için Wodehouse methodu kullanılarak preparatlar hazırlanmıştır. Preparatlar ışık mikroskobu altında incelenmiştir. Ayrıca polen ornemantasyonu belirlemek için SEM'de çekilen mikrofotograflar kullanılmıştır. Anatomik çalışmalar sonucunda gövde korteks parankima sayısı, yapraktaki iletim demeti, dokuların büyüklüğü ve yapraktaki orta damar iletim demetlerinin sayısına ait bilgiler

ortaya çıkarılmıştır. Gövde enine kesitinde en dışta tek tabakalı epidermis, daha içeride 7-8 sıralı korteks parankiması, iletim dokusu ve merkezde öz bulunur. Yaprak ayası enine kesitinde üst epiderma, mezofil tabakası (2 sıra palizat, 2 sıra sünger) ve alt epiderma görülmüştür. Palinolojik incelemelerde polen şeklinin subprolat, polen apertür tipinin trikolporat ve polen yüzey süslerinin verrukoz perforat olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Asteraceae, Cousinia davisiana, Endemik, Anatomi, Palinoloji.

Teşekkür: Bu çalışma TÜBİTAK (TBAG:111T364) tarafından desteklenen proje kapsamında toplanan örneklerle yapılmıştır.

AN ANATOMICAL AND PALYNOLOGIC STUDY ON LOCAL ENDEMIC COUSINIA DAVISIANA HUB.-MOR. (ASTERACEAE)

ABSTRACT

Cousinia genus is represented with six section and 38 species in flora of Turkey, 26 of which are endemic. Section Stenocephalae has totally 4 species, 2 of which are endemic. With this study, local endemic Cousinia davisiana Hub.-Mor. distributing within section Stenocephalae in C4 square have been performed in order to determine anatomic and palynologic features. Plant specimens collected between 2012 and 2013 after pictures were taken on field studies. According to common herbarium techniques, plant samples were pressed and dried. The specimens were identified using Flora of Turkey. The specimens have been stored in Selcuk University Herbarium (KNYA). In pollen investigations, pollen material were obtained from herbarium specimens, For palynological investigations, pollen material was obtained from herbarium specimens. The pollen slides were prepared according to Wodehouse's technique. For the pollen dimensions, 20-30 pollen grains per each species were measured. SEM micrographs were used to determine ornamentation of the pollen. For anatomical studies, living material was kept in 70 % ethanol. The paraffin method was used for cross sections of stems and leaves. The specimens were embedded in paraffin wax and then sectioned between 5 and 12 μm thickness with a Leica RM2125RT rotary microtome. All sections were stained with safranin-fast green and then mounted with Entellan. Measurements and photos were taken using binocular light microscope with a Leica DFC280 camera. As a result of the anatomical examinations, it was observed that the number of cortex parenchyma, the size of vascular bundle tissues in leaves and the number of vascular bundle in midrip are important. In stem transverse section the epidermis is 1 layered and consists of rectangular and oval cells and is surrounded by a cuticle layer. It has 7-8 layers cortex cells. Transverse sections of the lamina showed that the upper and lower epidermises are covered with a thin cuticle layer. Both epidermises consist of uniseriate oval and rectangular cells. The mesophyll is consist of 2 layer palisade paranchyma cells and 2 layer Spongy parenchyma cells. Shape of pollen grains of species is subprolate, aperture type is tricolporate. As a consequence of SEM studies, pollen ornamentation was determined as verrucos-perforate. This study will be source to reveal the differences and similarities between them by working of other species belonging Cousinia genus.

Keywords: Asteraceae, Cousinia davisiana, Endemic, Anatomic, Palynologic.

Acknowledgements: This study was carried out with samples collected under the project supported by TÜBİTAK (TBAG: 111T364).

ERMENEK'İN (KARAMAN / TÜRKİYE) BİTKİ ÇEŞİTLİLİĞİ

Osman TUGAY

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasötik Botanik Anabilim Dalı,
otugay@gmail.com

Kuddisi ERTUĞRUL

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü.

ÖZET

Çalışmanın amacı Ermenek'in bitki çeşitliliğini tespit etmektir. Çalışma alanı Grid kareleme sistemine göre C4 karesi içerisinde yer almaktadır. 2016 ve 2017 yılları arasında Ermenek'te yapılan botanik gezileri sonucunda 350 bitki örneği toplandı. Toplanan bitki örnekleri yaygın herbaryum tekniklerine göre kurutuldu. Kurutulan örnekler Türkiye ve Doğu Ege Adaları Florası yardımıyla teşhis edildi. Bilimsel isimler ve Türkçe isimler Türkiye Bitkileri Listesi Kitabı'na göre listelendi. Teşhis edilen örnekler Selçuk Üniversitesi, KONYA Herbaryumu'nda muhafaza edilmektedir. 2016-2017 yılları arasında yapılan arazi çalışmaları sonucunda toplanan 350 bitki örneğinin incelenmesi sonucunda 48 familya, 123 cinse ait 255 tür tespit edildi. Ermenek'teki bazı bitkiler şunlardır; *Abies cilicica* subsp. *isaurica* (Bozkır Göknarı), *Acanthus hirsutus* (Kıllı Ayıpençesi), *Achillea santolinoides* subsp. *wilhelmsii* (Kardaşkıması), *Adonis flammea* (Cin Lalesi), *Aethionema armenum* (Taşçantası), *Aethionema stylosum* (Dişli Kayagülü), *Alkanna dumanii* (Paşa Havacivaotu), *Alkanna hispida* (Kıllı Havacivaotu), *Alkanna saxicola* (Kaya Havacivaotu), *Allium tauricola* (Toros Soğanı), *Anchusa leptophylla* subsp. *leptophylla* (Ballık), *Anemone blanda* (Dağlalesi), *Anthemis fimbriata* (Saçaklı Papatya), *Arabis androsacea* (Yayla Kazteresi), *Arabis deflexa* (Yetim Kazteresi), *Arenaria kotschyana* subsp. *kotschyana* (Niğde Kumotu), *Artemisia arborescens* (Akpelin), *Asperula stricta* subsp. *latibracteata* (Berit Belumotu), *Astragalus angustifolius* subsp. *angustifolius* (Keçi Geveni), *Asynuma linifolium* subsp. *linifolium* (Ketendeğneği), *Bellis perennis* (Koyungözü), *Berberis crataegina* (Karamuk), *Bupleurum falcatum* subsp. *persicum* (Kayaçatalı), *Campanula involucrata* (Sarım Çanı), *Campanula isaurica* (Ermenek Çanı), *Campanula macrostyla* (Ayaklı Çançiçeği), *Capparis spinosa* (Kebere), *Capsella bursa-pastoris* (Çobançantası), *Carduus nutans* (Eşekdikeni), *Carex stenophylla* subsp. *stenophylloides* (Çol Ayakotu), *Cedrus libani* (Katranağacı), *Centaurea drabifolia* subsp. *cappadocica* (Peri Sarıbaşı), *Centaurea isaurica* (Dik Sarıbaş), *Centaurea pinetorum* (Barama Otu), *Centaurea triumfettii* (Deli Kapele), *Centaurea urvillei* subsp. *stepposa*

(Yerkötürümü), *Centaurea virgata* (Acı Süpürge), *Cicer isauricum* (Geyiktuzu), *Clematis vitalba* (Akasma), *Colchicum decaisnei* (Göçkovan), *Colchicum stevenii* (Yalı Mahrutu), *Colchicum szovitsii* subsp. *szovitsii* (Katır Çiğdemi), *Colchicum triphyllum* (Öksüzali), *Colchicum variegatum* (Vargit), *Consolida regalis* subsp. *paniculata* (Horozkuyruğu), *Corydalis wendelboi* subsp. *wendelboi* (Tarlakuşu), *Cousinia davisiana* (İç Kızan), *Cousinia ermenekensis* (Ermenek Kızanı), *Crataegus monogyna* subsp. *monogyna* (Yemişen), *Crataegus orientalis* subsp. *orientalis* (Alıç), *Crocus biflorus* subsp. *isauricus* (İbradı Çiğdemi), *Crocus cancellatus* subsp. *cancellatus* (Gözenek), *Crocus cancellatus* subsp. *damascenus* (Pivok), *Crocus chrisanthus* (Sarı Çiğdem), *Crocus graveolens* (Yel Çiğdemi), *Crocus karamanensis* (Karaman Çiğdemi), *Cynoglossum creticum* (Pisik Tetiği), *Dorycnium pentaphyllum* subsp. *haussknechtii* (Gervenük), *Ebenus plumosa* var. *speciosa* (Tarla Geveni), *Epilobium lanceolatum* (Dilyakısı), *Erodium cicutarium* subsp. *cicutarium* (İğnelik), *Eryngium campestre* (Kırsenet), *Eryngium isauricum* (Gelenkeri), *Euphorbia apios* (Fıçiotu), *Euphorbia kotschyana* (Sütlüce), *Ficus carica* (İncir), *Fritillaria acmopetala* subsp. *wendelboi* (Sarı Duguk), *Fritillaria pinardii* (Mağçup Lale), *Fritillaria aurea* (Damalı Lale), *Gagea foliosa* (Yapraklı Yıldız), *Galanthus elwesii* (Kardelen), *Genista anatolica* (Kandaş Dikeni), *Geranium lasiopus* (Leylekayağı), *Glaucium corniculatum* var. *corniculatum* (Çömlekçatlatan), *Glaucium leiocarpum* (Gavurhaşhaşı), *Gypsophila curvifolia* (Eğri Çöven), *Haplophyllum buxbaumii* (Sedefotu) *Haplophyllum myrtifolium* (Murt Sedosu), *Hedera helix* (Duvar Sarmaşığı), *Helichrysum plicatum* subsp. *isaurica* (Savran), *Hyacinthella lazulina* (Gök Sümbül), *Hyoscyamus aureus* (Sarı Banotu), *Hyoscyamus niger* (Banotu), *Hypericum pallens* (Gilindre Kantaronu), *Iberis odorata* (Hoş Beğendiotu), *Inula sarana* (Yar Andızotu), *Iris germaniaca* (Göksüsen), *Iris stenophylla* subsp. *stenophylla* (Gök Navruz), *Isatis ermenekensis* (Ermenek Çiviti), *Juglans regia* (Ceviz), *Juniperus drupacea* (Andız), *Juniperus foetidissima* (Kokar Ardıç), *Juniperus oxycedrus* subsp. *oxycedrus* (Katran Ardıcı), *Lamium amplexicaule* (Baltutan), *Lamium purpureum* var. *ehrenbergii* (Ballıbaba), *Lappula barbata* (Gürke), *Leontodon oxylepis* var. *oxylepis* (Bayır Aslandışı), *Linaria simplex* (Yalın Nevruzotu), *Linum nodiflorum* (Yaban Keten), *Lotus aegaeus* (Nohudak), *Micromeria myrtifolia* (Boğumluçay), *Minuartia leucocephaloides* (Sultan Tıstısı), *Morina persica* (Merdivençiçeği), *Muscari armeniacum* (Gavurbaşı), *Muscari aucheri* (Gök Müşkürüm), *Muscari bourgaei* (Top Müşkürüm), *Muscari racemosum* (Müşkürüm), *Nepeta caesarea* (Arıotu), *Nigella arvensis* var. *glauca* (Tarla

Çörekotu), *Olea europaea* (Zeytin), *Onobrychis cornuta* (Kuşkaçiran), *Orchis anatolica* (Dildamak), *Origanum majorana* (Mercanköşk), *Ornithogalum armeniacum* (Soryaz), *Ornithogalum lanceolatum* (Bulumbışık), *Ornithogalum neurostegium* (Sahra Yıldızı), *Papaver pilosum* subsp. *spicatum* (Hüthütü), *Papaver rhoeas* (Gelincik), *Peltaria angustifolia* (Perçifotu), *Pimpinella isaurica* subsp. *isaurica* (Hanifecikotu), *Pimpinella tragi* subsp. *pseudotragium* (Yoz Anason), *Pinus brutia* (Kızılcım), *Pinus nigra* (Karaçam), *Platanus orientalis* (Çınar), *Potentilla speciosa* (Kaya Parmakotu), *Quercus coccifera* (Kermes Meşesi), *Quercus infectoria* subsp. *veneris* (Zindiyen), *Quercus trojana* subsp. *yaltirikii* (Yaltırık Meşesi), *Ranunculus cuneatus* (Körükotu), *Ranunculus dissectus* subsp. *ermenekensis* (Has Kebikeç), *Rhaponticoides aytachii* (Ay Tüllüşahı), *Ricotia sinuata* (Eğri Cavlak), *Rubus sanctus* (Böğürtlen), *Salvia albimaculata* (Hoşdudak), *Sartoria hedyaroides* (Pisiktaşığı), *Saxifraga hederacea* subsp. *hederacea* (Cılız Taşkiran), *Scilla bifolia* (Orman Sümbülü), *Scorzonera mollis* (Goftigoda), *Scorzonera tomentosa* (Alabent), *Scutellaria orientalis* subsp. *pectinata* (Taraklı Kaside), *Senecio vernalis* (Kanaryaotu), *Sideritis hispida* (Sertçay), *Silene ermenekensis* (Ermenek Nakılı), *Silene laxa* (Gevşek Simotu), *Silene spergulifolia* (Ana Nakılı), *Stachys anamurensis* (Sümbülçayı), *Teucrium polium* (Acıyavşan), *Thesium bergeri* (Koru Güveleği), *Thlaspi perfoliatum* (Giyle), *Thymus spyleus* (Spil Kekiği), *Trifolium pratense* (Çayır Üçgülü), *Tulipa armena* var. *lycica* (Dağ Lalesi), *Urtica dioica* (Isırgan), *Verbascum isauricum* (Göksu Sığırkuyruğu), *Veronica anagallis-aquatica* (Sugedemesi), *Vicia cracca* subsp. *cracca* (Kuş Fiği), *Vinca herbacea* (Bikir Çiçeği), *Viola isaurica* (Balkusan Menekşesi), *Viola ermenekensis* (Ermenek Menekşesi), *Viscum album* subsp. *album* (Ökseotu), *Vitis vinifera* (Asma), *Ziziphora clinopodioides* (Dağ Reyhanı).

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Bitki çeşitliliği, Flora, Karaman.

Teşekkür: Bu çalışma, Orman ve Su İşleri Bakanlığı, Doğa Koruma ve Milli Parklar genel Müdürlüğü, VIII. Bölge Müdürlüğü, Karaman Şube Müdürlüğü ile EMS Çevre Araştırmaları Sosyal Hizmetler ve Eğitim Danışmanlık Tic. Ltd. Şirketine teşekkür ederiz.

THE PLANT DIVERSITY OF ERMENEK (KARAMAN / TURKEY)

ABSTRACT

The aim of the study is to determine the plants diversity of Ermenek province. The research area is in the C4 square according to the Grid system. As a result of the botanical trips in Ermenek, 350 plant specimens were collected between 2016-2017. The collected plants were dried according to common herbarium technics. The dried specimens were identified with the help of Flora of Turkey and East Aegean Islands. As a result of the examination of 350 plants specimens which were collected from the research area between 2016-2017, 255 species that belong to 48 families and 123 genera have been determined. The some plants in Ermenek are below; *Abies cilicica* subsp. *isaurica* (Bozkır Göknarı), *Acanthus hirsutus* (Kıllı Ayıpençesi), *Achillea santolinoides* subsp. *wilhelmsii* (Kardaşkınası), *Adonis flammea* (Cin Lalesi), *Aethionema armenum* (Taşçantası), *Aethionema stylosum* (Dişli Kayagülü), *Alkanna dumanii* (Paşa Havacivaotu), *Alkanna hispida* (Kıllı Havacivaotu), *Alkanna saxicola* (Kaya Havacivaotu), *Allium tauricola* (Toros Soğanı), *Anchusa leptophylla* subsp. *leptophylla* (Ballık), *Anemone blanda* (Dağlalesi), *Anthemis fimbriata* (Saçaklı Papatya), *Arabis androsacea* (Yayla Kazteresi), *Arabis deflexa* (Yetim Kazteresi), *Arenaria kotschyana* subsp. *kotschyana* (Niğde Kumotu), *Artemisia arborescens* (Akpelin), *Asperula stricta* subsp. *latibracteata* (Berit Belumotu), *Astragalus angustifolius* subsp. *angustifolius* (Keçi Geveni), *Asynuma linifolium* subsp. *linifolium* (Ketendeğneği), *Bellis perennis* (Koyungözü), *Berberis crataegina* (Karamuk), *Bupleurum falcatum* subsp. *persicum* (Kayaçatalı), *Campanula involucrata* (Sarım Çanı), *Campanula isaurica* (Ermenek Çanı), *Campanula macrostyla* (Ayaklı Çançiçeği), *Capparis spinosa* (Kebere), *Capsella bursa-pastoris* (Çobançantası), *Carduus nutans* (Eşekdikeni), *Carex stenophylla* subsp. *stenophylloides* (Çol Ayakotu), *Cedrus libani* (Katranağacı), *Centaurea drabifolia* subsp. *cappadocica* (Peri Sarıbaşı), *Centaurea isaurica* (Dik Sarıbaş), *Centaurea pinetorum* (Barama Otu), *Centaurea triumfettii* (Deli Kapele), *Centaurea urvillei* subsp. *stepposa* (Yerkötürümü), *Centaurea virgata* (Acı Süpürge), *Cicer isauricum* (Geyiktuzu), *Clematis vitalba* (Akasma), *Colchicum decaisnei* (Göçkovan), *Colchicum stevenii* (Yalı Mahrutu), *Colchicum szovitsii* subsp. *szovitsii* (Katır Çiğdemi), *Colchicum triphyllum* (Öksüzali), *Colchicum variegatum* (Vargit), *Consolida regalis* subsp. *paniculata* (Horozkuyruğu), *Corydalis wendelboi* subsp.

wendelboi (Tarlakuşu), Cousinia davisiana (İç Kızan), Cousinia ermenekensis (Ermenek Kızanı), Crataegus monogyna subsp. monogyna (Yemişen), Crataegus orientalis subsp. orientalis (Alıç), Crocus biflorus subsp. isauricus (İbradı Çiğdemi), Crocus cancellatus subsp. cancellatus (Gözenek), Crocus cancellatus subsp. damascenus (Pivok), Crocus chrisanthus (Sarı Çiğdem), Crocus graveolens (Yel Çiğdemi), Crocus karamanensis (Karaman Çiğdemi), Cynoglossum creticum (Pisik Tetiği), Dorycnium pentaphyllum subsp. haussknechtii (Gervenük), Ebenus plumosa var. speciosa (Tarla Geveni), Epilobium lanceolatum (Dilyakısı), Erodium cicutarium subsp. cicutarium (İğnelik), Eryngium campestre (Kırsenet), Eryngium isauricum (Gelenkeri), Euphorbia apios (Fıçıotu), Euphorbia kotschyana (Sütlüce), Ficus carica (İncir), Fritillaria acmopetala subsp. wendelboi (Sarı Duguk), Fritillaria pinardii (Mahçup Lale), Fritillaria aurea (Damalı Lale), Gagea foliosa (Yapraklı Yıldız), Galanthus elwesii (Kardelen), Genista anatolica (Kandaş Dikeni), Geranium lasiopus (Leylekayağı), Glaucium corniculatum var. corniculatum (Çömlekçatlatan), Glaucium leiocarpum (Gavurhaşhaşı), Gypsophila curvifolia (Eğri Çöven), Haplophyllum buxbaumii (Sedefotu)Haplophyllum myrtifolium (Murt Sedosu), Hedera helix (Duvar Sarmaşığı), Helichrysum plicatum subsp. isaurica (Savran), Hyacinthella lazulina (Gök Sümbül), Hyoscyamus aureus (Sarı Banotu), Hyoscyamus niger (Banotu), Hypericum pallens (Gilindre Kantaronu), Iberis odorata (Hoş Beğendiotu), Inula sarana (Yar Andızotu), Iris germaniaca (Göksüsen), Iris stenophylla subsp. stenophylla (Gök Navruz), Isatis ermenekensis (Ermenek Çiviti), Juglans regia (Ceviz), Juniperus drupacea (Andız), Juniperus foetidissima (Kokar Ardıç), Juniperus oxycedrus subsp. oxycedrus (Katran Ardıcı), Lamium amplexicaule (Baltutan), Lamium purpureum var. ehrenbergii (Ballıbaba), Lappula barbata (Gürke), Leontodon oxylepis var. oxylepis (Bayır Aslandışı), Linaria simplex (Yalın Nevruzotu), Linum nodiflorum (Yaban Keten), Lotus aegaeus (Nohudak), Micromeria myrtifolia (Boğumluçay), Minuartia leucocephaloides (Sultan Tıstısı), Morina persica (Merdivençiçeği), Muscari armeniacum (Gavurbaşı), Muscari aucheri (Gök Müşkürüm), Muscari bourgaei (Top Müşkürüm), Muscari racemosum (Müşkürüm), Nepeta caesarea (Arıotu), Nigella arvensis var. glauca (Tarla Çörekotu), Olea europaea (Zeytin), Onobrychis cornuta (Kuşkaçiran), Orchis anatolica (Dildamak), Origanum majorana (Mercanköşk), Ornithogalum armeniacum (Soryaz), Ornithogalum lanceolatum (Bulumbışık), Ornithogalum neurostegium (Sahra Yıldızı), Papaver pilosum subsp. spicatum (Hüthütü), Papaver rhoeas (Gelincik), Peltaria angustifolia (Perçifotu), Pimpinella isaurica

subsp. isaurica (Hanifecikotu), Pimpinella tragium subsp. pseudotragium (Yoz Anason), Pinus brutia (Kızılçam), Pinus nigra (Karaçam), Platanus orientalis (Çınar), Potentilla speciosa (Kaya Parmakotu), Quercus coccifera (Kermes Meşesi), Quercus infectoria subsp. veneris (Zindiyen), Quercus trojana subsp. yaltirikii (Yaltırık Meşesi), Ranunculus cuneatus (Körükotu), Ranunculus dissectus subsp. ermenekensis (Has Kebikeç), Rhaponticoides aytachii (Ay Tüllüşahı), Ricotia sinuata (Eğri Cavlak), Rubus sanctus (Böğürtlen), Salvia albimaculata (Hoşdudak), Sarcocolla hedysaroides (Pisiktaşığı), Saxifraga hederacea subsp. hederacea (Cılız Taşkiran), Scilla bifolia (Orman Sümbülü), Scorzonera mollis (Goftigoda), Scorzonera tomentosa (Alabent), Scutellaria orientalis subsp. pectinata (Taraklı Kaside), Senecio vernalis (Kanaryaotu), Sideritis hispida (Sertçay), Silene ermenekensis (Ermenek Nakılı), Silene laxa (Gevşek Simotu), Silene spargulifolia (Ana Nakılı), Stachys anamurensis (Sümbülçayı), Teucrium polium (Acıyavşan), Thesium bergeri (Koru Güveleği), Thlaspi perfoliatum (Giyle), Thymus spyleus (Spil Kekiği), Trifolium pratense (Çayır Üçgülü), Tulipa armena var. lycica (Dağ Lalesi), Urtica dioica (Isırgan), Verbascum isauricum (Göksu Sığırkuyruğu), Veronica anagallis-aquatica (Sugedemesi), Vicia cracca subsp. cracca (Kuş Fiği), Vinca herbacea (Bikir Çiçeği), Viola isaurica (Balkusan Menekşesi), Viola ermenekensis (Ermenek Menekşesi), Viscum album subsp. album (Ökseotu), Vitis vinifera (Asma), Ziziphora clinopodioides (Dağ Reyhanı).

Keywords: Ermenek, Plant diversity, Flora, Karaman.

Acknowledgements: We thank to “EMS” for financial support.

MARASPOLİ MAĞARASI VE TEMUÇİN AYGEN'İN ERMENEK HATIRALARI

Hilmi TÜRKYILMAZ

Öğr. Gör. Dr., Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi
Öğretmenliği Bölümü
hilmi.turkyilmaz@deu.edu.tr
hilmiturkyilmaz@gmail.com

ÖZET

Türkiye mağara sayısı bakımından diğer ülkelere nazaran oldukça zengindir. Ülkemizdeki çok sayıda bulunan mağaralardan en dikkat çekenlerden birisi de Ermenek şehir merkezinde bulunan Maraspoli mağarasıdır. Ermenek kalesinin altında bulunan bu mağara, uzmanların tespitlerine göre dünyanın en büyük mağaralarından ve yeraltı nehirlerinden biridir. Mağarada bulunan yeraltı nehri şehrin ve civar kasabaların içme suyunu karşılamakta, Ermenek'in sayısız pınarlarını beslemektedir. Bu bilgilerin ortaya çıkmasını sağlayan ve mağara bilimini (speleoloji) ülkemize tanıtan kişi Temuçin Aygen'dir. Her ne kadar Türkiye'de bilinen ilk mağara araştırması 1920'li yıllarda yapılmışsa da, ekip olarak ciddi anlamda ilk çalışma 1955'te Temuçin Aygen ve arkadaşları tarafından Ermenek Maraspoli Mağarası'nda yapılmıştır. Bu araştırmalar sonrasında da, 1950'li yılların Türkiye'sinin iki büyük gazetesinden birisi olan Yeni Sabah Gazete'sinde Temuçin Aygen'in, 15 gün süre ile Ermenek hatıralarını yayınlamıştır. Onun için bu çalışmanın amacı sözkonusu yıllarda ve bahsedilen gazetede çıkan mağara bilimcisi Aygen'in Ermenek hatıralarını ele almak ve tanıtmak olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Maraspoli Mağarası, Temuçin Aygen.

MARASPOLI CAVE AND TEMUCIN AYGEN'S MEMORIES OF ERMENEK

ABSTRACT

Turkey is very rich in terms of number of caves in comparison to other countries. One of the most notable caves in our country is the Maraspoli Cave in the city center of Ermenek. This cave, under the Ermenek castle, is one of the world's greatest caves and underground rivers, according to the findings of experts. The underground river in the cave and the surrounding towns supply the drinking water of the towns, feeding the countless springs of Ermenek. Temucin Aygen is the person who provides this information and introduces cave science (speleology) to my country. Although research has been done in the first cave known in Turkey in the 1920s, first working as a team in seriously in 1955 was built in the Ermenek Maraspoli Cave by Temuçin Aygen and friends. This after research, one of the two major newspapers of the 1950s, the New Sabah newspaper in Turkey Timuçin Aygen's, which was published in Ermenek memories for 15 days. For this reason, the aim of this study will be to discuss and introduce the Armenian memories of Aygen, the cave scientist who came out to the newspaper in the meantime.

Keywords: Ermenek, Maraspoli Cave, Temucin Aygen.

ZEYVE PAZARI

Alaattin UCA

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
alaattinuca@kmu.edu.tr

ÖZET

Karaman ili Ermenek ilçesine 26 km. mesafede bulunan ve yaklaşık 500-600 yıllık tarihi bir geçmişe sahip olan Zeyve Pazarı Türkiye'nin bugüne kadar yeterince tanınmayan adeta saklı bir cennettir. Tabii güzellikleriyle, Konya'nın Ereğli ilçesindeki Hitit Kaya Kabartması Anıtıyla meşhur İvriz'i andırmaktadır. İvriz'den farkı buranın Torosların içinde yer alması ve Yörük kültürünün bütün unsurlarını yansıtmasıdır. Ayrıca yüzlerce yıldan beri burada kurulmakta olan pazar, Türk kültür tarihi açısından önem arz etmektedir.

Bu çalışmada Karaman-Ermenek Zeyve Pazarı, tarihi ve tabii güzelliklerinin yanı sıra pazarın özellikleri ve Yörük kültürüne katkıları bakımından incelenecek, bu yolla bölgenin tanıtımına katkıda bulunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karaman, Ermenek, Zeyve Pazarı, Yörük, Yörük kültürü

ZEYVE BAZAAR

ABSTRACT

Zeyve Bazaar is a unrecognized hidden heaven of Turkey. It is 26 km far away from Karaman's district Ermenek and has a 500-600 years of history. It reminds the Ivriz Hitit Rock Monument in Konya's district Eregli with it's natural beauty.

The differences between the Zeyve Bazaar and Hitit Rock Monument are the location of Zeyve Bazaar's in Toros Mountains and reflection of all elements of Yörük Culture's specification. In addition to these subject, this bazaar has been setting in this place since centuries and has important role for Turkish Culture History.

In this study, it will examine the Zeyve Bazaar's specifications, history, natural beauty and it's contribution to Yörük Culture. In this way, it will help to promotion of the region.

Keywords: Karaman, Ermenek, Zeyve Bazaar, Yörük, Yörük Culture.

**TARİHİ KENTLER BİRLİĞİ VE ERMENEK BELEDİYESİ
ÖRNEĞİ ÜZERİNDEN HAREKETLE MAHALLİ İDARE
BİRLİKLERİNİN İŞLEVSELLİĞİNE YÖNELİK BİR
DEĞERLENDİRME**

Sefa USTA

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu
Yönetimi Bölümü
sefausta@kmu.edu.tr

Hakan CANDAN

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İ.İ.B.F. Siyaset Bilimi ve Kamu
Yönetimi Bölümü
hakancandan@kmu.edu.tr

Murat BAY

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi İ.İ.B.F. İşletme Bölümü,
muratbay2@gmail.com

ÖZET

Küreselleşen dünyada ülkeler karşılıklı etkileşim içerisindedir. Dünyanın herhangi bir yerinde meydana gelen değişim diğer ülkeleri de etkilemekte, ülkelerarası karşılıklı politika/reform transferi gerçekleştirilmektedir. Bu bağlamda uluslararası düzeyde kentler arası işbirlikleri son yıllarda önem kazanmaya başlamıştır. Özellikle yerel yönetim kuruluşları uluslararası düzlemde işbirliklerine giderek, sosyal, kültürel ve birçok alanda işbirliğine gitmektedir.

Ülkeler ve kentler arası bu etkileşim yönetimler arası ilişkilerin önemini ortaya koymaktadır. Merkezi yönetimler ve yerel yönetimler arasında işbirliği kurulabilirken, yerel yönetimler de kendi aralarında birliktelikler oluşturarak karşılıklı işbirliğine gitmektedir. “Avrupa Tarihi Kentler Birliği” yerel yönetimlerin kendi aralarında uluslararası alanda gerçekleştirdikleri işbirliğine bir örnektir. Avrupa Tarihi Kentler Birliği’nin bir üyesi olan Türkiye’de kurulan “Tarihi Kentler Birliği” ulusal düzeyde yerel yönetimler arasında gerçekleştirilen birliklerden birisidir. 52 tarihi kent belediyesinin Bursa’da 2000 yılında toplanarak bir araya gelmesiyle birlikte kurulan Tarihi Kentler Birliği, 2001 yılında Avrupa Tarihi Kentler Birliği’nin bir üyesi olmuştur. Türkiye’de mahalli idare birliği olarak kurulan Tarihi Kentler Birliği aracılığıyla kentsel düzeyde belediyeler tarihi ve kültürel alanlarda işbirliğine gitmekte ve karşılıklı tecrübe paylaşımında bulunmaktadır.

Türkiye’de mahalli idare birlikleri anayasal dayanağı olan kuruluşlardır. 1982 Anayasası’nın 127. Maddesinde vurgulandığı üzere “belediyeler, köyler ve il özel idareleri belirli kamu hizmetlerinin görülmesi amacıyla kendi aralarında Bakanlar Kurulu’nun izni ile birlik kurabilmektedir”. 2005 yılında çıkarılan 5355 sayılı Mahalli İdare Birlikleri Kanunu ile yerel yönetim kuruluşlarının kendi aralarında kuracakları birliklere yönelik usul ve esaslar belirlenmiştir.

Karaman ilinde, Karaman Belediyesi ile birlikte Ermenek Belediyesi Tarihi Kentler Birliği’nin üyesidir. Buradan hareketle hazırlanan çalışmanın temel amacı Tarihi Kentler Birliği ve Ermenek Belediyesi örneği üzerinden hareketle mahalli idare birliklerinin işlevselliğinin değerlendirilmesidir. Bu amaç doğrultusunda hazırlanacak çalışma kapsamında, öncelikle yönetimler arası ilişkiler ile ilgili bilgiler verilecek, Türkiye’de mahalli idare birliklerine yönelik yasal ve kurumsal düzenlemeler genel hatlarıyla irdelenecektir. Tarihi Kentler Birliği’nin kuruluş süreci, işlev ve faaliyetleri ele alınarak, Ermenek Belediyesi’nin “Tarihi Kentler Birliği”ne üyelik süreci, üyelik öncesi ve sonrası çalışmaları ve işbirlikleri değerlendirilecektir. Çalışmada betimsel analiz yönteminden yararlanılarak konu ile ilgili birincil ve ikincil kaynaklar taranacaktır. Bununla birlikte, Tarihi Kentler Birliği ve Ermenek Belediye’sinin web sayfaları irdelenerek, ilgili kurumlar ile görüşmeler gerçekleştirilmesi planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yönetimler Arası İlişkiler, Yerel Yönetimler, Mahalli İdare Birlikleri, Tarihi Kentler Birliği, Ermenek Belediyesi.

**AN EVALUATION ON FUNCTIONALITY OF LOCAL
GOVERNMENT UNIONS WITH THE EXAMPLES OF UNION
OF HISTORICAL TOWNS AND ERMENEK MUNICIPALITY**

ABSTRACT

In the globalizing world, countries are in mutual interaction. The change that takes place elsewhere in the world affects other countries as well, and mutual reform transfer is carried out. In this context, intercity cooperation at international level has gained importance in recent years. Especially local government agencies are collaborating internationally in social, cultural and many fields.

This interaction between countries and cities reveals the importance of relations between governments. While cooperation is established between central and local governments, local governments also cooperate with each other by establishing partnerships among themselves. "The European Association of Historic Towns and Regions" is an example of the cooperation that local governments have carried out among themselves on the international scene. Union of Historical Towns, which is established and held at the national level is one of unity among local governments in Turkey which is a member of European Association of Historic Towns and Regions. Union Of Historical Towns, which was established with the gathering of 52 historic urban municipalities in Bursa in 2000, has become a member of the European Association of Historic Towns and Regions in 2001. Municipalities, through Union of Historical Towns which was established as a local government agency in Turkey, make cooperation in the cultural and historical field, and they share mutual experiences in the urban level.

Local government agencies are organizations in Turkey, which have a constitutional basis. As emphasized in Article 127 of the 1982 Constitution, "Municipalities, villages and provincial special administrations can cooperate with the permission of the Council of Ministers for the purpose of performing specific public services". Law No. 5355 on Local Government Unions issued in 2005 defined the procedures and principles for the union of local government agencies.

In Karaman province, together with Karaman Municipality, Ermenek Municipality are a member of Union of Historical Towns. The main aim of the study, prepared from this point, is to evaluate the functioning of the local

government associations through the example of Union of Historical Towns and Ermenek Municipality. With the scope of work to be prepared for this purpose, information about ties between governments will be given, legal and institutional arrangements for local government unions in Turkey will be discussed in general terms. The establishment process, functions and activities of the Union of Historical Towns will be discussed. Membership process, pre- and post-membership activities and collaborations of Ermenek Municipality for Union of Historical Towns will be evaluated. Primary and subsidiary source related to the subject will be examined by using the descriptive analysis method in the study. However, the web pages of the Union of Historical Towns and Ermenek Municipality will be examined. Also It is planned to have an interview with related institutions.

Keywords: Intergovernmental Relations, Local Governments, Local Government Unions, Union of Historical Towns, Ermenek Municipality.

CBS KULLANARAK ERMENEK’TE KATI ATIK DEPOLAMA SAHALARININ YER SEÇİMİ

Mevlüt UYAN

Doç. Dr., Selcuk University, Konya/Turkey
muyan@selcuk.edu.tr

Ömür ESEN

Öğr. Gör., Selcuk University, Konya/Turkey,
muresen@selcuk.edu.tr

ÖZET

Evsel katı atık, kamu tarafından üretilen günlük maddelerden oluşan atıktır ve evsel atıkların bileşimi ülkeden ülkeye ve zamanla büyük ölçüde değişmektedir. Nüfus artışı, üretim ve tüketimdeki artışla beraber doğal kaynaklar ve ekosistemin sağlığı üzerinde artan bir baskı uygulamaktır. Şehirler ekonomik olarak büyüdükçe, iş faaliyetleri ve tüketim katı atık miktarlarını artırmaktadır. Dünyanın hemen hemen tüm ülkelerinde, kentsel katı atık yönetimi hizmetlerinin sorumluluğu belediyedir. Bu sorumluluk, hizmetleri düzenlemek, finanse etmek, yönetmek ve işletmek ile ilgili görevleri kapsar. Bu nedenle, düzenli çöp depolama sahalarının seçimi, ekonomik, ekolojik ve çevresel sağlık sektörlerindeki farklı bölgeleri katı atıklardan kaynaklanan kirlenmelerden korumak için iyi tasarlanmış mühendislik yöntemlerini içermelidir. Buna ek olarak, kentsel alandaki depolama alanı seçimi, bölgenin ekonomik, ekoloji ve çevre sağlığı üzerindeki muazzam etkisi nedeniyle kentsel planlama sürecinde kritik bir konudur.

Yeni bir atık imha sahasının değerlendirilmesi karmaşık bir süreçtir. Çünkü toprak bilimi, mühendislik, hidrojeoloji, topoğrafya, arazi kullanımı, sosyoloji ve ekonomi gibi farklı sosyal ve çevresel alanlarda önemli ölçüde uzmanlık gerektirir. Coğrafi Bilgi Sistemi (CBS), çöp depolama sahası yer seçiminde önemli bir rol oynamaktadır. Uygun depolama sahalarını değerlendirmek için bir takım CBS yöntemleri ve teknikleri önerilmiştir.

Bu çalışmanın amacı, Ermenek Belediye sorumluluk alanında uygun çöp depolama sahası yer seçimlerinin CBS kullanılarak belirlenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Evsel katı atık, CBS, Yer seçimi.

MSW LANDFILL SITE SELECTION USING GIS FOR ERMENEK/KARAMAN

ABSTRACT

Municipal solid waste (MSW) is waste that consists of daily items that are discarded by the public, and the composition of municipal waste varies greatly from country to country and changes significantly with time. Population growth is applying increased stress on natural resources and the health of ecosystems and enlarging in production and consumption. As cities grow economically, business activity and consumption patterns drive up solid waste quantities. In almost all countries of the world, the responsibility for urban solid waste management services is municipal. This responsibility covers tasks related to regulating, financing, administering and operating these services. Therefore, sanitary landfill involves well-designed engineering methods to protect different regions in the economic, ecological and environmental health sectors from contamination by solid wastes. In addition, landfill selection in an urban area is a critical issue in the urban planning process because of its enormous impact on the economy, ecology, and environmental health of the region.

The evaluation of a new waste disposal site is a complicated process as it requires considerable expertise in diverse social and environmental fields, such as soil science, engineering, hydrogeology, topography, land use, sociology, and economics. Geographical Information System (GIS) plays a significant role in landfill site selection. A number of GIS methods and techniques have been proposed to evaluate suitable landfill locations.

The purpose of this study was to determine suitable landfill site selection by using the GIS in the in the municipality area of Ermenek, Karaman, Turkey.

Keywords: Municipal solid waste, GIS, Site selection.

1934-1950 YILLARI ARASINDA ULUS VE CUMHURİYET GAZETELERİNDE ERMENEK

Aytunç ÜLKER

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
aytunculker@hotmail.com

ÖZET

Mustafa Kemal Paşa 27 Aralık 1919'da Ankara'ya geldikten sonra Anadolu'da Heyet-i Temsiliye'nin yayın organı olabilecek bir gazetenin çıkarılmasına karar vermiştir. Milli Mücadele hareketini kamuoyuna duyurabilmek için Sivas'ta çıkarılan İrade-i Milliye'nin devamı olarak 10 Ocak 1920'de Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi kurulmuştur. Bu gazete 28 Kasım 1934 tarihinde Ulus adını almış ve iç-dış gelişmeleri kamuoyuna duyurmayı amaç edinmiştir. Ulus gazetesi ilerleyen yıllarda Yeni Ulus, Halkçı ve Barış isimleriyle de yayınlanmış ve zaman zaman yayınına ara vermiştir.

Cumhuriyet gazetesi ise cumhuriyet rejimini savunmak ve kamuoyu oluşturmak amacıyla 7 Mayıs 1924 tarihinde Yunus Nadi Abalıoğlu, Nebizâde Hamdi ve Zekeriya Sertel tarafından kurulmuştur. Cumhuriyet, diğer gazeteler içerisinde içeriği ve sayfa düzeni ile kısa zamanda ön plana çıkmıştır. Bu gazete günümüzde de yayın hayatına devam etmektedir.

Ermenek 1934-1950 yılları arasında Konya'nın ilçesi durumundadır. 1934 yılı sonuna doğru hidroelektrik santralının kurulmasıyla birlikte Tarsus ve Akşehir'den sonra Türkiye'nin elektriğe kavuşan üçüncü ilçesi olmuştur. 1934-1950 yılları arasında Ermenek halkı geçimini günümüzde de olduğu gibi hayvancılık, meyvecilik, sebzeçilik, ticaret ve madencilik yaparak sağlamıştır. İlçenin kültürel ve tarihi yapısı ve doğası turizmin gelişmesine etki etmiştir. Ermenek'te 1934-1950 yılları arasında yaşanan bazı gelişme ve olaylar yerel basının yanı sıra ulusal basına da yansımıştır. Bu çalışmada Ulus ve Cumhuriyet gazeteleri ele alınarak, Ermenek'in Türk ulusal basınına yansımaları incelenecektir. Böylece 1934-1950 yılları arasında Ermenek'te meydana gelen gelişmeler belirtilen gazeteler ışığında analiz edilerek değerlendirilecektir. Bu kapsamda Ermenek ile ilgili tayin ve terfiler, açılışlar, yardımlar, yapılan bağışlar, meydana gelen olaylar ve köşe yazıları ele alınacaktır. Temel kaynağımız Ulus ve Cumhuriyet gazeteleri olacaktır. Bunun yanı sıra gazetelerde geçen bazı olaylar Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi'ndeki belgeler ile desteklenecektir. Konuyla ilgili tez, telif eser, makale ve bildirilerden de yararlanılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ulus, Cumhuriyet, Ermenek, Türk Ulusal Basını.

ERMENEK ACCORDING TO ULUS AND CUMHURİYET NEWSPAPERS BETWEEN THE YEARS OF 1934 AND 1950

ABSTRACT

After Mustafa Kemal Pasha arrived in Ankara on 27 December 1919, he decided a journal to be published in Anatolia, which could be the publication of the Representative Delegation. Hâkimiyet-i Milliye newspaper was established on 10 January 1920 as the continuation of the İrade-i Milliye, which was issued in Sivas in order to announce the National Struggle movement to the public. This newspaper received the name Ulus on 28 November 1934 and aimed to publicize internal and external developments. The Ulus newspaper was also published in the following years by the names of Yeni Ulus, Halkçı and Barış.

The Cumhuriyet newspaper was founded by Yunus Nadi Abalıoğlu, Nebizâde Hamdi and Zekeriya Sertel on 7 May 1924 in order to defend the republican regime and to create public opinion. The Cumhuriyet has come to the forefront in a short time with its content and page layout within other newspapers. This newspaper continues to be published today.

Ermenek was a county of Konya between 1934 and 1950. Ermenek was the third district who gained the utility of electricity power after Tarsus and Akşehir with the establishment of the hydropower plants by the end of 1934. Between the years 1934-1950, the people of Ermenek sustained their livelihood by making livestock, fruit, vegetable, trade and mining as it is today. Its cultural and historical structure and the nature developed the tourism of the county. Some of the developments and events that occurred between 1934 and 1950 in Ermenek were reflected not only in local but also in national press. In this study, Ermenek related news on Ulus and Cumhuriyet newspapers will be examined. Thus, the developments that took place in Ermenek between 1934 and 1950 will be analyzed and evaluated in the light of the mentioned newspapers. In this context, appointments, promotions, aids, donations, occasional events and newspaper articles related to Ermenek will be discussed. Our primary source will be Ulus and Cumhuriyet newspapers. In addition, some events in the newspapers will be supported by documents from the Prime Minister's Republican Archives. Thesis related to the subject, books, articles and papers will also be used.

Keywords: Ulus, Cumhuriyet, Ermenek, Turkish National Press.

DESTANLAR VE YER ADLARI BAĞLAMINDA ORTA ASYA'DAN ERMENEK'E KARAMANLILAR

Osman ÜLKÜMEN

Araştırmacı, Yazar, Karaman MEB'de Uzman Öğretmen
islikli42@hotmail.com

ÖZET

Eski Türk destanları ve yer adları bilimi, tarihi belgelerin olmadığı dönemlerde yer alan konularla ilgili önemli kaynaklardır. Öncelikle Karaman bir şahıs adı olmayıp büyük bir boyun adıdır. Türkistan'dan Anadolu'ya ve Balkanlara hatta Kafkasya'ya kadar Karaman adına bir şekilde rastlanır.

Karamanlıların, Karamanoğullarının tarihi kaynaklarda geçenlerle sınırlı değildir. Böylesine köklü bir tarihe sahip Karamanlıların eski tarihi ne yazık ki karanlıkta kalmıştır. Eski Türk destanlarında Karamanlılar sıklıkla geçmekte ve tarihlerinin gerçekleri ortaya çıkmaktadır. Orta Asya'da buldukları dönemlere ve nerelerde yaşadıkları konusunda, nerelere gittikleri konusunda ilginç açıklamalar bulunmaktadır. Yine sanıldığı gibi Anadolu'ya gelişi 1200'lü yıllarda değil, Tuğrul Bey'in Anadolu akınlarına katıldığı, Malazgirt Savaşı'nda Sultan Alparslan'la beraber hareket ettiği, ilk dönem beyliklerinden Artukoğullarının ana omurgası olduğu belgelerle yer adları bağlamında sunulmaktadır. Özellikle Kazakların "Kuplandı Batur" destanında olayların neredeyse ana teması Karamanlılardır. Karamanlıların kahramanlıkları, Kuzey Karadeniz taraflarına dahi gidip "Kazan'ı almaları, Batur'un Karamanlılara uyarıları ve yol göstermesi gibi pek çok konu bu destanda işlenmektedir. Oysa kayıtlarda böyle bir açıklama yoktur. Ama yer adlarına bakıldığı zaman ilk yerleşkelere verdikleri isimlerde Kazan bulunmaktadır. Yine Orta Asya'da Kırgızistan ve çevre ülkelere yayılmış Tanrı Dağları'na bakınca burada birkaç tane Aladağ (Alatoo, Alata) bulunmaktadır. Karamanlıların Ermenek'i almak için tercih ettikleri yol Aladağlar üzeridir ve buraya bu adı vermişler, bir yerleşim yerine de Alata adını koymuşlardır. Her aşiret veya boy ilk aldıkları yerlere, dağına taşına, ırmağına, kuyusuna, deresine kendi geldikleri yerlerin isimlerini vermemişlerdir. Bizlerde bu yer adları sayesinde o aşiretlerin ilk buldukları yerleri, geliş yerlerini, gelirken izledikleri yolları ve tarihlerini de takip etmekte ve hatta boylarını bulabilmekteyiz.

Bu çalışmamızda Karamanlıların, Orta Asya'da ilk kaynaklardan Ermenek yöresine gelişlerine kadar geçen süreci, yolu ve yaşadığı yerleri destanlar ve şimdiye kadar pek yer almamış belgelerle açıklayacağız. Böylelikle

Karamanlıların tarihin karanlığında kalmış bir çok noktası da aydınlanmış olacak.

Anahtar Kelimeler: Karamanlılar, Maveraünnehir, Aladağ, Alata, Kırgızistan, Kazan, Artukoğulları.

KARAMANIANS FROM CENTRAL ASIA TO ERMENEK IN THE CONTEXT OF EPICS AND PLACE NAMES

ABSTRACT

Ancient Turkic epics and place names are important sources on the subjects during periods when the historical documents did not exist. First of all Karaman is not a name but the name of a great tribe. From Turkestan to Anatolia, to the Balkans, even to the Caucasus, Karaman name can be found.

The Karamanians are not limited to the Karamanoğulları's historical sources. Unfortunately, the early history of the Karamanians remains in the dark. In ancient Turkic epics, Karamanians frequently pass through and the facts of their history emerge. There are interesting explanations as to where they migrated in Central Asia, where they lived. It is also presented in the context of place names that documented that Karamanians was the main backbone of Artukoğulları, in which Tugrul Bey joined the Anatolian influxes of Sultan Alparslan in the Battle of Malazgirt, so their arrival in Anatolia was not in 1200. Especially in the Kazakhs "Cuprai Batur" epic, Karamanians is almost the main theme of events. The heroism of the Karamanians, "Taking Kazan, Batur 's warnings and guiding Karamanians" in the North Black Sea is such subjects being worked on. However, there is no such explanation in the documents. But when looked at the place names, the names they give to the first settlements were Kazan. There are also a few Aladağ (Alatoo, Alata) in Kyrgyzstan and surrounding Tanrı Mountains scattered around the country. The way they prefer to get to Ermenek is the Aladağlar, and they named it here, and they named it Alata instead of a settlement. Each tribe or boy did not give the names of the places they first came to, their mountains, their climbs, their wells. Thanks to these place names, we follow the places where the tribes first came, their places of arrival, the way they visited and their history, and even find their tumblers.

In this study, we will explain the process of the Karamanians, the processions and the places where they lived until the arrival of the first sources in Central Asia to the region of Ermenek. Thus, many of the points left in the darkness of Karaman's history will be enlightened.

Keywords: Karamanlılar, Maveräünehir, Aladağ, Alata, Kyrgyzstan, Kazan, Artukoğulları.

ERMENEK’TE HAYVANCILIK VE HAYVANSAL ÜRETİM

Büşra YARANOĞLU

Dr. Öğr. Ü., Balıkesir Üniversitesi Veteriner Fakültesi Zooteknik Anabilim Dalı
yaranoglub@gmail.com

Murad GÜRSES

Dr. Öğr. Ü., Balıkesir Üniversitesi Veteriner Fakültesi Genetik Anabilim Dalı.

ÖZET

Ermenek Taşeli platosunda denizden 1250 metre yüksekte yer alan Karaman iline bağlı bir ilçedir. Konumu itibariyle sanayi bölgesinde olmaması ve ulaşımın güçlüğü nedenleri ile ilçede daha çok tarımsal üretime dayalı ekonomi gelişmiştir. Arazi yapısının dağlık ve sulanabilir arazilerinin yetersiz oluşu bölge açısından hayvancılığı ön plana çıkartmaktadır. Hayvansal ürünler bölge halkının geçim kaynakları arasında önemli bir yer tutmaktadır.

Bu çalışmanın amacı Ermenek bölgesindeki hayvancılığın mevcut durumunun ortaya konulması, hayvansal üretimdeki değişimlerin izlenmesi ve dolayısıyla bölge hayvancılığının gelecek planlamasına katkıda bulunulmasıdır. Bu amaçla Ermenek’in son 15 yıllık hayvancılık verileri incelenerek ilçe hayvancılığının mevcut durumu ortaya konulmuştur. Bu bağlamda, İlçenin sığır, koyun, keçi sayısının son 5-6 yıllık dönemde arttığı ve buna bağlı olarak süt üretiminin yükseldiği gözlenmiştir. Sığırlardan elde edilen süt üretiminin yükselmesinde kültür ırk ve kültür melezi sığır sayısındaki artışın etkili olduğu söylenebilir. İlçenin arazi yapısının keçi yetiştiriciliğine daha elverişli olması nedeniyle keçi yetiştiriciliği ilçede uzun yıllardır yapılan en önemli hayvancılık faaliyetleri arasında yer almıştır. 2011 yılından itibaren keçi sayısı ve keçi sütü üretiminde belirgin artışlar görülmüş ve bunu 2012 yılından itibaren koyun sayısı ve koyun sütü üretiminde artış izlemiştir. İlçedeki yumurta tavuğu sayısı da son 3 yıllık dönemde giderek yükselmiştir. 2009 yılından itibaren kovan sayısı ve üretilen bal miktarı da giderek artmıştır.

Sonuç olarak, Ermenek’te hayvan sayısı ve hayvansal üretim son 5-6 yıllık dönemde dikkat çekici şekilde artmıştır. Coğrafi yapısı, hayvancılık geçmişi ve hayvancılığın ilçe ekonomisindeki yeri göz önüne alındığında Ermenek’te hayvansal üretimin artırılması için yeterli potansiyelin mevcut olduğunu söylemek mümkündür.

LIVESTOCK BREEDING AND ANIMAL PRODUCTION IN ERMENEK

ABSTRACT

Ermenek is a district of Karaman province which is located 1250 meters above the sea in Taşeli platos. Economy based agricultural production has developed in the district due to the fact that it is not an industrial region because of its location and the difficulty of transportation. The inadequate formation of mountainous and irrigable land structure give rise to animal breeding in the region. Products from animals have an important place among the livelihoods of the people in the district.

The purpose of this study is to introduce the current situation of livestock in Ermenek region, to monitor the changes in animal production and thus to contribute to the future planning of animal husbandry in the region. For this purpose, the last 15 years of livestock breeding data of Ermenek have been examined and the current situation of animal husbandry has been revealed in the district. In this context, the number of cattle, sheep and goats have been observed in the province. According to increased number of cattle, sheep and goats milk production increased during the last 5-6 years. It can be said that the increase in the number of cultured breed and crossbreed cattle is effective in increasing milk production from cattle. Goat breeding has been one of the most important livestock farming activities in the province for many years. Since 2011 the number of goats and goat milk production have increased markedly and it has seen an increase in the number of sheep and sheep milk production since 2012. The land structure of the province is more favorable to goat breeding. The number of eggs in the province has also increased in the last three years. Since 2009, the number of hives and the amount of honey production has also increased.

As a result, the number of animals and animal production in Ermenek have increased remarkably during the last 5-6 years. It is possible to say that there is enough potential to increase animal production in Ermenek when its geographical structure, animal breeding history and animal husbandry are taken into account in the district economy.

DERLEME SÖZLÜĞÜ BAĞLAMINDA ERMENEK VE ÇEVRESİ SÖZ VARLIĞI

Mehmet YASTI

Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi Türk Dili
ve Edebiyatı Bölümü
mehmetyasti42@gmail.com

ÖZET

Sözlükler barındırdıkları sözcük varlığı açısından geçmişten yazıldıkları zamana dönemlerinin en önemli tanıklarındır. Bu bağlamda Anadolu ağzlarından 1932 yılında başlanarak 1959 yılına kadar derlenen kelimelerin tasnif ve tanzim edilmesiyle meydana getirilen ve 12 cilt halinde Türk Dil Kurumu tarafından yayımlanan Derleme Sözlüğü ağız araştırmacıları için önemli bir kaynaktır. Derleme Sözlüğü bugün birçoğu unutulmuş ve unutulmakta olan ve büyük çoğunluğu standart yazı dilinde olmayan yaşama dair çeşitli alanlarda derlenmiş kelimeleri içinde barındırması açısından önemlidir. Bu çalışmada Derleme Sözlüğü'nde yer alan Ermenek ve köylerinden bugün artık gittikçe azalmaya başlayan hayvancılığa dair derlenen kelimeler belirlenerek konularına göre tasnif edilmiş ve Eski Türkçe ile ilgileri araştırılmıştır.

**VOCABULARY OF ERMENEK AND ITS DISTRICTS IN THE
CONTEXT OF THE COMPILATION DICTIONARY**

ABSTRACT

Dictionaries are the most important witnesses of their time period in terms of their vocabularies. In this context, The Compilation Dictionary [*Derleme Sözlüğü*], which was published by Turkish Language Institution [Türk Dil Kurumu] in 12 volumes, is a crucial source for dialect researchers. The Compilation Dictionary is very important in terms of containing many forgotten words or about-to-forgotten words, and the vast majority of them are compiled in various areas of life that are not used in standard language. In this study, words which are about animal husbandry which is a declining sector in Ermenek and its villages are determined, classified according to their topics and their relations with Old Turkic is investigated.

ERMENEK VE ÇEVRESİNİN ÖNDE GELEN ÜÇ ŞAİRİ

Kemal YAVUZ

Prof. Dr., FSM Vakıf Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü
kemalyavuz05@gmail.com

ÖZET

Karaman'ın il olması ile yeni idarî durumların ortaya çıkması, aslında Ermenek'e bağlı kasabaların birden bire ilçe olmasını da beraberinde getirdi. Göktepe (Fariske) bucaklık vasfını yitirirken Sarıveliler ilçe statüsüne geçti (30.08.1991). Başyayla da Başrede ağzında öteyüz adı ile anılan köylerin içinden sıyrılarak aynı seviyeye yükseldi. Bu durumda ana yapı Ermenek olmakla birlikte kaza sınırları içinde üç ilçe meydana geldi. Ama Ermenek büyüklüğünü korudu. Biz ve aşağı yukarı bizim yaşımızda olanlar Ermenek'in yollarına düşerek ortaokulu orada okuduk. Şimdi sulara gömülen, düşte gördüğümüz yerlerin içinde gezip dolaştık. Yokluk içinde de olsa bağlarında, bahçelerinde oynadık. Ceviz ağaçlarına çıktık; narlarını, üzümlerini, kısaca söylemek gerekirse çeşit çeşit meyvelerini topladık. Binbir hatıra yükü ile bu zamana geldik.

Türk milletinin ve Türk kültürünün hizmetçisi olduk. Bütün bir ömrümüzü bu çalışmalarla süsledik. Zaman, vakit vakit Ermenek tarafına, Başdere'ye de çekti. Bölge ile ilgili ilk makalemi 1980 yılında Ermenek Kazasının Başdere Köyleri Ağzı adı ile yayımlandı. Ama biz çalışmalarımızı yarıda bırakmadık. Doğup büyüdüğümüz yerleri unutmadık. Arkasından Yaylaya Göç yazısı geldi. Bunu Ermenek gazetesinde çıkan Karaman Bey'in Oğlu Mehmet Bey ile Mehmet Çınarlı yazıları takip etti. Sonrasında Sarıveliler Lisesi tarafından yayımlanan Yankı Gazetesi'nde Yankı'nın Yankısı adlı yazım neşredildi. Son olarak da Karacaoğlan'ı anma toplantısını Sarıveliler Belediye Başkanı sevgili Hayri Samur'un ev sahipliğinde gerçekleştirdik. Fakat ne yazık ki o yerlerden geçen ve Barçın Yaylası'nda üç güzel gördüm diyen bu şairin yaşadığı yeri kesin olarak tespit edemedik. Onu hep Adana, Maraş, Antep ve Halep taraflarında gördük. Bir şiirinde; Çukurova bayramlığın giyerken diye şiirine başlayan şairin herhalde kışı oralarda geçirip, yaz gelince Torosları baştan başa dolaştığını ve bizim çocukluğumuzun geçtiği, oğlak kuzu güttüğümüz Barçın Yaylası'na bile misafir olduğunu kendi dilinden öğrendik.

Ama Ermenek ve çevresinden şairler de yetişti. Cumhuriyet devrine girerken Kel Şair adı ile anılan Hasan Rüşdi ve onu takip eden şairler görüldü. Onu takip eden başka şairde oldu. İşte biz bu bildirimizde hepsi hemen hemen

aynı tarihlerde doğan, Atatürk'ün sağlığında çocukluk zamanlarını yaşayan üç şair üzerinde duracağız. Bunlardan Mehmet Çınarlı 01 Ocak 1925'te doğdu ve 19 Ağustos 1999 tarihinde vefat etti. Ahmet Tufan Şentürk Lemoslu (Esentepe)'de 1924 yılında doğdu ve 10 Mayıs 2005 tarihinde vefat etti. Halen hayatta olan Zeki Akdağ ise 28 Haziran 1926 yılında doğmuştur. Her üç şair de aynı zamanın sanatkarları olmaları sebebi ile savaştan yeni çıkmış fakir, fakat manen kuvvetli bir milletin yokluk zamanlarını görürler. Edebiyatımız bu zamanda Anadolu'ya yönelir. Memleket edebiyatı ön plana çıkar. Bu üç şair de yetiştikleri bölge gereği nostaljiye önem verirler. Yaşadıkları hayata dönerler, acı da olsa o günleri tatlı bir rüya gibi anarlar, anlatırlar. Hayatlarında yollarının kesiştiği de olur. İşte biz bildirimizi bu açıdan ele alacağız.

THREE OUTSTANDING POETS FROM ERMENEK AND ITS ENVIRONMENT

ABSTRACT

In fact, the emergence of new administrative situations along with Karaman's being a province led the towns connected to Ermenek to become districts all at once. Sarıveliler gained the status of a district while Göktepe (Fariske) lost qualification of its being a burg. (30.08.1991). Basyayla rose at the same status by standing out amongst the villages called as Oteyuz at Basdere mouth. In the circumstances, three districts, including particularly Ermenek as a main structure were formed within the boundaries of the township. But Ermenek conserved its wide area. We and the ones almost in our age took to the roads of Ermenek and attended the secondary school there. We wandered around the places, which have gone down nowadays and which we have dreamed. Even though we were poor we played in its vineyards and gardens. We went out on walnut trees; we collected pomegranates, grapes, and the various fruits in the interest of brevity. We came to this time with a thousand memories.

We have been the servants of the Turkish Nation and Turkish Culture. We have decorated our entire life with these works. We were both in Ermenek and Basdere from time to time. My first article about the place was published with the title of "The Accent of Basdere Villages of Ermenek Township" in 1980. We have not given up our works. We have not forgotten the places where we were born and grew up. The essay titled "Migration to Plateau" was published subsequently. The essays "Karaman Bey's Son Mehmet Bey" and "Mehmet Cınarlı" which were published in the Ermenek Newspaper followed that. Then my essay titled "Yankı's Echo" was published in the Yankı Newspaper printed by Sarıveliler High School. In conclusion, we organized the memorial ceremony of Karacaoglan with the hosting of the mayor of Sarıveliler. However, unfortunately we could not have ascertained the place where this poet, who passed those places and even says I have seen three beauties in Barcın Plateau in one his poems, lived accurately. We have seen him around Adana, Maras, Antep and Aleppo. We have learned from his own words in one of his poems that the poet who begins his poem as writing Cukurova is wearing its holiday clothes probably stays in those places in winter, then walks around the Toros mountains when summer comes and even lodges in the Barcın Plateau where we herd kids and lamps.

However, there were other poets from Ermenek and this district. We met the poet Hasan Rüsdi who is called as Kel Sair and his successors when the Republican era begins. There were other poets who succeed him, too. In this paper, we will focus on three poets, all of whom are born in almost same years and pass their childhood when Ataturk is alive. One of these poets, Mehmet Cınarlı was born on January 1st, 1925 and passed away on August 19th, 1999. Another poet, Ahmet Tufan Sentürk was born in Lemoslu (Esentepe) in 1924 and passed away on May 10th, 2005. Zeki Akdag who is still alive was born on June 28th, 1926. Because of living in the same period as the poets, each of three poets witness the poverty periods of the nation who has lived under the difficulties of war and who is poor but spiritually strong. Our literature heads for Anatolia in this period. National literature comes to the fore. These three poets give importance to the nostalgia because of the region in which they grew up. They return to their past lives, they remember these days and tell like a sweet dream even if they are not sweet. In some periods of their lives, they meet. As a result, we will scrutinize this paper in terms of this point of view.

MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİNDE ERMENEK

Cihat YILDIRIM

Doç. Dr., Aksaray Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
drcihat68@hotmail.com

ÖZET

Milli Mücadele Dönemi'nde İtilaf Devletleri'nin işgal ettiği bölgelerden birisi de Mersin ve çevresidir. İtilaf Devletleri I. Dünya Savaşı sırasında yaptıkları gizli paylaşım planları çerçevesinde bu işgal mıntikasını Fransa'nın etki sahası olarak belirlemişlerdir. Fransız işgal mıntikasının batısında bulunan Silifke, Mut, Ermenek ve Anamur havalisi Antalya ve Konya ile birlikte İtalyanlara bırakılmıştır. İtalyanlar Mütareke döneminde Antalya, Isparta, Burdur ve Konya'ya askeri birlikler göndermekle birlikte Silifke, Mut, Ermenek ve Anamur mıntikasına yönelik fiili bir işgal teşebbüsünde bulunmamışlardır.

Mersin Cephesi'nde işgale karşı mücadele etmek üzere işgal mıntikasının batısında bulunan İçel'den başlayarak müdafaa-i hukuk cemiyetleri ve kuva-yı milliye müfrezeleri kurulmaya başlanmıştır. İçel'deki milli teşkilatlanma karargâhı Konya'da bulunan 12.Kolordu Kumandanlığı bünyesinden görevlendirilen kişiler tarafından organize edilmiştir. Bu bağlamda ilk müdafaa-i hukuk cemiyeti ve ilk kuva-yı milliye teşkilatı İçel'in Mut Kazası'nda kurulmuştur. Hemen akabinde Ermenek'te de bir müdafaa-i hukuk cemiyeti kurulmuş ve diğer yandan da bir gönüllü müfreze teşkil edilerek Mut'ta bulunan Umum İçel Kuva-yı Milliye Kumandanlığı emrine gönderilmiştir. İşgalcilere karşı muharebelerin başladığı "ileri harekât" sürecinde "Ermenek Müfrezesi" ayrı bir müfreze olarak Mersin Cephesi'nde Mersin işgalden kurtuluncaya kadar mücadele etmiştir.

Milli Mücadele Dönemi'nde Ermenek'i etkileyen bir diğer hadise de Çumra'da baş gösteren ve Konya ve kazalarını etkileyen "Delibaş İsyanı"dır. Bu isyanın bastırılması aşamasında Karaman'dan kaçan asiler Ermenek'i işgale teşebbüs etmişlerdir. Asilere karşı Gülnar ve Mut'tan teşkil edilen gönüllü müfrezeler Ermenek'e gelerek Ermeneklilerle birlikte mücadele ederek asileri bertaraf etmişlerdir. Tebliğimiz Ermenek ve Ermeneklilerin, Delibaş İsyanı'nın bastırılmasına ve Mersin Cephesi'ndeki milli mücadeleye katkı ve desteklerini tespit etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, Milli Mücadele, Müdafaa-i Hukuk, Kuva-yı Milliye.

THE NATIONAL STRUGGLE PERIOD IN ERMENEK

ABSTRACT

One of the regions occupied by the allies during the period of National Struggle is Mersin and its surroundings. The Entente States have determined this occupation zone as the domain of France in the framework of the secret sharing plans they had made during the First World War. Silifke, Mut, Ermenek and Anamur in the west of the French occupation zone were left to the Italians along with Antalya and Konya. During the armistice period the Italians sent military troops to Antalya, Isparta, Burdur and Konya and they did not attempt an actual occupation for the Silifke, Mut, Ermenek and Anamur regions.

Starting from İçel in the west of the occupation zone to fight against the occupation on the Mersin front, caontrywide resistance organization and national forces detachments were started to be established. The national organization headquarters in İçel was organized by the people assigned to the 12th Commander of the Colonial Command in Konya. In this context, the first caontrywide resistance organization and the first national forces organization were established in İçel Mut district. Immediately afterwards, a caontrywide resistance organization was established in Ermenek and on the other hand a voluntary detachment was formed and sent to the General Command of Public İçel National Forces Command in Mut. In the process of "forward operation" the battle against the invaders started, "Ermenek Battalion", as a separate detachment, struggled up to the liberation from the occupation of Mersin on the Mersin Front.

Another incident affecting Ermenek during the National Struggle period is the "Delibaş Rebellion" which started in Çumra and affected Konya and its accidents. In the process of suppressing this rebellion, the rebellious Ermenek attempted to invade Ermenek. The voluntary detachments formed by Gülnar and Mut against the insurgents came to Ermenek and struggled together with the Ermenek and eliminated the rebels. Our communiqué aims to determine the contribution and support of Ermenek and Ermenek peoples to the suppression of the Delibaş rebellion and the national struggle on the Mersin front.

Keywords: Ermenek, National Struggle, Caontrywide Resistance Organization, National Forces.

ERMENEK IŞIK KİRLİLİĞİ ÖLÇÜMÜ VE HARİTALANMASI

Murat YILDIZ

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi K. Ö. Fen Fakültesi Fizik Bölümü,
yildiz@kmu.edu.tr

Öğretmen Kadir YETİŞ

ÖZET

Bu çalışmada Karaman'ın Ermenek ilçesinin ışık kirliliğinin ölçülmesi haritalanması yapılmıştır. Hava kirliliği soluduğumuz havanın kirlenmesi, su kirliliği içtiğimiz suyun kirlenmesi, çevre kirliliği yaşadığımız alanın kirlenmesi olarak tanımlayabiliriz. Işık kirliliği aydınlanmamızın kirlenmesi olarak adlandırabilir. Işık kirliliği; yanlış yerde, yanlış miktarda, yanlış yönde ve yanlış zamanda ışık kullanılmasıdır. Gereğinden fazla kullanılan ışık, gökyüzüne yayılan gereksiz ışık da diyebiliriz. Işık için kullanılan enerjinin de boşa gitmesi diyebiliriz. Bu anlamda Ermenek'te oluşan ışık kirliliğinin sebepleri kaynakları ve sonuçları incelenmiştir. Ve hesaplamalar sonucunda yanlış aydınlatma sonucunda boşa giden elektrik enerjisi hesabı yapılmıştır. Çalışmada SQM (Sky Quality Meter) adlı cihazı kullanılmıştır. Veriler sonucunda ölçülen değer Kadir/açısaniye2 cinsinden olup lümen hesaplaması yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek Işık Kirliliği, SQM.

LIGHT POLLUTION MAP OF ERMENEK

ABSTRACT

In this study, mapping of light pollution of Ermenek town of Karaman province has been done. Air pollution can be defined as pollution of the air we breathe, water pollution, pollution of the water we drink, pollution of the environment we live in. Light pollution can be called pollution of the lighting environment. Light pollution; The wrong place, the wrong amount, the wrong direction and the wrong time to use light. Light that is used more than necessary can be called unnecessary light that radiates to the sky face. It can also be interpreted as the waste of energy used for light. In this sense, the causes, sources and consequences of light pollution in Karaman province are examined. The study was performed using a device called SQM (Sky Quality Meter). As a result, the measured value is in the form of Kadir / angle second 2, and the calculation of the lumen is based on the calculations given by the firm.

Keywords: Ermenek Light Pollution, SQM.

ERMENEK ORMAN İŞLETME MÜDÜRLÜĞÜ
ORMANLARINDA ZARAR YAPAN *ORTHOTOMICUS EROSUS*
(WOLL.) İLE MÜCADELE ÇALIŞMALARI

Yafes YILDIZ

Dr. Öğr. Üyesi, Bartın Üniversitesi, Orman Mühendisliği Bölümü, BARTIN
yyildiz@bartin.edu.tr

Eray YENİ

Orman Yüksek Mühendisi, Ermenek Orman İşletme Müdürlüğü, ERMENEK

ÖZET

Ormanlarımız birçok abiyotik ve biyotik faktörler tarafından tehdit edilmektedir. Bunlara uygun olmayan işletme yöntemleri, saf meşcereler, düzensiz bakım çalışmaları, iklim değişiklikleri ve benzeri faktörler de eklenince zararın boyutu daha da büyümektedir. Böylece oluşan böcek epidemileri neticesinde çok sayıda ağaç kurumakta, ekolojik ve ekonomik anlamda büyük zararlar ortaya çıkmaktadır. Ormanlarımızda zarara neden olan böcek gruplarının en önemlilerinden birisi kabuk böcekleridir.

Bu çalışmada, Ermenek ormanlarında önemli zarara neden olan *Orthotomicus erosus* (Woll.), (Akdeniz çam kabuk böceği) zarar durumları araştırılmıştır. Bu amaçla, zararın yoğun olduğu alanlara uçma zamanından önce 30 adet feromon tuzakları asılmıştır. Feromon tuzakları Nisan, Mayıs ayı boyunca 15 günde bir kontrol edilerek dört ayrı zamanda sayılarak tuzaklara düşen böcek miktarları belirlenmiştir. Bu çalışma sonunda birinci sayım da böcek miktarı 124.421 adet, ikinci sayımda 146.738 adet, üçüncü sayımda 177.575 adet ve dördüncü sayımda 273.029 olarak tespit edilmiş olup toplamda 721.763 adet böcek toplanmıştır.

Anahtar Sözcükler: *Orthotomicus erosus*, kabuk böceği, Feromon Tuzakları, Ermenek, zarar

CONTROL OF *ORTHOTOMICUS EROSUS* (WOLL.) DAMAGE ON FOREST OF ERMENEK FOREST DISTRICT

ABSTRACT

Our forests are threatened by many abiotic and biotic factors. Incorrect operating methods, pure stands, irregular tending work, climate change and other similar factors add to the size of the damage. As a result of the insect epidemics, a large number of trees dry up, resulting in great losses in ecological and economic terms. One of the most important insect groups in our forests is bark beetles.

In this study, damage cases of *Orthotomicus erosus* (Woll.), (Mediterranean pine bark beetle) causing significant damage in Ermenek forests were investigated. For this purpose, 30 pheromone traps were hung before the time of flight to areas where damage was intense. Pheromone traps were checked every 15 days during April, May, and counted at four different times to determine the amount of insects falling into the traps. At the end of this study, the first count was determined as 124.421, the second count was 146.738, the third count was 177.575, and the fourth count was 273.029, totaling 721.763 insects.

Key words: *Orthotomicus erosus*, bark beetle, pheromone traps, Ermenek,damage

ERMENEK VE ÇEVRESİNDE BULUNAN YAPILARIN SIVALARININ İNCELENMESİ

Sadık Alper YILDIZEL

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölüm
sayildizel@kmu.edu.tr

Osman TUNCA

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölümü
osmantunca@kmu.edu.tr

Mehmet UZUN

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölümü
mehmetuzun@kmu.edu.tr

Serdar ÇARBAŞ

Doç. Dr., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Mühendislik Fakültesi İnşaat
Mühendisliği Bölümü
scarbas@kmu.edu.tr

ÖZET

Arkeolojik verilere göre dünya üzerindeki ilk yerleşim yerlerinden birisi de Anadolu'dur. Yaklaşık 10,000 yıldır topraklarımız farklı medeniyetlere ve devletlere ev sahipliği yapmıştır. Karaman ili sınırları içerisinde farklı uygarlıklardan kalma birçok tarihi eser bulunmaktadır. Günümüzde Ermenek sınırları içerisinde bulunan Mennan ve Ermenek kaleleri de bu yapılardan en önemlilerindedir. Mennan kalesi dik bir tepe üzerinde konumlanmıştır ve ulaşım açısından çok zor bir noktadadır. Bulunduğu nokta itibariyle eski dönemlerde ele geçirilmesi çok zor olmuştur. Kalenin Hititler döneminden kaldığı tahmin edilmekle birlikte, Karamanoğlu devleti döneminde onarılarak aktif olarak kullanıldığı bilinmektedir. Ermenek kalesi ise Karamanoğulları için çok önemli bir yere sahiptir. Geçmişte Firan kalesi olarak da isimlendirilmiştir. Savunma amacıyla kullanıldığı gibi bir dönem mahkumlara da ev sahipliği yapmıştır. Çok dik ve kaya sığınaklı yapıya sahip olup kesme taş ve harç ile yapılmıştır. Bu kale Fatih Sultan Mehmet döneminde ele geçirilerek Osmanlı imparatorluğuna katılmıştır. Evliya Çelebi eseri Seyahatnamesinde bu kale için "Göklere ser çekmiş kırmızı bir dağın ortasında Tanrı kudreti ile yapılmış bir kaledir" ifadelerinin kullanmıştır. Kale şehri saran kayalık tepenin en hâkim noktasında bulunmaktadır.

Bu yapılara yapılan teknik gezide yığma tipi yapılardan sıklıkla karşılaşılan sorunlardan olan sıvaların dökülmesi ve derzlerin boşalması tespit edilmiştir. Ayrıca bu yapıların duvar yüzeylerinde, kemer ve tonozlarda büyük ve derin çatlaklar gözlemlenmiştir. Mevcut yapıya zarar vermeyecek şekilde boşalan derzlerden dökülen sıvalardan örnekler alınmıştır. Alınan sıva numunelerinin XRD ve SEM analizleri yapılarak günümüzde yaygın olarak kullanılan sıva malzemeleri ile karşılaştırılması bu çalışma kapsamında gerçekleştirilmiştir. Modern sıva malzemelerinden olan çimentonun kimyasal yapısına benzer bağlayıcı yapının yanında, kireç bazlı bağlayıcıların da tespiti yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sıva malzemeleri, XRD analizi, SEM analizi, Antik yapılar.

INVESTIGATION ON THE PLASTER OF STRUCTIONS AROUND ERMENEK

ABSTRACT

According to archaeological evidence, one of the first settlements on earth is Anatolia. For nearly 10,000 years our land has been home to different civilizations and states. There are many historical monuments from different civilizations within the Karaman province borders. Mennan and Ermenek residences within the boundaries of Ermenek are the most important of these structures. The Mennan fortress is located on a steep hill and is a very difficult place for transportation. It has been very difficult to be seized in old times as it is. It is known that the castle was actively used during the Karamanoglu state period, although it is presumed that it remained from Hittite period. Ermenek Castle is a very important place for Karamanoglu state. In the past it was also called Firan Castle. As it was used for defense purposes, it also hosted prisoners for a period of time. It is very steep and has a rock-sheltered structure and is made of cut stone and mortar. This castle was captured during the reign of Sultan Mehmet the Conqueror and joined the Ottoman Empire. Evliya Çelebi used this phrase for his fortress in his travels, "It is a castle built with the mighty power of God in the midst of a red mountain that has pulled off the heavens." The rocky hill that surrounds the castle town is at the most dominant point.

During the site visit, the pouring of the ponds and the drainage of the joints, which were frequently seen in this type of structures, were detected. In addition, large and deep cracks were observed on the wall surfaces of these structures, arches and vaults. Samples were taken from the pools that were poured out of the joints that had not been damaged to the existing structure. XRD and SEM analyzes of the plaster samples were performed and compared with the plaster materials commonly used today. In addition to the chemical structure of cement, which is one of the modern plaster materials, the lime-based binders have also been identified.

Keywords: Plaster materials, XRD analysis, SEM analysis, Antique structures.

TÜRK KÜLTÜRÜNDE DAĞ, SU VE MAĞARA KÜLTÜ BAĞLAMINDA SARIVELİLER-CİVLER KÖYÜ DEDENİN GÖZÜ MAĞARASI

Ahmet Hakan YILMAZ

Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümü,
manasmeram@hotmail.com

ÖZET

Kült, insanların çağlar içinde geliştirdiği davranışlar sistemidir.

İnsanın dünyada iz bıraktığı davranışların temelinde içinde bulunduğu toplumun sahip olduğu inanç sistemi ile geçmişten günümüze süregelen çeşitli aktarımların yansımaları görülmektedir. Günümüz halen yer almakta olan bu aktarımlara ait imge ve sembollerin, gerek biçim olarak, gerek bir ifade unsuru olarak yer alması geçmiş ile olan güçlü bağların bir göstergesi sayılmaktadır.

Günümüz Türk insanının geçmiş kavram ve kültürlerden ne denli beslendiği eski inanmalar ile buna bağlı yaşayan uygulamaların örnekleri incelenerek, ortaya konabilir.

Türk Kültür ve medeniyetini şekillendiren belli inanç sistemleri ve buna bağlı gelişen imgelerin yansımaları olan uygulamalar, günümüzde halen yaşayarak karşımıza çıkmaktadır. Kadim sembol ifadeleri ile yaygın olarak yorumlanan bu davranışlar çeşitli örnekler vermektedir.

Türk inanç sisteminde önemli sayılan kültürler su dağ ve mağara kültürleridir. Mağara kültürü, Türk kültür tarihinde barındırdığı değerler dizgesi ile özel bir önem arz eder. İnsanlık için sığınma, korunma, barınma niteliklerinin yanında istek arınma nitelikleriyle de dikkat çeker. Doğum, erginleme olarak ortaya çıkan mağara aynı zamanda, bireyin ruhen kendisini tamamladığı, olgunlaştırdığı bir mekândır.

Çalışmanın temelini oluşturan Sariveliler Cıvler Köyü Dedenin Gözü mağarası Türk Kültür tarihinde motif olarak kullanımı ve kültürleriyle yaşayan bir model olarak dikkat çekmektedir. Buna göre; yöre halkının Dedenin Gözü mağarasında yaşattığı geleneklerin, ele aldıkları sembol ya da imgelerin bir bilinç içerisinde mi, yoksa gelenekten gelen davranış ve uygulama ile mi gerçekleştirdikleri sorusuna cevap aranmıştır. Kadim anlam ve ifadelerine yeni yorum ve yaklaşımların etkili olup olmadığı, kullanılan birçok sembol, motif ya da imgelerin kaynağının tespiti, Türk Kültürünün tanınması, anlam ve öneminin

gelecek kuşaklar tarafından bilinmesi Dedenin Gözü mağarası örneğiyle aktarılması önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Kültürü, Sarıveliler, Civler köyü, Dedenin Gözü mağarası, dağ, su, mağara kültü.

**IN TURKISH CULTURE, IN THE CONTEXT OF MOUNTAIN,
WATER AND CAVE CULT SARIVELILER-CIVLER VILLAGE
DEDENİN GÖZÜ CAVE**

ABSTRACT

Cult is a system of behavior developed by people in the ages.

The belief system of the society in which human beings are located on the basis of the behaviors left by the world reflects the various transfers that continue from past to present. It is a sign of strong ties with the past that the images and symbols belonging to these transfers are included as a form or as an element of expression.

Examples of the old beliefs and practices related to this subject can be examined and put forward by examining how modern Turkish people are fed from the past concepts and cultures.

Certain belief systems that shape the Turkish culture and civilization and the applications that are reflected in the images that are related to it are still alive today. These behaviors, which are widely interpreted by ancient symbol expressions, give various examples.

The cult that is considered important in the Turkish belief system is water mountain and cave cult. The cave cult is of special importance with the string of values it has in Turkish culture history. It draws attention to the qualities of asylum, protection and shelter for humanity as well as the qualities of desire purification. At the same time, the cave, which emerges as birth, adolescence, is a place in which the individual completes and matures himself mentally.

Sariveliler Civler village, which constitutes the basis of the study, draws attention to the use of Dedenin Gözü Cave as a motif in the history of Turkish culture and as a model living with its cult. According to this, the local people have been asked to answer the question of whether the traditions, symbols or images that the Dedenin Gözü had lived in his cave were carried out in a consciousness or with the behavior and practice that came from the tradition. New interpretations and approaches to ancient meanings and expressions are effective, many symbols, motifs or images used to identify the source, recognition of Turkish culture, meaning and importance of future generations to know the Dedenin Gözü Cave is important to be transferred with the sample.

Keywords: Turkish Culture, Sariveliler, Civler Village, Dedenin Gözü Cave, mountain, water, cave cult.

İŞ YAŞAM KALİTESİNİN ERMENEK ÖZEL İŞLETME ÇALIŞANLARI ÜZERİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

Feride YILMAZ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
fcetinkaya@kmu.edu.tr

Esra AKPINAR KILINÇ

Öğr. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Ermenek Meslek Yüksekokulu,
esrakilinc@kmu.edu.tr

ÖZET

Araştırmanın amacı; Ermenek merkezinde faaliyet gösteren özel işletmelerdeki çalışanların iş yaşam kalitesinin ve iş yaşam kalitesine ait 3 boyutun sosyo-demografik değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini tespit etmektir. Ayrıca iş yaşam kalitesinin yükseltilmesi konusunda önerilerin getirilmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Ermenek merkezinde faaliyet gösteren özel işletmelerdeki tüm çalışanlar oluşturmaktadır. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeksizin evrenin tamamına ulaşılması amaçlanmaktadır. Veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket kullanılacaktır. Birinci bölümde Çiçek (2005)'in kullandığı 15 sorudan oluşan iş yaşam kalitesi ölçeği yer almaktadır. İş yaşam kalitesi ölçeğinin ilk 7 sorusu iş ortamı boyutuna, sonraki 5 soru çalışma koşulları boyutuna ve son 3 soru da sağlanan hizmetler boyutuna aittir. Ölçekte yer alan her bir ifade “Hiç Memnun Değilim”, “Memnun Değilim”, “Kararsızım”, “Memnunum”, “Çok Memnunum” a kadar 5 aşamalı Likert tipi ölçekle değerlendirilecektir. İkinci bölümde ise katılımcılara ait sosyo-demografik sorular (cinsiyet, medeni durum, yaş, eğitim durumu, gelir durumu, çalışma şekli) ve konuyla ilgili önerilerinin neler olduğunu içeren 1 açık uçlu soru yer almaktadır. Verilerin analizinde istatistik programlarından SPSS 23.0 kullanılacaktır. Araştırmadan elde edilen sosyo-demografik değişkenlere ait verilerin frekans analizi yapılacaktır. Ayrıca cinsiyet, medeni durum, çalışma şekline göre iş yaşam kalitesinin ve boyutlarının farklılaşıp-farklılaşmadığı t Testi ile, yaş gruplarına, eğitim durumuna ve gelir durumuna göre iş yaşam kalitesinin ve boyutlarının farklılaşıp-farklılaşmadığı ise Tek Yönlü Anova testi ile analiz edilecektir. Araştırma Ermenek merkezindeki özel işletme çalışanlarını kapsamaktadır. Dolayısıyla hem kamu çalışanları hem de Ermenek merkezinde olmayan özel işletme çalışanları kapsam dışı bırakılmıştır. Bu da araştırmanın sınırlılığını oluşturmaktadır. Yapılan araştırmadan iş yaşam kalitesinin ve boyutlarının

cinsiyet, medeni durum, yaş, eğitim durumu, gelir durumu ve çalışma şekline göre farklılık göstereceği bulgusuna ulaşılacağı düşünölmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Yaşam Kalitesi, Özel İşletmeler, Çalışanlar, Ermenek.

EVALUATION OF QUALITY OF WORK LIFE ON ERMENEK PRIVATE ENTERPRISE EMPLOYEES

ABSTRACT

Purpose of the research is to determine whether the employees in private enterprises operating in Ermenek center differ quality of work life and three dimensions of quality of work life according to the socio-demographic variables. It is also aimed to introduce proposals for raising the quality of work life. The universe of the research constitutes all employees in private enterprises operating in the Ermenek center. It is aimed to reach the whole of the universe without going to sample selection in the research. A two-part questionnaire will be used as a data collection tool. In the first part, there is a scale of quality of work life composed of fifteen questions used by Çiçek (2005). The first seven questions of the quality of work life of scale belong to the business environment dimension, the next 5 questions to the working conditions dimension and the last three questions to the dimension of the services provided. Each expression on the scale will be evaluated with a five-step Likert type scale until "Never Satisfied", "Dissatisfied", "Undecided", "Satisfaction", "Very Satisfied". In the second part, there are socio-demographic questions about participants (gender, marital status, age, educational status, income status, working style) and one open-ended question about what are the suggestions related to the topic. SPSS 23.0 from statistical programs will be used in the analysis of the data. Frequency analysis of data of the sociodemographic variables obtained from the survey will be done. In addition, whether the quality of work life and its dimensions differ according to gender, marital status, working style will analyze with t- test, whether the quality of work life and its dimensions differ according to age groups, education status and income situation will analyze with One- Way Anova Test. The research comprise the employees of the private business in Ermenek center. Therefore, both public employees and private business employees who are not in the Ermenek center have been excluded. This constitutes the limit of the research. It is thought that attain findings that the quality of work life and its dimensions will differ according to gender, marital status, age, educational status, income status and working style.

Keywords: Quality of Work Life, Private Enterprises, Employees, Ermenek.

Kaynak

iek, D. (2005). “Örgütlerde Motivasyon ve İş Yaşam Kalitesi: Bir Kamu Kuruluşundaki Yönetici Personelin Motivasyon Seviyelerinin Tespit Edilerek İş Yaşam Kalitesinin Geliştirilmesi Üzerine Bir Araştırma”, Doktora Tezi, Çukurova Üniversitesi, Adana.

SÜRDÜRÜLEBİLİR ÇEVRE İÇİN YEŞİL ALTYAPI: ERMENEK ÖZELİNDE BİR DEĞERLENDİRME

Fırat Harun YILMAZ

Arş. Gör., Selçuk Üniversitesi İ.İ.B.F Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü,
firatharunyilmaz@gmail.com

Ali ŞAHİN

Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi İ.İ.B.F Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü,
alisahin@selcuk.edu.tr

ÖZET

Kentsel alanlar politik, ekonomik, sosyal ve kültürel insan faaliyetlerinin yoğun biçimde yaşandığı mekânlardır. İnsanlığın merkezi konumundaki kentlerde, nüfus artışı, kentsel yayılma, kaynak kullanımının artması şeklinde gerçekleşen değişimler insan-doğa ilişkisini yeni bir boyuta taşımaktadır. Bu noktada kentleşme hava kirliliği, gürültü gibi yerel düzeyde çevresel sorunlarının yanı sıra küresel ısınma gibi sınırötesi çevre sorunlarına da neden olmaktadır.

Açık bir sistem olarak kent metabolizması devamlılığın sağlanması açısından doğaya bağımlıdır. Mevcut durumda küresel ekolojik değişimin temel sürükleyicisi konumunda olan kentler ekosistem hizmetlerini buldukları bölgenin dışından sağlamakta ve diğer bölgelere çevre sorunlarını ihraç etmektedir. Yerel ve küresel düzeyde yaşanan çevresel tahribatın temel nedeni olan bu durumun önüne geçmek kentlerin çevresel sürdürülebilirliğini sağlamak ile mümkündür. Çevresel sürdürülebilirlik doğanın korunması ve insan yaşamı için hayati öneme sahip ekosistem hizmetlerinin devamlılığının sağlanmasıdır. Bunu gerçekleştirebilmek ise gelecek nesillere yaşanabilir bir çevre bırakmak amacıyla uzun vadeli kararlar almakla mümkündür.

Kent bünyesinde doğayı ve doğal süreçleri koruyarak sürdürülebilirliği sağlamanın araçlarından biri yeşil altyapıdır. Yeşil alanlar, koridorlar, çatılar, duvarlar, kent bahçeleri ve ormanları gibi doğal unsurların oluşturduğu yeşil altyapı kentleri doğa ile uyumlu biçimde yaşanabilir kılmanın aracıdır. Kent içerisinde hava kalitesini artırma, canlı türlerine yaşam alanı sağlama gibi yerel düzeyde faydalarının yanı sıra yeşil altyapı, iklim değişikliği gibi küresel değişimlerin etkilerine karşı kentsel alanları dirençli kılmaktadır. Çalışmada ilk olarak kentlerin çevresel olarak meydana getirdiği değişimler ve çevresel sürdürülebilirlik bağlamında yeşil altyapı kavramı incelenmektedir. Ardından yeşil altyapının temel unsurları, işlevleri ve kent bünyesindeki yararları ele

alınmaktadır. Son olarak yeşil altyapının teorik çerçevesi üzerinden Ermenek özelinde değerlendirmeler yapılarak öneriler sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çevresel Sürdürülebilirlik, Ermenek, Kentsel Alan, Yeşil Altyapı.

GREEN INFRASTRUCTURE FOR SUSTAINABLE ENVIRONMENT: AN EVALUATION WITHIN THE CONTEXT OF ERMENEK

ABSTRACT

Urban areas are the places of the concentrated politic, economic, social and cultural human activities. In cities as the hub of humanity, changes happening as population growth, urban sprawl, increasing resource utilization bring a new dimension to human-nature relationship. At this point urbanization causes the local environmental problems such as air pollution and also transboundary issues like global warming.

Urban metabolism as an open system depends entirely on the nature in terms of maintenance and survival. In the current situation, as major drivers of the global ecological change urban areas provide their ecosystem services from outside regions and export environmental problems certain areas. Preventing this situation as the main source of local and global environmental destruction is possible with the ensuring environmental sustainability. Environmental sustainability is the protecting nature from harms and ensuring the persistence of ecosystem services which are vital for human life. Actualizing this process is possible via long term decisions with the aim of handing down livable environments for future generations.

Green infrastructure is one of the means of ensuring sustainability with the way of protecting nature and natural processes. Consist of green spaces, corridors, roofs, walls, urban gardens and forests, green infrastructure is the tool of making urban areas livable. In addition to local benefits such as improving air quality, providing habitats for living creatures, green infrastructure enhance the resilience against the global transition like climate change. In this study initially environmental transformations brought about by urban areas and green infrastructure within environmental sustainability are addressed. Afterwards green infrastructure's basic components, functions and benefits in urban areas are investigated. Finally, upon the theoretical framework of green infrastructure evaluations and guidelines are asserted within the context of Ermenek.

Keywords: Environmental Sustainability, Ermenek, Green Infrastructure, Urban Area.

II. MAHMUT'TAN CUMHURİYET'E ERMENEK'İN SANCAK SERÜVENİ

Mehmet YILMAZ

Dr. Öğr. Ü., Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
m.yilmaz@selcuk.edu.tr, myilmaz32@gmail.com

ÖZET

1571 yılında tâbi olduğu İçel sancağı ile birlikte yeni kurulan Kıbrıs Beylerbeyliği'ne bağlanan Ermenek kazası, 1640 yılında Karaman eyaletine iade edilir. Ulaşım güçlüğünün yanı sıra, dağlık bir arazi yapısına sahip olmasına rağmen II. Mahmut Dönemi'ne kadar sancak merkezi olarak kalır. 1734 yılında sancak merkezi Mut'a taşınırsa da, kısa bir müddet sonra geri iade edilir. Fakat bu sırada çok sayıda aşiretin iskânıyla büyüyen Silifke, 1847 yılında sancak merkezliğini Ermenek'in elinden alır. Bu tarihten sonra Ermenekliler ile Silifkeliler arasında sancak merkezi mücadelesi başlar.

1871 yılında 'İdâre-i Umûmiye-i Vilâyet Nizamnâmesi'nin yeniden neşri sırasında İçel sancağının Adana vilayetine nakledilmesi sırasında bu sancağa tâbi olan Ermenek kazası da Adana vilayetine bağlanır. Fakat bu değişikliklerden hiç memnun olmayan Ermenekliler, hem sancak merkezliğini geri almak ve hem de Adana vilayetinden ayrılarak eskiden olduğu gibi Konya vilayetine tâbi olmak için mücadele başlatırlar. Sancak merkezi birkaç defa Silifke ile Ermenek arasında el değiştirerek serüvene dönüşür. Yine 1908 yılında İçel sancağından ayrılarak, Konya vilayetine bağlanmayı başaran Ermeneklilerin sevinci çok uzun sürmez. Çünkü Ermenek, 1914 yılında müstakil liva olan İçel sancağına tekrar iade edilir.

Silifke'nin sancak merkezi olmasını kabullenemeyen Ermenekliler, sancak merkezinin kendilerine iade edilmesi için sürekli çalışmaya başlarlar. Hatta bu sırada Ermenekliler ile Silifkeliler arasında bazı gerginlikler yaşanır. Nihayet 1919 yılında son defa İçel sancağından ayrılan Ermenek, Konya merkez sancağına bağlanır.

Çok sayıda arşiv vesikasını referans aldığımız bu çalışmamızda, II. Mahmut'tan Cumhuriyet'e Ermeneklilerin sancak merkezi olma mücadelesi, sebep ve sonuçlarıyla detaylı bir şekilde ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ermenek, İçel, Adana Vilayeti, Konya Vilayeti, Sancak.

THE ADVENTURE OF ERMENEK FOR SANJAK FROM MAHMUT THE II TO REPUBLICAN ERA

ABSTRACT

The district of Ermenek which was attached to the governorship of Cyprus in 1571 along with the Sancak of İçel, the city which it was under the suzerainty was given back to the province of Karaman in 1640. In addition to the difficulty in accessing there, it has a mountainous structure of land; notwithstanding, it remains as a center of sanjak until the era of Mahmut the II. In 1734, the center of sanjak is transferred to Mut but it is given back in a short time. However, Silifke which has been growing with the settlement of numerous nomadic tribes took over the center of sanjak from Ermenek in 1847. From this date forward, a struggle began between the people of Silifke and Ermenek in order to possess the center of sanjak.

In 1871, the sanjak of İçel was transferred to the province of Adana through the “Provincial Statute of Public Administration”, re-issued then and the district of Ermenek was transferred into the administration of the province of Adana. However, the people of Ermenek weren't happy with this transfer and they started their struggle to separate from Adana and become re-united to the province of Konya. The center of sanjak was exchanged between Silifke and Ermenek for a few times and it turned into an adventure between these two cities. Again in 1908, Ermenek was separated from İçel and was attached to Konya but the happiness of the people from Ermenek took a very short time. Because, Ermenek was given back to İçel which became a separate brigade in 1914.

The people of Ermenek who aren't satisfied with the status of Silifke as the center of sanjak started a continuous struggle to gain the center of sanjak back. Moreover, some tensions are encountered between the people of Ermenek and Silifke. Finally, in 1919, Ermenek is departed from the sanjak of İçel for the last time and attached to the central sanjak of Konya.

In our study which we referred to numerous archive documents, the struggle of being a center of sanjak from the period of Mahmut II to Republican Era, including the causes and results, will be discussed in detail.

Keywords: Ermenek, İçel, Province of Adana, Province of Konya, Sanjak.

ESKİ ÇAĞ'DA ERMENEK VE ÇEVRESİNİN YOL GÜZERGÂHLARI

Şenol YURDAKUL

Arş. Gör., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
senolyurdakul@gmail.com

ÖZET

Yollar günümüz toplumlarının yaşantısında taşıdığı öneme eş değer şekilde Eski Çağ toplumlarının yaşantısında da önemli bir yere sahip olmuştur. Bu bağlamda Eski Çağ toplumlarında idari, askeri, iktisadi, sosyo-kültürel pek çok alanla bağlantılı olarak yol inşa, bakım ve güvenliği büyük önem arz etmiştir. En azından Küçük Asya ile ilgili olarak modern yolların birçoğunun Eski Çağ yol şebekesi üzerine temellendiği anlaşılmaktadır. Küçük Asya toprakları üzerinde kapsamlı ve sistematik yol projeleri Romalılar eliyle yürütülmesi yönüyle de dikkat çekmektedir. Sunulacak çalışma ise Eski Çağ'da Germanikopolis (Γερμανικόπολις), bazı kaynaklarda ise Clibanus olarak bilinen Ermenek ve çevresinin, üzerinde yer aldığı coğrafi yapıya göre şekillenen yol güzergâhları üzerine odaklanmaktadır. Bu bağlamda söz konusu güzergâhların oluşumundaki fiziki ve beşeri etmenler ele alınarak bu yol şebekesinin Eski Çağ'daki gelişimi ele alınacak ve tartışılacaktır. Yine Eski Çağ'da Ovalık ve Dağlık olmak üzere iki kısma ayrılan Kilikia Eyaleti'nin Dağlık Kilikia kısmında yer alan Ermenek ve havalisinin, yol güzergâhlarının şekillenmesinde Toros Dağları ve Göksu vadisinin oynadığı rol üzerinde durulacaktır. Bu noktada arkeolojik, epigrafik, nümismatik, edebi ve modern kaynakların bilgi sağladığı ölçüde Küçük Asya'nın iç kısımlarını, güneyde Akdeniz'e bağlayan Gülek Boğazı üzerinden Tarsus'a ulaşan yol ile Karaman (Laranda) üzerinden Mut'u (Klaudiopolis) takip ederek Ermenek'e (Germanikopolis) ulaşan ana yol şebekesi ele alınacaktır. Buna ek olarak Ermenek ve havalisinin söz konusu dönemdeki batı ve doğu eksenindeki yol güzergâhları ile bu yollara bağlanan tali yolların hangi güzergâhları takip ettiği ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eski Çağ, Yol Güzergâhları, Ermenek, Ulaşım.

ANCIENT ROUTES OF ERMENEK AND ITS ENVIRONS

ABSTRACT

The roads have an important place in the experience of the Ancient age communities, as well as the equivalent of the prevalence held by today's society. In this context, road construction, maintenance and security are of great importance in connection with many administrative, military, economic, socio-cultural fields in the Ancient Ages. It is understood that at least with regard to Asia Minor most of the modern roads are based on the Ancient road network. It is noteworthy that the Romans carried out comprehensive and systematic road projects on Asia Minor. The study to be presented focuses on the route of the Ancient Germanicopolis (Γερμανικόπολις) or in some sources Ermenek, known as Clibanus, and its roads formed according to the geographical structure on the periphery. In this context, the physical and social factors in the formation of the routes will be taken into consideration and the development of this road network in ancient times will be discussed. Moreover, the role of the Taurus Mountains and the Göksu Valley in the formation of routes of Ermenek and its environs which is located in mountainous parts of Cilicia Province will be emphasized. At this point, based on archaeological, epigraphic, numismatic, literary and modern sources, the route of Tarsus over the Cilician Gates connecting Karaman (Laranda) to Mut (Klaudiopolis) reaching to Ermenek (Germanikopolis), the main road network will be studied. In addition to this, the ancient routes of Ermenek and its environs in the west and east direction and the secondary roads connected to these main roads will be examined.

Keywords: Ancient History, Routes, Ermenek, Transportation.

SANATA VE EĞİTİME ADANMIŞ BİR ÖMÜR: HALİT BARDAKÇI

Erol YÜKSEL

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
erolyuksel@kmu.edu.tr

Murat ARDIÇ

Doktora Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,
m-ardic@hotmail.com

ÖZET

1939'da Ermenek'te doğan Halit Bardakçı, eğitim hayatına 1946'da Mut'un Dağpazarı Nahiyesinde başlar. Bardakçı, 1947'de Ermenek Sakarya İlkokulu'nda eğitimine devam eder ve 1952'de mezun olur. 1953-1956 yılları arasında Ermenek Ortaokuluna devam eder. Akşehir Öğretmen Okulu'ndan 1960 yılında derece ile mezun olduktan sonra 1962'de Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü birincilikle kazanır. Meslek hayatına beş yıl çalışacağı Karaman Lisesi'nde başlar. Bu günlerinde eğitim, kültür ve sanat faaliyetlerine aktif şekilde katılan Bardakçı, Karaman Kültür ve Turizm Derneği'nde de yönetim kurulu üyeliği yapar. Buradaki resim, fotoğraf ve kaligrafi çalışmaları, dönemin Konya İl Millî Eğitim Müdürü tarafından takip edilir ve Konya'ya Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'ne kurucu üye ve öğretim görevlisi olarak davet edilir. Selçuk Üniversitesi'nin 22 kişilik Kurucular Kurulu Onur Üyelerinden olan Bardakçı 1987 yılında sanatsal etkinliklere vakit ayırabilmek için kendi isteği ile emekliye ayrılarak özel sanat atölyesini kurar. 1987–1992 yılları arasında sanat danışmanı ve eğitimcisi olarak çalışmalarını sürdüren Bardakçı, 1994'te ikinci kez üniversiteye çağrılır ve Selçuk Üniversitesi Mesleki Eğitim Fakültesi Uygulamalı Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nün kuruluşunda görev alır. 2005'te kendi isteği ile ikinci kez emekliye ayrılır.

Resim, heykel, rölyef, fotoğraf gibi görsel sanat alanlarında pek çok sergi açan Bardakçı, Millî Eğitim Bakanlığı'nın 1960'ta düzenlediği Yurt Tasvirleri yarışmasında Türkiye ikinciliği, 1965'te Milliyet Gazetesinin Hayali Karacaoğlan yarışmasında birincilik ödülü aldı. Uluslararası yarışmalarda ise 1965'te Tokyo Uluslararası Siyah-Beyaz Fotoğraf Yarışması'nda üçüncülük, 1989'da Kültür Bakanlığı Uluslararası Mevlana Resim Yarışması'nda da mansiyon ödülüne layık görüldü. 'Anılar ve Yaşanmış Taşeli Hikâyeleri', 'Bütün Yönleriyle Ermenek, Başyayla, Sarıveliler' ve '50. Sanat Yılında Halit Bardakçı' gibi eserlere sahip olan Bardakçı'nın 'Nobesbulla' isimli şiir kitabı da vardır.

Çalışmamızda Ermenek, Karaman ve Konya'nın eğitim ve sanat hayatına büyük katkıları bulunan Halit Bardakçı'nın hayatı, çalışmaları, sanat anlayışı ve başarıları, bilimsel çerçevede ortaya konacaktır. Ermenek ve Çevresi yöresel araştırmalarında öncü olarak bilinen böylesine bir şahsiyet biyografik olarak incelendikten sonra Ermenek çalışmalarına ışık tutması için kendisi ile yapılan kapsamlı bir röportaja yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Halit Bardakçı, Selçuk Üniversitesi, Ermenek Araştırmaları, Sanat.

A DEDICATED LIFE TO ART AND EDUCATION: HALİT BARDAKÇI

ABSTRACT

Born in 1939 in Ermenek, Halit Bardakçı started his education life in 1946 at Mut's Dapazarı Sub-district. Bardakçı continued his education at Ermenek Sakarya Primary School in 1947 and graduated in 1952. From 1953 to 1956 he attended to Ermenek Middle School. After graduating from the Akşehir Teacher School in 1960 with honors, he won the Painting Department of the Gazi Educational Institute in 1962 with first place. He starts his career at Karaman High School, where he would study for five years. Bardakçı who has participated actively in education, culture and art activities these days also becomes a board member at Karaman Culture and Tourism Association. The paintings, photographs and calligraphy studies there are followed by the Konya Provincial Director of National Education and invited as a founding member and lecturer of the Konya Academy of State Architecture and Engineering. Bardakçı, who is also one of the 22 honorary members of Board of Directors of Selcuk University. He set up a special art workshop at 1987 to reserve time for artistic activities. Bardakçı continued to work as an art consultant and educator between 1987-1992. He was invited to the university for the second time in 1994 and took part in the establishment of the Applied Fine Arts Education Department of the Selcuk University Vocational Education Faculty. In 2005, he arranged his retirement second time.

Bardakçı, who has opened many exhibitions in visual arts such as, Painting, sculpture, relief, photography, took second prize in the 1960 Competition of Country Depictions (Yurt Tasvirleri), which was sponsored by the Turkish Ministry of Education. In 1965, he received first prize in the Imaginary Karacaoğlan (Hayali Karacaoğlan) competitionsponsored by Milliyet newspaper. In international competitions, he was awarded the third prize in the Tokyo International Black and White Photography Competition in 1965 and the honorable mention in the Ministry of Culture International Mevlana Painting Competition in 1989. Bardakçı, who has works such as; 'Memories and RealTaşeli Stories (Anılar ve Yaşanmış Taşeli Hikayeleri)', 'Ermenek, Başyayla and Sariveliler from All Directions (Bütün Yönleriyle Ermenek, Başyayla ve Sariveliler)' and "Halit Bardakçı at his 50th Art Year (50. Sanat Yılında Halit Bardakçı)", Bardakçı has also a poetry book named 'Nobesbulla'.

In our study, Halit Bardakçı's life, works, perception of arts and achievements, also his contributions to education and art life of Ermenek, Karaman and Konya, will be put on the scientific framework. After a biographical study of him, who was known as a pioneer of research about Ermenek and its near vicinity, a comprehensive interview with him would be included in our study to shed light on Ermenek studies.

Keywords: Halit Bardakçı, Selçuk University, Ermenek Studies, Art.

TÜRK DEMOKRASİ TARİHİNDE ERMENEKLİ BİR SİYASİ PORTRE: MEHMET SADİ KOÇAŞ

Erol YÜKSEL

Dr. Öğr. Ü., Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü,
erolyuksel@kmu.edu.tr

ÖZET

Türk siyasetinde 1962-69 yılları arasında kontenjan senatörlüğü ve Nihat Erim Hükümetinde Başbakan Yardımcılığı ile tanınan Mehmet Sadi Koçaş, 1919 yılında Ermenek'te doğdu. Sadi Bey, ilkokula Ermenek'te başlar fakat ailesinin 1928 yılında taşınmasıyla eğitimine İstanbul'da devam ederek İstanbul Erkek Lisesi'nden mezun olur. Yükseköğrenimine askerî okullarda devam eden Koçaş, ilk olarak 1940 yılında Ankara Harp Okulu'ndan Topçu Subayı rütbesiyle mezun olarak orduya katılmıştır. Ardından 1950 yılında Ankara Harp Akademisi'ni bitirerek Kurmay Subay olmuştur. Çeşitli kıtalarda kurmay hizmetlerinin ardından 1961 yılında Kurmay Albay olarak emekliliğini ister. Yaşamının bu döneminde önce Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel tarafından kontenjan senatörlüğüne seçilmiş, bu görevini sürdürürken birçok seçim bölgesinden davet almasına karşın, özellikle memleketine aidiyet hissiyatıyla 1969 yılında Cumhuriyet Halk Partisi'nden Konya milletvekilliğine seçildi. Koçaş, 12 Mart Muhtırası sonrası 1971'de kurulan ve onun "*hem askerlik dönemim hem de yasama döneminden daha fazla tecrübeye sahip olduğum sekiz ay*" dediği partiler üstü Nihat Erim Hükümetinde Başbakan Yardımcılığı görevinde bulundu. 3 Aralık 1971'de hükümet programının ve reformların uygulanmasına imkân kalmadığı gerekçesiyle 11 arkadaşıyla beraber hükümetten istifa eden ve II. Erim Hükümetinde görev almayan Koçaş, 1973 seçimlerine de katılmayarak siyasetten çekildi.

Koçaş siyasi kimliğinin yanında pek çok konuda yazan ve düşüncelerini cesurca açıklayan bir fikir adamıdır. Özellikle siyaset sonrası yaşamında mesleki ve siyasi tecrübeleri doğrultusunda meydana getirdiği hatırat türü eserlerinin yanında, tarihi konuları da içeren "Türk Ermeni İlişkileri", "Bir Seçim Böyle Geçti", "Atatürk'ten 12 Mart'a", "12 Mart Anıları", "Kürtlerin Kökeni ve Güneydoğu Anadolu Gerçeği" gibi kitapları vardır. Türk siyasi tarihinin iki önemli geçiş ve yapılanma döneminde yani 27 Mayıs Askerî Müdahalesi ve 12 Mart Muhtırası sonrası siyasi gelişmelerin ya müşahidi ya da içerisinde olmuş ve bunları siyasi yaşamı sonrası yazıya dökmüş bir şahsiyetin tarihî perspektiften araştırılması önem arz etmektedir. Çalışmamızda Sadi

Koçaş'ın eserlerinde ve siyasi kimliğinde Ermenek kökenini öne çıkardığı göz önüne alınarak bölgenin yetiştirdiğı bir şahsiyet ilmi çerçeveden incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Sadi Koçaş, Ermenek, Nihat Erim Hükümeti, Kontenjan Senatörü.

**A POLITICAL PORTRAIT IN THE HISTORY OF THE
TURKISH DEMOCRACY FROM ERMENEK: MEHMET SADI
KOÇAŞ**

ABSTRACT

Mehmet Sadi Koçaş was born in 1919 in Ermenek, known as the quota senator in the Turkish politics between 1962-69 and the Deputy Prime Minister in the Nihat Erim Government. Sadi Bey starts primary school in Ermenek but graduates from İstanbul Erkek Lisesi (İstanbul High School nowadays) by continuing his education in Istanbul after his family moved in 1928. Koçaş, who continued his high school education in military schools, first joined the army in 1940, graduating from Ankara Military Academy with the rank of Artillery Officer. Then, in 1950, he graduated from the Turkish War Academy and became a Staff Officer. He requested his retirement as a Staff Colonel in 1961 after his staffing services in various continents. In this period of his life, he was elected as the quota senator by President Cemal Gürsel, and in 1969 he was elected as a member of the Republican People's Party (Konya) in 1969, despite he has been invited from many electoral districts. Koçaş served as Deputy Prime Minister in the government of Nihat Erim, who was established in 1971 after 12 March Memorandum and said that he had "gained eight months of experience, more than both in terms of military service and legislative period". On December 3, 1971, he resigned from the government with his 11 friends, claiming the government program and reforms had not been implemented, and Koçaş, who also did not take part in the Second Erim government, entirely withdrew from politics by not participating in the 1973 elections.

Koçaş is an intellectual who writes in many subjects besides his political identity and bravely explains his thoughts. In addition to the memoirs which are brought to the fore in the political life after his political life, he has worked on the books such as; "Turkish-Armenian Relations (TürkErmeniİlişkileri)", "An Election Passed Like This (BirSeçimBöyleGeçti)", "From Atatürk to the 12 Mart Memorandum (Atatürk'ten 12 Mart'a)" "The Origin of the Kurds and the Reality of Southeastern Anatolia (Kürtlerin Kökeni ve Güneydoğu Anadolu Gerçeği)". It is important to investigate the political developments of the Turkish political history in two important periods of transition and structuring, namely the political developments after the Military Intervention on 27 May and the March 12 Memorandum, and to investigate a person who wrote about these periods after the end of his political life, from a historical perspective. In

our work, a person emerged from the region will be examined frame by frame. Since, in Sadi Koaş's works and his political identity, Ermenek's roots have been put forward.

Keywords: Sadi Koaş, Ermenek, NihatErim's Government, Quota Senator.

KATILIMCI LİSTESİ

Rektör Prof. Dr. Mehmet Akgül	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Prof. Dr. Alaattin Aköz	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Baş	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Ali Şahin	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Azmi Bilgin	İstanbul Üniversitesi
Prof. Dr. Bayram Dalkılıç	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Birol Üner	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Prof. Dr. Dr. Hacı Kurt	Mersin Üniversitesi
Prof. Dr. Ercan Oktay	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Prof. Dr. Ergun Laflı	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. Hüseyin Adaloğlu	Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Hüseyin Muşmal	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Prof. Dr. İbrahim Coşkun	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Kemal Yavuz	Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi
Prof. Dr. Kenan Olgun	Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Prof. Dr. Kuddisi Ertuğrul	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet Akgül	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Mehmet Mercan	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Prof. Dr. Muhittin Dinç	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Muhittin Eliaçık	Kırıkkale Üniversitesi
Prof. Dr. Mustafa Güler	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Prof. Dr. Orhan Kılıç	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Orhan Yavuz	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Osman Akandere	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Osman Tugay	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Rahmi Doğanay	Fırat Üniversitesi
Prof. Dr. Recep Dikici	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Remzi Duran	Selçuk Üniversitesi
Prof. Dr. Salim Cöhce	İnönü Üniversitesi
Prof. Dr. Tahsin Tapur	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Türkan Bayer Altın	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Prof. Dr. Ufuk Karadavut	Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi
Doç. Dr. Abdülkadir Kabadayı	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Bilal Gök	İnönü Üniversitesi
Doç. Dr. Bülent Darıcı	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Doç. Dr. Cihat Yıldırım	Aksaray Üniversitesi

Doç. Dr. Gülsüm Çalışır	Gümüşhane Üniversitesi
Doç. Dr. Halil İbrahim Gök	Kırıkkale Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Kurt	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Yastı	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Mevlüt Uyan	Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Sevgi Parlak	İstanbul Üniversitesi
Doç. Dr. Umut Karabulut	Pamukkale Üniversitesi
Doç. Dr. Yahya Başkan	İnönü Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Alaattin Uca	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ensar Köse	İstanbul Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mevlüt Günler	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Okan Celal Güngör	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Özkan	Bayburt Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Alparslan Kartal	Kafkas Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Aziz Ayva	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Büşra Yaranoğlu	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Cem Karakılıç	Çankırı Karatekin Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Cihan Kılıç	Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Çağatay Benhür	Selçuk Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ercan Aşkın	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Erol Yüksel	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Gülseren Kan Şahin	Sinop Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Hatice Körsulu	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Gümüş	Bartın Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi İclal Çöğürücü	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi İsmail Bilgili	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Ali Kapar	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Alkan	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Yılmaz	Selçuk Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Arıkan	Selçuk Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Durdu	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Onur Arslan	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Orhan Oğuz	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Ömer Çeçen	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sacit Uğuz	Mustafa Kemal Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sefa Usta	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Sibel Demirarslan	Kocaeli Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Süleyman Doğu	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Tahir Bilirli	Karabük Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Yafes Yıldız	Bartın Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Yakup Akyüz	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Yılmaz Sesli	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Üyesi-Gurbangeldi Muhammedov	MahtumkuluDevlet Üniversitesi
Dr. Ahmet Hakan Yılmaz	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Dr. Hasan Sayılan	Milli Eğitim Bakanlığı
Öğr. Gör. Dr. Hilmi Türkyılmaz	Dokuz Eylül Üniversitesi
Öğr. Gör. Ali Bilgiç	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Elif Çatıkkaş	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Erhan Nuh Öztürk	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Feride Yılmaz	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Filiz Demir	Türk Hava Kurumu Üniversitesi
Öğr. Gör. Gizem Anşın Gürtekin	Uludağ Üniversitesi
Öğr. Gör. Hasan Maral	Uludağ Üniversitesi
Öğr. Gör. Mehmet Polat	Selçuk Üniversitesi
Öğr. Gör. Melike Ataman	Ordu Üniversitesi
Öğr. Gör. Meral İş	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Merve Özbay	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Pınar Yeşilçimen	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Sema Özhan	Namık Kemal Üniversitesi
Öğr. Gör. Tuğba Çakır	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Öğr. Gör. Yasemin Koparan	Selçuk Üniversitesi
Em. Öğr. Gör. Halit Bardakçı	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör. Aytunç Ülker	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Arş. Gör. Fatih Öztürk	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Arş. Gör. Fırat Harun Yılmaz	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör. Hikmet Çiçek	Dicle Üniversitesi
Arş. Gör. Mehmet Aktürk	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör. Mehmet Uzun	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Arş. Gör. Mesut Köksoy	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör. N. Betül Güney	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Arş. Gör. Oğuz Doğan	Bitlis Eren Üniversitesi
Arş. Gör. Onurcan Erdal	Selçuk Üniversitesi
Arş. Gör. Rabia Gülistan Okutan Ayhan	Uşak Üniversitesi
Arş. Gör. Ramazan Ergöz	Bitlis Eren Üniversitesi

Arş. Gör. Şenol Yurdakul	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Arş. Gör. Yılmaz Seçim	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Antropolog Ayşe Akman	Kültür ve Turizm Bakanlığı
Doktora Öğrencisi Aynur Karadoğan	Selçuk Üniversitesi
Doktora Öğrencisi Handegül Canlı	Mersin Üniversitesi
Doktora Öğrencisi Hasan Savaş	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doktora Öğrencisi Murat Ardiç	Milli Eğitim Bakanlığı
Doktora Öğrencisi Özgür Bağcı	Milli Eğitim Bakanlığı
Doktora Öğrencisi Sezai Demirtaş	Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doktora Öğrencisi Sibel Çalışkan	Selçuk Üniversitesi
Araştırmacı Yazar Hasan Şimşek	
Öğretmen Enes Hançer	Milli Eğitim Bakanlığı
Öğretmen Kadir Yetiş	Milli Eğitim Bakanlığı
Öğretmen Mustafa Akturfan	Milli Eğitim Bakanlığı
Öğretmen Osman Ülkümen	Milli Eğitim Bakanlığı
Bilim Uzmanı Murat Hanar	Tokat Gazi Osmanpaşa Üniversitesi
Yüksek Lisans Öğrencisi Ahmet Korkmaz	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
